

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

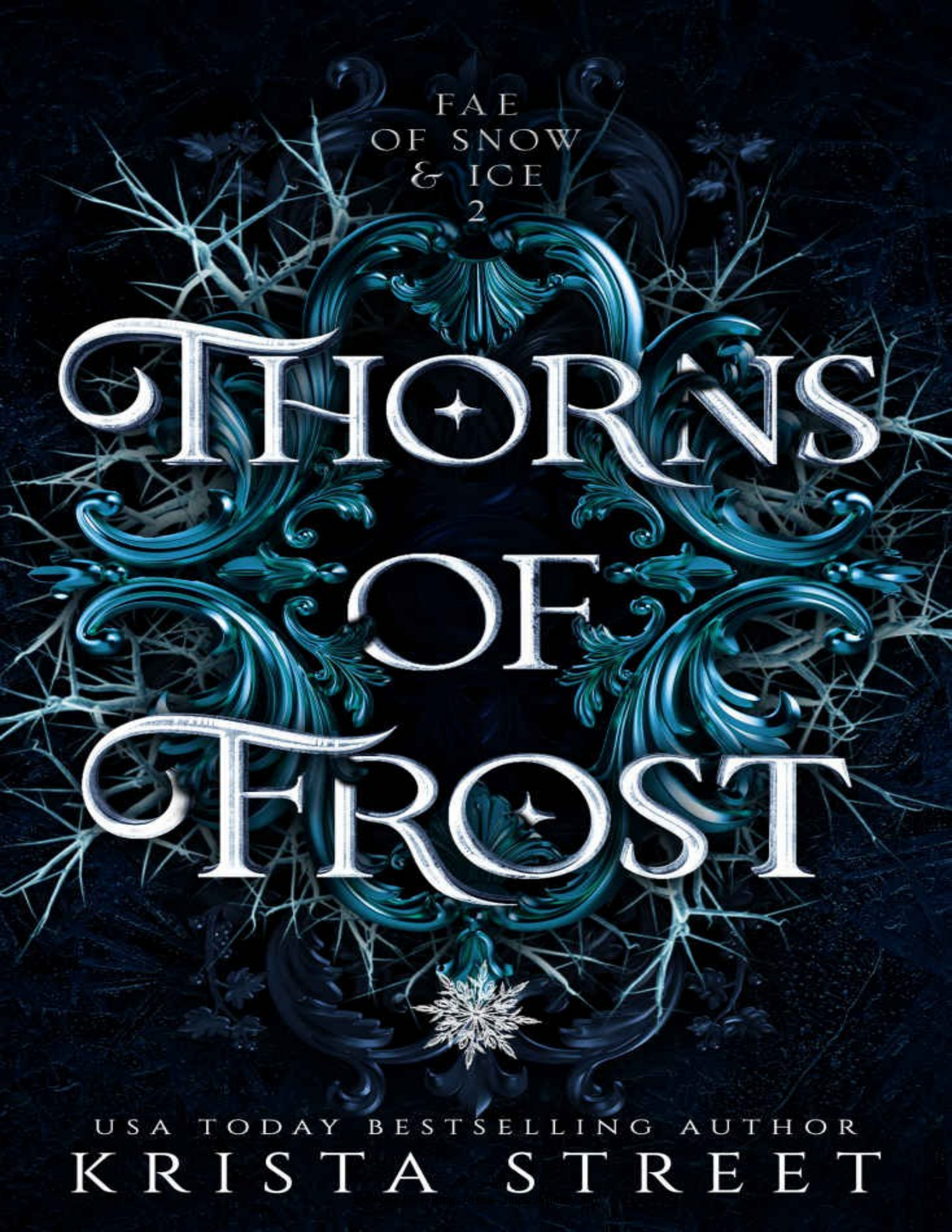
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FAE
OF SNOW
& ICE
2

THORNS OF FROST

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KRISTA STREET

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THORNS OF FROST

FAE 0 F & ICE
DOOIE Ž

İÇRİ STA SOKAK

OceanofPDF.com

Copyright © 2023 by Krista Street
Tüm hakları saklıdır.
Amerika Birleşik Devletleri'nde yayımlanmıştır.

Ciltsiz ISBN-13: 978-1-946884-23-7 ASIN:
B0CJL8VPKX

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, taranamaz, herhangi bir basılı veya elektronik formda iletilemez veya dağıtılamaz ya da herhangi bir ticari veya ticari olmayan kullanım için bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olay örgüsü ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş herhangi bir kişiye ya da herhangi bir yere benzerlik göstermemektedir, ticari kuruluşlar, olaylar veya oluşumlar tamamen tesadüfidir.

Yazar, herhangi bir kuruluşun metin ve grafikler de dahil olmak üzere bu yayının herhangi bir bölümünü, aynı tarzda eserler üretebilen teknolojiler dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, metin veya grafik üretmek için yapay zeka (AI) teknolojilerini eğitmek amacıyla kullanmasını açıkça yasaklamaktadır. bu yayın gibi bir tür.

080023102000105
www.kristastreet.com

Krista Street tarafından yazılan tüm kitaplar tamamen kendisi tarafından yazılmıştır. Krista Street'in kitaplarının oluşturulmasında hiçbir yapay zeka kullanılmamıştır.

Maria Spada tarafından oluşturulan kapak resmi:
www.mariaspada.com Christopher Srnka tarafından oluşturulan harita
illüstrasyonu: www.dinochris.com

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[Krista Street Glossary](#)
[Telaffuz Kılavuzu](#)
[Yazarının Kitapları](#)
[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
33. [Sonsöz](#)

[Karın Kanatları](#)

[Krista Street'in Doğaüstü Dünyası](#)

[Teşekkürler](#)

[*OceanofPDF.com*](https://oceanofpdf.com)

KRISTA STREET'İN KİTAPLARI

OceanofPDF.com

DOĞAÜSTÜ DÜNYA ROMANLARI

Kar ve Buz Fae'leri

Kış Sarayı

Ayazın Dikenleri

Karın Kanatları

Buzun Taçları

Doğaüstü Lanet

Ateşin Kurdu

Kanın Bağı Ayın

Laneti Kemiğin

Dövülmesi

Doğaüstü Enstitüsü

Yıldız Işığının Kaderi

Ay Işığının Doğumu

Ateş Işığının Avı

Gölge Işığı Tarafından Öpüldüm

Doğaüstü Topluluk Işıktaki Büyü

Karanlıktaki Güç

Ateşteki Ejderhalar

Közdeki Melek

Doğaüstü Bağımsızlar

Gölgelerin Canavarı

Krista'nın tüm kitaplarının linkleri [web sitesinde](#) bulunabilir.

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Solis Kıtasının Bölgeleri

Harrivee - orta güney bölgesi, kıyı şehirleri genellikle Lochen fae ile savaşıır. Bölge rengi sarıdır.

Isalee - en kuzeydeki bölge, kuzey zirvesindeki Sarum Kayalıkları. Bölge rengi beyazdır.

Kroravee - kuzeybatı bölgesi, en münzevi bölge, diğer Solis fae'leri için bile çok misafirperver değil. Bölge rengi mordur.

Mervalee - *orem* ile zengin bir şekilde kutsanmış en doğudaki bölge, Nulus kıtasına sınırdır. Bölge rengi yeşildir.

Osaravee - güneybatı bölgesi, kıyı şehirleri genellikle Lochen fae ile savaşıır. Bölge rengi kırmızıdır.

Prinavee - Solis kıtasının başkenti Solisarium'un bulunduğu merkezi bölge. Bölge rengi kraliyet damak tadıdır: mavi, siyah ve gümüş.

Fae topraklarının denizleri

Adriyatik Denizi - Nulus kıtasının batısındaki okyanus.

Brashier Denizi - Fae topraklarındaki en kuzey denizi, genellikle büyük buzdağları bulunur.

Tala Denizi - Solis kıtasının güneyindeki okyanus.

Sartlar

Yakınlık - her Solis perisinin olgunluk çağında geliştirdiği büyümlü yetenek. Olgunlaşma yaşı, bir Solis perisinin yüzlerce yıllık yaşam süresinde on üç yaş civarında gerçekleşir. Bir Solis perisinin yakınlığı yaygın ya da oldukça nadir, zayıf ya da çok güçlü olabilir. Çoğu Solis perisinin yalnızca bir yakınlığı vardır. Çok güçlü Solis perileri ise birden fazlasına sahiptir.

Archon - bir köy, şehir, bölge veya toprak üzerinde gücü elinde tutan bir peri. Arşonların kademeleri vardır ve bir arşon ne kadar çok toprağı yönetiyorsa, o arşon siyasi olarak o kadar güçlüdür. Solis kıtasındaki en güçlü archon Kral Novakin'dir.

Kutsal Anne - Fae topraklarının büyümlü yaşam gücüdür ve Fae'ler arasında büyümlü ve yaşamı besler. Kutsal Ana bir tanrıça değil, güç ve kudret bakımından tanrılara benzeyen doğadan gelen bir güçtür. Kutsal Ana'nın gezegenin kalbindeki toprağın derinliklerinde yaşadığına inanılır. Bu inanç Solis fae'lerine özgüdür.

Kusurlu - büyümlü olmayan ve asla bir yakınlık geliştirmeyen bir Solis fae.

Tam sezon - bir yıla eşdeğer.

Millee - Solis fae ölçü birimi, bir mile eşdeğerdir.

Orem - Solis kıtasına nüfuz ederek bitkilerin ve ekinlerin dondurucu soğuklarda yetişmesini sağlayan büyü. *Orem* göksel olaylar tarafından yenilenir ve tanrılardan gelir.

Solls - Solis fae'lerinin kutlama yapmak için kadeh tokuştururken kullandıkları bir terim, tıpkı Cheers gibi.

Fae ırkları

Solis fae - Solis fae'leri fae toprakları gezegeninin buzlu, en kuzey kıtasında yaşarlar. Solis fae'lerinin gümüşü beyaz saçları, kristal mavisi gözleri ve kanatları vardır. Genellikle binlerce yıl yaşarlar.

Nolus fae - Nolus fae'leri orta kıtada yaşarlar. Genellikle çeşitli tonlarda renkli saçlara, sivri dişlere, parlayan bir cilde ve

diğer dünya gücü. Genellikle üç yüz yıl yaşarlar, ancak kraliyet Nulus fae'leri binlerce yıl yaşar.

Lochen *fae* - Lochen fae'leri güneydeki bir kıtada, adalarda ve fae toprakları boyunca denizlerde yaşarlar. Deniz kızlarına benzer şekilde balık benzeri yaratıklara dönüşebilirler, ancak aynı zamanda iki ayakları üzerinde yürüyebilir ve karada yaşayabilirler. Tatlı su nehirlerinde, göllerde ve göletlerde yaşayan Lochen fae alt türleri vardır. Lochen fae'lerin tipik olarak yeşil gözleri, farklı cilt tonları ve saç renkleri vardır.

Silten *fae* - Silten fae'leri Adriyatik Denizi'nin karşısında, Nulus kıtasının batısında ayrı bir kıtada yaşamaktadır. Boynuzlar, pullar, toynaklar ve kuyruklar gibi hayvani özelliklere sahiptirler ve görünüşleri bakımından en çeşitli olanlardır. Çoğu yeraltı inlerinde, içi boş kütüklerde veya ağaçlık ormanlarda yaşar, ancak daha çok insana benzeyen vücutlara sahip Silten fae'leri şehirlerde ikamet eder.

Fae bitkileri ve yiyecekleri

Acorlis - tatlı patatese benzeyen, turuncu kabuklu, tatlı aromalı bir kök sebze.

Cottonum - pamuğa benzer bir bitki.

Leminai - Fae topraklarında yaygın olan parlak yeşil alkollü bir içki.

Salopas - servis personeli olmayan bir barın peri versiyonu. Müşterilere hizmet eden sihirli tepsiler vardır.

Fae hayvanları

Colantha - ormanlarda yaşayan büyük bir kedi.

Domal - ata benzer ama daha zeki bir hayvan.

Buz ayısı - iki ayağı üzerinde sekiz fit boyunda duran, doğal olarak beyaz tüylü kürkü ve altı inçlik pençeleri olan büyük bir ayı. Bir buz ayısının kürkü çevresine uyacak şekilde renk değiştirebilir.

Snowgum - büyümlü yeteneği sayesinde kısa süreliğine görünmez olabilen, en korkulan buz yaratığı. Snowgumlar büyük bir kediye andırır.

Trisilee - sinek kuşu gibi saatte yüzlerce mil kanat çırpın minik bir kuş.

OceanofPDF.com

TELAFFUZ REHBERI

İsimler

Ilara Seary - Ill-are-uh Seer-ee
Norivun Achul - Nor-ih-vun Ah-cool
Cailis - Kay-liss
Krisil - Kris-ill
Evis - Eve-iss
Sandus - Sand-us
Balbus - Bell-bus
Patrice - Pah-treese
Haisley - Hay-slee
Nuwin - New-win
Daiseeum - Day-zee-um
Novakin - Naw-vah-kin
Lissandra - Li-sahn-druh
Drachu - Draw-koo
Michas - My-kiss
Sirus - Seer-us
Meegana - Mee-gah-nuh
Georgyanna - George-ee-ah-nuh
Matron Olsander - May-trun Ole-sand-err

Fae Irkları ve Bölgeleri

Solis - Saw-liss

Nolus - Naw-luss

Lochen - Lock-uhn

Silten - Sill-tun

Mervalee - Merr-vuh-lee

Isalee - Iss-ah-lee

Prinavee - Prin-uh-vee

Harrivee - Hair-uh-vee

Osaravee - Oh-sar-uh-vee

Kroravee - Quor-uh-vee

OceanofPDF.com

ÖNSÖZ

Thorns of Frost, dört kitaptan oluşan *Fae of Snow & Ice* serisinin ikinci kitabıdır ve yavaş ilerleyen, düşmandan sevgiliye, fae fantezi romantizmidir. Tavsiye edilen okuma yaşı 18+'dır.

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 1

"Y Ciddi misin sen? *Karın* olabilir miyim?" Kralın ilk oğlu, Karanlığın Getiricisi, kıtanın Ölüm Efendisi Prens Norivun Deema Melustral Achul'a bakarken gözlerim daha da açıldı,

Prinavee Territory'nin oğlu, veliaht prens ve Kış Sarayı tahtının varisi.

Prens, safir gözleri ışıltılı yanarken boğazından kısık bir sesle hırladı. Gösterişli gümüş saç telleri omuzlarına dökülüyor ve sırtından pençelerle süslü devasa kanatları yükseliyordu. Bu kanatlar en az veliaht prens kadar ölümcül görünüyordu.

"Bu doğru," dedi.

Kız kardeşim Cailis ellerini havaya kaldırdı ve hışımla odanın diğer ucuna gitti. "Lütfen gidin," diye fısıldadım. "Hepiniz gidin."

Prensin arkasında dört muhafızı bekliyordu: Haxil, Ryder, Nish ve Sandus. İsteğimi dikkate almak yerine, hepsi yön için prenslerine baktı.

"Pekâlâ." Prens yatağımdan doğruldu, aurası dalga dalga yayılıyordu, ardından muhafızları, Murl ve Daiseeum ile birlikte Exorbiant Odası'ndan çıktı.

"Birazdan içecek bir şeyler getireceğim. Eminim çok acıkmışsınızdır," diye seslendi Daiseeum kapıdan, başını eğip reverans yapmadan önce.

"Teşekkür ederim Daiseeum," diye cevap verdim otomatik olarak.

Hepsi gittikten sonra Cailis öfkelenmişti. "Bu çok saçma. Dürüst olmak gerekirse, bu şimdiye kadar duyduğum en saçma şey. Yükselen Kraliçe Davası'na katılmak için

potansiyel *karısı* olabilir mi?"

Karnım dönerken çarşafı daha sıkı kavradım. "Yani rüya görmüyor muyum?"

"Keşke bu bir rüya olsaydı. Mektuplarına rağmen geçen ay seni kaçırdığından beri çok endişeliyim ama *bu-*" Başını salladı. "Böyle bir şeyi hiç hayal etmemiştim."

"Bu ikimiz için de geçerli."

Yastıklarımın üzerine uzandım. Güneş ışığı yatak odamın cam kapılarından içeri süzülüyordu. Dışarıda, güzel bahçem özel avlumda canlı bir şekilde parlıyordu. Toprağındaki gelişen *orem*, normal kış manzaramızın onu etkilemediği anlamına geliyordu.

Başka ne yapmam gerektiğini hatırlayınca gözlerimi kapattım. "Duruşma'dan daha fazlası var, Cailis. Geçtiğimiz ay boyunca olup biten çok daha fazlası var."

Kaşlarını çattı. "Başka ne oldu?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ama kapım çalındı ve ardından Daiseeum elinde bir tepsi yemekle içeri girdi. Karnım guruldadı ve tepsiyi yanıma koyduğunda doğruldum.

"İyi eğlenceler leydim." Reverans yaptı, ayrılmadan önce bakışları ben ve Cailis arasında gidip geldi.

Kız kardeşimin gözleri büyüdü. "Çok fazla yemek var." "Her zaman vardır."

Prensin beni bir ay önce Mervalee Bölgesi'ndeki köyümüzden alıp götürmesinden bu yana olan biten her şeyi kız kardeşime anlatmayı bitirdiğimde arkama yaslanıp çayımı yudumlarken BOŞ TEPSİ aramızda duruyordu.

Yüzündeki şaşkın ifade büyüdü ve kaşlarımı çatmama neden oldu. "Bütün bunları mektuplarımdan sansürlediler mi?" diye sordum.

Başını salladı. "Hayatta olduğunu biliyordum ama az önce bana anlattığın her şey karartılmıştı." Dudağını dişleyerek, "Yani, doğru anlamış mıyım? Prens Norivun, ekinlerin yeniden büyümesini sağlamak için yeni yakınlığınızı kullanarak kıtımızı kurtarmanızı mı talep ediyor?"

Başımı salladım.

Cailis'in yüzünde geniş bir sırtışa dönüşene kadar yavaş bir gülümseme yayıldı. Sevinç içinde güldü. "İlara. . . senin bir yakınlığın var! *Birden fazla* yakınlık. Artık kusurlu değilsin! Tıpkı annem ve Tormesh gibi senin de ateşe yakınlığın var. İlara, bu sevinçli bir haber!" Ellerimi tuttu, sonra beni kucakladı.

İçimde zonklayan endişe durdu. Ciyakladığında benden de yumuşak bir kahkaha kaçtı. Hava, ateş ve yaşam yaratma yeteneği içimde titreyordu. Artık çoğu Solis fae'si gibi gerçek yakınlıklarım vardı. Artık kusurlu değildim. Sadece geç çiçek açmışım.

Evet, on kış gecikmiş gibi.

"Buna hâlâ inanamıyorum," diye fısıldadım.

Geri çekildi, gülümsemesi hala yerindeydi, ta ki biraz azarlayıcı bir tonda, "Ama aynı zamanda mühürlü bir pazarlıkla tüm mahsullerimizi yenilemeyi de kabul ettin?" diyene kadar.

Sırada onun onaylamamasının olduğunu bildiğim için irkildim.

Yeterince emin, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti. "Sonunda çiçek açtığın için mutlu olsam da, bu çok aptalca bir karardı İlara. Bir insan bunu nasıl yerine getirebilir? Küçük bir bahçeyi canlandırmak başka bir şey ama bir kıtanın kara kütlesini yenilemek tamamen başka bir şey."

"Biliyorum." Başımı salladım, uyandığım bilinçsizliğin etkisiyle hâlâ halsiz hissediyordum. "Bunu, beni bırakıp huzur içinde yaşamama izin vermek zorunda kalacağı umuduyla yaptım."

"Yine de bunun gerçekleşmesi için pazarlığı yerine getirmeniz gerekiyor."

Yüzümü buruşturdum. "Doğru, şey... kendimi savunmam gerekirse, bunu yaptığımda sarhoştum." Çenesi düştü ve kafama bir yastık vurmak istedim.

"Eğer teselli olacaksa," diye aceleyle ekledim, "Prens, geçen haftayı Harrivee'deki bir tarlayı canlandırmaya çalışarak geçirmiş olmama rağmen, kıtanın *oremni* yenileyebileceğime ikna oldu."

"Ve eğer o yanılıyorsa ve sen *yapamıyorsan*, ona süresiz olarak bağlısın." Bu sefer yüzüme bir yastık vurdum.

"Yani, geçen sezon ölen mahsuller hakkında gerçeği söylediği için Tormesh'i ve ardından ona ne olduğunu sormak için saraya geldiklerinde ailemizi öldürmekle kalmadı, şimdi de Prens Norivun sonunda bir sorun *olduğunu* kabul ettikten sonra kıtamızın ölen mahsullerini düzeltmenizi mi talep ediyor?" İğrenmiş bir ses çıkardı. "Ne kadar ikiyezli bir domal gübresi."

Yastığı yüzümden çektiğimde Cailis'in kaşlarını çatıldığını gördüm. Ve onun haklı öfkesine tanık olmak içimdeki ateşi alevlendirdi, bir ay önce Kış Sarayı'nın veliaht prensiyle ilk tanıştığımda öylesine hararetle yanan ateşi. Unutmuştum... hayır, unutmamıştım... Geçen hafta beni büyülemesine izin vererek ailemize yaptıklarını geçici olarak göz ardı etmişim ama o bir katildi.

Bunu nasıl unuttum?

"Ben bir embesilim," dedim inleyerek.

Cailis'in ifadesi yumuşadı. "Sanırım olan oldu. Artık bununla başa çıkmanız gerekecek." Elimi okşadı. "Bu kadar yeter ama. Kendini nasıl hissediyorsun? Dün gece seni baygın halde bu odaya getirdiklerinde ödümü kopardın."

"Ben iyiyim. Sanırım." Elimi karnımın üzerine koydum, orada her zaman var olan o his gurulduyordu. Başından beri hissettiklerimin hazımsızlık değil, yakınlıklarım olduğunu düşünüyordum. "Yine de kabullenmem gereken çok şey var. Hâlâ kabullenmeye çalışıyorum."

Prensin dün akşamki Nişanlılar Balosu'ndan bu yana çok şey olmuştu. Ailemin katiliyle taht odasının balkonunda ateşli bir karşılaşmayı paylaştığıma, ardından Vorl tarafından saldırıya uğradığıma ve Yükselen Kraliçe Denemesi'ne alındığıma hâlâ inanamıyordum.

Köyümün archon'unun neredeyse hayatımı nasıl söndürdüğünü hatırladığımda ürperdim.

Boynumu eğerek bir parmağımı tenimde gezdirdim. Cailis kaşlarını çatı. "Boğazın hâlâ acıyor mu?"

"Çok hassas, Vorl'un neredeyse nefes borumu ezdiğini düşünürsek sanırım bu şaşırtıcı olmamalı."

"Piç kurusu." Öfkeden kudurdu. "En azından tutuklandı. Bu olaydan çıkan tek iyi şey bu."

"Anlaştık."

"Şimdi tek yapmamız gereken seni o Duruşma'dan çıkarmak."

Kapı bir kez daha çalındı ve ardından prensin bana tahsis ettiği özel koruması Sandus içeri girdi.

Geleneksel renklerde giysiler giymişti; mavi, siyah ve gümüş. Her zaman olduğu gibi, kanatlarının altından iki kılıç görünüyordu, her iki yanında çapraz bir şekilde birer kılıç vardı ve sakalı yeni kesilmiş gibi görünüyordu.

"Burada seni görmek isteyen biri var, aşkım."

Omurgam sertleşti. Odaya girenin sadece Prens Norivun olduğunu hayal edebiliyordum.

Sandus kapıyı daha geniş açtı ve kalbim acıyla çarptı, ama odama giren Yükselen Kraliçe Yargılama başyargıcı Sör Featherton'dı.

Sör Featherton daha dün gece Dava'daki diğer üç kadını -Lady Meegana Ockson, Leydi Georgyanna Endalaver ve Leydi Beatrice Leafon- tanıtmıştı.

Yine de beni henüz tanıştırmamıştı. Kabulüm hâlâ çok yeniydi. Geleneksel Solis selamlamasıyla bir yumruğunu göğsüne götürerek eğildi. "Mervalee Bölgesi'nin kızı Leydi Ilara Seary, sizinle resmi olarak tanışmak bir zevk. Ben Yükselen Kraliçe Davası başyargıcı, Sör Edmund Featherton."

Sör Featherton uzun boylu ve zayıftı; doğrulurken çenesini dik tutuyordu. Lacivert pantolon bacaklarını örtüyordu. Gıcır gıcır beyaz bir bluz üst kısmını örtüyordu ve yumuşak siyah kanatlar sırtından aşağıya doğru sarkıyordu.

Sıkı bir gülümseme verdim ve hâlâ gece kıyafetlerimle değil de düzgünce giyinmiş olmayı diledim. Bilincimi kaybettiğimde ya kız kardeşimin ya da Daiseeum'un üzerimi değiştirdiğini düşündüm. En azından mütevazıydılar, tam bir üst ve pantolon.

Her şeye rağmen onun hareketlerini taklit ederek yumruğumu göğsüme götürdüm. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum Sör Featherton."

Yorganı daha yukarı çektim ama Sör Featherton ya utancımdan habersizdi ya da umursamıyordu çünkü ellerini arkada kanatlarının altında kavuşturdu ve bana doğru baktı.

Bakışları kısa bir süreliğine siyah saçlarıma kaydı. Veliaht Prens'in gerçek rengini gizleyen illüzyon büyü, dün gece yakınlıklarım ortaya çıktıktan sonra bozulmuştu. Ama siyah saçlı tek Solis perisi ben değildim. Kraliçe Lissandra da bu özelliği taşıyordu. Ancak çoğu Solis perisi bunu bilmiyordu çünkü kraliçenin illüzyon yakınlığı bunu gizliyordu.

"Sizin için ne yapabiliriz, Sör Featherton?" Cailis hızlıca sordu.

Ona üstünkörü bir bakış attı. "Kral beni Leydi Seary'ye Deneme'nin kurallarını açıklamam için gönderdi. Normalde Deneme'nin testleri önümüzdeki ay yapılacaktı, ancak Leydi Seary'nin yakınlıkları daha yeni ortaya çıktığı için kral Deneme'yi uzattı. İlk sınavdan önce eğitim için üç ayınız var. Bu süre zarfında, aynı zamanda

üç aya uzatılan Dava'nın mahkemesine yerleştirilmiştir."

Kulaklarıma kan hücum ederken Cailis kaşlarını çatı. "Testler mi?" Mırıldandım. "Kur yapmak mı?"

"Gerçekten." Sör Featherton hafifçe eğildi. "Üç aylık eğitiminizin sonunda üç test olacak. Testlerde diğer dişilerle yarışmanız gerekecek. Üç aylık Deneme süresi boyunca Prens Norivun ile de çıkacaksınız. Bu sayede, ileride eşi olmanız durumunda onu daha iyi tanıyabileceksiniz. Ancak, geliştirebileceğiniz her türlü sevgiye rağmen, Deneme sonunda kazanan kişi nihayetinde onun gelini olarak seçilecektir."

İçim çalkalandı ama büyümden değil.

Cailis'in kaşları çatıldı ama sonra Sör Featherton'ın açıklamasının son kısmı beynime sızdı.

Daha dik oturdum. "Yani Duruşma'yı kaybedersem Prens Norivun'la evlenmeyeceğim ve ona karşı herhangi bir yükümlülüğüm kalmayacak öyle mi?" İçimi büyük bir rahatlama duygusu kapladı. Bu yeterince kolay görünüyordu. Sadece Duruşma'yı kaybettiğimden emin olacaktım.

Cailis nefes verdi ve ikimiz de yan gözle baktık.

Sör Featherton'ın dudakları inceldi. "Hayır leydim. Kaybederseniz, kralın seçeceği bir başkasıyla evleneceksiniz. Yargılama boyunca, doğal olarak kutsanmış diğer soylular da size kur yapacaklar."

Çenem sanki yere düşmüş gibi hissettim.

Kanatları esneyen Cailis'in kaşları kalktı. "Yani *ne olursa olsun* Ilara'nın görücü usulü bir evliliğe zorlanacağını mı söylüyorsun?"

Sör Featherton başını salladı. "Doğru. Bu kralın emri."

"Ama neden?" Paniği sesimden uzak tutmaya çalışarak sordum. "Neden kralın seçtiği biriyle evlenmek zorundayım?"

Sör Featherton bir kaşını kaldırdı. "Kral, ırkımızı daha da ilerletmek için Soliler arasında eski bir geleneği yeniden canlandırdı. Olirum Anlaşmalarını yürürlüğe koymanın kıtamız için en iyisi olduğuna karar verdi."

"Olirum Anlaşması mı?" Bildiğim tek Olirum referansı göksel bir olaydı. "En kuzeydeki yıldızın en parlak olduğu yıllık gök olayı olan Olirum Arifesi ile mi ilgili?"

Sör Featherton başını öne eğdi. "Gerçekten de öyle, *ama* ortaokuldaki tarih derslerinizde dikkat ettiyseniz, o arife aynı zamanda

Bölgenin seçkinleri nişanlandığında. Büyük bir kutlama zamanıydı. Her bölgenin en güçlü çocukları, Solis büyüsunu yaymak ve ırkımızın gücünü daha da ilerletmek için komşu bir bölgenin fae'leriyle evlendirilirdi. Çok stratejik bir çöpçatanlık dönemi idi ve bugün olduğumuz büyük Solis ulusuna yol açtı."

Başımı salladım ve geçmişimize dair hatırlayabildiklerim için beynimi yokladım. "Ama bu gelenek bin kış önce arkaik ve barbarca bulunarak sona erdi, değil mi?"

Deneme başyargıcının burun delikleri alevlendi. "Sadece bazıları bu şekilde düşünüyordu. Diğerleri bunu Lord Nifilim'in zayıflığı olarak gördü - Prens Norivun'un yaklaşık on iki yüz kış önce Prinavee Bölgesi'ni yöneten büyükbabası. Bu geleneği yasaklamasının tek nedeni, böyle bir kontrole karşı isyan eden kitleleri yatıştırmaya çalışmasıydı."

Kıtamızın tarihini daha fazla hatırlamaya çalışırken kalbim çarpıyordu. Bir kısmını ilkokuldan biliyordum ama eğitimim bir tarla işçisi olarak yarım kalmıştı ve sarayla hiç ilgilenmemiştim.

Bir aydan uzun bir süre önce Solisarium'a gelene kadar kraliyet politikaları ya da tarihiyle pek ilgilenmemiştim. Mervalee Bölgesi'ndeki hayatımdan o kadar uzaktı ki beni etkilememişti.

Ama şimdi o saray politikaları hayatımı belirliyordu.

Nefesimi sakinleştirmeye çalışarak, "Ama Olirum Anlaşmaları şimdi hangi amaca hizmet edebilir ki? Bu gelenek, bölgelerin birleşmediği bir dönemde uygulandı. Artık birleştiler. Tek bir kralımız ve tek bir yönetimimiz var. Ne gibi bir avantajları olabilir ki?"

"Doğru, Kral Novakin hepimizi birleştirdi ama bu ırkımızın hâlâ ilerleyemeyeceği anlamına gelmiyor." Sör Featherton başını avluya, *benim* yeniden hayata döndürdüğüm avluya doğru eğdi. "Kral, Soliler'in krallığımızdaki üstün fae ırkı olmasını sağlamak istiyor. Güçlü fae yetiştirmek bunu sağlamaya yardımcı olacaktır."

Kaşlarımı çattım ama neden bu kadar şaşırdığımı bilmiyordum. Kral hakkında öğrendiklerim göz önüne alındığında bunların hiçbirisi şaşırtıcı olmamalıydı. Kraliçe Lissandra'yı kendisiyle evlenmeye zorlamıştı çünkü Lissandra'nın beş özelliği vardı -ki bu hiçbir kadının sahip olduğunu duymadığım bir şeydi. Birlikte doğurdukları oğulları veliaht prensin de altı özelliği vardı. Prens Norivun kıtadaki en güçlü periydi.

Şimdi, kral görünüşe göre bu gücü kopyalamak istiyor. Prens Norivun kadar güçlü düzinelerce fae ile ırkımız durdurulamaz. Güneyimizdeki kıtada yaşayan güçlü Nulus fae ırkı bile savaş çıkarsa bizi durduramaz.

Aklımdan milyonlarca düşünce geçerken yastığıma yaslandım. Daha dün gece, Lord Crimsonale'nin en büyük oğlu Michas Crimsonale bana Nulus kıtasını işgal etmekten bahsedildiğini söylemişti. İklimleri daha sıcaktı ve ekinlerini yetiştirmek için büyüye ihtiyaç duymadıkları için hepimizin beslenmesini sağlayabilirlerdi, donmuş kıtamızda olduğu gibi topraklarımızın *oremini* yenilemek için göksel olaylara bağlı değildik - son zamanlarda yapamadıkları *bir şey*. Tüm bölgenin mahsulleri yok oldu.

Kaşlarımı çatarak, bunun bu eski geleneğin yeniden doğmasıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ettim. Belki de kral güçlü Solis fae'leri doğurmak ve kontrol etmek istiyordu, böylece onları savaş eylemlerinde kendi emirleri için kullanabilecekti. Ya da belki ikisi birbirini dışlıyordu.

Çünkü Michas istiladan sanki kralın dışındaymış gibi, sanki başka bir yerden geliyormuş gibi bahsetmişti, bu yüzden belki de kral diğer fae'leri ırkımızın kaderini kontrol edebileceklerini düşünmekten caydırmak için ordusunu kurmak istedi. Belki de kral bunu Nuluslarla bir savaşı *önlemek* için yapıyordu. Ancak bu sadece doğan güçlü fae'leri kontrol edebiliyorsa ve savaş yakın değilse işe yarayabilirdi.

Bir elimi başıma götürdüm. Başım ağrımaya başladı. Tüm bunların arkasındaki motivasyonun ne olduğunu bilmiyordum ve aniden bilmek istemedim. Bunun bir parçası olmak istemiyordum. Kurnaz saray politikaları ya da güç oyunları için biçilmiş kaftan değildim. Ben sadece bir ay öncesine kadar büyüsüz, kanatsız ve Solis'in arzu edilen güçlerinden yoksun olan Mervalee'li bir çiftçi kızıydım. Ama hâlâ kanatsız olmama rağmen, kral görünüşe göre beni elinde tutmaya değer bulmuştu.

Ock.

Cailis, Sör Featherton'a ters ters baktı. "Kardeşimin bilmesi gereken başka bir şey var mı?"

"Testlerden önce bilmesini sağlamam gereken birkaç ayrıntı daha var ama açıklamak için daha sonra dönebilirim." Tekrar eğildi, sonra bir-sekiz yaptı ve odadan çıktı.

Yalnız kaldığımız anda başımı ellerimin arasına aldım. "Bu delilik. Önce prens beni köyümüzden aldı, bir ay boyunca kilit altında tuttu ve sonra üç yakınlığım ortaya çıktı, sadece kıtamızı açlıktan kurtarmak zorunda kalmayacağım, aynı zamanda kralın seçtiği bir erkekle evlenmem gerektiği söylendi, böylece bilinmeyen bir amaç için güçlü Solis çocukları üretebileceğim?"

Bunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyordu. Hayatım boyunca başarmayı umduğum şey asla *bu* olmamıştı.

Cailis bir kolunu omuzlarıma doladı ve sıktı, ardından kanatlarından birini çıplak sırtıma doğru koruyucu bir şekilde açtı.

"Kaçabiliriz," dedi sessizce. "Başka bir bölgeye kaçabilir ya da başka bir kıtada sığınak arayabiliriz. Diğer Solis fae'leri bunu yaptı. Biz neden yapamayalım?"

"Kaçmak mı?" Bu düşünce hiç aklıma gelmemişti. Kalede her zaman kaçamayacak kadar korunmuştum ve Exorbiant Odası'nın da geçilmez olduğu kanıtlanmıştı.

Ama prensle yaptığımız anlaşmanın bir parçası da, bir daha asla onun tarafından bu odalara ya da herhangi bir odaya kapatılmayacağımı garanti ediyordu. Bu da kaçmanın artık bir olasılık olduğu anlamına geliyordu.

Serbest elini kavradım ve sıktım. "Prensle yaptığım anlaşmayı yerine getirmediğim için tanrılar üzerime ya korkunç bir büyü ya da bir lanet salacaklardır."

Cailis alt dudağını ağzına götürdü. "Biliyorum ama bundan kurtulmanın bir yolu olmalı. Çünkü Sör Featherton'ın az önce talep ettiği şeyi sana yapmalarına ne bu dünyada ne de öbür dünyada izin vermem mümkün değil."

Kaşlarımı çatarak bir kaçış yolu düşünmeye çalıştım ve Lochen fae kralı Drachu'nun, prensin bizi Glassen Bariyer Adaları'na uçurduğu gece bana söylediği bir şeyi hatırlayınca nefesim kesildi. Lochen hükümdarı bende güç hissetmiş ve ilgisini çekmişti.

Ölüm lordluğundan sıkılırsan, kıyıları sana açık.

Göğsüm daha hızlı yükseldi. Bu bir çıkış yolu olabilirdi. Nulus fae'lerinin ya da Silten fae'lerinin bizi hoş karşılayacağını garanti yoktu ama Lochen kesinlikle karşılardı. Ya da belki Drachu da benden bir şeyler talep ederdi. Bir tutsağı diğeriyle takas ediyor olabilirdim. Ne olursa olsun, bu durum pazarlığımızdan kaçacağım gerçeğini değiştirmiyordu.

Acele bir şey yapmamamız gerektiğini bilerek derin bir nefes aldım. Kralın benden istediği kaderden gerçekten kaçmak istiyorsam, Cailis ve benim harekete geçmeden önce sağlam bir plan yapmamız gerekiyordu.

Ama ben daha haince şeyler düşünmeden kapı bir kez daha çalındı.

Bu sefer Sandus açmadı.

Veliaht Prens içeri girmek için benim onayımı beklemeden odaya girdiğinde kalbim sıkışmıştı.

Aurası içime işledi, bakışı karanlık ve yoğun. Simsiyah kıyafeti kadar karanlık olan gözlerinde fırtına bulutları dolaşıyordu. Hava elementine olan yakınlığından dolayı etrafında rüzgâr esiyordu ve hava sanki ciğerlerimden emiliyormuş gibi hissediyordum.

Kendimi durdurmaya çalışsam da bakışlarım onun kaslı kalçalarında, biçimli belinde, kabarık göğsünde ve geniş omuzlarında gezindi. Ruhumun derinliklerinde gömülü olan bir şey onun varlığıyla uyanmış gibi görüldüğünden midem bulandı, her ne kadar doğrudan bana doğru bir yol açarken kıtanın Ölüm Ustası gibi görünse de.

Hayır, hayır, hayır. Ona olan bu çekime lanet olsun ve buna karşılık veren bedenime de lanet olsun.

Prens önümde durdu ve boş tepsiye baktı. "Leydi Seary, güne başlamak için hazır olduğunuza inanıyorum."

Boğuk sesi içimde yuvarlandı, içime işledi ve beni Prens Norivun'un usta aurası olan denize çekmekle tehdit etti. Yaptığı şeyin anılarına kilitlendim. *Tormesh. Anne. Baba. Tormesh. Anne. Baba.*

Bu isimleri tekrar tekrar okudum. Tekrar ve tekrar.

Ailemin katilinden etkilenmezdim. Ona az önce verdiğim gibi cevap vermezdim. Ve kesinlikle dün gece paylaştığımız öpücüğü hayal etmezdim.

Kucağımdaki çarşafları kavrayarak, doğuştan gelen saçma dürtülerime karşı savaştım. Her ne sebeple olursa olsun, bedenim onu istiyordu ama zihnim istemiyordu, bu yüzden ahlaksız bir özlem göstermeyecek, zayıf olmayacak ya da tam şu anda içimde dönüp duran duyguların hiçbirini hissetmeme izin vermeyecektim.

Bu erkek benim düşmanımdı.

Ona karşı hissetmeme izin verdiğim tek duygu nefretti.

Kardeşimin ve anne babamın acı çektiği, sonra da taht odasında öldüğü görüntüler zihnimi delip geçti. Acı beni yutmakla tehdit ediyordu ama bu zihinsel resimlere tutundum ve yavaş yavaş prence duyduğum özlem duygusu azaldı.

"Şimdiden beni almaya mı geldin?" Soğukkanlılıkla söyledim.

Gözleri kısıldı ve kız kardeşime yan gözle baktı. "Bizi yalnız bırakın."

Cailis yataktan kalkamadan elim Cailis'inkini örtmek için uzandı. "Hayır. O kalıyor."

Prensin gücü odayı titreştirdi, yatağımın altındaki taşları titretti. "*Bizi terk etmesini* söyledim."

"Ben de *kalacağımı* söyledim."

Cailis'in eli titredi. Aklından geçen korkuları sadece hayal edebiliyordum. Prence sık sık meydan okuduğum hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Karım olmanıza rağmen küstahlığınızda en ufak bir değişiklik olmadığını görüyorum." Gözlerinde bir an vahşilik parladı ama bir anda kayboldu.

Kaşlarımı çattım. "Senin karın olmayacağım." "Sana bunu düşündüren ne?"

"Çünkü karın olabilmem için Deneme'yi kazanmam gerekiyor ve ben hiçbir yeteneğimi kontrol etmeyi ya da büyü kullanmayı bilmiyorum, nasıl kazanabilirim ki?"

"Kazanacaksın çünkü antrenman yapacaksın. Bu arada, bugün eğitmeninizle çalışmaya başlayacaksınız. Çalışmaların bu öğleden sonra ciddi bir şekilde başlayacak ve kıtadaki en iyi öğretmen olduğu için, üç ay sonra testler başladığında başarılı olacağından hiç şüphem yok."

Ona temkinli bir şekilde baktım, ilk kez benim galip gelmemi istediğini hissetmiyordum. "Sanki benim kazanmamı . . benim kazanmamı *istiyorsun*."

Gözleri kapandı, sonra boynuma kaydı. Vorl'un saldırısından kalan çürüklerin olduğu yere. Veliaht Prens'in elleri yumruk oldu ve aurası daha da alevlendi.

Kaşlarım çatıldı ve kalbim daha hızlı çarpmaya başladı, tıpkı köyümün arşonunu her düşündüğümde olduğu gibi.

"Vorl nerede bu arada?" Konuyu değiştirerek sordum.

"Kale zindanı. Hâlâ hayatta. Ona ne yapacağıma henüz karar vermedim ama bunun bir tür işkence içereceğinden hiç şüphem yok."

Cailis geri çekildi, ben "Ona işkence mi yapacaksın?" derken dudaklarından küçük bir tiksinti sesi çıktı.

Prens Norivun karanlık bir şekilde gülümsedi. "En azından. Sana dokundu.

İncitti

seni. Bunun bedelini ödeyecek."

Aramızdaki hava yeniden incelmış gibiydi ve veliaht prensten yayılan gerilim o kadar yoğunlu ki içinde boğulabilirdim. Vorl'un canını yakacaktı. Benim için.

"Ya bunu istemiyorsam?"

Kaşları kalktı. "Sana yaptığı şey için cezalandırılmasını istemiyor musun?"

"Elbette onun cezalandırılmasını istiyorum ama işkence-" Mide bulantısı midemi bulandırdı.

Veliaht Prens'in çarpık gülümsemesi büyüdü. "Eğer mideniz bulanıyorsa sizi buna tanıklık ettirmeyeceğim. Bu zevkin tadını çıkaran ben olacağım."

"Ondan bu kadar çok mu nefret ediyorsun?"

Boğazından alçak bir hırıltı yükseldi ve Cailis sıçradı.

"Sana bilerek zarar verdi. Seni öldürmeye çalışıyordu. Bunu bilecek kadar çok şey gördüm. Beni durdurduğunda-" Çenesi o kadar sert sıkılmıştı ki dişlerinden gıcırdama sesi geliyordu. "Onu o anda ve orada öldürmem, bana bir hediye verdiğini anlamam için yeterli zamanı sağladı. Artık onunla zaman geçirebileceğim." Gözlerinde sapkın bir ışık parladı.

Cailis bir ses daha çıkardı, inanamama ve dehşet arasında bir ses.

Elini sıktım. "Kız kardeşimin senin tam bir canavar olduğuna dair önyargısını ortadan kaldırmaya yardımcı olmuyorsun."

"Yazık. Özür dilerim." Prens alaycı bir tavırla eğildi ve Vorl'a yapmak istedikleriyle ilgili fantezilerine hâlâ o kadar dalmış olduğunu fark ettim ki muhtemelen şu anda ne kadar içgüdüsel görüldüğünün farkında bile değildi. İnsanın ruhunu almaya gelen karanlık bir iblis gibiydi ve bunun her zerresinin tadını çıkarıyordu.

Ve daha dün gece prensi *istediğimi* düşündüm. Bir fae'nin bu karmaşık erkeği.

Ama onun başka yönlerini de görmüştüm, daha nazik yönlerini. Daha yumuşak taraflarını. Ama şimdi ona bakınca, aptallık edip etmediğimi merak ediyordum. Gerçekten de bir aptaldım, çünkü ona karşı duyduğum çekim hâlâ içimi yakıyordu.

Prens Norivun'un ağzının benimkinin üzerinde olduğu, güçlü bedeninin kalçalarımın arasına sıkıştığı ve parmaklarımın saçlarının arasından geçtiği bir görüntü beni öptü

Düşünceler. Dün gece onu istemekten fazlasını yapmışım. Beni alması için neredeyse yalvaracaktım.

Anne aşağıda! Yataktan fırladım ve ondan uzaklaştım. Uzaklaşmak zorundaydım. Onun yanında kendime güvenmiyordum.

"Neden buradasın?" Omzumun üzerinden seslendim. "Öldürmeniz gereken masum bir aile yok mu?"

Prens Norivun'un aurası beni takip ederken sırtıma vuruyordu ve yatağın üzerinde sessizce oturan kız kardeşimin ne düşündüğünü sadece hayal edebiliyordum. Bir anda, Cailis'i ilk kez ne diyeceğini bilemez halde gördüğümü fark ettim.

Gardırobun yanındaki dönemeci döndüm ve banyo odasına girdim, ama prens peşimden geldi, kapıyı suratına çarpmaya çalıştığımda bile yavaşlamadı.

Eli bileğime kenetlendi ve beni kendisine doğru döndürdü.

Göğüslerim göğsünde düzleşirken bedenim ona çarpınca nefesim kesildi. Kolunu belime doladı ve başını eğdi; gözleri yıldız havuzları gibiydi, o kadar parlak ve göz kamaştırıcıydı ki ruhumu güçlü galaksilerinin içine çekmekle tehdit ediyorlardı.

"Veliaht prensinize böyle mi davranıyorsunuz?" Elinde çırpınıyordum.

"Bırak beni."

Bakışları daralırken tutuşu sıkılaştı. "Dün gece bana cevap verdin. Beni ne kadar istediğini hissettim ve kokladım. Neden şimdi aniden değiştin?"

"Ben istemedim-" Başım geri döndü. "Bekle. Ne? *Kokulu* mu?"

Dudakları kıvrıldı ve çenem düştü.

"Senin de mi duyusal bir yakınlığın var? Diğer fae'lerin alamadığı kokuları alabiliyor musun?"

Omuz silkti. "Beni ne kadar arzuladığını anlayabiliyorsam bu benim suçum değil."

Onun tarafından tahrik edildiğim tüm zamanları çılgınca düşünürken ve bunu biliyor olabileceğini düşünürken nabzım vahşi bir canavar gibi atıyordu. Hayır, *biliyordu. Kutsal Anne*. Yanaklarımda sıcaklık yükseldi.

"Bu yakınlık neyi tespit etmenizi sağlıyor?"

"Genel olarak yüksek koku alma duyusuna ek olarak? Duyguların kokusunu da alabiliyorum."

Hay sikeyim. Yani prensin ölüm yakınlığı, illüzyon yakınlığı, hava elementi yakınlığı ve duyusal yakınlığı vardı. Ama geriye iki tane daha kalmıştı.

bilmiyordum.

"Diğer iki yakınlığınız nedir, prensim? Toplamda altı tane olduğunu biliyorum ama ben sadece dört tanesini biliyorum."

Dudakları seğirdi.

Öfkelendim ve onu tokatlamak için çok güçlü bir istek duydum. "Bana söylemeyeceksin, değil mi?"

"Bunu sizin çözmenize izin vermek daha eğlenceli olurdu. Ama dediğim gibi, dün gecedен bu yana neden ani bir değişiklik oldu? O zaman beni istiyordun. Şimdi gerçekten beni istemiyormuş gibi mi davranacaksın? Karım olmak istemiyormuşsun gibi mi?"

Onu itmeye çalıştım ama yerinden kıpırdamadı. "Neden karın olmamı istiyorsun? Neden seni hor gören bir kadının seninle evlenmesini istiyorsun?"

"Ama beni hor
görmüyorsun." "Hor
görüyorum."

Dudakları kibirli bir gülümsemeye dönüştü. "Öyle değil. Bir haftadır senden gerçek bir nefret kokusu almadım ve balkondaki küçük karşılaşmamızı unutmaya çalışıyor gibi görünsen de dün gece beni kesinlikle hor görmedin."

İçim kasıldı ve kuzey rüzgârları kadar şiddetli bir arzu seli içimi kapladı. Gülümsemesi büyüdü. *Piç kurusu*. Koluna vurdum ama yerinden kıpırdamadı. Bir santim bile.

"Sarhoştum. İçtiğim zaman hep biraz heyecanlı olurum."

"Öyle mi?" Burnunun ucunu boğazımın sütunu boyunca gezdirdi. "Sarhoş değildin ve bunu inkâr etmeye çalışma bile. Yalanının kokusunu alabiliyorum."

Kutsal Anne! Bu erkekten hiçbir şey saklayamazdım.

Tenim boyunca utanç verici derecede zevkli hareketlerine devam etti.

Dişlerimi sıktım. *Tormesh. Anne. Baba. Tormesh. Anne. Baba. Baba.*

Bir zamanlar bu erkeğe karşı kolayca hissettiğim mutlak nefreti geri kazanmam gerekiyordu. Çünkü o haklıydı. Her ne kadar kabul etmek istemesem de, ondan ilk tanıştığımız zamanki kadar nefret etmiyordum. Gördüğüm diğer yanları -yani şefkatli, sevecen ve empatik yanları- düşüncelerimi bulandırıyor.

Doğrusu, o kadar da karanlık biri değildi. Sadece ... çoğunlukla karanlıktı. Vorl'a işkence etme düşüncesinden zevk alması bunu bir kez daha doğruladı.

Ama ona aşık olursam Cailis'in benim hakkımda ne düşüneceğini düşündüm.

Ellerim yumruk haline geldi. "Seni asla gerçekten arzulayamam ve kesinlikle ailemi öldüren bir erkekle evlenemem."

Sustu ve başını kaldırdı. Aramızda bir an sessizlik geçti, sonra bir an daha. Bakışlarımı süzerek sonunda, "Bana güveniyor musun Lara?" dedi.

Kaşlarımı attım. "Sana güveneyim mi? Tabii ki güvenmem. Başkasına işkence etmek isteyen birine nasıl güvenebilirim ki?"

Belime doladığı kolu sıkılaştı. "Sana güvenebilir miyim?"

Kaşlarım daha da çatıldı. "Ne diyorsun sen şimdi? Güvenin bununla ne alakası var?"

Çenesi sıkıştı ve gözlerinde bir şey parladı, sonra onu gizledi. Arkamdaki lavaboyu kavradı ve eğilirken beni içine hapsetti.

Tüm vücudum kaskatı kesildi, burnu tekrar boynuma hafifçe değdiğinde daha da kaskatı kesildi, sonra dili tadına bakmak için dışarı fırladı.

Titredim ve boğazından memnuniyet dolu bir ses yükseldi. "Benimle savaşırsan da vücudun savaşıyor. Benim için hazırsın."

Onu sertçe ittim. *Tormesh. Anne. Baba. Tormesh. Anne. Baba.* "Bırak. Me. Gitmeme izin ver."

Çenesi, köşedeki kas camı kesebilecek kadar keskin görünece kadar sıkıldı. Sert bir nefesle sonunda beni serbest bıraktı.

Kalbim küt küt atarken çenemi yukarı kaldırdım. Vücudumun her zerresi sarmalanmıştı. Hazırdım. Nasıl kullanacağıma dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen büyüm içimde bir intikamla uğuldarken, ekirdeğim ona duyduğum arzuyla ağrıyordu. Kendimi bıçaklamak istedim.

Ama vücudumun ona verdiği ateşli tepkinin mantıklı bir açıklaması olmasa da bildiğim bir şey vardı. Kral ve veliaht prens kaderime hükmetmeye çalışıyor olsalar bile, kaderimin yaratıcısı bendim. Duruşma olsun ya da olmasın, bundan kurtulmanın bir yolunu bulacaktım.

Kollarımı kavuşturdum ve nefesimi kontrol etmeye odaklandım. "Tekrar soruyorum, neden buradasın?"

Burun delikleri alevlenerek, "Sizi Harrivee Bölgesi'ne götürmek için buradayım.

Görmeniz gereken bir şey var."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

C Prens ve ben oturma odasına döndüğümüzde Ailis gözlerini kocaman açmış yatağın üzerinde oturuyordu.

Prens Norivun'a hızlıca, "Giyinmem gerekiyor," dedim.

Duvara yaslandı ve bir ayağını bileğine doladı. "Seni durdurmama izin verme."

Ona ters ters baktım. "Neden Sandus'a koridorda eşlik etmiyorsun, ben de hazır olduğumda sana haber vereyim?"

"Daiseeum için zili çalmamı ister misiniz?"

Gözlerimi devirdim. "Birinin yardımı olmadan tunik ve pantolon giymeyi gerçekten bilmiyor musun?"

Dudakları kıvrıldı. "Beş dakika. Sonra geri geleceğim." Bununla birlikte, kapıya doğru yürüdü ve kendini dışarı bıraktı.

Prens odadan çıkar çıkmaz Cailis yataktan fırladı. "Yukarıdaki ve Aşağıdaki Kutsal Anne, *bu* da neydi böyle?" diye bağırdı. "Kendini öldürtmek mi istiyorsun?"

Gardırobu karıştırıp kale terzisinin benim için diktiği lila renkli tuniği aradım. "Prens Norivun beni öldürmeyecek."

"O bir katil, Ilara. O kıtanın *Ölüm Efendisi*. Elbette seni öldürecek!"

"Yanılıyorsun. Yapmayacak çünkü ben çok değerliyim."

Geceliklerimi çıkarıp iç çamaşırlarımı giyerken alnı buruştu. Alnını düzelterek beni bir kez daha süzdü. "Kilo almışsın."

Omuz silktim. "Sen de öyle yapacaksın. Kıtadaki diğer herkes açlıktan ölüerken bu kalede çok fazla yiyecek var."

İnce bacaklarına ve çukur karnına baktı, sonra ne konuştuğumuzu hatırlar gibi oldu ve başını kaldırdı. "Peki ikinizin arasındaki o garip tartışma neydi? Balkonda ne oldu?"

"Bunu duydun mu?"

"Bunu yapmamak biraz zordu. İkiniz neredeyse birbirinize bağırdınız."

Tuniği başımdan geçirirken boynumda bir kızarıklık oluştu. Üzerime eskisi kadar rahat oturmuyordu, bu da Daiseeum'un terzinin geri dönmesi ve artık bir deri bir kemik olmadığım için kıyafetlerimi çıkarması sözünü yerine getirdiğini gösteriyordu. Kumaşı belimin ve kalçalarımın üzerinde düzelttim. Üzerime tam oturdu.

"Eee? Ne oldu?"

"Bilmiyorum," dedim sonunda Cailis ayağını yere vurmaya başladığında. "Evet, biliyorsun."

Ondan uzaklaştım ve bir çift siyah tayt aldım. "O bir deli. Bilmeniz gereken tek şey bu."

"Şey, belli ki o deli, ama aslında bu saçma Yarışma'yı kazanmak istemiyorsun. Değil mi?"

Ses tonuna sinen şüphe imasından nefret ediyordum. Sadece ailemize değil, sayısız insana yaptıklarını yapan bir erkeğe karşı bir şeyler hissedebileceğimi düşünmesinden nefret ediyordum. Ama sonra prensin bir keresinde bana söylediği bir şey aklımdan geçti, fae öldürmekten hoşlanmadığı ama gerekli olanı yaptığı hakkında.

Ama bu doğru mu? Vorl'u öldürme düşüncesinden kesinlikle memnun görünüyordu.

Prensin Pentlebim pazarından benim için satın aldığı kürklü mor eldivenleri almadan önce bir çift esnek deri bot giyerek giyinmeyi bitirdim.

"Ne olursa olsun, korkunç biri olabilir ama ikimizin de düşündüğü kadar kötü biri değil." diye mırıldanmadan önce kız kardeşime şöyle bir baktım.

Kaşları havaya kalktı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Ben sadece onun her zaman varsaydığımız gibi tamamen kötü olmadığını söylüyorum. Onda biraz iyilik gördüm. Bana *ya da* sana zarar vermeyecek. Bundan eminim." I

yüzünü buruşturdu. "Dürüst olmak gerekirse, zaman zaman kendimi onun arkadaşlığından keyif alırken buluyorum."

Bir ihanet parıltısı gözlerini delip geçti.

"Cailis, özür dilerim." Hemen ellerini tuttum ve sıktım. "Ne yaptığını biliyorum. Onunla tanıştıktan sonra ondan daha da fazla nefret etmemem çok kötü ama-" Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyordum. Prensle ilgili bir şeyler vardı, gördüğüm ipuçları bana onun hikâyesinde bildiğimden daha fazlası olduğunu söylüyordu. Tamamen kötü biri değildi. Kötü şeyler yapabiliyordu, evet, ama bundan zevk aldığını sanmıyordum. Belki de Vorl'la birlikte bundan zevk alırdı.

Cailis'in dudakları incelirken ellerini çözdü ve omuzlarımı kavradı. "Az önce bir erkeğe *işkence etmekten* bahsetti, Ilara. Aklını mı kaçırdın sen?"

"Aynı soruyu kendime kaç kez sorduğumu bilmek bile istemezsin."

Başını iki yana salladı. "Sana ne oldu? Seni etkilediler mi? Seni zehirlediler mi? Kutsal Anne, sana aşk iksiri mi yaptılar?"

"Aşk iksiri mi?" Homurdandım. "Ciddi misin sen? Onu sevmiyorum. Sadece düşündüğümüz kadar korkunç biri olmadığını söylüyorum." Elimi Exorbiant Odası'na doğru salladım. "Beni zindanda tutmuyor, değil mi? Ve sana yazmama izin verdi. Ne demek istediğimi anlamıyor musun? O tamamen kötü biri değil."

Kollarını kavuşturdu, sonra bir kaşını kaldırdı. "O ailemizi öldürdü, Lara. Tormesh'i öldürdü. Bunu sana neden hatırlatmam gerekiyor?" Yüz hatlarında tiksinti belirdi ve hayatımızda ilk kez başka bir şey de belirdi. Hayal kırıklığı.

Yakıcı utanç, Tala Denizi'ndeki dalgaların çarpması gibi içime işledi. Bakışlarımı ayak parmaklarıma indirdim. "Biliyorum. Gerçekten, biliyorum. Merak etme. Bunu asla unutmayacağım."

"Yapmasan iyi edersin."

Midem sıkıştı. "Her neyse, gitmem gerek. Prens ve ben Harrivee Bölgesi'ndeki bir tarlada çalışıyorduk. Bugün beni yine oraya götürecektir."

"Seninle gelebilir miyim?"

Soruyu çok hızlı sordu ve gözlerindeki bakış bana neden bize katılmak istediğini anlattı.

Bana güvenmiyordu.

Kız kardeşim gerçekten de prensin üzerime ördüğü saçma bir büyüün etkisinde kaldığımı hissediyordu ve muhtemelen beni bundan kurtarmayı bir görev olarak görüyordu.

"İyi olacağım, Cailis."

Dudakları büzüldü, bana leydimin hizmetkârı Daiseum'u hatırlattı. "Öyle olduğuna emin ol, Ilara Seary."

Ne demek istediği yüzüme çarptı. Tarlada çok geç saatlere kadar dolaştığımızda ya da Birnee ve Finley ile yaramazlık yaptığımızda annemizin yaptığı gibi bana hitap etmişti.

Prensten uzak dur. Ona daha fazla aşık olma. Bana ihanet etme.

Söylemediği sözler içimde bir sızı oluşturdu ama Cailis haklıydı.

Prense karşı isteksiz duygular beslesem bile, bu duygularla hareket etmezdim.

Ellerimi eldivenlerimin içine soktum, düşüncelerim sonunda onunkilerle aynı hizaya geldi. "Endişelenmeyi bırakmalısın. Prense aptalca bir şey yapmayacağım ve daha önce söylediklerinde haklısın. Kaçmanın bir yolunu bulmalıyız. Ama bu konuda akıllı olmalıyız. Akıllıca plan yapmalıyız."

"Bunu mu demek istiyorsun?" Yüz hatlarında öylesine yoğun bir rahatlama ifadesi belirdi ki, suçluluk duygusu yeniden içimi yaktı. Önemli olan kız kardeşimdi. Prens değil. Saray değil.

Ama sonra düşüncelerim Solis kıtasına ve donmuş topraklarımızı evi olarak gören milyonlarca fae'ye uçtu. Kıtamızın *oremini* geri getirmek için prensle yaptığım pazarlığa. Eğer Cailis ve ben gidersek, hepsi açlıktan ölecekti.

Sör Featherton gevezelik ederken mücadele ettiğim baş ağrısı yeniden ortaya çıkmakla tehdit ediyordu.

"Döndüğümde görüşürüz." Cailis'i yanağından öptüm, sonra odadan çıkıp prensin beklediği salona doğru yürüdüm.

Sandus'un bilmiş bilmiş sırıtışını görmezden gelmeye çalıştım. Muhafızın prensin ve benim dün geceki eğilimlerimin farkında olduğunu düşündüm. Ya öyle ya da banyo odasındaki ateşli tartışmalarımızı duymuştu.

Ama Sandus'un eğlencesiyle kız kardeşimin tiksintisini bir arada görmek, prensin cazibesine ne kadar kolay kapıldığımı bir kez daha teyit etti. Bunun devam etmesine izin veremezdim.

Cailis. Cailis. Cailis.

Şu anda en önemli şey kız kardeşimdi. Bunu hatırlamam en iyisiydi.

PRENS bizi Harrivee Bölgesi'nin güney ucundaki küçük sahil kasabası Barvilum'un hemen dışına götürdü.

Dalgalar kıyıya çarptı ve sis, gölgeler, hava ve rüzgârın içinden geçtikten sonra alem yeniden oluştuğunda güneş ısıltı ısıltı parladı.

Ayaklarımın altında karla kaplı tanıdık bir zemin belirdi ve gökyüzünde kuşların cılız ötüşleri duyuldu.

Etrafımızda deniz, güneş ve kardan başka bir şey yoktu. Okyanusun daha uzaklarında, dalgaların arasında yüzen devasa buzdağlarıyla birlikte Glassen Bariyer Adaları görünüyordu.

Prens Norivun hemen arkamda duruyordu ve aurası -Vorl'dan bahsettiği zamanki kadar güçlü olmasa da- hâlâ güçlüydü.

Omurgamda dans eden ürpertiği durdurmaya çalıştım. Bir kez daha, onun yakınlığı bana dün gece paylaştığımız öpücüğü hatırlattı. Sanki o öpücükte ruhuma dokunmuş gibi hissetmişim ki bu çılgıncaydı.

Sadece bir öpücüktü, Ilara.

"Eee?" Aramıza biraz daha mesafe koyarak söyledim. "Bana ne göstermek istiyordun?"

Bir kaşını yukarı kaldırdı. "O sivri dilini terbiye etsen iyi olur, yoksa ona yapacak daha faydalı bir şey bulurum."

Yanaklarım kızardı. "O sapık zihnini terbiye etsen iyi edersin, yoksa yumruğumu yüzünde bulursun."

Güldü. "Yeni bir şiddet yanınız mı gelişti?" "Belki de bana sürtünüyorsun."

Kaşlarını salladı. "Oooh, bu hoşuma gidebilir."

İçimi bir heyecan kapladı ama yüz ifademi düzelttim. *Cailis. Cailis. Cailis.* Sinirli bir ses tonunu zorladım. "Tekrar soruyorum, bana ne göstermek istiyordun?"

Gözleri kısıldı. "Gel. Şurada."

Karda yürürken kanatları beyaz tozda sürüklenmesin diye havaya kalkıyordu. O güne kadar gördüğüm en uzun kanatlara sahipti ama sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kanatlarıyla dolaşıyordu.

Tarlanın ortasına ulaştığında çömeldi ve karı yarmaya başladı. "Buraya bakın."

Omzunun üzerinden baktım ve kara topraktan yükselen buğday tomurcuklarını görünce nefesim kesildi. Altın, eflatun ve zümrüt yeşilinin canlı renkleri küçük filizlerden parlıyordu. Kalbim aniden kıyıya vuran dalgalar gibi çarpmaya başladı ve aynı nefeste dizlerimin üzerine çöküp avuçlarımı yere koydum.

Anında hafif bir *orem* uğultusu tenime çarptı. Çenem düştü. "Ama... nasıl? Bu iki gün önce burada değildi."

Prens muzaffer bir gülümseme takındı. "Sana bunu yapabileceğini söylemiştim." "Bu ne zaman oldu?" Bütün hafta boyunca bu eve yeniden hayat vermeye çalıştım.

Tarlada, ekinlerle uğraşırken her zaman yaptığım şeyi yapıyordum. Hiçbir şey çıkmadığı için işe yaramadığını düşünüyordum. Ta ki şimdiye kadar.

"Yaşam siz başladığınızdan beri oluşuyor olmalı ve bitkiler daha yeni ortaya çıktı."

"Başka bilen var mı?"

"Şu anda hayır, sadece sen ve ben. Ama birkaç hafta içinde, bu saplar karın üzerinde görüldüğünde, tüm kasaba haberdar olacak. Burada büyük bir sevinç yaşanacak."

Kalçalarımın üzerine oturdum. "Sevinmek mi? Birkaç bitkiden mi?" Gülümsemesi artınca gözlerim büyüdü. "*Daha fazlası* var mı?"

Birkaç metre uzaklaştı ve yerden bir kar yığınına itti. Altında küçük buğday sapları belirdi, büyümenin ilk aşamalarındaki bitkiler.

Prens ayağa kalktı, sonra elimi tuttu ve beni de kendisiyle birlikte yukarı çekti.

Sedir ağacı ve karın kışkırtıcı kokusu etrafımı sardığında içim sıkıştı. Ve geniş göğsü yüzümden sadece birkaç santim uzaktaydı. Her çizgisi sert ve inatçıydı. Erkek gerçekten bir sanat eseriymiş.

Bakışlarım birleşmiş ellerimize kaydı. Avuçları çok sıcaktı. Çok büyüktü. Benimkini yuttu.

Nabzım hızlanınca elimi kurtardım ve saçlarımı düzelttim.

Durakladı, kocaman kanatları esnerken kaşları birbirine yaklaştı.

"Gel," dedi sert bir sesle, daha önce dikkatimi bile vermediğim tarlanın diğer alanlarına doğru yürümeye başlamadan önce.

Mesafemi koruyarak takip ettim ama karın altında ne yetiştiğini gösterdiğinde nefesimin kesilmesine engel olamadım. Gittiğimiz her yerde küçük yaşam belirtileri vardı.

"Ne kadar yayıldı?" Şaşkınlık içinde sordum. Bunu ben mi yapmıştım?
Bunu gerçekten yaptın mı?

"Bütün tarla." "Hepsi mi?"

"Evet, hepsi. Sanırım buradaki işin bitti."

Kalbim küt küt atarken heyecanımı dizginlemeye odaklandım. "Ama ben gerçekten hiçbir şey yapmadım ve *Orem*'i yaratmış olmamın imkânı yok. Bunu sadece tanrılar yapabilir."

Homurdandı. "O zaman, dediğin gibi, belki de yakınlığın hayat yaratıyordur. Sen tarlalarla ilgilenirken her ne yapıyorsa, kıtamızın yeniden gelişmesi için ihtiyacı olan şey odur."

"Peki şimdi ne yapacağım?"

"Şimdi, sizi her sabah kıtanın dört bir yanına götürmeye başlayacağım.
_"

"Sen mi?" Sözü nü kestim. "Sen olmak zorunda mısın?"

Kaşlarını çattığında çenesi birbirine çarptı. "Evet, ben olmalıyım."
Dişlerini gıcırdatarak devam etti, "Biliyorum çok büyük bir iş ama sabahlarını bu işle geçirirsen, *orem* tamir olur ve öğleden sonralarını da Deneme için antrenman yaparak geçirirsin."

Gözlerimi devirdim. "Doğru. Seninle ya da hor gördüğüm başka bir erkekle evlenmeye zorlanacağım Duruşma. Hatırlatma bana."

Prensin gözleri kısıldı. "Başka biriyle evlenmek mi? Sen neden bahsediyorsun?"

Kollarımı kavuşturdum. "Sör Edmund Featherton'un bu sabah babanızın izniyle beni ziyaret ettiğini bilmediğinizi mi söylüyorsunuz? Yaklaşan Duruşma ve Olurum Anlaşmalarının yeniden doğuşu hakkında beni bilgilendirmek istedi. Görünüşe göre, baban ırkımızın gücünü arttırmak için güçlü fae'ler arasında eski bir gelenek olan anlaşmalı evlilikleri yeniden canlandırıyor ve ben de şimdi onun gözüne kestirdiği dişilerden biriyim. Eğer seninle evlenmezsem, kralın seçeceği başka bir soyluyla evleneceğim."

Prensin bakışları karardı. "Başka biriyle evlenmeyeceksin."

Kalbim gümbür gümbür atıyordu. Bir an için cevap veremedim. Prens düpedüz intikamcı görünüyordu.

Yutkunmaya çalışarak sonunda, "Eminim diğer dişilerden biriyle iyi olursun. Hepsi çok güzel ve olağanüstü güçlüler. Onlara kur yapacağını da duydum."

Burun delikleri alevlendi. "Duruşmanın bir gereği." "Ve diğer erkek talipler de bana kur yapacaklar."

"Ne?" Gözleri parlarken gücünden gelen bir telaş altımızdaki zemini sarstı. "Babamla konuşacağım. Başkalarının sana kur yapması ve muhtemelen seninle evlenmesi mantıksız."

"Aynen öyle." Rahatlayarak iç çektim. Belki de prens görücü usulü evliliğimi durdurabilirdi ve böylece Cailis ve ben kaçmak zorunda kalmazdık. Bunun yerine, aptal Deneme'yi bitirebilir, kaybedebilir, böylece onunla ya da başka biriyle evlenmek zorunda kalmaz, sonra da yakınlıklarımı anlamaya ve topraklarımızı iyileştirmeye odaklanabilirdim.

Ama bir kez daha, prensin içgüdüsel tepkisi beni duraksattı.

Ona şüpheyle baktım. "Bana karşı neden böylesin? Neden bu kadar ... koruyucusun?" *Sahiplenici* demek istedim ama dün gece söylemiş olmama rağmen bu kelimeyi tekrar söylemeye dilim varmadı.

Prens daha da yaklaştı, kendine özgü sedir ve kar kokusu etrafına yayıldı. "Eğer korumacıysam, bu senin korunmaya ihtiyacın olduğu içindir." Burun delikleri alevlendi ve gökyüzüne, güneşe doğru baktı. "Öğlen oldu. Kaleye geri dönmemiz gerekiyor. Başrahibe Olsander ile ilk dersin öğlen başlıyor."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

T Prens bizi yanlışlıkla şatoya geri gönderdi ve hizmetkârlarla dolu bir koridora indik.

Bilmediğim kanat, kalenin daha önce hiç ziyaret etmediğim bir bölgesiydi.

önce. En az on beş metre genişliğindeki büyük bir taş yürüyüş yolu, kalenin içinden düz bir çizgi halinde geçiyordu. Buzlu cam pencerelerle çevrili yüksek bir tavan yukarıda yükseliyordu. Çarşaf sepetleri ve temizlik tılsımları taşıyan hizmetkârlar yanıımızdan geçerken bize yol veriyorlardı ve havadaki kokular her nerede olursak olalım mutfaklara yakın bir yerde olduğumuzu gösteriyordu.

"Bu taraftan," dedi prens, ileri doğru adım atarak. "Neredeyiz biz?"

"Güney kanadı. Mutfaklar ve çamaşırhanelerle birlikte hizmetlilerin odalarının çoğunun bulunduğu yer. Aynı zamanda eğitim odalarının inşa edildiği yer. Yakınlıklarımız ortaya çıkmaya başladığında, Nuwin ve ben eğitimimizi burada yaptık."

"Öyle mi?" Adımları çok uzun olduğu için koşmaya başlamak zorunda kalarak peşinden gittim. "Ben sadece Solisarium Akademisi'ne gittiğini düşünmüştüm. Bütün zengin fae'ler oraya gitmiyor mu?"

"İlk eğitimimiz burada sona erdikten sonra oraya gittik."

Prens beni bir dizi büyük çift kapıdan geçerek bir odaya soktu. Ayaklarım eşiği geçer geçmez kalın katmanlı bir koğuş tenimi kapladı. Diğer tarafta gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Ağzım açık kaldı. "Yakınlıklarını kontrol etmeyi burada mı öğrendin?"

Önümdeki oda, eğer buna oda denebilirse, yüz ayak yüksekliğindeki tavanıyla bana bir mağarayı hatırlatıyordu. Eğitim odaları

gri taştan, kalın ve yoğun bir kayaydı. Tavana yakın büyük pencereler güneş ışığının içeri girmesine izin veriyordu ve az önce içinden geçtiğim demirle aşılannış koğuşlar bu odanın ne kadar aşılmaz olduğunu bir göstergesiye, kırılmaz camdan yapıldıklarına dair bir his vardı içimde.

Uzak duvarda sıra sıra silahlar bekliyordu. Geniş kılıçlara, kalkanlara, mızraklara, bıçaklara, fırlatma yıldızlarına, her boyutta bıçaklara, baltalara, tatar yaylarına ... bakakaldım. Liste uzayıp gidiyordu. Sıra sıra dizilmiş silahların yanında, sadece yakınlık ve öğrenme bilgisi içerdığını varsayabileceğim yüzlerce metnin bulunduğu çok sayıda kitap rafı vardı.

Prens ellerini büyük kanatlarının altında birleştirdi. "Bu silahların hepsi ya büyülü ya da kendi büyüsunü barındıracak kadar eski. Size talimat verilmedikçe onlara dokunmayın."

"Silahlar mı?" Yüzümü buruşturdum. "Neden onları nasıl kullanacağını öğrenmem gerekiyor ki?"

Prensin gözleri karardı. "Bazı fae'ler daha büyük büyü gücüne sahip bir periyle karşılaştıklarında kendilerini tehdit altında hissederler. Silah kullanmayı öğrenmek şarttır, tıpkı kendini nasıl savunacağını öğrenmek gibi."

Yutkundum. "Sadece yakınlıklarımın bile beni riske atabileceğini mi söylüyorsun? Ama sihrimi kontrol etmeyi öğrendiğimde, bu yeterli değil mi? Ateş ve rüzgâr elementlerine sahip olmam kendimi koruyabileceğim anlamına geliyor."

"Evet, yakınlıklarınız bastırılmadığı sürece muhtemelen bunu yapabilirdiniz." Gözleri kapandı. "Eğer böyle bir şey olursa, kendinizi korumak için yeteneklerinizden başka hiçbir şeyiniz kalmaz. Silahlar bir zorunluluktur."

Prensin Yüksek Liss'te buz ayısına benzeyen bir periyle nasıl savaştığını hatırladığımda kalp atışlarım hızlandı. Başlangıçta büyü kullanmamıştı, sadece ellerini ve kılıçlarını kullanmıştı.

Tam başka bir soru soracaktım ki köşedeki kapıdan bir ses geldi, ardından ayak sesleri duyuldu.

Bir kadın bağırdı, "Geç kaldınız, Prens Norivun! Leydi Seary'nin dersleri her gün tam öğlen başlar. Bir öğrenci geç kaldığında ne olacağını biliyorsunuz. Gidebilirsin. Şimdi!"

Dişi kadının mutlak öfkesi ve Karanlığın Getiricisi'yle az önce gözünü kırpmadan konuşma şekli karşısında ağzım açık kaldı. Geniş siyah kanatları, tombul vücudu ve kısık gözleri ona korkutucu bir hava veriyordu ve yaklaştığında geri adım atmamak için kendimi zor tuttum.

Ancak prens geleneksel selamlama şeklinde yumruğunu göğsüne kaldırdı ve başını eğdi. "Özür dilerim Başrahibe Olsander. Bu bir daha olmayacak."

Bir barfiks barının beklediği odanın köşesine doğru yürüdü. Yerden sıçrayarak barı yakaladı, sonra da sarktı. Dizlerini bükerek tüm ağırlığını ellerine bıraktı ve kendini kaldırmaya başladığında çenem daha da düştü.

Yukarı, sonra aşağı, yukarı, sonra aşağı. Veliaht prens *barfiks çekiyordu*.

"Kapat şu kapağı canım!" Başhemşire Olsander ağzıma vurdu, Anında kapattım ve daha dik durdum. Okula gitmeyeli uzun zaman olmuştu ama hiçbir öğretmenin bu kadar katı ve korkutucu olduğunu hatırlamıyordum. Aşağıdaki Anne, Başhemşire Olsander ödümü koparırdı ve ben kesinlikle ödümden nefret ederdim.

"Buraya gel. Otur." Pencerelerin yakınındaki bir mindere koştu, kalın, siyah kanatları yere doğru işaret ettiğinde hafifçe esnedi. "Prens Norivun bana büyüünüzün daha yeni ortaya çıktığını söyledi ve şu ana kadar bilinen üç yeteneğiniz var: yaşam yaratma yeteneği, hatta belki de *orem* ve iki element yeteneği, ateş ve hava."

Birden fazla yakınlığımdan bahsederken bile irkilmedi, ama prensin bu kadar güçlü olmasının nedeni oysa, belki de üç tane alay edilecek bir şeydir diye düşündüm.

"Evet, Başhemşire Olsander. Bu doğru."

Ellerini kalçalarının üzerinde birleştirdi. "Tabii ki doğru. Zaten bildiğim bir şeyi onaylamayı beklediğimi mi sandın?" Kalın kaşları birbirine çarptı.

Dudaklarımı kapattım. "Hayır mı?"

Kaşlarını çattı ve paspası işaret etti. "Kıcının üstüne. Şimdi."

Ben yere düştüm, o da yanıma oturdu. "Gözlerini kapat. İlk öğrenmeye başladığında sihrini bu şekilde daha iyi hissedeceksin." İçini çekti. "Yetişmemiz gereken çok şey var. Üç yakınlıkta ustalaşmak için üç ay uzun bir süre değil, bu yüzden neredeyse her gün çalışacağız. Her hafta bir gün izin, o kadar. Ve o gün boyunca yemek yiyecek ve uyuyacaksınız. Hepsi bu kadar. Büyünü tamamen yenilemenin ve planladığım her şey için şarj etmenin tek yolu bu olacak. Anlaşıldı mı?"

"Evet?"

"Sorulara her zaman soruyla mı cevap verirsiniz?"

"Hayır mı?" diyecektim ama sonra kararlı bir şekilde "Hayır, Başhemşire Olsander.

Özür dilerim."

"Güzel. Şimdi, dediğim gibi, seni Duruşma'ya hazırlamak için yapmamız gereken çok şey var." İç çekti. "Şu haliyle, yeteneklerini nasıl kontrol edeceğini bilmeyen yeni doğmuş bir peri gibisin." Kanatsız sırtıma baktı ve dilini şaklattı. "Garip. Gerçekten çok tuhaf ama duyulmamış bir şey değil. Kraliçe Lissandra'nın yakınlıkları da geç çiçek açtı ve onun da siyah saçları var ama kanatları var."

"Kraliçenin siyah saçlı olduğunu biliyor musun?" Ağzımdan kaçırdım ve sonra sert ifadesine rağmen meraklı soruma engel olamayarak, "Kraliçeyi de eğittin mi?" diye sordum.

"Gerçekten de öyle! Kraliyet mensuplarının çoğunu ben eğittim. Şimdi, bu kadar soru yeter ve daha fazla gevezelik yok. İşe koyulma vakti geldi."

Başhemşire Olsander bana bağdaş kurup oturmamı ve gözlerimi kapatmamı söyledi. "Büyünü hisset. Tüm fae'ler farklıdır. Bazıları onu zihinlerinde, bazıları kalplerinde, bazıları bağırsaklarında ve bazıları da uzuvlarında hisseder. Nerede titreştiğini hissediyorsun?"

"İçgüdülerim."

"Güzel, çok güzel. Büyünüzü ve nerede bulunduğunu belirlemek ilk adım. Şimdi, gücünüzü ve büyüünüzle bağlantı kurma yeteneğinizi belirlemek için sizi bir dizi testten geçireceğim. Birinin büyüünüzü öğrenmesi ve ona hakim olması güçlü fae'ler için hayati önem taşır. Gerçek bir kontrol olmadan, büyüünüz kontrol edemeyeceğiniz kadar güçlenirse, etrafınızdaki herkes için bir tehdit oluştursunuz."

Prensin hâlâ barfiks çektiği yere omzumun üzerinden gizlice bir göz attım. Ağzım kurudu. Tuniğini çıkarmıştı. Terden boncuk boncuk olmuş kasları, kendini her kaldırdığında kasılıyor ve hareket ediyordu. *Kutsal Anne*. Erkeğin üzerinde bir santim bile yağ yoktu. Kollarının her bükülüşünde sinirli tendonlar dalgalanıyor, beni büyülüyordu.

Başımın arkasına inen bir şaplak beni öne doğru itti.

"Bu kadar salya akıtma yeter, Leydi Seary. Çalışmak için buradayız!"

Prens omzunun üzerinden bilmiş bir bakış attığında yanaklarım daha da alevlendi. Utancım içimde yuvarlandı. *Piç kurusu*. Muhtemelen sırf dikkatimi çekeceğini bildiği için gömleğini çıkarmıştı.

Çenemi sıkarak onu kesinlikle görmezden geldim ve Başhemşire Olsander'in bana söylediklerine odaklandım.

Daha dik oturdu, saçma sapan aurası insanı delip geçiyordu. "Şimdi, dediğim gibi, bir dizi testle başlayacağız."

YENİ ÖĞRETMENİM sonraki bir saatini ne anladığım ne de açıklayabildiğim çok sayıda büyülü değerlendirmeden geçerek geçirdi, ancak çıkarabildiğim kadarıyla öğretmenimin yakınlığı alışılmadık bir yakınlıktı. Matron Olsander ne zaman yeni bir teste başlasa, içimde yabancı bir şeyin yoklandığını hissediyordum ve ona ne yaptığını sorma cesaretini gösterdikten sonra, sonunda bana *onun* yakınlığını hissettiğimi söyledi.

Görünüşe göre, yakınlığı zihinsel bir yakınlıktı ve başkalarının sihrini hissetme, uyandırma ve çağırma yeteneğinde yatıyordu ve aynı zamanda ustalaşmayı öğrenmelerine yardımcı oluyordu. Onu bu kadar mükemmel bir öğretmen yapan da buydu.

Sonunda bitirdiğinde arkasına yaslandı ve çenesini ovuşturdu. "Güçlüsün, gerçekten çok güçlüsün ama sende başka şeyler seziyorum. Belki de tam olarak ortaya çıkmamış uyuyan yetenekler."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, henüz tam olarak tezahür ettiğinize inanmadığım anlamına geliyor, Leydi Seary. Daha fazlasının geleceğine inanıyorum."

Ellerim çırpındı. "Ciddi misin sen?"

"Şaka yapan bir tipe mi benziyorum?"

"Hayır, yani, sadece-" Ne diyeceğimi bilemedim. Daha fazla yakınlığın ortaya çıkması, ne kadar *çılgınca* olursa olsun, kralın bana daha da fazla ilgi duyabileceği anlamına geliyordu. *Bu hiç iyi değil.*

Başrahibe Olsander başını salladı. "Sen alışılmadık birisin Ilara Seary, Mervalee Bölgesi'nin kızı. Büyün benzersiz hissettiriyor. Daha önce senin gibi biriyle karşılaştığımı söyleyemem ama sende daha derin bir şeyler hissediyorum. Belki henüz dokunulmamış, belki de dokunulmamış. Yanılıyor olabilirim."

Lütfen yanılıyor ol. "Peki ya kraliçe? O da benim gibi değil mi?"

"Kendine özgü bir tarzı olmasına rağmen o da sıra dışı biri. Sen ve o aynı saç rengini paylaşıyor olabilirsiniz ama senin büyün ..." Onu salladı

baş. "Güç bakımından benzer olsanız da, yakınlıklarınız benzer sayılamayacak kadar farklı."

Prensın ilgisini odanın diğer ucundan hissedebiliyordum. Bir süre önce barfiks çekmeyi bırakmıştı ve şimdi duvarın yanında durmuş, izliyor ve bekliyordu. Ama tişörtünü giymediği için ona tekrar bakmayı reddettim.

Ama şimdi, Başhemşire Olsander sahip olduğu şeyi açıkladıktan sonra, aurası güçlendi, etrafımızı sararak dikkatimi istedi. İçimde kolayca kıskırttığı duyguları bastırmaya çalışarak ürperdim.

Başhemşire ona sert bir bakış attı. "Prens Norivun, eğer bizi gözlemlemekte ısrar ediyorsanız, ya Çıkışlarınızı bastırmanızı ya da onları kovmak için başka bir yere gitmenizi talep edeceğim."

Prens başını eğdi. "Özür dilerim, Başhemşire Olsander."

Kaşlarımı çattım. "Çıkışlar mı?"

Başhemşire iç çekti. "Mübarek, tüm bunlarda ne kadar yeni olduğunu unutuyorum. Çıkışlar kişinin büyüünün öğrenilmiş bir kontrolüdür, sonuçlarına katlanmamak için sizin de ustalaşmanız gereken bir şey. Bir peri prens ve *senin* kadar güçlü olduğunda, büyü kişinin sisteminde birikmeye başlayabilir. Büyünün düzenli bir şekilde dışarı akmasına izin vermeniz şarttır, aksi takdirde büyü içinizde birikerek iltihaplanabilir ve kendinize ya da çevrenizdekilere zarar verebilir." "Ah." Büyü hakkında tam anlamıyla hiçbir şey bilmediğim için şaşkınlık ve utanç içinde arkama yaslandım. Olgunluk çağında hiçbir zaman bir yakınlık oluşturmadığım için kusurlu olarak etiketlenmişim, bu da ortaokulun o bölümünü atladığım anlamına geliyordu.

Sihirsel yakınlığımı ve onu nasıl kontrol edeceğimi öğrenmek yerine, Köyün diğer çocuklarından birkaç kış önce ekinleri öğrenmem için tarlalara gönderilmişim.

"Söyle bana," diye devam etti öğretmenim, yüzümün kızarmasını görmezden gelerek. "Son zamanlarda herhangi bir olağandışı semptom yaşadınız mı? Belki şiddetli ağrılar, elektriksel sarsıntılar, şiddetli mide krampları ya da hafıza kaybı anları?"

Kaşlarımı çattım ve dün gece Nişanlılar Balosu'nda kral ve veliaht prens benden bahsederken verdiğim garip tepkileri düşündüm. Birkaç kez sanki damarlarımda şimşekler çakmış gibi hissetmişim ve sonra Nuwin'le dans ederken de benzer bir şey yaşamışım.

"Belki de elektrikli olan?" Dün gece neler olduğunu daha ayrıntılı olarak anlattım.

"Aman Tanrım." Başhemşire Olsander başını salladı. "Zaten Çıkışları öğrenmeye ihtiyacınız var. Anlattığın şey büyü'nün oluşması ve gidecek başka bir yerinin olmaması, bu yüzden özüne saldırıyor ve senin kontrolün dışında elektriksel tepkiler yaratıyor. Pekala, buradan başlayacağız ve sonra her bir yakınlığınızı ayrı ayrı ve birlikte çağırmayı öğrendikçe gerektiği gibi ilerleyeceğiz. Ayağa kalkın. Şimdi."

Ayağa kalkmak için çabaladım ve ilk defa prensin aurasını hissetmediğimi fark ettim. Kaşlarımı çatarak odadan çıkıp çıkmadığını merak ettim ama ona doğru baktığımda hâlâ duvarın yanında durduğunu, kollarını kavuşturduğunu ve çıplak göğsünü sergilediğini gördüm.

Göz kırptı ve ben aceleyle başka tarafa baktım.

"Prensin aurasını genellikle bu kadar güçlü hissetmemin nedeni bu mu?" Öğretmenime sessizce sordum. "Sihirini Çıkışları aracılığıyla dışarı saldırdı için mi?"

"Gerçekten de öyle." Başhemşire beni geniş odanın köşesine, minderlerle kaplı ve güçlü koğuşlarla çevrili bir alana doğru götürdü. "Bu yüzden hepimiz onun aurasını bu kadar keskin hissediyoruz. Prens Norivun'un gücü o kadar büyük ki sihrini sık sık ve sürekli olarak dışarı akıtmak zorunda. Eğer yapmasaydı-" Ürperdi. "Anne hepimize yardım etsin."

Sonraki birkaç saatimi yastıklı alanda başhemşire ile çalışarak geçirdim. Bana sürekli olarak sihrimi söyleterek tenimden küçük nefesler çıkmasını sağladı.

İlk başta bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim. Büyüm hakkında bildiğim tek şey, onun içimde zonklayıp durduğuydu. Onu nasıl çağıracağımı, kontrol edeceğimi ya da istediğim gibi yönlendireceğimi bilmiyordum, ancak başhemşirenin anlayışlı talimatlarıyla, sihrimi bir baraj tarafından engellenmiş bir akarsu gibi hayal etmeye odaklanırsam, sonunda o elektriksel şok duygularını ortadan kaldıradım.

Başhemşire Olsander bana görsel öğrenmenin genç fae'lere yakınlıklarını öğrenirken yardımcı olan yaygın bir öğreti olduğunu söyledi - eğer büyümü zihnimdeki bir resimle ilişkilendirebilirim, beynim bu görsel imgeleri fiziksel tezahürlere sifonlayacaktı, ki bu gerçekten şu anlama geliyordu

barajlı bir nehrin açılıp kapandığını hayal ederek birkaç saat geçirdim. Açıldı ve kapandı.

Uzun, sıkıcı ve zihinsel olarak yorucuydu ama işe yarıyor gibiydi çünkü yaşam yaratan yakınlığım ortaya çıktığından beri ilk kez kendimi daha hafif hissediyordum. Bağırsaklarımdaki o zonklama hissi artık beni rahatsız etmiyordu ve hatta geri dönmeden önce birkaç kez tamamen kayboldu.

Başhemşire Olsander bir büyü akışı daha yaptıktan sonra başını salladı.

"Çok iyi, Ilara. Unutmayın ki önemli olan, yeterince fazla büyüünün dışarı çıkmasına izin vermeyi öğrenirken, aynı zamanda gücünüzü korumaktır, böylece onu çağırmanız gerektiğinde her zaman elinizin altında olur. Çıkışlarınızı o kadar çok açmak istemezsiniz ki, büyüünüz tükenir ve yeniden büyü yapmak için dinlenmeniz ve yeniden şarj olmanız gerekir. Bunun yerine, sisteminizi bunaltmayacak kadar dışarı çıkmasını sağlamalısınız."

"Hep böyle mi olacak?" diye sordum. "Büyümün iltihaplanmasını önlemek için sonsuza dek barajları ve nehirleri mi gözümde canlandırmam gerekecek?"

Gülümsedi, onda gördüğüm ilk gülümsemeydi bu. "Hayır. Bu sadece Çıkışlar üzerine bir başlangıç kursu. Büyüyüp sihrinin inceliklerini öğrendikçe, Çıkışların aracılığıyla sihrini dışarı akıtmak nefes almak gibi ikinci bir doğaya dönüşecek. Sonunda, görselleştirmenize veya konsantre olmanıza hiç gerek kalmayacak. Vücudunuz bunu doğal olarak gerektiği gibi yapacak ve sizin çok az dikkatinizi gerektirecek ya da hiç gerektirmeyecek. Şimdi!" Parmak eklemlerini sertçe yere vurdu. "Tekrar ediyorum. Artık gevezelik yok! Bundan sonra başkalarının saldırı büyülerine karşı savunma sağlayacak bir başka zorunlu büyü uygulaması olan Kalkanları öğreneceğiz."

Sonunda Çıkışlarım ve Kalkanlarımla çalışmayı bitirdiğimi söylediğinde NEFES nefese kalmıştım. Zihinsel imgeleme gibi basit bir şeyin bu kadar yorgun hissetmeme neden olması beni şaşırtmıştı.

"Bugünlük işimiz bitti mi?" Umutla sordum.

"Bitti mi?" Başhemşire Olsander *tısladı*. "Daha yarısındayız! Deneme'yi unuttunuz mu? Yakınlıklarınızda ustalaşmak için sadece üç ayımız var! Ayrıca Prens bana, size ihtiyacı olduğunu bildirdi."

Her sabah başka görevleri tamamlamak için, bu yüzden zamanımız istediğimden daha da kısıtlı. Şimdi, sıradaki-"

Eğitim odasının kapısı çarparak açıldı ve bunu kıkırdamalar izledi. Kralın Yükselen Kraliçe Denemesi için görevlendirdiği üç kadın odaya doluştu, hepsinin üzerinde farklı tonlarda günlük elbiseler vardı.

Prens Nuwin hemen arkalarından Michas Crimsonale, kardeşi Sirius ve tanımadığım bir düzine erkekle birlikte onları takip etti.

Prens Norivun tam da kadınlardan biri, Krorage Bölgesi'nin kızı Leydi Georgyanna Endalaver - dün gece mor elbiseyi giyen, kıvrak bir vücuda, hafif ve narin yüz hatlarına sahipti ama yırtıcı bakışlarıyla bana Vorl'u hatırlattı - baştan çıkarıcı bir şekilde ona doğru yürürken duvardan uzaklaştı.

"Prensim," dedi, sesi alçak ve boğucu bir şekilde reverans yaparken, elbisesinin korsajı küçük göğüslerini sararken cüretkâr bir şekilde düşüktü. "Sizi tekrar görmek ne güzel bir sürpriz."

Aç bakışlarıyla onu adeta yuttu, açgözlü gözleri çıplak göğüs kasları ve karın kasları üzerinde gezindi.

Prens Norivun başını eğdi, yarı çıplak halinden en ufak bir utanç duymuyor gibiydi. "Leydi Endalaver."

Doğruldu ve cesurca bir parmağını adamın kolunda gezdirdiğinde kalbim daha da hızlı çarptı.

"Benimle antrenman yapmak ister misiniz, prensim? Sör Featherton tarafından ilk sınava hazırlık olarak bu eğitim odalarında pratik yapmamız için teşvik edildik. Sınav ertelendiğinden beri," -bana sert bir bakış fırlattı- "birbirimizle dövüşerek zaman geçirmenin eğlenceli olabileceğini düşündüm ve daha önce sizin kadar güçlü bir erkekle hiç antrenman yapmamıştım. Yeteneklerini kullanarak beni test etmen çok faydalı olacaktır."

Damarlarımda bir ateş parıltısı dolaştı ve parmağı aşağıya, karnına doğru inip-

"Leydi Seary!" Başhemşire Olsander havladı. "Yakınlıklarınızı kontrol edin. Çıkışlarınızı hemen açın!"

Georgyanna prene dönmeden önce bana küçümseyen bir bakış fırlattı.

"Yeni olan o mu?" Georgyanna, daha bir saniye önceki sert bakışından kim olduğumu çok iyi bildiğini anlamış olmama rağmen tatlı tatlı suratını astı.

"Ne yazık ki kanatları yok. Kusurlu olmadığına emin misin? Birçok kış boyunca böyle düşünüldüğünü duymuştum."

Prens bir kaşını kaldırdı. "O kusurlu biri değil ve size başkalarının değil kendi eğitiminize odaklanmanızı öneririm, Leydi Endalaver."

"Ah, prensim." Onun koluna şakacı bir şekilde vurdu. "Lütfen bana Georgyanna de. Böyle bir resmiyete gerek yok, özellikle de flörtümüz sırasında. Sizce de öyle değil mi?"

Ona bir adım daha yaklaştı ve sadece birkaç santim uzakta durdu, parmağını tekrar onun üzerinde gezdirirken kirpiklerinin arasından ona bakarken anlamı açıktı. Sanki gerçek bir fahişeymiş ve baştan çıkarmaya yatkınmış gibi hareketleri bilgili ve pratikti.

Kutsal Anne, böyle bir yakınlık var mıydı? Elbette yoktu.

Ama yakınlıkların karmaşıklığını tam olarak anlamıyordum ve eğer doğru hatırlıyorsam, Georgyanna'nın yakınlıklarından biri manipülasyondur ve havada yüzen hafif yağlı büyü izine bakılırsa şu anda aktif olarak bunu uyguluyor gibiydi. O gelmeden önce böyle bir şey yoktu.

Ürpererek dikkatimi ondan uzaklaştırdım. Diğer iki kadın, Meegana ve Beatrice hâlâ kapının yanında duruyordu. Nuwin duvara doğru el sallamadan önce prens ve Georgyanna'ya meraklı bakışlar fırlattılar.

"Gidelim mi hanımlar?" Diğer erkekler, genç prens kadınları taş zeminde yürütürken onu takip etti. Michas dışında herkes beni görmezden geldi.

Genç lord yanımdan geçerken bana muzip bir bakış attı, sonra başını eğerek onayladı.

Bu jestle karşılık verdim ama hepsi büyülerini yapmaya ve birbirlerine yakınlıklarını göstermeye başladıklarında yanaklarım alev aldı, gülüştüler ve birbirleriyle dalga geçtiler, "eğitim" seansları daha çok egoların patladığı bir kur balosuna benzedi.

Leydi Beatrice Leafon üç kadın arasında en uzun boylu ve en atletik yapıya sahip olanıydı. Yakınlıkları konusunda çok pratik görünüyordu. Odanın içinde dönüyor, telekinetik komutuyla nesneler havalanıp uçarken ellerini havada dokuyordu ve kanatları her esnediğinde uçacağını sanıyordum ama bunun yerine taşlar onu telekinetik ve elemental gücün bir kombinasyonu ile havaya kaldırıyordu.

Leydi Meegana Ockson, yeteneklerini sergilemekte Leydi Leafon kadar hızlı olmasa da, daha az yetenekli görünmüyordu. Havadan su çağırdı, parçacıkları emri doğrultusunda bir araya getirerek oluşturdu, sonra da etrafındakilere şakacı su sıçrattı. Ve Nuwin'in ısrarıyla, daha önce yaydığı tatlı, utangaç tarafiyla tamamen çelişen büyük orman kedisi colantha formuna dönüştü.

Erkekler de gülüyor ve becerilerini sergiliyordu; aralarında çeşitli dokunsal, duysal ve duygusal yakınlıklarla birlikte tüm unsurlar iş başındaydı. İçlerinden birinin baştan çıkarma eğilimi olmalıydı. Böyle bir şey olmalıydı çünkü tenimi sıcak bir şey yıkadı ve sonra alt bölgelerim ısındı ve arzulandı.

"Yukarıda ve Aşağıda Kutsal Anne," diye fısıldadım. *Alemde böyle bir güçle nasıl rekabet edebilirdim ki?* Veliaht prense doğru bir bakış attım ama Leydi Endalaver manipülatif pençelerini ona o kadar derinden geçirmişti ki onu hâlâ odada köşeye sıkıştırmıştı.

Birinin baştan çıkarma eğilimi beni tekrar vurduğunda aynı anda içimde şehvet ve öfke patlaması oldu.

Başhemşire Olsander sinirli bir şekilde iç çekti. "Leydi Seary, bu kesintiye rağmen konsantre olmanız gerekiyor." Başıma bir tokat daha indirdi, acı beni kısa süreliğine hangi erkek baştan çıkarma eğilimine sahipse ondan kurtardı, ardından sertçe bağırdı, "Bir sonraki dersinize başlarken onlara aldırış etmeyin. Kalkanın olmadığı için onların yakınlıklarının kurbanı oluyorsun." Dilini şaklattı. "Öğrenmen gereken çok şey var."

Başımı ovuşturdum, yanaklarım *tekrar* ısındı ama Georgyanna'nın zafer dolu bakışlarını ve diğer ikisinin kıkırdamalarını görmezden gelmeye çalışırken onun uyarısına kulak vermeye çalıştım.

Ancak kontrol eksikliğim ve yakınlıklarımı öğrenmeye yönelik çocukça girişimlerim, boynumun kızarmasına ve yere batmayı dilememe neden olan bir sonraki dersimde tam olarak sergilendi.

"Bu kız testlerden nasıl geçecek?" Leydi Meegana Ockson fısıldadı. Üçü arasında en küçüğüydü, uçları kıvrılmış kısa saçları vardı. Kolantha formundan kurtulmuş ve peri bedenine geri dönmüştü ama sorusu küçümseyici değil de gerçekten meraklı olduğu için yorumundan rahatsız olmadım.

Leydi Beatrice Leafon omuz silkti ve elini mızraklardan birine doğru uzattı. Ona doğru süzüldü. "En ufak bir fikrim yok Meegana, ama eğer

Sınavlar başladığında temel bilgileri öğrenmezse sonuncu olması kaçınılmaz."

Utanç yine içimi yaktı. Çok eski, istenmeyen bir arkadaşı ama hayatım boyunca yanımda olan bir yoldaşı.

Bu sabah prens bana Harrivee'deki tarlayı gösterdiğinde neşe ve güvenden başka bir şey hissetmemiştim. O kısa an için kendimi özel hissetmiştim. Güçlü. Ama çok geçmeden bana ve bu odadaki diğer herkese Prens Norivun'un iddia ettiğinin aksine içlerinde en zayıfı olduğumu gösterdi.

Bu da tek bir anlama geliyordu; ne bu diyarda ne de diğer diyarda Yükselen Kraliçe Davası'nı kazanmamın hiçbir yolu yoktu, bu da prens onu durduramazsa ya da Cailis ve ben kaçmazsak kralın benim için seçtiği kişiyle evlenmeye mahkûm olduğum anlamına geliyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

B Akşam olduğunda o kadar yorgundum ki ayakta zor duruyordum. Ama Başhemşire Olsander'in gözetiminde geçirdiğim yedi saatin ardından, utanç verici başarısızlıklarına ve eğilimlerimi kontrol edemememe rağmen

En azından içimdeki büyüü nasıl bulacağımı, onu nasıl öne çıkaracağımı ve zayıf bir Kalkan oluştururken Çıkışlarımı nasıl kullanacağımı öğrendim. Kabul ediyorum, diğerlerinde tanık olduğum inanılmaz becerilerde ustalaşmamıştım ama Matron Olsander'in neden kraliyetin öğretmeni olduğunu anlayabiliyordum. Kadın işini biliyordu ve yakınlığı onu bir periye öğretme konusunda eşsiz kılıyordu.

Eğitim odasının kapısına doğru tökezledim, bacaklarım sallanıyordu çünkü bir noktada Başhemşire Olsander beni yirmi metre yükseklikteki bir denge kirişinin üzerinde durmaya zorlamıştı. Beni her itişinde ölmekten korktuğum için hava elementine olan yakınlığımı imdadıma çağırmış ve bunun nasıl olduğuna dair beni tamamen şaşırtmıştı.

Ama bunun beklenen bir şey olduğunu söyledi. Büyüm hakkında bildiklerimi sorguladıktan sonra, Vorl'un saldırısı sırasında neden ortaya çıktığını nihayet anlamak o kadar da şok edici olmamıştı. Görünüşe göre, bir peri hayatı için korktuğunda, yakınlıklar koşarak geliyordu. Başka bir deyişle, köyümün başyargıcından ne kadar nefret etsem de, aslında Vorl benim tezahür etmemin katalizörü olmuştu.

Neden ortaya çıkmalarının bu kadar uzun sürdüğünü ve Vorl'un önceki saldırılarının neden onları daha önce başlatmadığını bilmiyordum ama Başrahibe Olsander bunun siyah saçlarımla ilgili olduğunu düşünüyordu. Ne onun ne de kraliçenin bilmediği bir nedenden ötürü, sıradışı genetiğimiz yüzünden yakınlıklarımız geç ortaya çıkmıştı.

Belki bir gün, bu aptalca Deneme sona erdikten ve kıtanın ekinleri yeniden yeşerdikten sonra, neden böyle görüldüğümü anlamak için tarih kitaplarını karıştırabilirdim. Ama o zamana kadar . . .

Eğitim odasından çıkarken Prens Norivun'a doğru bakmayı reddettim. Leydi Endalaver tüm öğleden sonrayı onunla geçirmişti ve kendime defalarca umursamadığımı ve onun etrafında manipülatif büyüsünü örmesinin en iyisi olduğunu söylesem de göğsümdeki ağrıyı durduramadım.

Çok aptalca, Ilara. O öpücüğü ve ona olan saçma çekimini unut. O veliaht prens ve sen sadece sarayın cephaneliğinde bir piyonsun.

Çenemi zorla yukarı kaldırdım ve geniş taş yürüyüş yoluna adım attım. Mutfaklarda hazırlanmakta olan yemek kokuları havayı dolduruyordu. Midem takdirle guruldadı. Koridorun sonunda Sandus, Tanrı Xerious'un devasa heykelinin yanında bekliyordu. Muhafızın elleri kalçalarında, yüzünde hoş bir gülümseme vardı.

Tam ona katılmak üzereydim ki arkamdan yumuşak bir kadın sesi, "Bugün ilerleme kaydetmiş gibi görünüyorsunuz Leydi Seary," dedi.

Leydi Meegana Ockson'ı görmek için döndüm. Benden bir santim daha kısa olduğu için, yumuşak gülümsemesine ve meraklı gözlerine hafifçe aşağıdan baktım. Ondan gerçek bir sıcaklık hissi yayılıyordu.

Omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmı hafıfledi. Onu tanımasam da, Leydi Ockson'da bana evimdeki Birnee'yi hatırlatan bir şeyler vardı, her ne kadar köy arkadaşımın kanatları o kadar narindi ki onu taşıyabilmeleri bir mucize olsa da. Meegana'nın kanatları küçük formuna rağmen güçlü ve sağlam görünüyordu.

Omuz silktim. "Belki, ama ben sizin gibi değilim, Leydi Ockson." Diğerlerinden hâlâ eğlence çılgınlıklarının ve kahkaha tufanlarının yükseldiği eğitim odasına doğru utangaç bir tavırla el salladım.

Bana bir adım daha yaklaştı ve ya parfümünden ya da doğal kokusundan bir esinti bana çarptı. Narenciye kokuyordu. Bana annemi hatırlatan bir kokuydu.

Gülümseyerek, "Lütfen bana Meegana deyin. Ne zaman Leydi Ockson'ı duysam annemi arıyormuşum gibi hissediyorum."

"Tamam, Meegana." Karşılığında belli belirsiz gülümsedim. "Bu durumda lütfen bana Ilara ya da Lara deyin, hangisini tercih ederseniz."

"Lara o zaman." Meegana'nın dudakları daha da kıvrıldı. "Prensin seni geçen ay bir Mervalee tarlasında çalışırken bulduğu doğru mu?"

"Bu doğru."

"Ve bana yakınlıklarımızın sadece son birkaç hafta içinde ortaya çıktığı ve sizinle-" Siyah saçlarıma ve kanatsız sırtıma doğru bakarken kızardı. "Çok özür dilerim. Meraklı ve meraklı davranıyorum ama saygısızlık etmek istemedim. Gerçekten."

Özrü samimi görüldüğü için kürek kemiklerimin arasına giren sertlik azaldı ama yine de Cailis'in Sandus'la birlikte bekliyor olmasını diledim. Kız kardeşimin yakınlığı doğruluk olduğu için, Meegana'nın samimi olup olmadığını bana anında söyleyebilirdi.

"Sorun değil," dedim sonunda. "Hayatım boyunca herkes beni merak etti." Saçlarıma ve çıplak sırtıma doğru el salladım. "Ama sanırım yakınlıklarımın geç ortaya çıkmasını, hiç olmamasına tercih ederim." Meegana koluma bir el koydu. "Her halükarda buna layık olacaktın." Bana küçük bir gülümseme daha vermeden önce kolumu hafifçe sıktı ve eğitim odasına dönüyor.

Köşeyi dönene kadar onu izledim, kaşlarım çatıldı, çünkü kısa bir an için bu ifadesinde gerçekten ciddi olduğunu hissetmişim. Leydi Ockson gerçekten de tüm fae'lerin, hatta kusurluların bile sevgiye layık olduğunu düşünüyordu.

SANDUS ve ben odama dönerken dışarıda dolaşıyorduk. Gökyüzünde üç ay parlıyordu ve akşam havası etrafımızda dönüyordu. Kafamı boşaltmak için biraz zamana ihtiyacım olduğu için ona odama uzun yoldan gidip gidemeyeceğimizi sormuştum.

Bugün çok şey görmüş ve yapmışım ama o sabah Harrivee tarlasına yaptığım kısa gezi dışında bütün gün içerideydim. Genellikle tarlalarda çalıştığım için içeride kalmak alışık olduğum bir şey değildi ve kesinlikle tercih ettiğim bir şey de değildi.

Sandus beni dürterek, "Öğleden sonra iyi iş çıkardın," dedi.

Serin havayı içime çektim ve omuz silktim. "Sana katıldığımdan emin değilim. Diğer dişiler ve erkeklerin hepsi çok güçlü. Hepsinin birden fazla yakınlığı olduğunu söyleyebilirim."

"Bu yüzden Dava'dalar ve hepiniz için koca olarak görülüyorlar."

Durdum ve onunla yüzleştım. "Bekle. . . Nuwin'in yanındaki erkekler kralın evlendirilmemizi düşündüğü kişiler mi?"

"Öyleler."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Bana ukala bir gülümseme verdi, ağzının köşesi kalktı ve sakalını bulanık gösterdi. "Kraliyet fae'leri muhafızlar yakınlarındayken genellikle unutulur. Dillerini gevşetme ve özgürce konuşma eğilimindedirler."

"Ne duydun?"

Başını eğdi. "Bu öğleden sonra mola sırasında prens babasıyla konuşmuş. Dava'daki diğer erkeklerle de çıkmanızdan memnun değil."

Kalp atışlarım hızlandı. "Ve? Buna bir son verebildi mi? Kaybedersem artık başka biriyle evlenmek zorunda kalmayacak mıyım?"

"O değildi. Duruşma'daki tüm erkekler sana kur yapacak ve sonunda kralın senin için seçtiği kişiyle evleneceksin."

Nefes alışlarım hızlandı. "Yani karar verildi mi? Bundan kaçış yok mu?"

Sandus'un gözleri yumuşadı. "Üzgünüm, Ilara. Kral fikrini değiştirmedığı sürece Olirum Anlaşmaları geçerli."

Nefesim kesildi, sanki ciğerlerimdeki tüm hava çekilip alınmış gibi hissedene kadar takıldı ve öldü. Veliaht prens bile kralın iradesini durduramamıştı. Yani bu resmiydi. Kaderimden kaçış yoktu. Görücü usulü bir evliliğin kurbanı olmak istemiyorsam Cailis'le birlikte kaçmak zorundaydım.

Sandus içimde meydana gelen dehşet verici tepkiden habersiz, iyi huylu bir şekilde omzumu sıvazladı. "İyi tarafından bak, aşkım. Bir gün Nuri'nin karısı olabilirsin."

"İyi tarafı *bu* mu?"

"Kesinlikle."

"Bunun neresi iyi taraf? Ve bu ihtimal karşısında neden bu kadar mutlu görünüyorsun?"

"Henüz silah öğrenmedin mi?" Sandus kaşını kaldırarak sorumu tamamen geçiştirdi.

Öfkelendim. "Silahlar mı? Hayır. Silahlara dokunmamam konusunda uyarılmıştım. Prens bana o odadaki tüm silahların kendi büyülerini içerdığını ve doğru talimatlar olmadan onları tutmamam gerektiğini söyledi. Bunun yerine, bugün sihrimi nasıl bulacağımı öğrendim. Hepsi bu kadar."

"Korkmayın. Prens bana fiziksel eğitiminize başlamam için talimat verdi ve zamanla size silahları da öğreteceğim."

Çenem düştü. "Ne?"

"Seni savaş konusunda eğiteceğim. Prens'in emirleri."

Kaşlarım kalktı ve ilk defa içimde olumlu, somut bir şeyler kıpırdadı. Kendimi büyü olmadan savunabilmek, Vorl gibi birine karşı bir daha asla savunmasız kalmayacağım anlamına geliyordu. Büyük olasılıkla, önümüzdeki üç aylık acı ve sefaletten çıkan tek nimet bu olabilirdi.

"Yakınlıklarımda ustalaşamasam bile dövüşmeyi öğrenmeme gerçekten yardım edecek misiniz?"

Sandus sıırttı. "Elbette. Prens, öngörülebilir gelecekte kişisel muhafızınız olacağım için bunun uygun olduğunu düşündü. Matron Olsander tüm kıtadaki en iyi öğretmen olsa da, konu dövüş ve silahlar olduğunda, gerçek ustalar ben ve prensin muhafızlarıdır."

CAILIS ve ben bir saat sonra yatağında oturuyorduk, ikimizin arasında birkaç tepsi yemek vardı ve ben ağzımı tıka basa doldururken ona eğitimde olan her şeyi anlatıyordum. Yemekleri içime çekiyordum. Kızarmış ördek, narenciye ile marine edilmiş tavuk, fındıklı ve kızılıklı tereyağlı kabak, otlu patates, her çeşit sote sebze, ısırik büyüklüğünde peynir ve meyve kebabları ve insanın ağzında eriyen hamur işleri yemeklerden sadece birkaçıydı. Açlıktan ölüyordum. Ve bitkin. Ama en çok da geçirdiğim zorlu zihinsel ve fiziksel günün ardından açlıktan ölüyordum. Başhemşire Olsander şaka yapmıyordu. İnsanın büyüünü hızla yenilemesi için yiyeceğe ihtiyacı vardı, hem *de çok fazla* yiyeceğe.

Sonunda yemeğimi bitirdiğimde, çilekli ganaj ve çırpılmış kremayla kaplı kalın bir dilim çikolatalı kekle yemeği sonlandırırken, arkama yaslandım ve bir elimi karnımın üzerine koydum.

Cailis içini çekti ve aynı şeyi yaparak yanındaki yatağa uzandı. "Haklısın. Bu şatoda gerçekten de çok fazla yiyecek var. Neden kilo aldığını anlayabiliyorum."

Suçlulukla gülümsedim. "Bu aşırıya kaçan bir savurganlık, değil mi?" Köyümüzden hiç kimse böyle yiyemezdi.

"Şikayet etmiyorum."

Bir şekilde tekrar dik durmayı başardım, böylece tepsileri alıp yataktan kaldırabildim. Bir parçam onları mutfığa kendim götürmek istiyordu ama daha iyisini öğrenmişim.

Bir ay boyunca bekletildikten sonra bile hala buna alışamamıştım, bu yüzden geçen gün nihayet odamdan serbestçe çıkmama izin verildikten sonra tepsilerimi geri vermeye çalıştığımda, Balbus neredeyse kafamı ısıırıp koparacaktı.

Ayak sürüyerek kapıya gittim ve beceriksizce açtım. Odamın dışındaki koridorda gece nöbetçim duruyordu. Jovin tepsileri benden alıp yere koydu ve nöbetine devam etti.

Prensin kişisel muhafızlarından biri olmadan kalede dolaşmama izin verilmediği için, Sandus'un vardiyalarından sonra henüz Exorbiant Odası'nın dışına çıkmamıştım. Görünüşe göre, bunu yapmak istersem, prensin muhafızlarından birinin uyandırılması gerekecekti ve onlardan bunu talep etmek yapmak isteyeceğim son şeydi.

"Son zamanlarda başka saldırılar ya da kayıp fae var mı, Jovin?" Gece nöbetçisine sordum. Son zamanlarda kalede meydana gelen tehlikeli ve gizemli faaliyetleri her düşündüğümde içimi soğuk bir ürperti kaplıyordu.

Jovin başını salladı. "Geçen hafta hiç olmadı leydim."

Rahat bir nefes aldım, ona iyi geceler diledim ve sonra tekrar yatakta Cailis'e katıldım.

Odamda sadece ikimiz vardık, yanımda sadece çıtırdayan ateş vardı. Yanına oturdum ve bacak bacak üstüne attım. "Yardıma ihtiyacım var."

Bir dirseğinin üzerinde doğrulup kanatlarını arkasına doğru açtı. "Ne ile?"

"Bu kalede kime güvenebileceğimi bilmiyorum. Kimin samimi olduğunu ve kimin beni başarısız görmek ya da bana zarar vermek istediğini bilmiyorum."

Kız kardeşim başını salladı. "Michas Crimsonale ve Meegana Ockson kontrol etmem gereken iki kişi gibi görünüyor. Değerlendirmemi isteyip istemediğinden emin değilim.

Georgyanna Endalaver ya da değil." Yüzünü buruşturdu. "Görünüşe göre sen bile onun çürümüş biri olduğunu söyleyebilirsin."

Georgyanna'nın bütün öğleden sonra parmaklarını veliaht prensin kollarında ve gövdesinde nasıl gezdirdiğini hatırlayınca midem sıkıştı. Eğitim odasından ayrıldığımdan beri onu görmemiştim ve muhtemelen yarın beni ölü tarlalarda daha fazla çalışmak için toplayana kadar da görmeyecektim. Tek bildiğim, hâlâ o sinsî kadınla birlikte olduğuydu.

Damarlarımda bir ateş dalgası dolaştı ama hemen bastırmaya çalıştım. Belki de Georgyanna'nın pençelerini ona batırması en iyisiydi. Duruşmayı kazanma şansım yok gibiydi. Kazanmak istediğimden de değildi.

Bunu kendime hatırlatarak, "Ve nasıl kaçacağımızı bulmamız gerekiyor," diye ekledim.

Bileğimin iç kısmına, prensle pazarlığımızı yaptığımızda yaprağın kaybolmadan önce derime gömüldüğü yere baktım. Anlaőmamızdan kaçtığım için tanrıların beni nasıl lanetleyeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama sarayın oyunlarında bir piyon olmayacaktım, her ne kadar fae'lerimizi ölüme terk etme düşüncesi içimde bir şeylerin solmasına neden olsa da.

Cailis daha dik oturdu, dudaklarında gizli bir gülümseme belirdi. *"İşte bu* Bize yardımcı olmaktan mutluluk duyacağım bir şey."

"Bunu nasıl yapacağımıza dair hiçbir fikrim yok. Seyahat etmek için bir yol bulmamız gerekecek." Kaşlarını çatıttım ve kanatsız sırtıma baktım. "Ben uçamadığımı ve sen de beni taşıyacak kadar güçlü olmadığına göre, ne yapacağımızdan, nereye gideceğimizden ya da nasıl hayatta kalacağımızdan emin değilim."

Cailis elini benimkinin üzerine koydu. "Bir yolunu bulacağız." Dudağını kemirdi. "Prensin sana ödeme yaptığını söylemiőtin, değil mi?"

"Öyle."

"Belki de bir süre sana ödeme yapmasına izin vermeliyiz, bu miktarın artmasına izin vermeliyiz. Alıőveriőe gidiyormuő gibi yaparak küçük miktarlar çekmeye başlarsak kimse fark etmez ama bunun yerine biriktirip burada bir yerde, senin odanda saklayabiliriz."

"Ve en azından ne kadar süre hayatta kalmaya yetecek kadar paramız olduğunda? Altı ay mı? Tam bir sezon? Sonra kaçacak mıyız?"

Cailis başını eğdi. "Muhtemelen en akıllıca karar, ikimize de bir sezon boyunca yetecek kadar paraya sahip olmak olurdu, ama Anne bizim

Tutumlu yaşamaya alışkınım, bu yüzden para biriktirmek o kadar uzun sürmez. Şu anda ne kadar paran var?"

"Bin rulibs."

Gözleri yuvalarından fırladı. "Altı aylık çalışma karşılığında ikimize ödenen para bu kadar."

"Biliyorum, ama prens bana geri ödeme yapacağını da söyledi, yani bu gerçekten burada geçirdiğim bir ay için."

Başını salladı ve yüzünün buruşmasından ve gözlerindeki hesapçı ışıktan rakamları gözden geçirdiğini anladım. "Yani neredeyse yeterli paramız var. Bir ay sonra kesinlikle yetecek ama senin büyün-" Kaşlarını çatı. "Biz ayrılmadan önce yeni öğretmeninden yakınlıklarını kontrol etmeyi öğrenirsen gerçekten çok iyi olur. İkimiz de büyüye ne kadar yatkın olursak o kadar iyi olur, yani senin üç aylık eğitimin için burada kalıp sonra kaçsak ne olur?"

Midem bulandı. "Yani kalıp Deneme'nin testlerini mi tamamlayacağım?"

"Ya öyle olur ya da onlardan önce kaçarsın." Çenesine vurarak kaşlarını çatı. "Yine de testleri tamamlamanız daha iyi olabilir. Şu andan itibaren yoğun bir şekilde izleneceksin, ama Deneme bittikten sonra ..." Sözlerini havada bıraktı.

Dudaklarım anlayışla aralandı. "O kadar yakından izlenmeyeceğim."

"Kesinlikle, *ve* umarım *bu* zamana kadar yakınlıklarında yeterince ustalaşmış olursun.

Sonra da bunları nasıl etkili bir şekilde kullanacağınızı bilmek."

"Kral, Duruşma biter bitmez beni hemen evlendirmedeği sürece bu plan işe yarayacaktır."

Omuz silkti. "Öyle olsa bile, kaçıp yeni kocanı geride bırakmamamız için hiçbir neden yok, özellikle de yeni kocan veliaht prensse." Alay etti.

"Sizce Lochen'e mi yoksa Nulus kıtasına mı gitmeliyiz? Bir parçam Lochen'e kaçmamız gerektiğini düşünüyor. Drachu onların kıyılarında hoş karşılanacağımı söylemişti." Drachu'nun kim olduğunu ve onunla karşılaşmamı hızlıca anlattım. "Lochen'den geri çevrileceğimizi sanmıyorum ama Nulus-" Omuz silktim. "Bu onlarla bir kumar olurdu."

"En güvenli bahis muhtemelen en iyi bahistir." Cailis elimi sıktı. "Merak etme. Zamanı geldiğinde bunu çözeceğiz. Hazırlanmak için üç ayımız var. Şimdilik sadece yakınlıklarınızda ustalaşmaya odaklanın.

mümkün olduğunca çok. Kamamız gerektiğinde ne kadar güçlü olursanız, o kadar iyi durumda oluruz."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

Teçen gece kurduğum zamanlayıcının hafif sesi beni uykumdan uyandırdı. Gözlerimi açtım, zamanlayıcıyı *neden* kurduğumu hatırlamadan önce duvardaki saatin tik taklarına gözlerim kamaşarak baktım. Kaldırdım

ve içimden bir heyecan dalgası geçerken aceleyle kapattım.

Dişlerimi temizleyip giyindikten sonra kapıya doğru süründüm.

Salonda Sandus yeni yıkanmış ve sakalları yeni kesilmiş görünüyordu. "Günaydın aşkım. Tam zamanında geldin. Öğrenmeye başlamak için hevesli misin?"

"Hem de çok."

"Bu durumda, hadi başlayalım. Eğitim odasına gidelim mi?"

Yüzümü buruşturdum. Diğer kadınların programlarının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama ihtiyacım olan son şey, ben yeni bir beceriyle daha bocalarken daha fazla dikkatli göz ve kıs kıs gülen yorumlardı.

"Aslında odamda antrenman yapmayı umuyordum, belki de avluda? Rahatça hareket etmek için yeterince büyük ve *orem* nedeniyle de sıcak, havanın temiz olduğundan ve ardıç çiçeklerinin ilahi koktuğundan bahsetmiyorum bile ve-"

Sandus sırtarak bir elini kaldırdı. "Beni daha fazla ikna etmene gerek yok. Beni *sıcak tuttun*."

Güldüm. "Biz yatak odasına geçerken sessiz ol. Cailis hâlâ uyuyor."

Sandus'un vesayeti altında ne bekleyeceğimi BİLMİYORDUM ama silah kullanmamak ve çeşitli pozisyonlarda tek ayak üzerinde dururken dengemi korumaya çalışmak bu değildi.

"Doğal bir avantajın var," dedi Sandus beni çevrelerken.

Beş dakikadan uzun bir süredir bir ayağım yerde, diğer ayağım dizden bükülmüş ve boşta kalan ayağım ayakta duran ayağımın arkasına, uyluk kısmına sıkışmış bir şekilde mevcut pozisyonumu koruyordum.

"Oh? O da ne?" Hafifçe nefes nefese kaldım. Son iki dakika içinde Sandus beni başımın üzerinde ağırlıklar kaldırmaya zorlamıştı, kollarımı havada tutarken her elimde bir ağırlık vardı. Omuz kaslarım çığlık atıyordu.

"Tarlalarda çalışarak geçen bir hayat seni güçlü ve zinde yaptı."

"Son zamanlarda aldığım kilolara rağmen mi?" Ben de karşılık verdim. Göğüslerimin arasında ter kayıyordu. Tarlalarla uğraşırken bu birçok kez olmuştu ama şimdi göğüslerim neredeyse birbirine değecek kadar büyümüştü.

"Kilo almanız gerekiyordu ve bunu geçtiğimiz ay içinde gerçekleştirdiğinizi düşünürsek,"-kollarını geniş tutarak avludaki gelişen bitki ve ağaçlara doğru başını salladı-"Tam olarak kışınınızın üzerinde oturmuyordunuz. Hayır, Leydi Seary, sıkı ve güçlüsünüz ve artık sağlıklı bir kiloda olduğunuza göre, vücudunuz ciddi bir şekilde antrenman yapmaya gerçekten hazır."

Dengemi tekrar sağlayana kadar biraz sallandım. Çığlık atıyordum, cidden, Sandus'un formda olduğumu iddia etmesine rağmen kaslarım acı içinde çığlık *atıyordu*. "Silah öğreneceğimi sanıyordum. Bu her neyse onu değil," dedim nefeslerimin arasında.

Acı acı gülümsedi. "Silahlar sonra gelir. Denge, güç ve teknik önce gelir." Beni daire içine aldı, formumu düzeltmek için vücudumun bazı bölgelerine dokundu. "Burayı düzelt. Burayı sıkılaştır." Etrafımda iki tur daha attı ve her düzeltmemde başını sallayarak onayladı.

"İyi. Çok iyi. Şimdiden beklediğimden daha ileridesin. Gücün iyi, dengen mükemmel ve teknik için doğal bir eğilimin var gibi görünüyor. Pozisyonlarından birini her düzelttiğimde, benim rehberliğimle ince değişiklikler yapabildin. Çoğu fae bunu aylar ya da sezonlar süren bir zihin-beden eğitimi almadan yapamaz." Çenesini kaşıdı. "Daha önce hiç eğitim aldın mı?"

Başımı salladım. "Şimdiye kadar yaptığım tek eğitim tarlalara bakmaktı."

Sandus dilini şaklattı, sonra önümde durdu. "Durum ne olursa olsun, sanırım her savaşçının dövüşmeden önce yaptığı temel ısınma hareketlerine hazırsın. Bu konuya girene kadar haftalar geçeceğini düşünmüştüm ama gördüklerimden oldukça etkilendim ve bunu yapabileceğini düşünüyorum."

Sonunda pozisyonumu gevşetmeme izin verdi ve ben de rahatlayarak neredeyse yere düşüyordum.

"Öyle bir şey yok," dedi gülümseyerek. "Şimdi izle ve öğren."

Önce eğilme, sallanma, bükülme ve doğrulmayı içeren bir dizi hareketten geçerek gösteri yaptı. Sadece ellerinin üzerinde durduğunda ya da göğsü kaldırım taşlarına değecek kadar eğildiğinde bile tüm vücudu zahmetsiz bir zarafetle hareket ediyordu. Zaman zaman yerçekimine meydan okuyormuş gibi görünen pozisyonlarla dolu, başlı başına bir dans gibiydi.

"Her hareket boyunca beni takip et," dedi bitirdiğinde. "Önce sana rutini göstereceğim ve ezberleyene kadar üzerinden geçeceğiz. Sonra ben seni izlerken yapmanı sağlayacağım ve gerektiğinde seni ayarlayacağım."

Sonraki bir saat boyunca, bir dizi bağlantı basamağı boyunca daldık ve aktık. Dizlerinin her bir kıvrımını, kollarının her bir bükülüşünü ve sırtının her bir kavisini taklit ettim. Üçüncü seferde, daha ileri hareketleri henüz tam olarak yapamamam da onun rehberliğine ihtiyaç duymayacak kadar öğrenmişim.

Geride durdu. Kollarını kavuşturmuş, beni dikkatle izliyor, gerektiğinde araya girerek pozisyonumu nasıl değiştirmem gerektiğini söylüyordu.

"Çok iyi, Ilara." Bir sırtış yüz hatlarını böldü. "Bir savaşçı yakınlığının ortaya çıkmadığından emin misin?"

Güldüm, sonra sorusunun küstahça olmadığını fark edince ayıldım. "Ciddi misin sen?"

"Aslında öyleyim. Bir perinin bu kadar az eğitimle senin gibi hareket ettiğini hiç görmemiştim. Sadece savaşçılar böyle hareket eder ya da tüm sezonlarını vücutlarını geliştirmek için harcayan periler."

Başhemşire Olsander'in dün söylediği, içimde henüz uyanmamış bir şeyler hissettiğime dair sözlerini hatırlayınca kalbim daha da hızlı çarpmaya başladı. Hâlâ uykuda olan bir şey. Ve hiçbir zaman bir savaşçı olmamış olsam da, Sandus'un bana öğrettiklerinde bana hitap eden bir şeyler vardı. Sanki içimde her zaman var olan ama sadece yol gösterici bir ele ihtiyaç duyan bir bağlantı kurulmuştu.

"Bilmiyorum," dedim sonunda. "Nasıl-"

Bir hapşırık beni durdurdu ve avlunun kapılarına doğru döndüm. Daiseeum, veliaht prens, Cailis ve Nuwin'i gördüğümde çenem düştü.

Görünüşe bakılırsa, hepsi bir süredir orada dikiliyordu.

Daiseeum tekrar hapşırdı, sonra mendiliyle burnunu sildi. "Özür dilerim, Ilara. Kadife çiçeği çiçekleri beni hep rahatsız eder ama başka tarafa bakamadım. Az önce yaptığınız şey ... Çok güzeldi. Kesinlikle çok güzeldi. Böyle bir yeteneğin olduğunu hiç bilmiyordum..." Sesi sanki ne diyeceğini bilemiyormuş gibi kesildi.

"Sanat mı?" diye sordu veliaht prens.

Nuwin, "*Egzotik dans* diyecektim," diye cevap verince ağabeyi ters ters baktı.

Başımı onlara doğru eğdim ve veliaht prensin safir bakışları benimkileri delip geçti. İfadesi boştu ama gözleri ateşle yanıyordu.

"İşte böyle görünüyordunuz," diye ekledi Prens Norivun. "Güzel bir sanat eserinin canlanması gibi, kardeşimin çok güzel bir şekilde ima ettiği gibi boğucu bir dansçı gibi değil."

"Şey, göğüsleri ona karşı oldukça düzenli bir şekilde geriliyordu-

" "Yeter, Nuwin," diye homurdandı prens.

Nuwin sadece sırttı ve bana arsızca göz kırptı. Yorumlarıyla saygısızlık etmek istemediğini biliyordum ama yine de yanaklarım kızardı.

Boğazını temizleyen Cailis Nuwin'e de ters ters baktı ve ekledi: "Veliaht Prens'in söyledikleri doğru Lara. Çocukken dans ettiğimizde ya da savaşır gibi yaptığımızda bile seni hiç böyle hareket ederken görmemiştim. Sen gerçekten-

"Muhteşem," diye bitirdi Prens Norivun onun yerine.

Cailis ona isteksizce başını salladı. "Ne dediyse o."

"Oh, pekala." Nuwin iç çekti. "Gerçekten de egzotik bir danstan çok sanata benziyordu."

Alnımdaki teri silerek mahcup bir gülümseme verdim. "Peki, teşekkürler." Sandus'a dönerek, "Yarın bunu tekrar yapacak mıyız?" diye sordum.

"Buna güvenebilirsin, aşkım."

Veliaht Prens'e baktım, eğer buradaysa bunun tek bir nedeni olduğunu biliyordum. "Bu sabah başka bir alana mı gidiyoruz?"

Başını eğdi. Orada olduğunu fark ettiğimden beri bir kez bile beni izlemeyi bırakmamıştı ve tırnaklarımı karıştırma isteğim arttı. "Öyleyiz."

Hazır olur olmaz, Başhemşire Olsander ile eğitiminden önce Isalee Bölgesi'ne gidiyoruz. Orada canlandırmanı istediğim yeni bir alan var - kıtamızda ölen ilk alan."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

A Daiseeum beni büyüsüyle temizledikten ve hızlı bir kahvaltı yaptıktan sonra veliaht prensle birlikte yola çıkmaya hazırdım.

Ama Exorbiant'ın ana odasında ona katılmadan önce

Oda, Daiseeum seslendi, "İlara, bir şey daha var. Sen Sandus'la eğitim yaparken Sör Featherton uğradı. Bu gece Başhemşire Olsander'le antrenmanınızdan sonra Deneme'nin geri kalanını açıklamak için tekrar uğramayı planlıyor. İlk randevun üç gece sonra olduğu için hazırlıklı olmanı istiyor."

Çenem düştü. "Kur yapma tarihleri bu kadar erken mi başlıyor?" "Kesinlikle. Bilmiyor muydun?"

Tek yapabildiğim başımı sallamak oldu.

Tamamen kontrolüm dışında olan bu kadar çok şey nasıl bu kadar hızlı gerçekleşiyor?

PRENS bizi kıtamızın en kuzeyindeki bir araziye götürdü. Soğuk, buz gibi rüzgâr, diyarın etrafımızda yeniden belirdiği anda yanaklarımı ısırdı. Kar, şiddetli bir kar fırtınasıyla tarlayı kaplamıştı.

Prens bugün güçlü kuadrisepslerini saran kalın bir tayt giymişti. Omuzlarında uzun bir pelerin asılıydı ama kapüşonu açtı. Gümüş dalgalar halinde salınan saçlarının etrafında kar uçuşuyordu. Göz kamaştırıcı mavi gözleri karanlığı yarıp geçiyor, safir mücevherler kadar çekici görünüyordu.

Dün olduğu gibi hemen aramıza mesafe koydum, ellerinin kalçalarımdaya oyalanmasından ya da uzaklaştığımda boğazından yumuşak bir hoşnutsuzluk hırıltısının yükselmesinden hoşlanmadım ama fazla uzaklaşmadım. Bu kör edici karda muhtemelen kaybolacaktım.

"Gerçekten mi?" Ona bakarak sordum. "Beni bugün buraya getirmek zorunda mıydın?"

En azından önce hava durumunu kontrol edemez miydiniz?"

Rüzgar çok şiddetli olduğu için neredeyse ona bağıırıyordum.

Bir adım daha yaklaştı, sonra dudakları kulağıma değene kadar eğildi. "Mevsimin bu zamanlarında hep böyle olur. Buradaki işçiler buna alışıktır. Çalışırken genellikle birbirlerine bağlanırlar ki kimse kaybolmasın."

"Burada mı çalışıyorlar?" Bana yaptığı gibi kulağına konuşmayı reddederek bağıırdım.

"Kıtımızdaki en sert hava koşullarına dayanmak Isalee Bölgesi'nin fae'leri için bir gurur kaynağıdır. Kış geldiğinde daha da kötüleşecek. Bu bölgeyi şimdi ele almanın, bir metre karın altında kalmasını beklemekten daha iyi olacağını düşündüm. Tabii aynı fikirde değilseniz?" Doğruldu ve gümüş bir kaşını çattı.

Ayaklarım zaten bir metreyi bulan karda ilerlediği için ona ters ters baktım ama haklı olduğunu tahmin ettim. Toprağa dokunmam ve bu tarladaki yaşamı bir kez daha yenilemeye çalışmam gerekiyorsa, bunu küreğe ihtiyaç duymadığım bir zamanda yapmam muhtemelen en iyisiydi.

Rüzgârın görüş alanıma soktuğu bir tutam saçı yüzümden çekti. "İyi, ama muhtemelen önce donarak öleceğim."

"Yardım etmeme izin verin." Prensın büyüü tenimde mırıldandı.

Rüzgar durdu.

Gözlerim aniden etrafımızı saran koruyucu hava kabarcığına takıldı. Tek bir kar tanesi ya da esinti bile içeri girmiyordu. Sanki camdan bir kubbenin içine hapsolmuş gibiydik. "Bunu neden daha önce yapmadın?"

"Belki de kulağına fısıldamayı seviyorumdur."

En mahrem bölgeye bastırıldığı ereksiyonunu hatırlayınca midem alt üst oldu. Boğazımı temizledim ve aceleyle bir adım daha uzaklaştım. "Bunu hava elementimle yapabileceğimi düşünüyor musun?"

Nefes aldı ve "Neden olmasın?" demeden önce dudakları kıvrıldı.

"Bunu nasıl yaptın?" Tersledim, çünkü lanet olsun, yine uyarılmışlığımın kokusunu almıştı.

"Hava yakınlığımı çağırdım ve etrafımızda kapsüllenmiş bir alan olmasını diledim. Gerisini büyüm halletti."

Dudağımı kemirdim. "Başhemşire Olsander'in bana anlattığı gibi mi? Bunu gözümde canlandırırsam, büyümün de buna uyması gerekmez mi?"

"Aynen öyle, ama pratik yaptıkça neredeyse anlık hale geliyor ve sadece tek bir düşünce gerektiriyor."

Yapacak işlerimiz olduğunu, kıta genelinde kurtarmam gereken bunun gibi binlerce tarla olduğunu biliyordum ama her şey için prenze bu kadar bağımlı olmasaydım işim çok daha kolay olurdu. Belki o zaman onsuz çalışabilirdim ve ona karşı bu dayanılmaz tepkilerim sona ererdi. "Deneyebilir miyim?"

Göz açıp kapayıncaya kadar koruyucu Kalkanı yok oldu ve buz gibi fırtına tekrar tenimi ısırdı.

Gözlerimi kapatarak içimdeki büyüyü, içimdeki o güç uğultusunu hissettim. Tüm yakınlıklarım birbirine karışmıştı. Eğitimcim eninde sonunda neyin ne olduğunu ayırt edebileceğimi ve aralarındaki ince farkları hissedebileceğimi söylemişti ama henüz bunu yapamıyordum.

Büyüm dünkü gibi zonkluyordu ve Çıkışlarım üzerinde nasıl çalışmam gerektiğini hatırladım ama aynı anda hem büyümü çağırıp hem de onları nasıl açacağımı hâlâ bilmiyordum.

Prens yaklaştığında sıcaklığı bedenime çarptı. Orada olduğunu anlamak için gözlerimi açmama gerek yoktu. İri cüssesi rüzgârı keserek bir anlığına da olsa rahatlamamı sağladı.

"Kafanda bir kubbe hayal et." Nefesi boynumu gıdıklarken ağzı kulağımı okşadı. "Etrafımızda koruyucu bir baloncuk yarattığını hayal ederken büyüünün içinde yükselmesine izin ver."

Onun yakınlığı midemi sıkıştırdı ama gözlerimi kapatıp kendimi konsantre olmaya zorladım. Bir ısı parıltısı tenime çarptı. Gözlerimi açtığımda etrafımızda bir ateş kubbesi gördüm. Üzerine düşen karı eritti ama rüzgârı durdurmadı.

"Oops."

Prens kıkırdadı. "Yakın, ama tam değil."

Gözlerimi kapatıp tekrar denedim. *Bir kubbe. Bir kalkan. Sihrimin yükselmesine izin ver. Etrafımızda bir baloncuk yarat.*

Rüzgâr yavaşladı ve soğğun bir kısmı azaldı.

"İyi, *çok* iyi."

Etrafımızda benzer bir kubbe belirdiğinde gözlerimi açtım ve sııttım, ama prensinki kadar güçlü değildi. Birkaç kar tanesi hâlâ kubbenin içine giriyordu ve hafif bir esinti yanaklarımı okşuyordu.

Sırıttım kaş çatmaya dönuştü. "Seninki kadar güçlü değil." "Ama yine de çok iyi, Ilara. Etkileyici aslında."

"Gerçekten mi? Ama ..." Elimini uzattım ve bir kar tanesi yakaladım. "Bu kapalı bir kubbe değil."

"Çünkü bu senin için yeni bir şey. Kendine zaman tanı. Senin gücün benimkine rakip." Sesi bundan o kadar emin geliyordu ki, haklı olduğuna o kadar inanmıştı ki. "Ama şu anda gücünü korumalısın. Bu alanın *oremini* yenilemen gerekiyor, sonra da eğitimin var. Her gece iyice dinlenmen ve yüksek miktarda besin tüketmen çok önemli. Yeni yakınlıklar öğrenmek bir periden çok şey bekler."

"Yani gece randevusu yok mu?" Umutla cevap verdim. "Sandus bana kralın Deneme'nin planlandığı gibi devam etmesini emrettiğini ve Olirum Anlaşmaları'nın hâlâ geçerli olduğunu söyledi, yani diğer erkeklerle çıkmak zorundayım."

Prensın çenesi büküldü. "Şimdilik bu doğru."

Gözlerindeki o şiddetli ışık büyüdüğüce kalbim küt küt atmaya başladı. Ona duyduğum o garip ihtiyaç da bunu takip etti; sanki bedenim onun kucağına adım atmamı ve dudaklarımı onunkilere değdirmemi arzuluyordu.

Bu alemde ne var, Ilara?

Ondan uzaklaştım, kendimi büyümü dinlendirmeye zorlarken nefeslerim daha hızlı geliyordu. Kubbem kayboldu.

Göz açıp kapayıncaya kadar, veliaht prens sayesinde daha güçlü ve daha büyük bir tane daha oluştu. Yüzüme bir sıcaklık yayıldı ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Bunu nasıl yaptın?"

"Havanın parçacık aktivitesini arttırmak ısı üretir."

İçimi çektim. "Ancak bu yapılır."

"Öğreneceksin."

"Ama belli ki bugün değil." Karın içine daldım ve altındaki gri toprağı bulana kadar tozu kenara ittim. Toprağın üzerinde buzla kaplanmış dikenli bir sap yumağı uzanıyordu.

Dudaklarım aşağı doğru çekildi. "Ne zamandır böyle?" Bu tarla Harrivee'ninkinden bile daha hasta görünüyordu.

Prens yanıma oturdu. "Tam bir mevsim boyunca. İlk ölen burasıydı, etrafındaki tarlalar daha sonra öldü, sanki *orem'in* ölümü burada başlamış gibi." Parmaklarımı soğuk toprağa batırarak bir yaşam uğultusu aradım. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, hiçbir şey bulamadım. "Barvilum'un yanındaki tarlayla aynı. Burada hiçbir şey yok."

"Şu anda hayır, ama seni bu yüzden getirdim." Arkasına yaslandı, sanki bir yatakmış gibi karın üzerine uzandı.

Homurdandım. "Rahatına mı bakıyorsun?"

"Saatlerce burada kalacağımızı düşünürsek, neden olmasın?"

İç çekerek işe koyuldum. Geçen hafta Harriavee'de yaptığım gibi, Mervalee'de çalışıyormuşum gibi parmaklarımı toprağa batırdım. Ne yaptığımdan bile emin olmadan, sadece daha önce yaptığım şeyi yaptım - konsantrasyonumu toprağa verdim ve sanki evimdeki bahçemmiş gibi onunla bağlantı kurduğumu hayal ettim ve bir parçam yakınlığının bu yüzden işe yarayıp yaramadığını merak etti. Tarlada çalışırken çok fazla görsel imgeleme yapıyordum ve belki de farkında olmadan tomurcuklanan yakınlığımı yüzeye çağırıyordum.

Ben sessizce çalıştım ve prens sessiz kaldı. Baloncuğunun dışında rüzgâr şiddetle esiyor, sesi o kadar yüksek çıkıyordu ki, belli belirsiz çığlığı zaman zaman kalkanının arasından sızıyordu.

Parmaklarımın arasındaki kiri biraz daha gevşettim. "Dün Leydi Endalaver'in arkadaşlığından hoşlanmış gibiydin." Bu yorum ağzımdan çıkar çıkmaz kendimi tekmelemek istedim.

Bunu neden söyledim ki?

Prens dirseklerinin üzerinde doğruldu. Dudakları kıvrılmış bir şekilde bana bakıyordu. "Kesinlikle utangaç değil, değil mi?"

Ona ters ters baktım. "Öyle olup olmaması benim için önemli değil." "Gerçekten mi? Bu yüzden mi onu sordun?"

"Neden sorduğumu bilmiyorum. Bir şey söylediğimi unut."

"Yapacağımı sanmıyorum." Daha da yukarı itti, gülümsemesi büyüyordu ve şimdi kendimi boğmak istiyordum. "Leydi Endalaver güçlüdür ama senin kadar güçlü değildir."

Gözlerimi devirdim. "Sihrimi zar zor ortaya çıkarabildiğimi düşünürsek, bu tartışılır."

"Pratik yapmayı güçle karıştırma. Senin üzerinde onlarca yıl eğitim aldı."

"Yine de birkaç ay içinde yetişmem gerekiyor." "Bunu yapmak zorundasın."

"Neden? Leydi Endalaver'le evlenmek istemiyor musun?" Bu düşünce bile dilimi acıyla kapladı ama yuttum.

"Pek sayılmaz."

"Dün seni kendi yakınlığıyla sarmalamış gibi görünüyordu, yani beni kandırabilirdin."

"Onun yakınlığı." Çenesini kaşıdı. "Evet, sahip olduğu manipülasyon eğilimi oldukça tehlikeli."

Onun tarafından büyülendiğini inkâr etmemesi beni şaşırtmadı. Georgyanna Endalaver hakkında konuşmaya devam etmek istemediğim için parmaklarımı toprağa daha fazla batırdım ve eski öfke içimde yeniden kaynamaya başladığında soğukluğunun tadını çıkardım. Leydi Endalaver'in arkadaşlığından hoşlandığını inkâr etmemiş olması bu duyguyu daha da güçlendirdi.

Kanımı ısıttı, geleceğimin neler getireceğini hatırlatarak içimde daha da kükredi.

Onu görmezden gelerek öfkemin dinmesine izin verdim ve enerjimi tarlaya akıtarak beni buradan çok çok uzaklara, açlığın, çekişmenin ya da potansiyel savaşın olmadığı bir yere götürmesine izin verdim. Sadece toprak, bitkiler ve yaşam. Birbiri ardına bulduğum ölü kökleri ve bitkileri mırıldandım, okşadım ve kendime doğru çektim. Karları temizleyerek ilerledim.

Siyah kökler. Yontulmuş dikenler. Kuru saplar.

Prens olduğu yerde kalsa da ben her hareket ettiğimde koruyucu balonu genişledi, ama balonu gittikçe büyüdü.

Aramıza olabildiğince mesafe koydum ve bu tarlanın yeniden hayat bulduğunu, tanrılar tarafından öpüldüğünü ve ekinlerle dolup taşıtığını hayal ettim.

Yaptığım işe o kadar dalmıştım ki prensin aniden yanıma çömeldiğini fark etmedim bile. "Yakında gitmemiz gerekiyor. Antrenmandan önce yemek yemelisin."

Midem de aynı fikirdeymiş gibi homurdandı. "Bir şey daha yapmama izin ver." Parmaklarımı toprağın içine soktum. Tarlanın büyük bir bölümünün boydan boya kat eden büyük bir kökün dokunuşunu hissettim. Eğer ona ulaşabilirsem, belki de buradaki süreci hızlandırabileceğinden emindim. "Sanırım neredeyse-"

Kar fırtınasını hınzırca bir kükreme kesti, ses jiletin cama çarpması gibiydi ve prensin etrafındaki kubbe ve ben büyük ve ağır bir şeyin ona çarpmasıyla ürperdik.

Bir anda ayağa kalktım, tam o sırada prens nefesinin altından küfretti ve Kalkanı paramparça oldu.

"Snowgum!" Bir hava akımı yanağımı okşarken prens kendini üzerime attı.

Üzerimizden *kocaman* bir şey uçtu ve sonra sadece birkaç metre ötede karda dört büyük pençe izi belirdi.

Bu kadar.

Sadece pati izleri.

Çünkü kardelenin büyüsu onu görünmez yapmıştı. "Ah anne, kurtar bizi!" diye fısıldadım.

"Buradan gidiyoruz. Şimdi." Prensın kolları beni sardı ve buğulu büyüsu yükseldi.

Ama aynı hızla kar kümesi bize çarptı ve prens yana yuvarlanırken beni prensın kollarından kopardı.

"Prensım!" Seslendim.

Kan aniden tuniğini ıslatırken acı içinde bağırdı.

"Ah Kutsal Anne! Oh Anne!" Görünmez yırtıcı dişlerini prene geçirirken ayağa fırladım.

Prensın yakınlığının bir patlamasıyla, göremesem de yaratık ondan fırladı. Ama *hissettim*. Güç. Havayı. Devasa bir şeyin uğuldayan rüzgârda savruluşunu.

Etrafımızdaki kar fırtınası hâlâ devam ediyordu. Dönen karların arasından prensi zar zor görebiliyordum ama siyah tuniğini bana rehberlik etmesi için kullanarak ona doğru sıçradım.

Yanına indim ve mide bulandırıcı bir hisle etrafının sadece siyah değil, kırmızı olduğunu fark ettim. Tuniğinden kan sızıyordu ve endişe verici bir hızla altında birikiyordu.

"Seni nereden ısırdı?" Giysilerini çılgınca tırmaladım. İnledi ve yavaşça doğrulup oturdu.

"Bizi mistifiye edebilir misin?" Doğrulmasına yardım etmeye çalıştım ama yüzünü buruşturdu.

"Evet, buraya gel," diye homurdandı ve beni tekrar kendine çekti ama büyüsu ilk seferki kadar hızlı bir şekilde yüzeye çıkmadı.

"Prensım mi?"

Tekrar inledi ve yüzü daha da solgunlaştı. Boynundaki kaslar titredi ve aurası giderek daha da azaldı. Büyük bir kan fişkırması

altındaki karda belirdi ve ardından tüm vücudunu bir ürperti kapladı.

"Prens Norivun!"

Göz kapakları düştü ve bir yığın halinde düşerken uzuvları gevşedi. Tüm ağırlığı kocaman bir taş gibi üzerime çöktü.

Nefeslerim hızlandı, onu tutmak için çabaladım ama çok ağırdı ve tekrar karın üzerine yığıldı.

Panik beni tüketti. "Prens Norivun!" Tekrar çığlık attım ve onu sarsmaya başladım.

Hiçbir şey.

Neyin yanlış olduğunu anlamaya çalışırken bakışlarım telaşla onun üzerinde gezindi.

Ona tekrar pençe atarak tuniği kemerinden çıkardım ve çenesine doğru kaldırdım. Gerçek yarasını gördüğümde tüm korkum, dehşet ve umutsuzluğun destansı boyutlarına dönüştü.

Prensin karnı boyunca *büyük* bir yırtık uzanıyordu. Bağırsaklar altından parlarken kan akıyordu. Çok derindi ve şüphesiz ölümcüldü.

"Yüce Tanrım," diye bağırdım.

Yaratığın pençeleri *onu parçalamıştı* ve tüm bunlar beni kar sakızının çenesinden kurtarmaya çalıştığı için olmuştu.

"Prensim!" Tekrar bağırdım. Havada bir büyü titreşimi dalgalanırken kalbim korkuyla patladı.

Kar sakızı saldırımadan önce aldığım tek uyarı buydu.

BÖLÜM 7

T Yırtıcı hayvanın bana çarpma kuvveti ciğerlerimdeki rüzgârı yok etti. Ardından sıcak nefesi geldi, duman gibi tenimin üzerinde dolaştı. Kar sakızının görünmez bedeni beni yere yapıştırdı, kaburgalarım Kedinin muazzam ağırlığı altında acı içinde çığlık atıyordu.

Tüm bunlar olurken prens **y a n ı m d a** yatmaya devam etti. Kımıldamadan.

Muhtemelen nefes almıyor. Hatta belki de ölü.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve yaratık ağırlığını kaydırıp neredeyse göğsümü ezmeden önce prene bakmak için sadece bir saniyem vardı.

Vücudum karın içine daha fazla gömülürken hırıldadım. Soğukluk sırtıma sızdı. Ve kar sakızı ... Ağzının açıldığını hissedebiliyordum. Hiçbir şey görmediğim halde beni yiyecekti.

Kutsal Anne, ben öleceğim. Prens Norivun ölecek. Cailis yalnız kalacak.

Bu son iki düşünce paniğin içimden bir cehennem gibi yükselmesine neden oldu. *Hayır! Hayır!*

İçimde bir sihir patladı.

Çığlık attım. Ve sonra sanki her şey ağır çekimde hareket ediyormuş gibi diyar eğildi. İçimden bir büyü fişkırdı. Ateş. Hava. Bir güç cehennemi.

Büyüm alev alev yanan bir kırbaçla serbest kalırken kar sakızı kükredi. Tek bir düşünce ve sadece tek bir düşünce zihnimi dağlarken kontrolümün ötesine geçti.

Biz ölemeyiz.

Başım prene doğru döndü. Onu kurtarmam gerekiyordu. *Şimdi.*

Kar sakızının derisi alev aldı. Yaratık, devasa vücudu alevler içinde kalırken tekrar çılgılık attı.

Prens Norivun'a doğru koşarken gözlerim onun devasa büyüklüğü karşısında büyüdü.

Kar salkımı yeraltı dünyasından gelen bir iblis gibi çırpınmaya devam etti. Etrafını saran ateş, küçük masalar gibi pençeleri olan dokuz ayak uzunluğundaki gövdesini aydınlatıyordu. Alevleri yavaşça söndürürken hâlâ kükreyerek karda yuvarlanıyordu.

Ateşimin verdiği hasar büyüsunü kesmiş, onu tekrar görünür hale getirmişti ama onu yakmış olsam da, hiç bozulmamıştı.

Kar sakızından öfkeli bir hırıltı yükselirken parmaklarım prensin etrafına dolandı. Tekrar sıçramaya hazırlanırken devasa gövdesi kalçalarının üzerinde alçaldı.

"Prens Norivun! Uyanın, hemen!" Prensi omuzlarından öyle sert tutarak sarstım ki kanı parmaklarımın arasından sızdı.

Ama hareket etmedi.

Kardelen yerinden sıçrayarak hamle yaptı. İşte bu kadar.

İkimiz de öleceğiz.

Daha önce hiç hissetmediğim bir acı içimi kesti, kollarım prensi sardığında içim yarıldı. *Bugün olmaz. Lütfen bugün olmaz. Ölmek istemiyorum.*

Kız kardeşimi hayal ederken gözlerim kapandı. Ailemi. Tormesh. Benim köyüm. Hepsi bir renk kaleydoskopunda harmanlandı.

Kız kardeşim yalnız kalacaktı.

Seni bırakamam.

Kaleyi hayal ettim. Güvenlik. Şifacılar. Yardım.

Kar sakızının iri gövdesi bana çarptı, yanmış etinin kokusu burnumu yakarken neredeyse beni prensten ayırıyordu. Ama prensi bırakmadım. Kaleyi yeniden hayal ederken gözlerimi sımsıkı kapattım. Murl. Güvenlik.

Diyar aniden parladı ve sonra sis ve gölgelerin, hava ve rüzgârın içinden geçtik.

Sonrasında bildiğim tek şey, prens ve benim kalenin dış avlusunda yere çakıldığımızdı. Muhafızlar sadece birkaç adım ötemdeydi.

Zihnim dönmeye başlarken onların şaşkın yüzleri beni izliyordu. Hatırladığım son şey, prens yanımdayken yere yığıldığımdı.

SICAK BİR EL BENİMKİNİ TUTTU. Yumuşak, pürüzsüz ve inceydi. Parmaklar tenimde ileri geri gezindi ve önce gül kokusunu, sonra da avucumda yuvarlanan pürüzsüz kremi hissedince kaşlarımı çattım. *Birisi elime çiçek kokulu losyon mu sürüyordu?*

Gözlerim çırpınarak açıldı.

Gözlerimi kırptım, sonra tekrar kırptım. Kesinlikle rüya görüyordum ya da ölüydüm ve rüya görüyordum, eğer ölenler için rüya görmek mümkünse, çünkü Kraliçe Lissandra Exorbiant Odası'nda yanımda oturuyordu. Başını güzel bir eşarp örtüyordu. Zengin mavi ipek bana evde saçlarımı saklamak için sık sık taktığım şalları hatırlattı.

Hafifçe gülümsedi ve gül kokulu losyonu sürmeden önce diğer elimi tuttu. "Yakında uyanırsın diye düşünmüştüm."

Avuçlarımın üzerinde emin bir amaçla hareket etti, parmaklarımı kapladı. Sıcak elleri yumuşak ve rahatlatıcı bir his veriyordu. Bir zamanlar annemin ellerinin hissettirdiği gibi.

Bu gerçek olamazdı. Son hatırladığım Isalee'ydi, tarla, prens, kardelen-

"Prens Norivun nerede?" Nazik dokunuşundan kurtulduğumda içimi bir telaş kapladı.

"Şifacının revirinde. Hayatta olması senin sayende."

Bu güvence bana ulaşana kadar bir kalp atışı geçti. Yatağa yaslandım, ancak o zaman kalbimin küt küt attığını ve kaburgalarımı sızlatan bir ağrı olduğunu fark ettim. Öldüğünden emin olduğumu sanmıştım. O kar sakızı-

Ama bekle, nasıl geri döndük?

"Muhafızlar bana onu buraya yanlışlıkla getirdiğinizi söyledi," diye ekledi sakın ses tonuyla.

Kalenin dış duvarının yanında yere çakıldığım bulanık bir anı zihnimi doldururken şaşkın ifademi düzelttim. Kaşlarımı çatarak biraz daha doğruldum. "Bir hata olmalı. Nasıl sisfaz yapacağımı bilmiyorum."

"Belki siz bilinçli olarak yapmıyorsunuz ama büyünüz yaptı."

Ağzımın kuruduğunu fark ederek yutkundum. Kraliçe bunu hissetmiş gibi yatağımın yanındaki masadan bir fincan aldı ve bana uzattı. "Ağrı ve sızıları yatıştırmaya yardımcı olacak bir tonik içeriyor."

Kendime baktım. "Yaralı mıyım?"

"Herhangi bir kesik ya da sıyrık yok ama göğsünüzde ve sırtınızda büyük bir çürük oluşmuş. Bunu içmezseniz birkaç gün hassas olacağınızı tahmin ediyorum." Bardağa doğru başını salladı, sesi yumuşaktı.

Bardağı dudaklarıma götürüp kokladım. Hiçbir koku almadım. Bir yudum aldım ve bir kabarcık patlaması dilimi kapladı, ardından meyve kokusu geldi. Başımı arkaya eğerek bardağın tamamını üç yudumda bitirdim.

"Murl susayacağını söyledi."

Kaşlarımı çattım. "Öyle mi dedi?"

Başını salladı. "Neredeyse bir gündür uyuyorsun."

Gözlerim yerinden fırladı. "Uyuyor muydum?"

"Döndüğünden beri uyuyorsun, büyük olasılıkla büyüğü tamamen tükettiğin ve yenilemeye ihtiyaç duyduğun için."

"Ama benim eğitimim-" Matron Olsander ile tanışmış olmam gerekiyordu. Beni bekliyordu. Sonra da Sör Featherton Duruşma'yı açıklamayı bitirmek için uğramayı planlamıştı.

Kraliçe hiç istifini bozmadan bana losyon sürmeye devam etti. "Kral Novakin, daha erken dönmeyi tercih etmezseniz, sizi yarına kadar Deneme görevlerinizden muaf tuttu." Dudakları birbirine yapıştı ve yüz ifadesi yumuşamadan önce neredeyse öfkeye benzeyen bir parıltı yüzünü kapladı, bu yoğun öfke anını hayal edip etmediğimi merak etmeme neden oldu.

"Peki ya Prens Norivun, o nasıl?"

"Uyanık ve alev alev yanan bir deli." Oğlunun davranışına hiç şaşırmamış gibi gülümsedi. "Revirden taburcu edilip seni görmeye getirilmesinde ısrar ediyor ama Murl gitmesine izin vermiyor. Karnındaki kesik çok derinmiş ve çok erken ayrılırsa Murl'ün yaptığı iyileştirmeyi yırtabilirmiş."

"Ama tamamen iyileşecek mi?" Nefesimi tuttum.

"Öyle olacak. Bu gece Murl, Norivun'un sadece ince bir yara izi taşımasına yetecek kadar iyileştirme gücüne sahip olacağına inanıyor."

Yorgana bir kez daha yaslandım, rahatlamıştım ama yine de kraliçenin neden başucumda olduğu konusunda kafam karıştı. Nasıl kibarca soracağımı bilemediğimden, "Daiseeum ve kız kardeşim bir şeyle mi meşguller Majesteleri?" diye sormakla yetindim.

Kraliçenin kaşları kalktı. "Emin değilim. Onları çağırayım mı?"

"Hayır, sorun değil. Sadece nedenini merak ettim-" Yanaklarım yandı. Aşağıdaki Anne, bana kraliyet ailesine nasıl hitap edileceği hiç öğretilmemişti. Bilmiş bir gülümseme dudaklarını büktü. "Neden burada olduğumu merak ediyorsun." "Özür dilerim." Parmaklarımı birbirine doladım, losyon onları Kaygan.

"Olma." Bakışları saçlarıma kaydı. Siyah bukleler omuzlarıma dökülüyordu.

Eşarbını saçından çekti ve bana bakan kadın birdenbire kendi görüntüme esrarengiz bir şekilde benzeyince yutkundum. Alışlagelmiş illüzyon büyüsünü takmadığını fark etmem bir saniye sürdü. Eşarbını takmadan önce çıkarmış olmalıydı.

Kuzguni siyah saçları sırtından aşağı bir şelale gibi dökülüyordu. Saçları bir ok gibi düz, uzun ve kalındı. Ve tam olarak benimkinin tonundaydı.

"Benimki gibi saçları olan kadınları daha yakından tanımak ve oğlumun kime bu kadar bağlandığını görmek istedim."

Az önceki kızarıklığı intikam duygusuyla geri döndü. "Saçlarımızın neden böyle görüldüğünü biliyor musunuz Majesteleri?" Konuşmamızı prensten uzak tutmak için çaresizce sordum.

Losyonun kapağını kapattı ve yatağının başucuna koydu. "Bilmiyorum ve bir cevap bulmak için epey zaman harcadım."

"Oh." Bir zamanlar garip genetiğimi açıklamak için sahip olduğum tüm umutlar yok oldu. Eğer Solis kıtasının kraliçesi bir açıklama yapamıyorsa, Anne sadece benim asla yapamayacağımı biliyordu. "Bize benzeyen başka birini tanıyor musunuz kraliçem?"

Başını iki yana salladı. "Geçmişte gecenin tonunda saçları olan Soliler oldu - araştırmalarımda bu kadarını buldum, ama genetik bir tesadüf dışında, bunu açıklayacak bir neden bulamadım. Bu özelliğe sahip olan diğer Solislerin hiçbirinin aile geçmişinde abanoz saç yoktu ve bu nadir görülen bir özellik. Hayatım boyunca bizim gibi başka kimseyle tanışmadım. Sen ilksin."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı.

Kaşlarımı çattım. Genetik bir tesadüf - siyah saçlarım yüzünden hayatım boyunca çektiğim eziyet için ne kadar da tatmin edici olmayan bir sebep. Çarşafarla oynadım, bunu düşünürken ona daha fazla soru sormak istiyordum, ama edebin buna izin verip vermediğinden emin değildim. Parmaklarımı çarşafalara daha fazla doladım.

Elini benimkinin üzerine koydu. "Endişelenmenize gerek yok. Kendi isteğimle buradayım ve özgürce konuşabildiğim için mutluyum." Daha yakına eğildi ve fısıldadı, "Burada olduğumu kimse bilmiyor bile." Göz kırptı ve bu hareket o kadar sıradan, o kadar *normaldi* ki sanki Birnee ile konuşuyormuşum gibi hissettim.

Güldüm.

Gülümsemesi büyüdü ve elimi okşadı. Büyüsünün uğultusu teninin yüzeyinin altında titreşerek üzerimden geçti ve o uzun süreli temasta bunu hissettim. Kraliçe güç sahibiydi. *Muazzam* bir güç. "Biraz daha konuşmak ister misin?"

"Yani, yapardım. Ben sadece-" Parmaklarımı tekrar büktüm ama yüz hatlarında kızgınlık görmek yerine ellerini kucağında kavuşturdu.

"Bana her şeyi sorabilirsiniz, Leydi Seary."

Gözlerim büyüdü. "Gerçekten mi?"

Tekrar gülümsedi. "Şimdi, ilk sorunuz nedir?"

"Yakınlıklarınız da geç mi çiçek açtı?"

Gözlerinde bir anlayış parladı. "Ah, evet, öyle. Aslında benimki de sizinkine oldukça benzer şekilde gelişti. Ailem benim kusurlu olduğuma inanıyordu - muhtemelen sizin ailenizin de sizi etiketlediği gibi - ama ilk yakınlığım ortaya çıktığında yanıldıkları kanıtlandı."

"Nuwin beş yakınlığınız olduğundan bahsetti." "Evet, var."

"Peki hepsi aynı zamanda mı ortaya çıktı?"

Oturduğu yere biraz daha yerleşti. "Yapmadılar. İlki, yani illüzyon yakınlığım ortaya çıktığında, bunun benim tek yakınlığım olacağını düşünmüştüm. Ama ikincisi ve üçüncüsü birkaç hafta sonra geldi. Dördüncüsü bundan birkaç ay sonra ve son yakınlığım ise tam bir mevsim geçmeden ortaya çıkmadı."

"O kadar dağılmışlar mıydı?"

"Kesinlikle." Bakışları dinginleşti. "Benzer olmanız beni şaşırtmaz. Veliaht Prens bana bugüne kadar üç yakınlık gösterdiğinizi söyledi. Bu doğru mu?"

"Evet." Başhemşire Olsander'in bana söylediklerini ona söylemeyi düşündüm. İçimde uyuklayan bir şey hissettiğini, ama buna karşı karar verdim. Eğer gerçekten daha fazla yakınlık göstereceksem, bunu ne kadar az Fae bilirse o kadar iyi olurdu. Eğer üç yakınlığım olması Olirum Anlaşmaları için sırtıma bir hedef koyacaksa, bunu yapmadım.

Daha fazlasının ne işe yarayacağını düşünmek bile istemiyorum. "Peki ailenizde sizinki gibi yakınlıkları olan başkaları da var mıydı?"

"Annem benim illüzyon yakınlığımı paylaşıyor, ama bunun dışında, hayır, en ufak bir yakınlık yok. Ben de sizin gibi ortalama yakınlıklara sahip, soylu olmayan bir aileden geliyorum. Ancak annemin yakınlığı, beni nefret dolu yorumlardan ve aval aval bakılmaktan korumanın bir yolu olarak küçük yaşlardan itibaren siyah saçlarımı gizleyebilecek kadar güçlüydü. Sonuç olarak, her kusurlu gibi büyüdüm ve Osaravee kıyılarında nispeten normal bir hayat sürebildim. Babam bir tüccardı ve annem de mağazamızın muhasebecisiydi. Dört erkek kardeşim hala orada yaşıyor."

Gözlerim daha da açıldı. Kraliçenin asil bir kandan gelmediğini biliyordum ama bu kadar mütevazı bir başlangıç yaptığını fark etmemiştim.

"Kral seni nasıl buldu?"

İfadesi sanki sadece kendisinin görebileceği bir boşluğa dönüşüyormuş gibi uzaklara bakıyordu. "Diğer üç dişi de aynı şekilde bulundu. Sör Featherton birden fazla akrabalı olan fae'lerin kokusunu alma konusunda oldukça faydalı olduğunu kanıtladı."

Onun bu yorumu bana dün gece soylu ile görüşmem gerektiğini hatırlattı ama ben uyurken Sör Featherton ortaya çıksaydı Daiseum'un onu kovacağını hayal ettim. Ayrıca onu yakında, hatta belki de bu öğleden sonra göreceğimi, böylece Deneme'nin geri kalan gerekliliklerini öğrenebileceğimi tahmin ettim.

"Siz de Yükselen Kraliçe Denemesine katıldınız mı, Majesteleri?"

Dudakları inceldi. O kadar sert mühürlenmişlerdi ki neredeyse bembeyaz olmuşlardı. "Ben yapmadım. Bu kralın oğlum için yarattığı bir şey. Kralın benimle paylaşmadığı pek çok inancı var."

Öfkeli yorumu aramızda yanıyordu ama aurası büyümedi. Prensın duyguları yükseldiğinde yaptığı gibi değildi. Çıkışları üzerinde tam bir kontrol sahibi olduğunu, hatta belki de güçlü büyüsunü başkalarını etkilemeyecek şekilde serbest bırakmanın bir yolunu keşfettiğini düşündüm. Henüz ondan gelen bir aura tespit etmemiştim.

Derin bir nefes aldı ve sonra bir nefes daha. Yavaşça incelmış dudakları yumuşadı ve gözlerine yine o uzak bakış girdi. Birkaç nefes daha aldıktan sonra elimi okşadı, ardından saçlarını örten eşarbını bir kez daha yerine taktı. "Artık gitmeliyim. Leydinizin hizmetçisine uyandığınızı haber vereceğim."

Onu gücendirecek bir şey yapıp yapmadığımı merak ederek ve yapmadığımı umarak daha da doğruldum. "Beni görmeye geldiğiniz için teşekkür ederim Majesteleri. Ve sorularıma cevap verdiğiniz için de teşekkür ederim."

Hızla başını salladı, hâlâ derin derin nefes alıyordu. "O zevk bana aitti. Güle güle, Leydi Seary."

Odadan hızlı adımlarla çıktı, başı dik, omuzları kaskatı kesilmişti. Derin ritmik nefesleri devam ediyordu ve ben yeniden yanlış bir şey yapıp yapmadığımı merak ettim.

Ama içimde asla bilemeyeceğime dair bir his vardı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

"T Deneme süresince gerekli kur yapma haftada bir kez gerçekleşecektir, bu da her bir potansiyel erkekle yaklaşık bir randevunuz olacağı anlamına gelmektedir. . ."

Sör Featherton Duruşma kurallarını gözden geçirirken dikkatimi vermeye çalıştım. Oturmaya zahmet etmemişti. Bir parçam, tanıdık tuniğim ve tozluklarımla kanepede otururken Archon'un tepemde dikilmekten hoşlandığını düşünüyordu. En azından bu sefer giyiniktim.

"Erkeklerin size hangi sırayla kur yapacağını seçme şansınız yok. Sizden kibarca sohbet etmeniz bekleniyor. Başka bir erkekle aranızda geçen herhangi bir konuşma bana rapor edilebilir."

Kraliçe ayrıldıktan kısa bir süre sonra Yargılama başyargıcı geldi ve hiç vakit kaybetmeden bekleneni yapmaya başladı. Önünde bir parşömen tutuyor, sanki doğaüstü mahkemelerde bir yargıçmış gibi, sanki bu gerçek bir ceza davasının duruşmasıymış gibi okuyordu.

Birkaç kez gözlerimi devirmemek için kendimi durdurmak zorunda kaldım.

Daiseeum köşede sessizce dururken Cailis'in elleri kalçalarında ve kaşları çatıktı. Kız kardeşim Yargılama başyargıcından hemen önce gelmişti ve Sör Featherton kuralları okumaya başladığından beri sinirli görünüyordu.

Okumaya devam etti ve anlattıkları arttıkça midem bir endişe yumağına dönüştü.

Aksine, artık hiçbir hakkım olmadığı iyice belirginleşmeye başlamıştı. Hem de hiç. Ve sınavlara girdiğinde, sınavların her türlü yöntem kullanılarak kazanılabileceğini öğrendim. Dışarıdan hiçbir müdahaleye izin verilmiyordu.

Herhangi bir şekilde, bir dişinin hayatı söz konusu olsa bile ve dişilerin hiçbirine testlerin ne içerdiği hakkında herhangi bir bilgi verilmeyecekti. Hepimiz bu testlere kör olarak girecektik.

İçimi bir korku kapladı. Testlerde kelimenin tam anlamıyla ölebilirdim.

Kız kardeşimle birbirimize üstü kapalı bir şekilde baktık. *Kaçacağız. Kaçacağız.* Sessiz bakışı neredeyse güvenceyi haykırıyordu.

"Teşekkür ederim Sör Featherton," dedim sonunda sözünü bitirdiğinde.

Başını öne eğdi. "Benim için bir zevkti ve dün Isalee Bölgesi'nde yaşanan o korkunç olaydan sonra sizin ve veliaht prensin iyi olduğunuzu görmekten memnuniyet duyduğumu da eklemeliyim."

Başımı eğerek teşekkür ettim, o da eğilerek odadan çıktı ve beni Cailis ve Daiseeum ile yalnız bıraktı.

"Prensi gördünüz mü?" Daiseeum'a tereddütle sordum. Prens Norivun hakkında duyduğum tek haber iyileşmekte olduğuydu ve o da kraliçeden gelmişti.

Daiseeum dudaklarını büzdü. "Hayır, ama yağmur gibi iyileşeceğine eminim. Prens hiçbir sakatlığın onu uzun süre üzmesine izin vermez."

Prensın bu tür bir üne sahip olacak kaç yara aldığını merak ederek kaşlarımı çatıttım. Daha önce karnında gördüğüm yara izini hatırladığımda kaşlarım daha da çatıldı. Ve Yüksek Liss'te buz ayısına yakınlığı olan periyle hiç tereddüt etmeden yüzleşme şekli...

Ürperdim. Ölüm ve şiddet veliaht prensle el ele yürüyor gibiydi.

"Kendinizi yeniden iyi hissediyor musunuz?" diye sordu leydimin hizmetkârı. "Her zamanki gibi enerjik mi?"

Başımı salladım. Sör Featherton gelmeden önce bir tepsi dolusu yemeği bitirmiştım ve içimdeki sihir sonunda yenilenmiş hissediyordu.

Daiseeum boş tepsiyi fırçaladı. "Bu durumda, Başhemşire Olsander eğer kendinizi uygun hissediyorsanız eğitim odalarında ona katılmanızı istedi. Sandus size eşlik edecek. Tabii ki, sadece sen buna hazırsan. Dinlenmeyi tercih ederseniz, kral sizi bugünkü görevlerinizden muaf tuttu."

"Pekâlâ. Teşekkürler, Daiseeum."

Hanımefendinin hizmetçisi odadan çıkmadan önce başını salladı.

Tekrar sadece ben ve Cailis kaldığımızda, kimse bizi duyamasa da sesimi alçalttım. "Buradan çıkmamız gerekiyor."

"Biliyorum." Pencerenin yanında birkaç kez volta attı. "Sör Tüybeyin *kibarca sohbet etmeniz gerektiğini ve herhangi bir anlaşmazlığın kendisine rapor edilebileceğini* söylediğinde inanmadım. Ölebileceğinizden bahsetmiyorum bile! Yani, *cidden* mi? Bu tam bir saçmalık." Tiksinti dudaklarını çekiştirdi.

"Biliyorum ama Cailis, yarın akşamki kur yapma yemeğine katılmanın bir yolunu bulmanı istiyorum, böylece kimin dost kimin düşman olduğunu anlamama yardımcı olabilirsin. Buradaki Fae'ler hakkında ne kadar çok şey bilirim, o kadar iyi olur."

"Bunu yapabilirim," diye yanıtladı.

Dudağını kemirdim. "Nasıl kaçacağımıza dair bir fikrin var mı?"

Benim yanıma oturdu. "Hayır, ama dün yanlışlıkla yaptın. Bunu kontrollü yapmayı öğrenebilir misin? Buradan çıkmanın en kolay yolu bu olurdu, özellikle de beni de yanında mistifiye edebilirsen."

Dik oturdum, çenem gevşedi. Kendimi ve prensi yanlışlıkla şatoya geri gönderdiğimi tamamen unutmuştum. Hayat veren yakınlığım gibi, bunu nasıl yaptığımı dair hiçbir fikrim yoktu ama ölüm yaklaştığında sihrim koşarak gelmişti.

"Haklısın," diye nefes aldım.

Başını salladı. "Her şeyden önce bu beceriyi öğrenmen gerekiyor."

"Tamam, kaçışımız için mistphasing'i planlayacağız ama yine de ustalaşamamam ihtimaline karşı yedek bir plana ihtiyacımız var."

Cailis kanatlarını karıştırdı. "Olmuş bilin."

Elini sıktım. "Burada olduğun için çok mutluyum."

Parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Her zaman birbirimize sahip olacağız, Lara."

SIR FEATHERTON'IN Deneme'den bahsetmesi beni endişelendirdiğinden, Matron Olsander'ın eğitim teklifini kabul etmeye karar verdim.

Sonuç olarak, başrahibe kollarını kavuşturmuş bana bakarken kurnaz bir ifade takındı. Sandus eğitim odasının köşesinde durmuş, söylediğimiz her şeyi dinliyordu. İşin tek iyi yanı, Deneme'deki diğer kadınlardan hiçbirinin eğitim odasında bulunmaması ve benim bir dersi daha beceriksizce geçmemi izlememesiydi.

Başhemşire Olsander, "Bana neler olduğunu tekrar anlat," diye sordu.

"Tam olarak bilmiyorum." Omuz silktim. "Paniklemişim ve kar sakızı neredeyse tepemdeydi. Tek düşünebildiğim, eğer bizi şatoya geri götürmezsem prens ve benim öleceğimizdi."

"Ve sonra büyü seni kendi kendine mi buğulandırdı?"

"Sanırım öyle. Prens baygındı, bu yüzden onun yaptığını sanmıyorum."

Başını salladı ve *hmm dedi*. "İlginç. Çok ilginç. Mistphasing muazzam miktarda güç gerektiren gelişmiş bir büyü taktiğidir. Çoğu kişi gerektirdiği büyü miktarı nedeniyle bu beceride asla ustalaşamaz. Görünüşe göre bu yeteneğe sahipsiniz, üç özelliğiniz olduğu düşünülürse bu şaşırtıcı değil, ancak bilinçli olarak büyüünüzün bu kısmına nasıl erişeceğinizi bilmiyorsunuz."

"Ama öğrenebilirim, değil mi?" Sesimden umudu uzak tutmaya çalıştım ve sanki isteğim Cailis'le yaptığımız hesaplı plandan kaynaklanmıyormuş gibi ses tonumu ilgisiz tutmak için elimden geleni yaptım.

Başhemşire Olsander homurdandı ve parmaklarını duvara vurdu. "Elbette öğreneceksin! Bu listemin en başında geliyor. Kanatlar olmadan, diyor boyunca başka nasıl seyahat edebilirsin ki?" Yüz ifadesi, aptalca sorum hakkında ne düşündüğü hakkında bana her şeyi anlattı.

Yüzüme bir sırtış yayılmak üzereydi ama onu bastırmayı başardım. "Yani sisfaz yapmayı öğrenmeme ve bunun günlük eğitimimin bir parçası olmasına yardım edecek misin?"

Sırtıma vurdu. "Kendimi tekrarlamaktan hoşlanmıyorum, Leydi Seary. Evet, sümkürmeyi öğreneceksin. Şimdi merdivene tırman. Denge kırışı bekliyor. Eğer kar sakızının saldırısından sonra tamamen iyileştiyerseniz, kaybedecek bir dakikamız bile yok. Gün boşa geçiyor!"

Bir önceki gün neredeyse ölüyor olmama ve tüm sihrimi tüketmiş olmama rağmen Başhemşire Olsander hiç de caymadı. Bitirdiğimizde zar zor yürüyebiliyordum ama Çıkışlarımı ve Kalkanlarımı kontrol etme, sihrimi hissetme ve onu çağırma, buğulanmanın zihinsel yönleri hakkında eğitim alma konusunda kendimi biraz daha iyi hissediyordum ve harika bir numara öğrenmişim. Artık kendi kendimi nasıl temizleyeceğimi biliyordum.

Başhemşire Olsander katı olabilir ve kafama ve kıcıma vurmaya meyilli olabilir, ama böyle mükemmel bir öğretmen olduğu için minnettardım.

"Oldukça iyi gidiyorsun." Odama doğru yürürken Sandus hoş bir şekilde gülümsedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Omuzlarımı yuvarladım. Tüm vücudum kaskatı kesilmişti ve bu kar sakızının saldırısından kaynaklanmıyordu. Başhemşire Olsander bir keresinde yanlışlıkla bir eğitim minderini ateşe verdiğimde bana barfiks çektiymişti.

Başını salladı ve sakalını kaşdı. "Sen kesinlikle bir anomalisin, aşkım. Yakın zamana kadar büyün yoktu ama Harrivee'nin tarlalarından birine hayat vermeyi, bir kar sakızını alt etmeyi ve sonra da kendi kendini temizlemeyi öğrendin. Hepsi bir hafta içinde oldu. Bunun son derece gurur duyulacak bir şey olduğunu söyleyebilirim."

Göğsüm gerildi ve ağrıyan kollarım onun gururlu yorumunu duyduktan sonra o kadar da ağrımadı. "Bu her zamanki halimden biraz farklı."

"Yine de iyi bir değişiklik, değil mi?"

Başımı salladım ama bir yanımda emin değildi. Mervalee'de hayatım küçük olsa da ve Vorl bunu pek de keyifli hale getirmemiş olsa da, yine de özgürdüm. Şimdi gücüm artıyordu ama artık kendi kaderimin yaratıcısı değildim. Sarayın kölesiydim.

Hangi kaderin daha kötü olduğundan emin değildim.

Kanatlar arasındaki toplanma alanlarından birine vardığımızda muhafız, "Eminim veliaht prens sizi ziyaret etmekten memnuniyet duyacaktır," dedi. Sağ taraf odama, sol taraf ise revire çıkıyordu. "Sizi sorup duruyordu."

Kalbim sıkıştı, neredeyse göğsümden düşecekti. Prensin iyileşmekte olduğu ve ölümüne sebep olmayacağım için son derece rahatlamış olsam da, onun yanında nasıl hissettiğimi hâlâ bilmiyordum. Ona karşı tepkilerimi kontrol etmekte zorlanıyordum. Bu saçma çekim zaman zaman beni ele geçiriyordu ve bu hiç hoşuma gitmiyordu. Bu nedenle, kayıtsızmışım gibi davranmanın en kolay yolu prensten uzak durmaktı.

"Eee?" Sandus sordu. "Bir merhaba demek için uğrayalım mı?" "Um . . ." Ellerimi büktüm.

"Seni sordu." Sandus kaşlarını kaldırdı, ne demek istediği açıktı. Prens beni görmek istedi ve prensin istediğini prens aldı.

İç çekerek cevap verdim, "Nasıl isterseniz. Yolu göster."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 9

"T Bunlar şimdiye kadar duyduğum en gülünç talepler." Prens Norivun'un gürültülü yorumu koridorda yankılandı. "Ben *iyiyim*."

"Eğer sen dene içindönüş için görev Şimdi." Murl cevap verdi içinde a

"Yaranızın yırtılma riskini göze alıyorsunuz. Gece olduğunda tamamen iyileşmiş olacaksınız. Lütfen prensim, birkaç saat daha dinlenmenize izin verin. Tek istediğim bu."

"Bu anlamsız, çekilmez kurallar-" Prens Norivun'un yakınması, Sandus'un benimle birlikte odaya girmesiyle kesildi.

Veliaht prensin, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, şıfalı revirde kendine ait bir odası vardı. Havayı sakinleştirici lavanta kokuları dolduruyordu. Batmakta olan güneş ışığı pencerelerden içeri süzülüyor ve ocakta çıtırdayan bir ateş yanıyordu.

Prens yatağında doğrulup oturuyordu, göğsü çıplaktı. Kötü görünümlü bir kesik karnının tüm genişliği boyunca uzanıyordu.

Boğazım kuruyarak yarasına baktım. O yaranın görüntüsü düşüncelerimi delip geçti. Yeni kesilmişti, kan serbestçe akıyordu, bağırsaklar görünüyordu ...

Bir kırlangıçla çalıştım. Kar sakızı onu öldürmeye çok yaklaşmıştı, *çok* yaklaşmıştı. Yanılmaz veliaht prens, her zaman acı veren değil acı alan, topraklarımızda her şeyden çok korkulan peri, ölümcül yırtıcı yüzünden neredeyse ölüyordu.

Prensin yatağının yanına vardığımızda Sandus alaycı bir selam verdi. "Prens Norivun, Mervalee Bölgesi'nin kızı sevgili Ilara Seary'yi iyileşme sürecinizde size eşlik etmesi için başucunuza getirdim." Prens

Muhafızın gözleri eğlenceyle parlıyordu ve bana belki de böyle bir yaranın prens için o kadar da sıra dışı olmadığını düşündürüyordu.

Karnında, yan tarafına doğru uzanan diğer uzun yara izini inceledim. Prens benim bilmediğim başka kaç yara izi olduğunu ya da Murl'un daha önce yara izi bırakmadan iyileşmiş kaç yarası olduğunu merak ettim.

Karanlığın Getiricisi bana yukarıdan aşağıya bakmadan önce Sandus'a ters ters baktı. Kar sakızının saldırısı sonucu oluşan yaralarım gizliydi ama prensin ustalıklı aurası, kısacık hayatımda başıma gelen her hastalığı ve rahatsızlığı tespit edebilen, gören bir göz gibi etrafımı sarmıştı.

Kollarımı kavuşturdum ve kıpırdanma isteğime direndim. Büyü içimde uğulduyordu. Bütün öğleden sonra Matron Olsander'la yoğun bir şekilde çalışmama rağmen gücüm geri gelmişti ve tükenmekten çok uzaktı.

"Bizi yalnız bırakın." Prens parmağıyla Murl ve Sandus'a bir işaret yaptı, tam o sırada koridordan sesler geldi. İkisi de ayrılamadan Lord Crimsonale ve oğlu Michas odaya daldı.

Lord Crimsonale kaçtı. Michas da onu takip etti.

Prens yüzüne buz gibi bir ifade çöktü ve Murl ayrılmadan önce başıyla selam verdi. Sandus sadece sırtıttı ve şifacının ardından yavaşça yürüdü. Muhafız kapıyı kapatmadan önce bana göz kırptı ama Crimsonale'e doğru bir alayını zar zor gizledi.

"Lord Crimsonale, sizi buraya getiren nedir?" Prens ses tonundaki otorite geri gelmişti. Bunu ölüm döşegindeyken söylediğini kimse tahmin edemezdi.

Yaşlı lord bize doğru süzüldü ve prene ulaşmadan önce bana uzun uzun bir değerlendirme yaptı. "Buraya sadece sağlığınıza emin olmak için geldik."

Michas da bana gergin ama babasınıninki kadar alaycı olmayan bir bakış attı. Nişanlılar Balosu'nda balkonda yaptığımız konuşmayı tekrar hatırladım. Michas'ın Prens Norivun ile bir geçmişi vardı. Bu yüzden prensi bana yalan söylemekle ve kaybolan fae'leri öldürmek için kaleye gizlice girmekle suçlamıştı. Sonunda o korkunç eylemleri gerçekleştirmediği konusunda prene inanmış olsam da, aslında gerçeği bilmiyordum.

Ama belki Cailis bu konuda bana yardımcı olabilir.

Prens alaycı bir tavırla, "Ne kadar nazıksınız," diye cevap verdi. "Ama eminim beni çok daha kötü bir durumda bulmayı umuyordunuz, sizi temin ederim ki sabaha prenslik görevlerime geri dönmüş olacağım."

Yaşlı lordun gözleri kapandı. "Ne kadar şanslı."

Prens Norivun, Michas'a kuru bir şekilde hitap etmeden önce sırttı. "Peki ya siz? Sevgi sözcükleri ya da iyi dilekleriniz var mı?"

Michas çenesini sıktı ve yumruklarını sıktı. Eğilerek, "Hızlı bir iyileşme için en iyi dileklerimle," diye cevap verdi.

Lord Crimsonale, "Babanız bu hafta katılmanız gereken konsey toplantıları olduğunu hatırlatmamı istedi," diye ekleyince Prens Norivun'un gözleri daha da karardı. Bana doğru bir bakış daha attı. "Son zamanlarda uzak kalmanız artık kabul edilemez."

Prens kolayca, "Anlıyorum," diye cevap verdi ama yine de çenesindeki gerginliği fark ettim. "Lütfen babama görevlerimin tam olarak ne olduğunu bildiğimi hatırlatın."

"Elbette." Lord Crimsonale eğildi. "İyi akşamlar prensim."

Bununla birlikte, ikisi de odadan çıktılar.

Onlar gittikten sonra orada öylece durdum. Veliaht Prens'in aurası beni yutmakla tehdit ediyordu; o kadar yüksekti ki. Ateşin çıtırtısı odayı dolduruyordu ama bunun dışında, kulaklarımda gürleyen kan sesi dışında sessizdi.

Prens sonunda, "Buraya gel," dedi.

Yanına yaklaştım ama oturmadım. Crimsonale'in ziyaretini nasıl yorumlayacağıma dair hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden genel bir "Nasıl hissediyorsun?" demeyi tercih ettim çünkü prens beni incelemeye niyetli görünüyordu, ancak ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu.

Bir kaşını kaldırdı. "Neden herkes bana bunu sorup duruyor?"

Karnına doğru el salladım. "Belki de seni neredeyse ikiye bölen o pençedir. Sadece bir teori."

Gözlerinde eğlence parıldıyordu. "Ah, o sivri dilin yine ortaya çıkıyor."

Tuniğimin etekleriyle oynadım. "Belki de böyle şeyler sormamalısın.

O zaman *saçma sapan sorular sorarsam* dilim tutulur."

Dudakları daha da yukarı kıvrıldı ve şimdi gerçekten özel bir şakamız olduğu ve bunu kullandığım için kendimi tekmelemek istedim.

Yüz ifadesini yumuşatarak yatağının başucuna vurdu.

"Otur." "Bu bir emir mi?"

"Söylediğim her şey bir emir değil mi?"

Gözlerimi devirerek dediği gibi yaptım ama aramızda hatırı sayılır bir mesafe bırakmaya dikkat ettim.

Kaşlarını çattı, göğsünde alçak bir hırıltı gümbürdüyordu ama sustu ve yüzü taştan bir maskeye döndü. Parmakları kıpırdadı ve işaret parmağı bir anlığına uyluğuma değdi.

Tüylerim diken diken oldu ve tüm bedenim tutuldu. Dokunuşu kısacıktı, daha çok bir temas fırçası gibi olduğu için buna dokunuş bile denebilirse, yine de tüm dikkatim jilet keskinliğinde bir hassasiyetle eline odaklandı. O parmaklar daha birkaç gece önce neredeyse iç çamaşırlarımı bir kenara atacaktı.

Ve her saniyesine bayılmışım.

Kalbim acıyla çarparken sertçe yutkundum. Prens sonunda,

"Size bir hayat borcum var," dedi.

"Seni kurtardığım için mi?"

"Evet, ama sen beni kurtarmaktan fazlasını yaptın. Kendini de kurtardın."

Mumdan yayılan lavanta kokuları etrafımı sararken yatak örtüsündeki bir ipliği kopardım. Ondan biraz daha uzaklaştım. Bana bir daha dokunmamasını istiyordum. Eğer bana dokunmazsa, kafam berrak kalacaktı. "Belki. Bu, bana borcun varsa senden her şeyi isteyebileceğim anlamına mı geliyor?"

"Ne soracağını bilmek istiyor muyum?" Sinsi bir gülümseme dudaklarını kaldırdı.

Elimde olmadan dudaklarım kıvrıldı. "Muhtemelen hayır." "Anlaşmamızı bozamazsın. Bu müzakere edilemez."

"Biliyorum."

"O zaman ne istiyorsun?"

"Deneme'ye katılmamak."

Dudaklarındaki kibirli eğim kayboldu. "Benimle evlenme düşüncesi seni bu kadar itiyor mu?"

İpliği daha fazla kurcaladım. Kalbim daha sert atıyordu, o kadar sert atıyordu ki duyabileceğinden emindim. "Özgür olmak istiyorum, kiminle ve ne zaman evleneceğimin bana söylenmesini değil."

"Yani sorun *benimle* evlenme düşüncesi değil. Benimle evlenmen gerektiğinin söylenmesi düşüncesi." Kendini beğenmiş sırtışı geri döndü.

Gözlerimi devirdim. "Anlambilim üzerine tartışmak gibi bir niyetim yok prensim. Sizinle evlenmek ya da evlenmemek konusundaki isteklerimi açıkça belirttiğime inanıyorum.

başka biri."

Eli bileğimi sardı, başparmağının ucu tenimi hafifçe okşadı. Tutuşunun verdiği his ciğerlerimi ele geçirdi. Karıncalanmalar kolumdan yukarı fırladı, sinirlerim boyunca patlayıcı bir dizi havai fişek zonkladı. Ondan kurtulmak istiyordum, kurtulmam gerektiğini biliyordum ama ... dokunuşu inanılmaz derecede bağımlılık yapıcı, neredeyse hipnotik geliyordu.

Sesi alçaldı, daha sessiz ama anlam doluydu. "Olurum Anlaşmalarını durduramam. Senin için bile. Başka biriyle evlenmek zorunda kalmaman için bugün tekrar denedim ama kral reddediyor. Özür dilerim."

Sersemlemiş bir halde kıpırdamadım. Benden *tekrar* özür dilemişti. Hayatımın bir noktasında, prensten hiçbir zaman özür dilemeyeceğime ikna olmuşum.

Başımı sallayarak bu gerçeği bir kenara bıraktım.

"Ama seni diğer erkeklerden uzak tutmanın bir yolunu bulacağımı söylediğimde ciddiye aldın."

Sustum. "Nasıl?"

"Henüz bilmiyorum." Hırladı. "Babam zaten sana karşı aşırı bir ilgim olduğunu biliyor. Eğer benim ne kadar ..."

"Senin . . . ne?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Hiçbir şey."

Ama soruma cevap vermekteki tereddütü bana balo gecesini söylediği şeyi hatırlattı; babasının benim onun için ne olduğumu bilmemesinin önemli olduğunu söylemişti. Bu her ne anlama geliyorsa, özellikle de tek bildiğim prensin beni sahip olmak istediği değerli bir mal olarak gördüğü düşünülürken.

Ama bu arzularını neden babasından saklasın ki?

Kaşlarımı çattım. "Bana söylemediğiniz şey nedir, prensim?"

Bakışları benimkileri aradı, bakışı örtülü ama ... yoğun. "*Bildiğiniz* zaman geldiğinde, sorunuz yanıtlanacaktır."

"Bilmece mi? Ciddi misin?"

"Kadın olduğun için sana bilmece gibi geliyor."

Bileğimi ondan çektim. "Gerçekten mi? Bu konuşma buraya mı varacak? *Kadın* olduğum için senin şifreli sözlerini anlayamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Bana doğru uzandı ama ben yataktan kalktım ve bir adım geri attım. "Beni yanlış anladınız."

"GörünüŖe göre sıkça rastlanan bir durum, prensim." Dönüp kapıya doğru yürüdüm ve omzumun üzerinden seslendim. "Biliyor musunuz, benimle açıkça konuşsaydınız tüm bunlar çok daha kolay olurdu."

Ama ne demek istediğini açıklamayıp yüz ifadesini daha da karartınca, tiksinti dolu bir ses çıkardım. "İyi geceler prensim. *Kıtayı kurtarmak* için yeni bir seans için beni, sadık kölenizi getireceğiniz sabah görüşürüz."

Gücünün gümbürtüsü taş döşemeyi titretti ama bu beni caydırmadı. Ondan hızla uzaklaşarak kapıyı arkamdan çarptım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

S Andus ve ben ertesi sabah tekrar antrenman yaptık ve işimiz bittiğinde Prens hemen beni almaya geldi.

Ona hala kızgın olmama rağmen, ona bakmaktan kendimi alamadım. içimde endişe titreşirken prensi bir aşağı bir yukarı süzdüm. Uzun ve güçlü duruyordu, aurası güçlüydü ama daha iki gün önce karnı yarılmıştı.

"Sen-" Kendimi yutkunmaya zorladım. "Tamamen iyileşti mi?"

Norivun'un burun delikleri alevlenirken dudaklarından bilmiş bir gülümseme yayıldı. "Neden Leydi Seary, benim iyiliğim için endişeleniyorsunuz?"

Tedirgin bir şekilde elimi saçlarımda gezdirdim. "Hayır, tabii ki hayır, ama merak ettim de sen ..." Tiksinti dolu bir ses çıkardım. "Daha fazla anlam ifade etmeden ya da hissettiğim her duyguyu algılamak için içini çekmeden sadece nasıl olduğunu soramaz mıyım?"

Gülümsemesi büyüdü ve burun delikleri açılmaya devam etti. "Pekâlâ, evet, Murl ve senin sayende gerçekten iyiyim ve normale döndüm. Ve üzgünüm ama hayır, ortaya çıkardığınız her duygusal kokuyu yutmayı planlıyorum. Elimde değil. Kokularınız ağız sulandırıcı."

Telaşla aramıza daha fazla mesafe koydum. Prensten uzak durmak, ona karşı doğuştan gelen çekiciliğim göz önüne alındığında şatoda geçireceğim zamanı atlatmamın tek yoluydu.

Arkasında Haxil, Nish ve Ryder bekliyordu. Yaşadığımız tehlikeler göz önüne alındığında, dört kişisel muhafızının da Isalee'ye dönerken bize eşlik etmesine şaşırmadım. Öngörülebilir gelecekte bize katılacaklarına dair bir his vardı içimde.

İlkine çok benzeyen bir gün daha geçirdik. Matron Olsander ile bir başka yorucu seans için kaleye dönmeden önce başka bir alanı iyileştirirken Prens Norivun'dan olabildiğince uzak durdum.

Akşam olduğunda gözlerim yorgunluktan yaşıyordu ama dinlenemiyordum. İlk Deneme yemeğinin ve ardından ilk resmi randevumun gecesi idi - yine de prensle.

Oturma odamdaki kanepeye oturdum, yeni yıkanmıştım, Daiseeum'un sihri sayesinde saçlarım kuruydu ve o yere kadar uzanan bir elbise tutuyordu.

"Bunun mükemmel olacağını düşündüm." Daiseeum elbiseyi döndürürken ateş ışığı gece mavisi kumaşın içindeki mücevherlere vurdu. Gelinlik binlerce ay gibi parlıyordu. "Çok güzel. Gerçekten enfes. Senin gibi bir vücuda sahip olmak ve böylesine nefes kesici bir elbiseyi giymek için neler vermezdim." Daiseeum gülümsedi, yüzünde hüzünlü bir ifade vardı.

"Denemek ister misin?" Ben teklif ettim. "İstersen ödünç alabilirsin."

Daiseeum'un çenesi düştü. "Bir hanımefendinin elbisesini ödünç almak mı? Aklını mı kaçırdın, İlara?"

"Sanmıyorum ama bu tartışılabilir. Cailis kesinlikle öyle olduğumu düşünüyor."

Hanımefendinin hizmetçisi beni ayağa kaldırırken dudaklarını büzdü. "Kalk, kalk. Geç saatlere kadar çalıştığın için fazla vaktimiz yok. Gel bakalım. Seni hazırlamalıyız."

Onu banyo odasına kadar takip ettim ve orada yakınlık büyüsünü kullanarak beni süslemeye başladı. Daiseeum'un yakınlığı güzellik yaratma yeteneği idi. Yüzeysel bir yetenek olarak kabul edilirdi, türümüz arasında daha düşük bir yetenektir ama bir kez daha dışının yeteneklerine hayran kaldım.

İşini bitirdiğinde, görünüşüm karşısında ben bile şaşkına dönmüştüm. Simsiyah saçlarım ipeksi bir şelale gibi omuzlarıma dökülüyordu. İri bukleler saçlarımı dalgalandırırken, halkalı bir mücevher halkası göz kamaştırıcı bir zenginlik gösterisiyle alnımı taçlandırıyordu. Elbisenin mücevherli kemeri belimi sarıyordu ve elbisenin V kesim tasarımı o kadar derine iniyordu ki, yırtmaç göbeğime kadar iniyor ve göstermek istediğimden daha fazla etimi ortaya çıkarıyordu. Kollarım da çıplaktı ama bu sadece elbisenin malzemesine işlenmiş ışıltılı ve pırıltılı mücevherlere dikkat çekiyordu.

Daiseeum bileğimi kaldırdı ve etrafına ya saf gümüşten ya da elmas, safir ve ametistlerle dolu plakalardan oluşan bir düzine küçük bilezik taktı.

Bitmiş sergi beni gerçek bir prensesmişim gibi prestijli bir görüntü haline getirdi.

"Bütün bu mücevherler nereden geliyor?" Son ayarlamalarını bitirdiğinde ona sordum.

"Kalenin kasaları. Kraliçe, mücevherlerinin kral adına kalede kalan herhangi bir hanımefendi tarafından serbestçe kullanılmasına izin verdi."

Gözlerim büyüdü. "Bunların hepsi kraliçeye mi ait?"

"Öyle leydim."

"Bu onun için çok cömertçe."

"Kraliçe Lissandra nezaketiyle tanınır." Daiseum geri çekildi ve hüzünlü bir iç çekti. "İşte oldu. Hepsi tamam. Sen gerçekten bir hayal gibisin."

Ona tekrar teşekkür ettim, sonra yemek salonuna doğru uzun yürüyüş için eteklerimi topladım. Cailis'i eğitimden döndüğümünden beri görmemiştim ve tek umudum Deneme yemeğine girebilmek için bir yol bulup herkesi gözetlemesi ve kimin güvenilir olduğunu bana rapor etmesiydi.

Odamın dışında ona katıldığımda Sandus'un kaşları kalktı. Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, sonra başını salladı.

"Ne?" Ben sordum.

"Yok bir şey. Sadece prens ..." Çenesini kaşdı. "Prensin diğer erkeklerin görmesinden hoşlanacağından emin değilim-"

"Neyi görüyorsun?" Prens'ten söz ettiğinde öfkem artarak sordum.

Yüz ifadesi yumuşadı. "Hiçbir şey."

Terliklerim kalenin taş zemininde kayarken burun deliklerim açıldı. Sanki içinde olmadığım bir tür sır varmış gibi hissediyordum.

Koridorda yürüdük ve muhafıza prensin neden benim yanımda böyle davrandığını sormayı düşündüm ama sonra vazgeçtim. Muhafızlar prenslerine sadıktı. Veliaht prensin bilmeme karşı çıkabileceği hiçbir şeyi bana söylemeyeceğini zaten biliyordum.

Yemek salonuna vardığımızda Sandus "Akşamın tadını çıkarın," dedi. İçeride kahkahalar ve sohbetler havada uçuşuyordu. Herkes gelmiş gibi görünüyordu. "Yarın görüşürüz."

Kalbim küt küt atarken sıkıca başımı salladım. *Bu sadece bir akşam yemeği. Gergin olmaya gerek yok.*

Prensle bir akşam yemeği ve tek kişilik bir randevuda elbette kötü bir şey olamazdı.

Şampanya kadehleri ve küçük lokmalık tabaklarla dolu tepsiler odanın içinde süzülürken yemek salonunun havasını MÜZİK dolduruyordu. Uzun bir yemek masası odayı boydan boya kaplıyor, turkuaz ve mavi buz çiçeklerinden oluşan vazolar masanın ortasını süslüyor, gümüşle kaplanmış ince porselen tabaklar her bir masaya yerleştiriliyordu.

Nişanlılar Balosuna benzer şekilde, buzdan çiçekler de tavandan sarkıtılmıştı. Birine temas etmeden önce eriyen kar püskürtüleri salıyorlardı. Kar taneleri her yere sürüklendi ve tüm oda sihirle doldu.

Veliaht prensi görmedim ama Deneme'deki üç kadın da oradaydı, bir düzine erkek de vardı, çoğuyla daha önce hiç tanışmamıştım. Odaya girdiğimde bazıları dönüp beni izledi. Diğerleri küçük gruplar halinde sohbet etmeye devam ediyor, bana doğru iki kez bakmıyordu. Cailis'i ararken endişe midemi düğüm düğüm etti.

Sonunda onu balkonda, örtülü bir perdenin arkasına gizlenmiş halde gördüm. Kız kardeşim odanın hemen dışında, geniş, karlı çimenliğe bakan terasta duruyordu. Kimsenin onu kolayca göremeyeceği kadar gizlenmişti.

Rahat bir nefes aldım. Prensın onu koruması için görevlendirdiği muhafız olmadan balkona çıkmayı nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama yarın geldiğinde onun aklını alabilirdim ve bana diğer katılımcılar hakkında her şeyi anlatabilirdi.

"Ah, Ilara!" diye seslendi biri.

Dönüp baktığımda Nuwin'in odanın öbür ucundan el salladığını gördüm, bana doğru süzülmeden önce yüzünü aydınlatan bir gülümseme vardı.

Sinirlerim biraz yatıştığında, yanımdan geçen tepside bir kadeh şampanya kaptım ve Nuwin yanıma ulaştığında bir yudum aldım. Tıpkı veliaht prens gibi uzun boylu ve genişti, yüzü oldukça yakışıklı ve yapılıydı. Siyah kanatları omuzlarının üzerinde yükseliyordu, veliaht prensinki kadar yüksek değildi ama iki kardeş herhangi bir kadının iki kez bakmasına neden olabilirdi.

Genç prens elimi tuttu, sonra yanağımdan öptü, dudakları tehlikeli bir şekilde ağızma yaklaştı. "Her zamanki gibi göz kamaştırıcısınız, Leydi Seary."

Ben de karşılık vermek üzere onu sıktım ama Prens salona girdi ve aurasından bir dalga aynı anda bana doğru titreşti. Göz açıp kapayınca kadar yanımdaydı, hava benzeşimiyle o kadar hızlı hareket ediyordu ki sanki sersemlemiş gibiydi.

Nuwin kıs kıs güldü. "Ne zaman ortaya çıkacağını merak ediyordum."

Prens Norivun'un kıyafeti Nişanlılar Balosu gecesine benziyordu. Ondan güç fişkırıyordu ve özellikle de beni değerlendirirken gözlerini yırtıcı bir ışık doldurduğunda midem bulandı. Göğsünden gelen alçak bir hırıltı boğazımın kurumasına neden oldu. "Onu yakaladım, Nuwin. Bu geceki randevum o."

Nuwin eğildi ve sonra bana göz kırptı. "Elbette kardeşim. Onu sana hemen teslim edemediğim için binlerce kez özür dilerim." Elimin tersini öptü, gözleri muziplikle doluydu ve ekledi: "*Benimle* çıkacağın geceyi iple çekiyorum."

"Nuwin," dedi prens, sesi alçak ve uyarıcıydı.

Nuwin sadece doğruldu. "Denediği için bir erkeği suçlayamazsın." Bu sözlerle beni veliaht prensin pençesinde bırakarak uzaklaştı.

Prens beni odanın içinde süzerken daha fazla göz üzerimize çevrildi. "Geç kaldınız," diye mırıldandı, Michas Crimsonale sessiz bir kadeh kaldırarak şampanyasını bana doğru kaldırdığında sesi sertleşmişti.

Onaylarcasına başımı salladım ve göz ucuyla Cailis'in Osaravee soylusunu incelediğini gördüm.

"Başhemşire Olsander ile biraz daha antrenman yapmak için kaldım," diye cevap verdim. "Ayrıca, benden sonra geldiğine göre aslında geç kalan *sen* değil misin?"

Bana yan gözle baktı, sonra beni masaya götürdü. "Çünkü sizi odanızdan almak için ayrıldım ama görünüşe göre birbirimizi özlemişiz."

Omuz silktim ve beni masaya götürürken avucundaki sıcaklığın ne kadar harika hissettirdiğini görmezden gelmeye çalıştım.

Henüz kimse oturmamış olmasına rağmen benim için bir sandalye çekti, ardından herkes bize katılmak için masaya ilerlerken yanıma oturdu.

Sir Featherton çenesi dik ve gururlu bir şekilde odaya girdiğinde sandalyeler ayarlanmaya, etekler yoldan çekilmeye ve şampanya kadehleri yeniden doldurulmaya devam ediyordu.

Masanın başına ulaştığında, ellerini kanatlarının altında kavuşturdu. "İyi akşamlar, Solis kıtasının güzel fae'leri. İlk Deneme yemeğinize hoş geldiniz." Sırıttı, sonra kollarını iki yana açtı. "Bu gece, kudretli ırkımızın en güçlü fae'lerinden bazıları burada."

Bu yorumun ardından birkaç mırıldanma ve göğüs kabartmalar oldu. Hala bu grubun bir üyesi olarak görüldüğüme inanamıyordum.

Sör Featherton sözlerine şöyle devam etti: "Hepinizin bildiği gibi, bu akşam yemeklerinde her kadın bir erkekle eşleştirilecek ve bir hafta sonra da başka bir erkekle eşleştirilecek. Kral ve ben bu akşamlardan keyif almanızı ve birbirinizi daha iyi tanımanız için bir fırsat olarak kullanmanızı umuyoruz." Daha da doğruldu, kanatları hafifçe kırıştı. "Sizden tek istediğimiz açık fikirli olmanız ve her bir partneri potansiyel bir hayat arkadaşı olarak görmek için elinizden geleni yapmanız." Hafifçe eğildi. "Bu sözlerle size iyi akşamlar diliyor ve hepinize harika vakit geçirmenizi temenni ediyorum."

Bu Deneme'nin ne olursa olsun görücü usulü bir evlilikle sonuçlanacağını hatırlayınca midem bulandı. Prens Norivun'un kokusunun etrafımı sarması da yardımcı olmuyordu. Aceleyle bir yudum şampanya aldım.

Meegana masanın karşısından bana utangaç bir şekilde gülümsedi. "Çok güzel görünüyorsun, Ilara."

"Teşekkür ederim, sen de öyle." Meegana da benim gibi mücevherler içindeydi. Onun elbisesi benimkinden daha dolgundu, kat kat şifon taşıyordu ve açık deniz mavisi rengindeydi. "Elbisenin gözlerinle uyumuna bayılıyorum. Çok çarpıcı," diye ekledim.

Meegana'nın gülümsemesi büyürken eli yakasına gitti. "Teşekkür ederim."

Prens yanımda sandalyesinde oturmuş şeklini değiştirdi ve dizi bana çarptı. Aramıza daha fazla mesafe koymak için bir hamle yaptım ama iri avucu kalçama yerleşti ve kalçamın genişliğini kapladı.

Elinden almadığında kalp atışlarım hızlandı, ama sanki bana dokunmanın onun üzerinde yatıştırıcı bir etkisi varmış gibi kıpırdanmaları sakinleşti, bu tuhaftı, ama belki de eşyalarını paylaşmayı sevmeyen bir erkek olduğu için eşyalarının ulaşabileceği bir yerde olması sakinleştiriciydi.

Kalbim hâlâ küt küt atarken, hizmetkârlar masanın etrafında koşuştururken elinin ağırlığından etkilenmemiş gibi davranmaya çalıştım. İlk yemeği servis ettiler; yeşillikler, meyveler ve ekşi bir sostan oluşan nefis bir salata.

"Bugünkü ekstra eğitimin faydasını gördünüz mü Leydi Seary?" Georgyanna masanın altından sordu. Elini sallayarak bileziğindeki parıldayan mücevherlere hayranlıkla baktı. "İhtiyacınız varmış gibi görünüyordu. Umarım aydınlatıcı olmuştur?" diye sordu sahte bir içtenlikle.

Erkeklerden biri öksürdü ve bir diğeri Kroragee dışisine kıs kıs güldü.

O öğleden sonra ateş elementimi daha iyi kontrol etmeye çalışırken defalarca zorlandığım için göğsümde bir sıcaklık belirdi. Bir noktada Matron Olsander'i neredeyse yakıyordum, geçen günkü matı bir kenara bırakırsak, ancak öğretmen tombul vücuduna rağmen ayakları üzerinde hızlıydı. Elbette eğitim seansım gizli kalmamıştı, bu yüzden herkes beceriksizliğime tanık olmuştu.

Çenemi zorlayarak hafifçe cevap verdim, "Gerçekten de öyle. Bu güzel masadaki mumları yakmayı teklif ederdim ama peçeteleri ateşe vermekten korkarım." Ona tatlı tatlı gülümsedim ve şampanya kadehimi elime aldım. Veliaht Prens homurdandı, Nuwin ve diğer birkaç erkek ise kahkahalarla güldü, benim bu halim karşısında duydukları şaşkınlığı gizlemeye bile çalışmadılar

küçümseyici mizah.

Georgyanna'nın dudakları inceldi ve gözleri bana doğru hançer gibi fırladı.

Kalbim hâlâ dakikada bir milyon kez atıyor olmasına rağmen ve sadece prensin iddialı dokunuşundan dolayı değil, dişlerimi göstererek sırtıttım. Georgyanna'dan neredeyse tehdit damlıyordu. Ama geç çiçek açmamın göbek yapacağım anlamına geldiğini düşünmesine bir an bile izin vermeyecektim.

Bana son bir kez ters ters bakan Georgyanna koltuğuna doğru eğildi, sırtını ve hafifçe bükülmüş kanatlarını bana verirken bir elini yanındaki erkeğin koluna koydu.

Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldım, tam o sırada Beatrice masanın karşısından hoş bir sesle, "Kız kardeşinin de sarayda sana katıldığını duydum," dedi. Gözleri parlak ve açıktı, Georgyanna'nın sahip olduğu kötülükten hiçbir şey taşımıyordu. Cailis'in balkonda izlediği yere bir bakış attım ama kız kardeşim gölgelere doğru ilerlemişti. Hâlâ kimsenin onun orada olduğunu bildiğini sanmıyordum.

Başımı sallarken şampanyadan bir yudum daha aldım. "Geldi. Birkaç gün önce geldi."

"Onun da birden fazla yakınlığı var mı?" Georgyanna etrafını saran tüm erkeklerle sohbe daldığında Meegana sordu. Kroravee dışisinin manipölasyon eğiliminin yükseldiğini hissedebiliyordum ve Georgyanna'nın tüm fae'lerle bu şekilde mi konuştuğunu merak ettim - onların iradesini kendi iradesine uydurmaya çalışıyordu.

Dışlerimi sıkarak dikkatimi ondan uzaklaştırdım. Meegana'ya elimden geldiğince hafif bir şekilde cevap vererek, "Öyle değil. Cailis'in sadece bir yakınlığı var. Doğruluk."

Beatrice'in gözleri sevinçle açıldı. "Ne kadar muhteşem! Bahse girerim bu yakınlık bir ya da iki kez işe yaramıştır."

Dudaklarım içten bir gülümsemeyle aralandı ve iki kadınla birlikte hızla sohbe daldık; nerede büyüdüğümüzü, okula gittiğimizi ve ailemizle ilgili bilgileri paylaştık. Sıra ebeveynlerim ve kardeşlerimle ilgili ayrıntıları paylaşmaya geldiğinde, yanımdaki erkeğin hayatlarını erken sonlandırdığını açıklamayarak onları geçiştirdim.

Onlardan bahsettiğimde Prens Norivun gerildi, ama onu kötülemediğimde, içkisine sıkıca sarılmış olan serbest elinin uzun parmakları gevşedi. Hatta sanki tüm diyarın duyacağı şekilde onu lanetlemediğim için bana teşekkür ediyormuş gibi, gizli eliyle kalçamı hafifçe sıktı. Bu samimi dokunuş karşısında zıplamamak için kendimi zor tuttum. Yemek iki saatten fazla bir süre boyunca nispeten huzurlu bir şekilde devam etti; leziz etler ve bol miktarda garnitür tabak tabak servis edildi. Herkes içti, güldü, yedi ve çoğunlukla birbirlerinin arkadaşlığından keyif aldı ve kimse katılan erkeklerin yarısından daha fazla yemek yediğime dair yorum yapmadı, ancak benden talep edilen şey için buna ihtiyaç vardı.

Geç oldu.

Her bir kadının randevusu tarafından götürölme zamanı geldiğinde, üç flüt şampanyanın tadını çıkardıktan sonra biraz çakırkeyif oldum.

"Bu gece planladığım şey için yürüyebilecek misin, yoksa seni taşıyayım mı?" diye kulağıma fısıldadı prens sandalyemi geri çekerken.

Kaşlarımı çattım, zihnimin bulanık bir kısmı bana onun yanında içkiyi fazla kaçırdığım ve belki de arzu edilmeyen davranışlarda bulunduğum başka bir zaman olduğunu söylüyordu. Yoksa bu bir rüya mıydı?

"Yürüyebilirim." Sandalyemden kalktım ve lanet zemin sallansa da düşmedim.

Kıkırdadı. "Sen öyle diyorsan."

Diğer üç dişi de beni uzaklaştırırken veliaht prence kıskanç bakışlar fırlattı. Georgyanna Michas Crimsonale ile, Beatrice Nuwin ile ve Meegana da henüz tanışmadığım bir erkekle randevuydu. Bu aptal Dava'nın buradaki tüm erkeklerle çıkmamı gerektirdiğini düşünmek delilikti.

Prens benim için balkon kapısını açtığında tiksinti dolu bir ses çıkardım, sonra kız kardeşimin burada saklandığını hatırlayınca kalbim yerinden fırladı.

Ama dışarı çıktığımızda orada değildi. "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Telaşla bir elimi saçlarımda gezdirdim ve nefesimi sakinleştirmeye çalıştım. "Evet, ben sadece bu Dava'yı ve çıkmam gereken tüm erkekleri düşünüyordum."

Omuzları gerildi.

Ona baktım ve belki de şampanya beni çakırkeyif yapmıştı ya da beni dışarı çıkarırken yanaklarımdan süzülen temiz hava yüzünden, ama kendimi şöyle derken buldum: "Bana sahip olmayı gerçekten bu kadar çok mu istiyorsun? Başka hiçbir erkeğin senin eşyalarına dokunma şansı olmasını istemiyor musun? Ama siz zaten bana sahip değil misiniz, prensim? Elbette, bu kadarı yeterli."

Gözlerinde şiddetli bir ışık büyürken kanatları parladı. "Sana sahip değilim. İnan bana, *benim* olsaydın bilirdin."

Onun mu? Çenem gevşedi ve Drachu ile Vorl'a da aynı şeyi iddia ettiğini hatırladığımda bir anı zihnime çarptı. O zamanki vahşilik ve şimdiki vahşilik nefesimi yeniden kesti. Cailis'in aniden elimi tutmasıyla bir nefes daha çektim.

"Cailis?" Kız kardeşim gölgelerin arasından yanıma doğru adım atarken bağırdım.

Dokuma bir üst, pantolon ve kalın bir pelerin giymişti. Kolunda benim pelerininim vardı.

"Bu senin için." Onu omuzlarıma attı ve kalın giysi soğuk havada beni anında ısıttı.

"Anlamıyorum," dedim aptalca, sonra ona *kendini ne diye ifşa ediyorsun* der gibi bir bakış attım.

Kız kardeşim prence temkinli bir bakış attı. "Ben de öyle," dedi, "ama görünüşe göre bu geceki randevunuz için veliaht prens sizi yalnız bir yere götürmek yerine, sizi ve *beni* başka bir yere götürmeye karar vermiş."

"Başka bir yerde mi?" Ona kaşlarını kaldırdım, Cailis'in neden davet edildiğine tamamen şaşırmışım ama balkonda olmak için bir bahanesi olduğu için minnettardım.

Prens Norivun'un yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu: "Çok şeyden vazgeçtiğini biliyorum ve seni hiç beklemediğin bir anda evinden aldığımı da biliyorum, bu yüzden bu gece seni evine götürebileceğimi düşündüm. Köy arkadaşlarıyla birlikte kız kardeşinin de bize katılmasını ayarladım. Düşündüm ki-" Durakladı ve yüzünde bir gerginlik parıltısı olduğuna yemin edebilirdim. "Belki bu seni mutlu eder diye düşündüm."

"Ev mi?" Damarlarımdaki kan hızlanırken kalbim hızla çarpmaya başladı. *Ev. Evim. Evim.* Mervalee Bölgesi. Benim köyüm. Kız kardeşimle birlikte büyüdüğümüz mütevazı evimiz. Bahçem. Mutfağım. *Hayatım.*

Prens haftalar önce beni köyümün ahırından zorla çıkardığından beri evimin hayalini kuruyordum. Başımı bir kez daha kendi yastığıma koyabileceğim, bahçemin yumuşak sapsarlarını okşayabileceğim, Finnley mutluluk içinde kükrerken Birnee'nin kahkahalarının çınlayan sesini duyabileceğim anın hayalini kurmuştum.

"Bunu mu demek istiyorsun?" Fısıldadım. "Randevumuz için beni gerçekten eve mi götürüyorsun?"

"Eğer istediğin buysa, öyleyim." İfadesi hâlâ temkinliydi. Her zamanki kibar görünümü tamamen kaybolmuştu.

Kollarımı ona dolamamak için kendimi zor tuttum. Sırıtarak, "Evet, bunu çok isterim," diye cevap verdim.

BÖLÜM 11

I Kış Sarayı'nın veliaht prensiyle tek resmi randevumdan ne bekleyeceğimi bilmiyordum.

O küçük odada ikimizin oturacağını hiç düşünmemiştim.

Kız kardeşim, Birnee ve Finnley etrafımızı sarıp çocukluğumuzdan komik hikayeler ve anekdotlarla bizi eğlendirirken, hepimiz çok fazla leminai içtik ve kaburgalarımı ağrıtabak kadar çok güldük.

Ancak gece unutulmaz olmanın ötesindeydi, sıcaklık sonsuzdu ve kalbimin küçük bir parçası prensin hediyesinin düşünceliliğı ve cömertliğı karşısında çatladı.

Prens Norivun kapıya yakın bir sandalyeye uzanmış, ateşin yanındaki alanı bana, kız kardeşime ve arkadaşlarıma bırakmıştı. Bütün gece beni izledi, katılmak yerine dinlemekle yetindi, her güldüğümde ya da sevinç gösterdiğimde yüzündeki gülümseme daha da genişledi.

Akşam nihayet sona erdiğinde, Birnee ve Finnley evlerine geri döndüler ve prens hem beni hem de kız kardeşimi kucakladı. Bir sis perdesi büyüsuyle bizi şatoya geri götürdü ve doğu kanadının hemen dışına indik.

Cailis prene ve bana şöyle bir baktı, kaşları hafifçe çatıldı ve çarklarının döndüğünü anladım.

"Teşekkür ederim," dedi, sesinde tereddütlü bir ton vardı. "Bu gece benim de gelmeme izin verdiğiniz için."

Prens başını eğdi. "Benim için bir zevkti."

Bu değerdendirme bakışı yüz hatlarını terk etmedi ve hatta ifadesi şaşkınlığa dönüştü.

Prens bana "Benimle yürür müsün?" diye sordu.

"Elbette," diye cevap verdim, hâlâ leminai'nin ve sadece evin getirebileceğı memnuniyet hissinin etkisindeydim. "Görüşürüz, Cailis."

Kız kardeşim elimi sıktı ve o tutuşta bunu hissettim - onun uyarısını, prensin büyüüne kapılmamam için söylediğı sözlerini.

Ben de onu sıktım, başımın bir kısmı açıldı.

Cailis isteksizce kaleye geri döndü, koruması kapıyı onun için açtı.

Yıldızlar bize göz kırptı ve gece havasında soğuk bir esinti yüzdü. Prens, buz bahçelerinde gezinene kadar beni peşinden sürükledi.

"Randevumuz devam ediyor mu?" Garip bir şekilde şaka yaptım. "Sen bana bittiğini söyleyene kadar."

Nefesim kesildi. Bunun prensle tek ve son randevum olduğunu biliyordum. Deneme üç ay boyunca haftalık randevular talep ettiğinden, her erkekle sadece bir özel randevu için yeterli zaman kalıyordu. Her dişiye erkek hakkında öğrenebileceğı her şeyi öğrenme şansının verildiğı bir randevu. Sırların açığa çıkabileceğı ve kişilik özelliklerinin öğrenilebileceğı bir gece.

Sadece bir tane.

Bunu fark ettiğimde yutkundum. Prens tek gecemizi beni kendine saklamak için kullanmak yerine bana bir hediye vermişti. Bana eve dönmem için bir şans vermişti. Kendisini değil, *beni* mutlu edecek bir şey seçmişti.

Olduğum yerde durdum ve onunla yüzleştım. "Eve gitmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

Gözleri yumuşadı. "Hoşuna gitmiş gibi görünüyordu." "Hoşlandım. Son derece."

Donmuş bir göletin yakınındaki bir bankı işaret etti. "Oturalım mı?"

Kalbim küt küt atarken pelerinimi etrafıma sardım ve donmuş çıtaların üzerine oturdum. Birkaç saniye içinde tüylerim diken diken oldu.

"İzin verin." Prensın büyüünden bir fısıltı etrafımızı sardı ve ardından hava yakınlığından gelen kapsülleyici kubbelerinden biri bir Kalkan yarattı. Hava ısındı. Nefesimizden çıkan buzlu puflar kayboldu. Yine de gökyüzü

hala üzerimizde parıldıyordu. Büyüsü çok güçlüydü, çok fazla yıkım yaratabiliyordu ama bu kadar nazik bir şey yapabilecek kadar da kontrollüydü.

"Güzel bir evin var," diyerek sessizliği bozdu ve düşüncelerimi onun gücünden çekip aldı.

Bir kaşımı kaldırdım. "Bunu söylemen çok kibarca." "Kibarlık yapmıyorum. Ciddiyim."

Yüzümü ona daha fazla dönmek için eğildim. "Tüm evim Exorbiant Odası'na sığabilir."

Dudakları kıvrıldı ve dikkatim ne kadar mükemmel şekillendirildiklerine takıldı. "Bahsettiğim şey boyut değil. Evinizin *verdiği his*. Arkadaşların. Kız kardeşiniz. Hepinizin birbirinize değer verdiğiniz, birbiriniz için her şeyi yapabileceğiniz çok açık."

Küçük bir gülümseme dudaklarımı araladı.

"Yapardık." "Buna sahip olduğunuz için şanslısınız."

Ses tonundaki hafif tutukluk karşısında kaşlarımı çattım. "Peki ya sen? Sende bu var-" Kaleye doğru el salladım. "Ve aileniz. Hepinizin gücü ve hükümdarlığı var. İsteyebileceğin her şeye sahipsindir ve eğer sahip olmadığın bir şey varsa, onu talep edebilirsin."

Kederli bir omuz silkme hareketi yaptı. "Öyle görünüyor, değil mi?" Kaşlarımı çattım. "Öyle olmadığını mı söylüyorsun?"

İçini çekti ve bankın çıtalarına yaslandığında kanatları daha fazla açıldı. "Görünüş aldatıcı olabilir. Evet, bir kalede yaşıyorum. Evet, bir ailem var. Evet, hükümdarlığım ve gücüm var."

"Ama ..." Kaşlarımı kaldırdım.

"Ama sizin sahip olduğunuz şeylere biz sahip değiliz. Anonimlik özgürlüğüne sahip değiliz. Kimsenin bizi izlememesi gibi bir lüksümüz yok. Ailenizin evinde zahmetsizce akan o kolay sıcaklığa sahip değiliz. Bizim-" Sözüünü yarıda kesti ve başını salladı.

"Ne? Söyle bana?"

"Yok bir şey. Çok rahat konuşuyorum." "Konuşmuyorsun. Bilmek istiyorum."

Tekrar bana döndü, bakışları ay ışığında delip geçiyordu. "Benim ailem hükümdarlığa, güce ve sonsuz yiyeceğe sahip olabilir ama senin ailenin sahip olduğu sevgiye sahip değiliz ve bazılarının düşündüğünün aksine istediğim her şeyi yapma lüksüne sahip değilim."

Bunu duyduktan sonra nereden başlayacağımı bilemediğim için durakladım. "Peki ya Nuwin?" diye başladım. Onu seviyorsun, değil mi?"

Kıkırdadı. "Evet, sanırım öyle, her ne kadar beni delirtmekten hoşlansa da."

"Peki ya annen?"

Yumuşak bir sesle, "Onu çok seviyorum," demeden önce yüz ifadesi temkinli bir hal aldı.

"Peki ya baban?" Araştırdım.

"Kraliyetle birlikte talepler de gelir." demeden önce yüzündeki tüm ifade kayboldu. Taleplerle birlikte zincirler de gelir."

İfadesi beni duraksattı, sadece kraldan bahsetmeyi reddettiği için değil, aynı zamanda ilk kez anladığım için. "Şu anda benden daha özgür değilsin."

Bir kez daha omuz silkti. "Hizmetkârlarınıza hükmedebildiğim için belki sizden biraz daha özgürüm ama bazı açılardan hiç de özgür değilim."

Ses tonunda daha önce olmayan bir hafiflik vardı, ama yine de altta yatan umutsuzluğu algıladım. Ve prensin içindeki derin duyguları ilk kez görmüyordum. Sadece empati kurmakla kalmıyor, aynı zamanda bazı şeyleri o kadar derinden hissediyordu ki, kıtamızın Ölüm Efendisi olmanın ona ne yaptığını bir kez daha merak ettim.

Nefeslerim hızlanınca arkamı döndüm. Yine aynı şey oluyordu, tam da Cailis'in beni uyardığı şey. Yeniden onun büyüüne kapılıyor, onun için hissetmemem gereken şeyleri hissediyordum.

Aniden banktan kalktım. "Sanırım artık odama dönmek istiyorum."

Bana bakarken ifadesi kapandı, ama ayağa kalkmadan önce sadece bir kalp atışı geçti. "Elbette."

Sessizce odama geri döndük, özel kanadına açılan bir kapıdan geçene kadar dış yollardan ilerledik.

Daha önce hiç görmediğim bir kapının önünden geçtik ve prens başını kapıya doğru eğdi. "Bu kapı benim özel odama açılıyor."

"Öyle mi?"

Gülümsedi ve daha önceki konuşmamızın ağırlığının bir kısmı o tek hareketle ortadan kalktı. "İstersen sana gösterebilirim." Kaşlarını şakacı bir şekilde salladı.

Bir kahkahayı bastırdım. "Beni odana geri mi çağırıyorsun?"

"Sorsam yapar mısın?"

Sesi aniden ciddileşti ve adımlarım duraksadı. "Seninle yatamam. Ben başka erkeklerle çıkarken sen de başka kadınlarla çıkacaksın."

"Hiçbirini odama geri davet etmeyeceğim."

"Nereden biliyorsun? Yapabilirsin." Adımlarımı hızlandırdım, sonunda onun kanadında nerede olduğumuzu anlamıştım.

"Yapmayacağım."

Midem bulanırken kaşlarımı çattım. "Öyle olmasa bile, yine de ailemi öldürdün. Baloda olanlara rağmen seninle asla yatamam." İkimiz de balkondaki öpüşmemizi, dudakların ve dilin o ruh yakan düğümünü tekrar tartışmaya en çok yaklaşmıştık.

Ayak sesleri yanımda sessizce devam ederken tereddütle, "Ya aileni öldürmediysen, o zaman ne olacak?" diye sordu.

Kalbim durdu. Tam da veliaht prensin bir canavar olmadığını ve kara ruhunda gerçek bir iyilik barındırdığını düşünmeye başlamıştım ki, bunu yüzüme vurmak zorunda kaldı.

"Zalim olma." Kalbimin etrafında buzlar oluştu ve daha da hızlı yürürken gelmek isteyen gözyaşlarını yuttum.

"İlara, sana güvenebilir miyim?"

Aniden durup onunla yüzleştüğimde kaşlarım çatıldı, göğsüm kabardı. "Bunu bana neden tekrar soruyorsun?"

Omzumun üzerinden koridorun aşığına baktı. Hizmetçilerin belli belirsiz sesi kulaklarıma ulaştı. "Belki başka zaman açıklarım."

"Neyi açıklayacaksın?" Son dönemeci döndüğümde Jovin'in ortaya çıkmasını talep ettim. "Şimdi ne saklıyorsun?"

Ama maskesi düşmüştü. Şifreli sözlerinin neyi açığa çıkaracağına dair her türlü ipucu kaybolmuştu.

Bir elimi alnıma götürdüm. Yorgunluk aniden yüzüme vurdu. Prens yine bir şeyler saklıyordu, belki de birçok şey. O gölgelerin ve karanlığın, ölümün ve yıkımın erkeğiydi ve ne zaman içinde gerçekte ne yattığına dair bir ipucu ortaya çıksa, her zaman bir perde iniyor ve beni engelliyordu. Karanlığın Getiricisi her zaman bana baktı.

Ve şu anda, çok fazla şampanya ve leminai, yorucu bir eğitim günü ve geç saatin ardından Bilmecelerini çözemiyordum ve açıkçası çözmek de istemiyordum.

Derin bir iç çektim.

Prens bir parmağını yanağımda gezdirdi, tüy gibi hafif ve o kadar kısaydı ki, sadece arkasında bıraktığı tüylerim diken diken oldu ve bunu hayal etmediğimi anladım. "Yarın görüşürüz."

Jovin'in açmaya başladığı yatak odamın kapısına ulaştığımda, bir göz kırpma büyüyle ortadan kayboldu.

Sonraki üç gün boyunca HER SABAH Sandus'la antrenman yaptım ve iyileşebildiğim kadar iyileşmek için Isalee sahasına döndüm, ardından öğleden sonraları Matron Olsander'le her zaman akşamın erken saatlerine kadar süren yorucu dersler aldım.

Her gün birbirine benziyordu, yorucu, yıpratıcı ama bir o kadar da heyecan vericiydi. Ancak yeni günlük görevlerimde bir değişiklik vardı: Prens artık Isalee'de benimle kalmıyordu.

Her sabah beni tarlaya mistphase ettikten sonra, ortadan kaybolmadan önce çalışma alanımın etrafına koruyucu büyü yapardı. Eğer herhangi bir kar sümbülü sinsice yaklaşırsa, koğuşlar muhafızlarını uyarır ve onlara beni oradan mistifiye etmeleri için değerli saniyeler verirdi.

Neyse ki bir önceki saldırıda yaktığım dev kedi henüz ortaya çıkmamıştı ve kokumu hatırlayıp uzak durmayı tercih ettiğini hissediyordum. Onu ne kadar kötü yaktığımı bilmiyordum ama derisi yer yer kömürleşmişti. Ve neyse ki, bölgesel yaratıklar oldukları düşünülürse, bunun bölgedeki tek dev kedi olduğuna dair bir his vardı içimde.

Prens de aynı sonuca varmış gibi, güvenliğimin tehlikede olmadığından emin görünüyordu, bu yüzden her gün beni Isalee'de büyüü yerinde, muhafızlarının gözetimi altında bıraktı ve işime devam etmemi istedi.

Randevumuzdan pişman olup olmadığını, belki de benimle ilgili birçok şeyden pişman olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım, özellikle de stres çizgileri yüz hatlarını gölgelediğinde ve tavırları kapalı ve temkinli kaldığında.

Yakınlığımı topraklarımızı iyileştirmek için kullanmamı talep etmeye başladığından beri ilk kez yanımda olmamasını umursamamaya çalıştım ve kendime onun yokluğunun istediğim şey olduğunu sıkıca hatırlattım. Yine de onun varlığı

Bir şekilde tanıdık gelmişti ve her ne kadar kabul etmek istemesem de onu özlemiştim.

"Her gün ne yapıyorsun?" Merakımı daha fazla dizginleyemeyerek nihayet üçüncü gün ona sordum.

"Prenslük görevleri," diye cevap verdi, ses tonunda kızgınlık vardı.

"Sorduğum için özür dilerim," diye mırıldandım eldivenlerimi çıkarıp ellerimi karın içinden toprağa doğru daldırırken. Prensin büyüsünden bir baloncuk beni ve muhafızlarını çevreliyordu, bu yüzden uğuldayan rüzgâra ve şiddetli soğuğa rağmen çalıştığım yer nispeten rahattı.

Prensten alçak bir hırıltı geldi ve sonra yanımda diz çöktü. "Özür dilerim. Seni terslemek istememişim."

Haxil omzunun üzerinden bize baktı ama prens dişlerini gösterince muhafız geri döndü.

Elimi karda daha fazla ittim, hareketlerim tedirgindi. "Sorun değil. Bu beni ilgilendirmez. Bana ne yaptığını açıklamana ya da vaktini nasıl geçirdiğini anlatmana gerek yok." Yer seviyesindeki bir buz tabakasını kırdım. Arayan parmaklarımı soğuk, kuru toprak karşıladı.

"Belki de değil, ama sana sinirlenmiş gibi görünmek istememişim. Beni kızdıran sen değilsin. Beni kaleye geri çeken şey Konsey toplantıları. Son zamanlarda onları özlüyorum ve babam bu durumdan hiç memnun değil."

"Ah." Lord Crimsonale'in revire yaptığı ziyareti hatırlayınca düzensiz atan kalbim yavaşladı ve ben tarlalarda çalışırken bütün sabahı benim yanımda geçirmesinin prensin zamanını inanılmaz derecede tükettiğini bir kez daha anladım. Ayrıca veliaht prensin normalde ne *yaptığı* ya da günlük görevlerinin neler olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını bir kez daha teyit etti ve bana buluşmamızda söylediklerini hatırlattı. *Kraliyetle birlikte talepler de gelir. Taleplerle birlikte zincirler de gelir.*

"Normalde tüm konsey toplantılarına katılır mısınız?" Tereddütle sordum.

Sinirli kaşlarını çatması azalmadı. Bir elini saçlarının arasından geçirdi. Bugün bağlanmamıştı ve gümüş bukleler güçlü çenesinin etrafında gevşekçe sallanıyordu. "Yapmam gerekiyor, ancak son zamanlarda görüşmelerimiz pek hoş geçmiyor."

"Azalan *orem* yüzünden mi?"

Başını salladı. "Tansiyon giderek yükseliyor. Lord Crimsonale ve Leydi Wormiful ırkımızı güney kıtasına taşımamız ve çok geç olmadan topraklarımızı terk etmemiz konusunda ısrar ediyorlar. Babam direniyor."

İçimde bir rahatlama dalgası kabardı. "Kral savaş istemediği için mi?"

Prens homurdandı. "Bence asıl sebep inatçı olması ve *oremin* gerçekten yok olduğunu düşünmemesi." Kaşlarımı çattım ve daha fazlasını sormak istedim ama prens ayağa kalktı. "Gerçekten gitmeliyim. Geç kalmamalıyım ama son zamanlarda bu yüzden pek keyifli değildim ve bu yüzden size eşlik edemedim."

Topuklarımın üzerinde geriye yaslandım ve bunun günlük yaşamı hakkında şimdiye kadar açıkladığı en fazla şey olduğunu fark ettim. Düzenli olarak bölgeleri ziyaret ettiğini ve ölüm yakınlığını kullanarak yasaları uygulamakla yükümlü olduğunu biliyordum ama hayatının daha diplomatik yönlerini hiç düşünmemiştim. Konsey toplantıları. Siyasi tartışmalar. Bölge kavgalarını bastırmak.

Nedense veliaht prensin her gün konsey odasında oturup kızgın bölge başrahiplerinin büyük krallığımızın gidişatı hakkındaki kavga ve atışmalarını dinlediğini hayal edemiyordum. Prens için fazla kafesli bir varoluş gibi görünüyordu, sanki kanatlarını kırıpıyordu. İçinde o kadar çok güç ve kuvvet vardı ki, sanki hareket etmeye ve dolaşmaya ihtiyacı varmış gibi hissediyordu ve havasız bir konsey odası kesinlikle buna uygun değildi.

Prens arkasını dönmek istediğinde elini tuttum. Durdu, bakışları ona dokunduğum yere düşerken tamamen hareketsiz kaldı.

Aceleyle elimi çektim. "Ama Harrivee'nin tarlası yaşam belirtileri gösterirken Lord Crimsonale neden hâlâ güneye gitmekte ısrar ediyor? Her ne yapıyorsam işe yaradığını bilmiyorlar mı?"

Prensın gözleri karardı, o safir mavisi irisler şiddetli bir fırtınayı andırıyordu. "Henüz bilmiyorlar, Ilara. Onlara söylemek için bekliyordum. Eğer bu alan da yaşam belirtileri gösterirse, o zaman konseye ne yapmaya çalıştığımızı açıklayacağım. O zamana kadar kimsenin gözünün üzerinde olmasını istemiyorum."

İçimden uğursuz bir ürperti geçti ve ilk kez kalenin duvarları içinde neler olduğunu düşündüm - kaybolan fae'leri. Hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolanları. Hepsi azalan *oremle* aktif olarak ilgilenmiş, ya bu konuda konuşmuş ya da alarm vermeye çalışmışlardı. Hiçbiri bulunamamıştı.

Ve şimdi tam da bu sorunun içine dalmıştım, kayıp fae'lerin sırtına hedef koyan bir sorunun.

"YUKARI ÇIK, ŞİMDİ!" Başhemşire Olsander denge aletine dönmekte tereddüt ettiğimde kurnazca konuştu. Yaklaşık yirmi metre havada duruyordu ama yerden bakıldığında heybetli bir uçurum gibi görünüyordu.

Boğazımdaki tereddütü yuttum ama yine de hareket etmedim.

"Bu kadar oyalanmaya gerek yok. Sen farkına varmadan ilk sınavın gelmiş olacak." Öğretmenim kışıma vurdu ve benden bir çığlık kopardı.

Kışıma ovuşturdum ve ona ters ters baktım, ama o sadece beni kışkırttı, ben de isteksizce merdiveni tırmanmaya başladım.

"Yapabilirsin, Lara!" Meegana aşağıdan izlerken yüzünde cesaret verici bir gülümsemeyle seslendi.

Ona küçük bir baş selamı verdim. Cailis ilk Deneme yemeğinden sonra Meegana'nın bana hitap ederken her zaman dürüst konuştuğunu doğrulamıştı. Beatrice de genellikle öyle yapardı. Onlara duyduğum güven sayesinde, Deneme birbirimizle rekabet etmemizi gerektirmesine rağmen her ikisi de arkadaşım olmaya başlamıştı.

Michas ve Nuwin'e gelince, Michas konuştuğunda çoğu zaman şaşırtıcı derecede dürüsttü, ama Cailis zaman zaman gri kan akıttığını söyledi, bu da yakınlığının ona açıkça yalan söylemediğini ama gerçeği gizlediğini söyleme şekliydi.

Ve Nuwin . . . Onu düşündükçe neredeyse homurdanıyordum. Gerçek bir düzenbazdı, çoğu zaman leylak rengi dalgalar halinde titreşir, etrafındakilerden tepki almak için hikayeler uydurduğunu gösterirdi. Bunu öğrendiğimde hiç de şaşırmamıştım.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Georgyanna düzenli olarak yalan söylüyordu, ancak manipülasyon eğilimi o kadar güçlüydü ki Cailis bile konuştuğunda hangi renkleri kanattığını görmekte zorlanıyordu, bu yüzden Cailis ve ben dışıdan mümkün olduğunca uzak durmanın en iyisi olduğuna karar verdik.

Veliaht prene gelince, onun hakkında hiçbir şey okuyamamıştı. Yakınlıkları çok güçlüydü, Kalkanı ise taştan bir duvar gibiydi. Cailis onun ötesini görebilecek kadar güçlü değildi ve prens bir saniye bile kalkanını açmadığı için Cailis onun doğru mu yoksa yalan mı söylediğini asla anlayamayacaktı.

Yukarı çıkmaya başlarken merdiveni sıkıca kavradım ve bu düşünce tekrar aklıma geldi. Bu düşünceden sıyrılarak Başhemşire Olsander'in benden yapmamı istediği şeye konsantre olmaya çalıştım.

Beni izleyen erkeklerden bazıları kollarını kavuşturmuş, yüzlerinde kibirli bir sırıtış varken, Beatrice ellerini kalçalarına götürmüş, gözlemlemekten memnun görünüyordu. Tabii ki bugün iki prens dışında herkes yine eğitim odasıındaydı - her ikisi de görünüşe göre tüm gün sürecek bir konsey toplantısına katılıyordu.

Daha yükseğe tırmandım ve Georgyanna'dan tiz bir kahkaha geldi. Aurası yükseldi. Aura derimi diken diken etti. Sümüksü bir his veriyordu, bana yağı hatırlatıyordu ama içimi kaplamak yerine, büyümü etrafıma bağlayıp Kalkanımı uyguladığımda üzerimden kayıp gidiyordu.

Neyse ki büyüm Georgyanna'nın kontrol girişimlerini engelleyebilecek kadar güçlüydü ama Georgyanna'nın yanında duran erkek ya onun kadar güçlü değildi ya da Kalkanı düşmüştü çünkü Georgyanna'nın yakınlığı ona çarptığında zalim bir gülümseme dudaklarını büktü.

Georgyanna onun yan tarafını dürttü. "Çok korkmuş görünüyor. Sence de öyle değil mi?"

Erkek ona bir adım daha yaklaştı, dudakları daha da büküldü. "Gerçekten de, muhtemelen düşecek. Neden bu Dava'da olduğunu bile bilmiyorum. Kanatları bile yok."

Georgyanna omuz silkti, az önce manipüle ettiği erkeğin daha önce bana karşı hiç acımasız olmamasına rağmen masumiyet portresi çiziyordu.

Tırmanmaya devam ettim ve Georgyanna eğilip Meegana'nın kulağına bir şeyler fısıldadığında kalp atışlarım hızlandı. Meegana kaşlarını çattı ve geri çekildi. Georgyanna gözlerini devirdi, sonra da sinirli bir huff çekti.

Bu en azından benden kendini beğenmiş bir gülümseme aldı. Georgyanna'nın manipülasyon eğilimi henüz arkadaşımı etkilememişti.

Tepeye yaklaştıkça ellerim kayganlaştı ve bir kez durup onları tozluklarıma sildim.

"Düşme, Ilara!" Georgyanna seslendi. "Duruşma sırasında sakatlanmak istemezsin. Kim bilir, seni diskalifiye etmeye karar verebilirler. Bunun olmasını hiç istemeyiz." Sözlerinden bal damlıyordu ve neredeyse samimi görünüyordu ama ben daha iyi biliyordum.

Serçe parmağımı ona doğru savurma isteğim arttı, ama bunun sadece beni kızdırdığını kanıtlayacağını biliyordum, bu yüzden bastırdım.

Onu görmezden gel, Ilara. Sadece devam et. Senin büyüün onlarınkinden yüz kat daha az çalışılmışsa ne olmuş? Bu zayıf olduğun anlamına gelmez. Artık zayıf değilsin.

Ellerim merdivenin son basamağına ulaştığında dişlerimi sıktım. Dikkatlice kendimi yukarı çektim ve kirişin üzerine çıktım. Etrafımda havadan başka bir şey yoktu. Berrak, kristal, zar zor algılanabilen bir hava. Doğru ya. Bu egzersizlerin amacı buydu, çünkü beni hava elementi yakınlığımı çağırmaya ve onu kontrol etmeyi öğrenmeye zorluyordu.

"Gözlerinizi kapatın!" Matron Olsander aşağıdan havladı. Dediğini yaptım, tam o sırada derimin etrafında bir büyü bulutu çatırdadı. "Testleri etkinleştiriyorum. Seni koruması için hava yakınlığını çağır. Unutma, karnındaki büyü yastığını hisset, en hafif olanı." Yakınlığı içimi yoklayarak beni bu hisse doğru yönlendirdi. "*Bu* senin hava yakınlığın."

Başımı salladım ve yakınlığı geri çekildi.

Başhemşire Olsander bütün hafta boyunca her bir yakınlığın içimde nasıl hissettirdiğini ayırt etmeme yardımcı oldu. Hepsinin kendi tetikleyicileri vardı ve hepsi kendi Çıkışlarını gerektiriyordu. Neyin ne olduğunu anlamaya çalışmak zaman zaman zihnimi uyuşturuyordu. Zamanın yarısında hiçbir şeyi ayırt edemiyordum ve hepsi içimde dönen büyük bir karmaşa gibi hissediyordum.

Yağmur aniden başıma küçük iğneler gibi vurarak tenimi ıslattı ve öğretmenimin beni yönlendirdiği hissi yakaladım.

"Yakınlığını çağır, Ilara!" Başhemşire Olsander tekrar bağırdı. "Etrafında bir hava kalkanı oluşturun. Hiçbir şey onu delip geçemeyecek."

Bir rüzgâr beni neredeyse denge kirişinden düşürüyordu ve çığlık attım, konsantrasyonum kayboldu.

Yağmur ve rüzgâr durdu. Başhemşire Olsander iç çekti. "Tekrar. Başa dönüyoruz."

Georgyanna kıs kıs güldü ve dikkatim bu kadar kolay dağıldığı için yanaklarım utançla alevlendi. Derin bir nefes alarak prensin ne dediğini kendime hatırlattım.

Ben

değerliydim.

Güçlüydüm.

Bunu yapabilirim.

Burun delikleri alevleniyor,
ne zaman Başhemşire
söyledi. O hafif, titreşen, tüylü his

I kapalı benim gözler tekrar
Olsander bana büyümü hazırlamamı

İçimde bir rüzgar bulutu gibi yükseldi. İçimde nefes alıp veriyor, yükseliyor, yükseliyor, yükseliyordu.

Bir yağmur damlası alnıma çarptı ama derin bir nefes aldım ve etrafımdaki havayı hissederken, ona seslenirken ve bana yardım etmesini isterken dar kiriş boyunca attığım her adıma daha fazla odaklandım.

Aşağıdaki konuşmalar kayboldu. Sıcaklık tenimi öptü. Tek bir yağmur damlası bile kafa derime değmedi. Gözlerimi açtığımda dudaklarıma bir memnuniyet gülümsemesi yayıldı, etrafımdaki havayı sanki duyularımı çeken ve sihrimi ateşleyen canlı, nefes alan bir varlıkmış gibi hissettim.

"Mükemmel, İlara!" diye seslendi öğretmenim.

Hava kalkanıma her açıdan su yağmasına ve rüzgârın onu itmesine rağmen neredeyse kirişin sonuna gelmiştim. Ama kontrol ettiğim hava benimle birdi. Benim nerede bittiğimi ve onun nerede başladığını bilmiyordum.

Bir adım daha beni platformun güvenliğine yaklaştırdı. Beş adım daha atınca orada olacak ve kirişten kurtulacaktım.

Neredeyse geldik. Neredeyse. Devam et.

Topuğumun altında belli belirsiz bir elektrik çarpması oldu. Kaşlarımı çatarak görmezden gelmeye çalıştım ama sarsıntı daha da güçlendi. Yüz wattlık elektrik gibi hissettiren bir zap baldırıma çarptı. Acısı beni inletti ama dişlerimi sıktım. Bu son testin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bitirmeye adım adım yaklaşıyordum. Yine de Başhemşire Olsander'ın yaptığı biraz sadistçe görünüyordu. Elektrik zapları acı veriyordu.

Bir adım daha attım ve her iki ayağımdan da öyle güçlü bir elektrik dalgası fırladı ki tüm vücudum tutuldu. Gözlerimi açarak bir adım atmaya çalıştım, zihnim olan bitenle birlikte dönüp dururken sonuna ulaşmaya çalıştım.

Nereden geliyor? Nereden geliyor bu?

Baloncuğum etrafımdaydı, beni koruyor, sarıyordu. Yine de ışıktan o kadar güçlü bir elektrik dalgası yayılıyordu ki hareket edemiyordum. Vücudumun sinapsları donmuştu, sinirlerim ışının devresinin gücünden dolayı sersemlemişti.

"Hayır!" Fısıldadım, şiddetli bir elektrik şimşegi sinirlerimi kavurup acı içinde bağırırken ayaklarımda tabanlarını yaktığında kelimeyi zar zor çıkarabildim.

Ve sonra hava beni çevreledi. Dengem kaybolurken havadan başka bir şey yoktu, bacaklarım bükülüyor, bedenim kirişten aşağı yuvarlanıyordu. Dönüyordum,

bükölme, düşme.

Çığlıklar odayı doldurdu. Eğitmenimden bir bağırış. Meegana'dan bir bağırış. Michas'tan bir şaşkınlık çığılığı. Panik göğsümü ele geçirdi.

Yere düşmeden sadece birkaç saniye önce gözlerimi sıkıca kapattım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

"W Şapka krallığın içinde!" diye bağırdı bir erkek.
Vücudum yerden iki santim yukarıda durdu. Sadece *iki*
inç.

Kutsal Anne. Onu vuracağımı sanmıştım.

Damarlarımda kan dolaşıyordu. Orada asılı kaldım. Asılı kaldım. Birisi boynumu kırmamı engellemek için hava yakınlığını kullanmıştı. Yakınlıklarında gerçekten *ustalaşmış* biri.

Paspas burnumun dibinde bir kıl kadar uzanıyordu. Siyah kauçuk bana bakıyordu. Malzemenin küçük tanecikleri çapraz bir desen oluşturuyordu. O kadar yakındım ki minik lifleri neredeyse ayırt edebiliyordum.

"Öğrenciler artık böyle mi eğitiliyor, Başrahibe Olsander?" Nuwin sordu, sonra odaya girerken hafifçe güldü.

Büyüsüyle vücudum havada dönmeye başladı. *Kutsal Anne.* Prens Nuwin de kardeşi gibiydi. O da hava elementine yakınlık duyuyordu.

Tekrar dik konuma geldiğimde beni yere bıraktı. Ayaklarım yere öyle hafifçe değdi ki sanki ağırlıksızdım. O kadar güçlüydü. O kadar güçlü. Ama yanmış tabanlarım sert paspasla buluştuğunda irkildim.

"İyi misin?" diye sordu prens bana, göz kırparak.

Kimsenin acı çektiğimi görmesine izin vermemeye kararlı bir şekilde yaltaklandım. "Evet. Teşekkürler."

Tek yapabildiğim buydu. Az önce yanmıştım ve neredeyse ölecektim. Hava elementi yakınlığım, o elektrik sarsıntıları beni hayal kırıklığına uğratmıştı.

damarlarımda sıçradı. Sanki içimde dolaşan elektrik o kadar güçlüydü ki büyüm yoğunlaşmıştı.

"Ne oldu böyle?" Başhemşire Olsander yanakları kızarmış bir şekilde bana kaşlarını çatarak baktı.

"Sen söyle." Ellerim hâlâ titriyordu. Havadaki o düşüş dehşet vericiydi. Gerçekten öleceğimi düşünmüştüm.

"Bilmiyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım. "Hava yakınlığımı ve büyülü Kalkanımı iyi kontrol ettiğimi sanıyordum, ama sonra o elektrik kıvılcımları..."

Georgyanna öksürüp ağzını kapatınca durdum. Avuç içi yüzünü gizliyordu ama muzaffer bir gülümsemeyi sakladığına yemin edebilirdim.

Kaşlarımı çattım. *O . . . ? Hayır, yapmazdı.*

Başımı kirişe doğru eğdim. Üzerimde yükseliyor, bir tahta parçasından başka bir şeye benzemiyordu. Ama büyülü kalkanım çok güçlüydü. Hiçbir şeyin onu geçememesi gerekirdi, peki Georgyanna o sarsıntılara neden olmak için elektriksel yakınlığını kullandıysa, benim Kalkanımdan nasıl geçmişti?

Senden daha güçlüyse olur. Bu fısıltılı yorum aklımdan geçti.

Parmaklarımı avuçlarımın içine kıvırdım, düşüncelerimin nereye gittiğinden ya da neyi ima ettiğinden hiç hoşlanmadım.

"Peki, açıkla bakalım!" diye sordu öğretmenim ve Georgyanna'nın ne yaptığı hakkında hiçbir fikri olmadığını fark ettim.

Georgyanna gümüş bir kaşını bana doğru kaldırdı. Şimdi ciddiyetle duruyordu ama elini bırakmıştı ve yüz ifadesinden meydan okuma damlıyordu. *Gel ve beni al*, der gibiydi.

Burun deliklerim alevlendi, sertçe nefes aldım. Hayır. Onun küçük oyunlarına kanmayacak ve kanıtlayamadığım bir şey için onu suçlamayacaktım. Bu beni sadece zayıf ve savunmacı gösterirdi, sanki başarısızlığım için birini suçlamaya çalışıyormuşum gibi.

Kendime büyülerimde yeni olduğumu hatırlattım. Prens Norivun bana defalarca gücün kış boyu pratik yapmakla karıştırılmaması gerektiğini söylemişti. Büyümü henüz inişimi kontrol edebilecek kadar iyi bilmiyordum.

Prens Nuwin yapmıştı ve Georgyanna'nın saldırısını savuşturacak uzmanlığa sahip değildim.

"Eee?" Başhemşire Olsander ben sessiz kaldığımda tekrar sordu.

"Bunu açıklayamam. O hisleri hissettiğimde ayağım kaymış olmalı," dedim sonunda.

Başhemşire Olsander içini çekti. "Bu odanın büyüüne elektriksel bir şey yapması için komut vermedim." Çenesine vurdu. "Odanın saldırı büyüünü yeniden ayarlaması için büyücülerimizden birini çağırmam gerekecek. Doğru düzgün kullanılmayalı birkaç kış oldu. Belki de birkaç ayarlamaya ihtiyacı vardır."

Oflayıp puflayarak elini kapıya doğru salladı. "Bugünlük bu kadar. Bunu düzeltmem öğleden sonrayı bulacak."

Sıkıca gülümsedim ve Georgyanna'ya son bir kez baktım. Bir sırtış narin yüz hatlarını böldü.

Georgyanna'nın etrafındaki erkekler kıs kıs gülerken omuzlarımı dikleştirerek dikkatlice döndüm. Dışının aurasının bol olduğu düşünüldüğünde, manipülasyon yeteneğini tekrar kullandığını biliyordum ve görünüşe göre kirli oynamakla ilgili herhangi bir sorunu yoktu.

Kutsal Anne, o gerçekten Vorl gibi.

Topallamamaya çalışarak kapıya doğru yürürken dudağım kıvrıldı. Tam arkamda birinin yürüdüğünü fark etmem bir saniye sürdü.

Döndüm, hareketten irkildim ama peşimden gelen her kimse onunla yüzleşmeye hazırdım.

Nuwin teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Barış için geldim. Anne'nin şerefine."

Ancak o zaman hırladığımı fark ettim ve takındığım vahşi ifadeyi düzelttim. "Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Olma. Seni kızgın bir kedi yavrusu gibi görmekten oldukça keyif alıyorum."

"Kedi yavrusu mu?" Yüzümde hoşnutsuz bir ifade belirince güldü. "Burada ne yapıyorsun, prensim?"

Kapıya doğru yürümeye devam ettik. Deneme'nin diğer katılımcılarının bizi izlediğini hissedebiliyordum ama hiçbirine dönüp bakmadım, hatta neredeyse beynim mindere sıçrayacakken dehşete kapılmış gibi bakan Meegana'ya bile. Bakamadım. Kalbim hala çarpıyordu ve tamamen kaybetmeme iki saniye kalmıştı. Neredeyse *ölüyordum*.

"Senin konsey toplantısında olman gerekmiyor muydu?" Acı tabanlarımı keserken dikkatim dağılmış bir şekilde ekledim. Ne kadar kötü olduğunu bilmiyordum.

Georgyanna beni yakmıştı ama derimin soyulmaması için dua ettim.

"Gerçekten de öyle, ama mola verdik, ben de bir şeyler yemek için mutfağa gitmeye karar verdim.

ama sonra bir ılık duydum ve araştırmaya geldim. İyi ki de öyle yapmışım. Yere kafa üstü düşmene ramak kalmıştı."

Ürperdim. ılık Meegana'dan gelmişti. Her şey benim ses çıkaramayacağım kadar hızlı olmuştu.

Koridora adım attığımızda sessizce, "Beni kurtardığın için teşekkür ederim," dedim. Ayaklarımdaki sinir uçları karıncalanırken irkildim.

Nuwin yere baktı. "Aman Tanrım.

Yaralanmışsın." "Sorun değil. Ben-"

"Saçmalık." İtiraz edemedi beni kollarının arasına aldı. "Zor durumdaki bir genç kıza yardım etmenin büyük bir onur olduğunu düşünüyorum."

"Ama o kadar da sıkıntıda değilim. Sadece yandım."

Arsızca gülümsedi. "Buna ayak uydur, sevgilim. Egomu okşuyor." Dudakları bir sırtışa dönüştü ve bir an için veliaht prenze olan benzerliği nefesimi kesti.

Kendimi silkeleyerek bir gülümsemeyi bastırdım. "Oh, tamam, eğer seni memnun edecekse." "Memnun eder, özellikle de Nori seni elime geçirdiğimi öğrendiğinde."

Homurdanmaya başladım, ama sonra salon sis ve gölgeler, hava ve rüzgâr bulanıklığı içinde kayboldu.

Görünüşe göre sis fazı da yapabilen Nuwin beni iyileştirme revirine götürdü ve hemen Murl'den bana yardım etmesini istedi.

Bir iksir, iki büyü ve bir iyileştirici tonikten sonra artık acı çekmiyordum ve yanık ayaklarım iyileşiyordu. Derim pembe ve yeniydi ama Murl sabaha kadar tamamen iyileşmiş olacağım konusunda ısrar etti.

Koridora döndüğümüzde Nuwin'e "Teşekkür ederim," dedim.

Küçük bir selam verdi. "İhtiyacı olan bir bayana yardım etmekten her zaman mutluluk duyarım."

Sandus köşeyi dönüp bize doğru gelirken dudaklarım kıpırdadı. Muhafızımın takındığı sinirli ifadeye bakılırsa, onsuz kalenin içinde pusuya yatmamızdan hoşnut olduğunu sanmıyordum.

"Şimdi nereye gidiyorsun?" Genç prenze sordum.

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Konsey toplantısına geri dönelim. Dresher Adaları'ndan Lord Thisslewater geldi, bu da önümüzdeki birkaç saatin sinsi diplomatik tartışmalarla geçeceği anlamına geliyor; babam homurdanırken, Lord Crimsonale ve Leydi Wormiful yiyecek stoklarımızı yenilemek için Dresher Adaları'nın yardımına ihtiyacımız yokmuş gibi davranırken

kıtamızı terk ederken, diğer konsey üyeleri de ulusumuzun durumuna ilişkin korkularını ve yakınmalarını paylaşıyor."

"Kulağa hoş geliyor."

"Isırgan otu yuvası kadar güzel."

Alnım çatallaşarak şöyle dedim: "Bu üzücü tasvirinize rağmen, size katılabilir miyim acaba? Kalede bulunma nedenim ekinlerimizi eski haline getirmek olduğu için, gerçekten neler olup bittiğini bilmek iyi olurdu ve şimdi eğitimim öğleden sonra için iptal edildiğine göre . . ."

Nuwin başını eğdi. "Şey, sanırım bu mantıklı ve eğer babamın bununla bir sorunu varsa, kesinlikle size bildirecektir."

Ve böylece, Sandus hayal kırıklığıyla yüksek sesle inerken, Nuwin'in bir başka sisleme büyüğü patlamasıyla ortadan kaybolduk.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 13

A rinçli pencereler, taş zemin ve duvarlar ve peri ışıklarıyla dolu yüksek kubbeli bir tavan konseyin odasını oluşturuyordu. Oda aydınlık ve görkemliydi, içeride sihirli bir uğultu akıyordu.

hava. Karıncalanması tenimi okşadı, içimi ısıttı.

"Bu Dresher Adaları'ndan Lord Thisslewater," diye fısıldadı Nuwin nefesinin altından, kapının odadaki kimseye görünmeyen oyuğunun altında dururken. Soluk pembe saçlı bir periye doğru başını salladı. "Ara sıra konsey toplantılarına katılıyor ama Dresher Adaları artık bir bölge olmadığı için sesinin pek bir ağırlığı yok."

"Ne sıklıkla katılıyor?" Ben sordum.

Nuwin omuz silkti. "Belki kışın bir kez. Şu anda burada olmasının tek sebebi ekinlerin mevcut durumu. Lord Crimsonale Solis dostu herhangi bir ülkeden yardım istiyor ve onun da gelmesini istedi."

Alt dudağımı kemirdim. "Dresher Adaları'nda ekinler ne durumda?"

"Şu anda, Mervalee Bölgesi'ndeki bazı mahsuller gibi onlar da normal bir şekilde yetişiyor. Belki de bizi ayıran deniz adaları güvende tutacaktır, ancak topraklarımıza musallat olan şey batıdan doğuya ve kuzeyden güneye doğru hareket etti. Neyse ki kıtanın tamamı henüz etkilenmedi, yoksa çok daha vahim bir durumda olurduk."

Isalee Bölgesi'nin başyargıcı Lord Woodsbury, Lord Thisslewater ile birlikte dururken dışarıda kar yağıyordu. Büyük orta masaya bakan duvardaki kuzey kıtasının haritasını incelerken sessizce bir şeyler tartışıyorlardı.

Kıtamızın doğu kıyısında yer alan Dresher Adaları artık bağımsız bir eyalet olarak kabul ediliyordu. Dresher Adaları bir zamanlar Solis kıtasının bir parçasıyken, yüzlerce kış önce ayrılarak, kârlı ticaret anlaşmalarıyla bağımsız özerkliğini koruyabilen kendi devletlerini kurmuşlardı. Dresher yanardağları düzenli olarak patlayıp adaları nadir bulunan büyülerle doldurduğundan, adalarda bol miktarda değerli metal bulunuyordu. Bağımsızlıklarını sürdürebilecek kadar zengin olmalarının tek nedeni de bu tür malların bol miktarda bulunmasıydı. Ayrıca, katılmayı tercih eden her kıta ile ticaret yapan az sayıdaki ulustan biriydiler. Büyük kıtaların çoğu kendi kendine yeterlilik havasını korumayı tercih ediyor, kimseyle ticarete bel bağlamıyordu. Bizim kıtamız da farklı değildi, ancak kimse kabul etmek istemese de zaman zaman Dresher ile ticaret anlaşmaları yapıldı. Ülkemizdeki tüm fae'ler gibi Solis'ler de gururluydu, her ne kadar ırkımızdan bazıları sınırimıza yakın Nulus fae'leriyle sinsi ticaret anlaşmaları yapsa da. Tabii ki bunların hepsi dışlanmış pazarlar aracılığıyla yapılıyordu.

Ancak eski alışkanlıklar, Dresher Adalarını evleri olarak gören fae'ler için bile zor ölüyordu. Dresher Adaları'nın sakinleri fae ırklarının bir karışımı olsa da, Solis köklerinin bir kalıntısı olarak adaların hâlâ bir archon'u vardı.

Haritayı incelerken peri ışıkları Lord Thisslewater'ın soluk pembe saçlarında parlıyordu, ama Nulus rengine rağmen kanatları da vardı, bu da onun karma mirasına işaret ediyordu.

Diğer konsey üyeleri odanın her tarafına serpiştirilmişti ve uzak duvarın yanında bir içecek masası duruyordu. Bakışlarım odayı taradı ve Kroravee Bölgesi başyargıcı Taberitha Wormiful'u gördüğüm anda kaskatı kesildim. Pencerenin yanında durmuş, elinde bir fincan çay tutuyordu.

Fincanı dudaklarına götürdü ve parmağındaki gümüş mürekkepli ebedi işaret ışıktaki hafifçe titredi, kısa bir an için parladı - bir dizi bağlantı girdabı ve yıldız içeren bir daire.

Kaşlarım çatıldı. "Leydi Wormiful'un ebedi bir işareti mi var?" Nuwin kıkırdadı. "Şaşırtıcı, değil mi?"

Ebedi eşinin kim olduğunu merak etmekten kendimi alamıyordum, özellikle de Leydi Wormiful bana her zaman ölümcül bir yılanı hatırlattığı için, ama biri onu şiddetle seviyordu.

Lord Crimsonale ile alçak sesle konuştu. Boyu, sivri çenesi, kıvrak vücudu ve ince kanatları korkutucu bir görüntü oluştuyordu. Lord Crimsonale'e

Osaravee Territory Archon'a başıyla selam verdikten sonra masaya doğru bakarak diğerlerine kendisine katılmalarını işaret etti.

"Majesteleri?" Taberitha odanın ortasına yerleştirilmiş büyük yuvarlak masaya doğru süzülürken şöyle dedi. "Eğer devam etmeye hazırsanız, tekrar oturalım mı?"

Kral Novakin içecek masasından bir tatlı aldı ve başını eğdi. "Pekâlâ."

Konsey üyelerinin hepsi yerlerine döndü. Prens Norivun babasının yanında oturuyordu, yüz ifadesi çelik gibiydi ama Nuwin ve ben oyuktan uzaklaşır uzaklaşmaz Prens Norivun'un burun delikleri alevlendi ve odanın çevresini taradı.

Aşağıdaki anne. Kokumu almıştı.

Nuwin de aynı şeyi fark etmiş gibi elimi kolunun kıvrımından geçirdi ve masaya doğru yürümeye başlamadan önce hoş bir şekilde gülümsedi. Onun adımlarına ayak uydurmak ve rahat görünmek için elimden geleni yaptım, ama gülümsemem gergindi.

"İyi günler." Nuwin herkese başını eğerek önce benim için bir sandalye çekti, sonra da kendi sandalyesini.

Veliaht Prens'in dudakları inceldi. Prens Norivun'un zorlukla kontrol edebildiği bakışları Nuwin'e kaydı ama genç prens ya onu görmezden gelmeyi tercih ediyor ya da umursamıyordu.

"*Onun* burada ne işi var?" Taberitha Wormiful iki sıra aşağıdaki koltuğundan dudak büktü.

Lord Crimsonale sandalyesinde geriye yaslandı, kanatları gerildi. Hoşnutsuzluğu yüzünden okunuyordu.

Ama kral en genç prene sadece el sallamakla yetindi. "Açıkla kendini, Nuwin. Bu kapalı bir toplantı."

Kral da oğulları gibi uzun boylu, geniş ve güçlü yapılıydı. Ancak yaklaşık sekiz yüz kışa ulaştığında beyaz saçlarında gri çizgiler oluşmuştu.

Nuwin'in gülümsemesi genişledi. "Leydi Seary'nin yeni yakınlığını kıtamızın mahsullerine yeniden hayat vermek için kullandığını ve gün boyu sürecektir bu toplantının tek sebebinin ölmekte olan mahsuller olduğunu düşünürsek, onun da katılmasının yerinde olacağını düşündüm."

Lord Crimsonale ve Leydi Wormiful gözlerini kısarken, Kral ilgiden çok sıkılmış bir ifadeyle elini tekrar salladı.

Göğsüm sıkıştı. Prens Norivun kalede yaşama nedenimi bu konseyden saklamak için özenle çalıştıktan sonra Nuwin amacımı öylesine gelişigüzel açıklamıştı ki. *Kutsal Anne, Nuwin'i uyarmalıydım.*

Veliaht prene doğru bir bakış attım. Yeterince emindim, öfkeden kuduruyordu. Koltuğumda doğrulup nefesimi sakinleştirmeye çalıştım ama kalbim daha hızlı atıyordu.

Lord Thisslewater ile birlikte tüm bölgelerden gelen diğer konsey üyeleri ve archonlar birbirlerine fısıldadılar.

Veliaht Prens'in kanatları arkasından gerildi ve sıkılmış dişlerinin arasından alçak sesle, "Geleceğini bize daha önce haber verseydin iyi olurdu kardeşim," dedi.

Veliaht Prens'in aurası yükseldiği için çenemi kapalı tuttum.

Nuwin'in gülümsemesi duraksadı. "Birini gafil avladıysam özür dilerim ama karşı karşıya olduğumuz büyük felaket düşünüldüğünde kimsenin itiraz etmeyeceğinden eminim. Leydi Seary böyle bir sorunu düzeltebilirse, diplomatik tartışmaların da önüne geçecektir."

Lord Crimsonale'in ifadesi buz gibi olurken, kurnazca Leydi Wormiful'a doğru eğildi ve elinin arkasından bir şeyler fısıldadı.

Doğrulan Leydi Wormiful bana soğukkanlılıkla baktı. "Birçok tarlaya yeniden hayat vermeyi başardınız mı Leydi Seary?"

Boğazımı temizledim. Yalan söyleyebilirdim, söylemedim diyebilirdim ama bu odada ne gibi yakınlıklar olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Archon olduklarına göre, diyarımızdaki en güçlü fae'lerden bazıları olduklarını biliyordum ve eğer içlerinden birinin gerçeğe yakınlığı varsa, bu şüphesiz beni kötü bir duruma düşürecekti.

Dürüstlüğün en iyi seçenek olduğuna karar vererek, "Hayır hanımefendi. Şu ana kadar Harrivee'de sadece bir tane var ama şu anda Isalee'de birkaç tarla üzerinde çalışıyorum."

Yine Lord Crimsonale ve Leydi Wormiful aralarında konuşmadan bir şeyler paylaştılar ama kimse yorum yapamadan kral konuştu.

"Pekâlâ. Kalabilirsiniz, Leydi Seary."

Lord Crimsonale burnunu çekerek dikkatini diğer konsey üyelerine çevirdi. "Lord Thisslewater, bugün bize katıldığınız için teşekkür ederim. Eminim farkındasınızdır, kıtamız son zamanlarda zor günler geçiriyor."

Lord Thisslewater başını salladı. "Bana da öyle söylendi. Sizlerle birlikte bu toplantıya katılmaktan memnuniyet duyuyorum." Geleneksel olarak bir yumruğunu göğsüne götürdü

Solis selam verdi ve sandalyesinde hafifçe eğildi. "Dresher Adaları herhangi bir şekilde yardımcı olabilecekse, bunu yapmaktan memnuniyet duyarız."

Lord Crimsonale, "Bize mahsullerinizin durumu hakkında bilgi verme nezaketinde bulunur musunuz?" diye sormadan önce masanın geri kalanı hoş beş mırıldandı.

Lord Thisslewater, sesi hareketli bir şekilde gerçekleri ve rakamları sıralamaya başladı. Sözlerini bitirdiğinde, masanın ucundaki kâtip parşömeninden başını kaldırdı ve bundan sonra söylenecekleri kaydetmeye hazırlandı.

Herkes pür dikkat Lord Thisslewater'ı izliyordu. Parmaklarını masaya vuran ve ölümcül bakışları hâlâ kardeşine odaklanmış olan Prens Norivun hariç herkes.

Kral Novakin sandalyesinin koluna yaslanmış, etkilenmemiş görünüyordu. "Bu bilgiyi paylaştığınız için teşekkür ederim Lord Thisslewater. Tahmin edebileceğiniz gibi, bugün buraya adanızın temel gıda maddeleri ihracatı lehine olası ticaret müzakerelerini görüşmek üzere davet edildiniz. Dresher Adaları'nın bizim bölgelerimizin ürettiğine yakın bir üretim yapmadığını biliyorum, ancak *oremimizi* yenilemek için bir sonraki göksel olayı beklerken, archonlarımdan birkaçı daha fazla tahıl deposu sağlamanın gerekli olduğunu düşünüyor." Wormiful ve Crimsonale'e küçümseyen bir bakış attı. "Elbette kısa bir süre için," diye ekledi kral. Gözleri masanın etrafında dolaştı ve her bir archon kralın meydan okuyan bakışları karşısında yerlerinde kıpırdandı.

Kralın bakışı tek bir şey söylüyordu, sadece tek bir şey. süresiz olarak Dresher Adaları'na bağlı.

"Anlıyorum." Lord Thisslewater başını eğdi. "Peki Dresher Adaları karşılığında Solileri beslemeye yardımcı olmak için hangi ihracatı öneriyorsunuz?"

"Değerli mücevherler," diye yanıtladı Leydi Wormiful, "Kroravee Bölgesi'nden."

Lord Thisslewater koltuğunda geriye yaslandı. "İlginç, yine de mücevherlerin göz diktiğimiz bir şey olduğuna inanmaya meyilli değilim. Adalarımız zaman zaman bunları da üretiyor ve Nulus fae'lerinde bol miktarda mücevher var. Onlarla ticaret yapmak mücevherler açısından daha cazip."

Lord Crimsonale parmaklarını masaya vururken Leydi Wormiful kaşlarını çattı. "Bir başka seçenek de bir ada satın almak olabilir," diye önerdi Osaravee arşonu.

Kralın ifadesi buz gibi oldu ve Lord Thisslewater'ın kaşları saç çizgisine kadar kalktı.

"Arazi satın almak mı? Yemek için bu kadar mı çaresizsin?" Lord Thisslewater'ın soluk pembe bukleleri, biraz daha öne oturduğunda ışıktı

parlayarak bana şunu hatırlattı

Gün batımında akorlis sarmaşıklarımın. "Hiçbir ada satılık değildir Lord Crimsonale. Ayrıca, böylesine paha biçilmez bir kaynaktan vazgeçmeyi düşünürsek, sizi temin ederim ki bedeli buna değmez."

"Anlaştık, böyle bir şey yapmayacağız," diye tersledi kral, gözleri Lord Crimsonale'e hançer gibi parlayarak.

Leydi Wormiful sivri çenesine vurdu. "Ama Majesteleri, Nuwin'in bu *dişinin* yapacağını iddia ettiği şeye rağmen, *oremimizin* asla tam olarak geri dönmeyeceği ihtimalini göz önünde bulundurmalıyız." Bana doğru alaycı bir tavırla baktı. "Peki, eğer fae'lerimizi besleyemezsek ne yapacağız? Eğer Dresher Adaları'ndan daha fazla yiyecek deposu temin edemezsek, o zaman Nolularla ticaret yapmayı düşünmeyi öneriyorum."

Sertleştim. "Leydi Wormiful, fae'lerimizi besleyebileceğiz. Bundan eminim.

o."

Oda sessizleşti. Herkes bana baktı.

Önce toparlanan Taberitha, burnundan aşağı bana doğru baktı, dudağı Curling. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Herkes beni izlediği için yerimde kıpırdandım. Patlamamın nereden kaynaklandığını bilmiyordum ama bu konuşmanın savaş tartışmalarına dönüşmesi isteyeceğim son şeydi. "Çünkü Harriree tarlası hayata döndü ve odamın dışındaki avluda hayat yeşeriyor. Bunlar benim iyileştirdiğim iki ayrı toprak parçası. Benden önce, bu toprak parçaları tamamen *oremsiz* sayılıyordu. Bunu yapabilirim. Bundan eminim. Başka bir göksel olayı beklerken yaşam tarzımızı değiştirmemize gerek yok."

Prens Norivun'dan yayılan aura artık o kadar güçlüydü ki bana Osaravee sahil şeridindeki dalgaların çarpışını hatırlatıyordu. Ona bakamayacak kadar gergin olduğum için gözlerimi krala çevirdim.

Kral Novakin beni inceledi ve ilk kez bana gerçekten baktığını ve beni ilgisine layık bir peri olarak gördüğünü hissettim. "*Orem* yaratabileceğinize gerçekten inanıyor musunuz Leydi Seary?"

"Hayır." Ellerimi büktüm. "Ama benim yakınlığım da benzer bir şey yapıyor. Yaşam yaratıyor, ki bu da tam olarak *orem*'in yaptığı şey, yani sanırım *orem* yaratmaya eşdeğer olduğunu söyleyebilirsin."

Kralın bakışları delici bir hal aldı. "Şu anda hangi alanda çalışıyorsunuz?"

"Isalee'de, Whimseal'in dışında. Tamamen ölen ilk alan."

Prens Norivun'un göğsü her nefeste hızla inip kalkıyordu ama onunla göz göze gelmeyi reddettim.

"İlginç. Isalee'den bahsettiğinizde çalıştığınız yerin ilk ölü alan olduğunu bilmiyordum." Kral omuz silkti, artık benden etkilenmiş gibi görünmüyordu. "Pekâlâ Leydi Seary, kaldığınız yerden devam edin, ama geri kalanınıza gelince. . ." Lord Crimsonale ve Leydi Wormiful'a sert bakışlar attı. "Herhangi bir şey için Nulus fae'sine güvenmek gibi bir konuşma yasaktır. Solis fae'leri binlerce kış boyunca bağımsız ve harika yaşam tarzımızı korudular. Son zamanlarda yaşananlara rağmen bu artık değişmeyecek. Ne toprak satın alacağız ne de Nulus fae'lerinden yardım isteyeceğiz. Sekiz ay içinde başka bir büyük göksel olay yaşayacağız. O zamana kadar kendimizi idame ettirmemiz gerekiyor. Depolarımız ve Dresher Adaları'ndan gelecek olası yardımla, iyi olacağımıza eminim." "Her ne kadar diğerleri yapmamış olsa da, bir sonraki göksel olayın topraklarımızın doğal *oremini* geri getireceğini varsayıyorsunuz." Leydi Wormiful burnunu çekti. "Son ikisi olmadıysa, hiç gerçekleşmemiş bir şey, neden bir sonraki olur mu?"

Öfke Kral Novakin'in yüzünü kararttı ama o cevap vermeden önce Harrivee Bölgesi başyargıcı, "Majesteleri, köylerimin başyargıçlarının rapor ettiği endişeler ne olacak?" dedi. Krala sert bir bakış attı. "Harrivee'nin güneydoğu kısmındaki toprakta değişiklikler görüyorlar. Don, topraklarının çoğuna o kadar derinlemesine işlemiş ki artık hiçbir şey yetişmiyor. Büyük kıtamızın tarihinde böyle bir şey daha önce hiç olmamıştı ve bu sadece geçtiğimiz ay meydana gelen yeni bir değişiklik."

"Bunu daha sonra tartışırız Lord Pinebeer," diye tersledi kral.

Odada daha fazla mırıltı koptu ve bölgenin archon'u elini kaldırdı. "Lütfen Mervalee'nin mahsullerinin hâlâ üretimde olduğunu unutmayın." Leydi Busselbee'nin sesi sıcaktı, sanki herkesin yıpranmış sinirlerini yatıştırmaya çalışıyordu.

Lord Crimsonale, "Belki, ama iki kış önceki hızda değil," diye meydan okudu.

Leydi Busselbee ona soğukkanlılıkla baktı. "Geçen çeyrekte iki sezon öncesine göre yedi ton daha az ürettiğimiz ve tüm köy mahsullerinin zarar ettiği doğru. Leydi Seary'nin köyü hariç hepsi." Kadın

bana bir gülümseme verdi. "Bu da, eğer bir şey varsa, onun iddia ettiği gibi toprağımızın üretimini eski haline getirecektir."

Lord Crimsonale tiksintiyle homurdanarak, "Ve köyünün sağladıklarına bir teşekkür olarak, köyünün bu tür üretimden sorumlu archon'unu hapse attık," dedi.

"Leydi Seary'yi öldürmeye çalıştı," diye yanıtladı Prens Norivun, sonunda sessizliğini bozarken gözleri parlıyordu. İlk kez dikkatini kardeşinden ve benden başka bir yöne çevirmişti. "Yoksa Vorl'un böyle bir eylemin bedelini ödememesi gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

Lord Crimsonale yakalarını düzeltti. "Ben sadece bu kadar yüksek bir üretim için hiçbir zaman gerektiği gibi ödüllendirilmediğini söylüyorum."

"Ödüllendirilmesi gereken kişinin Leydi Seary olması gerektiğini düşünmüyor musunuz? Onun değil mi?" Prens Norivun bir kaşını kaldırdı. "Eğer birine doğru dürüst teşekkür etmek istiyorsanız, ona etmelisiniz."

Kral elini kaldırdığında Lord Crimsonale'in yüzü kızardı. "Yoldan çıkıyoruz. Lord Thisslewater sadece kısa bir süreliğine burada. Konuşmamızı onun adalarına geri döndürelim."

Tartışmalar devam etti, arşonlar bir yandan Dresher Adaları'na mümkün olduğunca az bel bağlarken bir yandan da fae'lerini beslemenin yollarını tartıştılar. Konuşma sona erdiğinde Lord Thisslewater, Sarum Kayalıkları'ndan iki gemi dolusu buz karşılığında önümüzdeki tam sezon boyunca her ay bir ton tahıl göndermeyi kabul etti. Tahıl bol olmasa da yardımcı olacaktı ama bunun bir bedeli olacaktı.

Sarum Kayalıkları'ndan buz toplamak ölümcül ve tehlikeli bir işti. Çok az sayıda fae bunu yapabilecek kadar yetenekliydi, ancak kayalıklar doğal olarak büyüdü olduğundan, buz iklim ne olursa olsun asla erimezdi ve rakip kıtalar tarafından daha sıcak iklimlerde yiyeceklerini sürekli soğuk tutmanın bir yolu olarak aranırdı.

Ve Sarum buz kayalıkları kıtamıza özgü olduğu için, diyarın başka hiçbir yerinde bulunamayacağından iyi bir pazarlık kozuydu.

Toplantı sona erdiğinde, Leydi Wormiful ve Lord Crimsonale başlarını birbirlerine doğru eğerek birlikte uzaklaştılar. Kral, Lord Thisslewater'ı uğurladı ve odada her iki prensle birlikte sadece dört bölge arşonu kaldığında Prens Norivun masanın etrafından dolanıp yanıma geldi.

"Sen aptal mısın?" diye tısladı kardeşine.

Nuwin ceketini düzeltti. "Son kontrol ettiğimde, hayır."

"Onu buraya getirerek ne yaptığının farkında mısın?"

Nuwin kaşlarını çatı ama ben araya girdim. "Burada olduğuma memnunum. Yapabileceklerimi açıklamakta tereddüt ettiğini biliyorum ama sanırım bunu yapmamızın zamanı geldi. Kral mantığa ya da gözünün içine baka baka söylenenlere kulak asmıyor, bu yüzden belki de huzursuzluğu yatıştırırken istila tartışmalarını durdurmak için neler yapabileceğimi açıklamanın zamanı gelmiştir. Ayrıca, bu bana topraklarımızın mahsullerini eski haline getirmek için elimden geldiğince çok çalışmaya devam etmem için motivasyon verdi. Tekrar kendi kendimize yetebilmeliyiz. Gerçekten, prensim, katılmamdan bir zarar geleceğini sanmıyorum."

"Zarar mı? Zarar hakkında mı konuşmak istiyorsunuz?" Veliaht Prens bana doğru eğildi. "Zarar var. Zarar şu ki, az önce buradaki tüm archonlara topraklarımızı düzeltmek için *tek umudumuzun* sen olduğunu açıkladık. Kralın aksine, buradaki tüm archonlar topraklarımızın ölmekte olduğunu biliyor."

Nuwin ve ben birbirimize şaşkın şaşkın baktık.

"Yani?" Nuwin sonunda söyledi. "Bunun ne önemi var ki? Ilara bunların hepsini önleyebilir."

"Sadece hayattaysa," diye tısladı Norivun. "Az önce sırtına bir hedef tahtası koydun."

Nuwin'in gözleri büyüdü. "Elbette ona zarar vermezler."

Veliaht prensin etrafındaki aura yükseldi. "Yaparlar mı yapmazlar mı bilmiyorum ama Solis'in güneye gitmesi için baskı yapmaya devam ediyorlar. Kendi gündemleri var ve kayıp fae'lerin arkasında kimin olduğunu hâlâ bilmiyoruz. Bir Archon olmadığını kim söyleyebilir?"

"Elbette *yapmazlar*," dedi Nuwin hafifçe. "Bir archon fae kaçırmaz. Nolularla yüzyıllardır barış içinde yaşıyoruz ve Ilara'nın da dediği gibi, olanları düzeltecektir."

"Yüzyıllardır sadece iyi beslendiğimiz için barışın var olduğunu unutuyorsunuz, ama artık durum böyle değil." Norivun gözlerini kapıya dikti. "Babam ister kabul etsin ister etmesin, huzursuzluk her geçen gün daha da artıyor. Bir kış önce sadece Crimsonale ve Wormiful endişeliydi. Şimdi ise *tüm* archonlar krallarını öyle ya da böyle sorguluyor. Bunun en son ne zaman olduğunu hatırlıyorsun?"

Nuwin'in kaşları çatıldı ama cevap vermedi.

Veliaht Prens'in kaşları daha da çatıldı. "Ilara tarlaları açlıktan öleceğimiz endişesini ortadan kaldıracak kadar doldurana kadar, onun tutulmasını istiyorum."

Bu toplantılardan uzak durmasını istiyorum. Onun hepsinden uzak tutulmasını istiyorum. Hiçbirinin onu planladıkları şey için bir tehdit olarak görmesini istemiyoruz."

"O zaman ben daha hızlı çalışırım," diye teklif ettim. "Herhangi biri harekete geçmeden önce kıtayı düzelteceğim. Eğer kral beni Dava'nın dışına çıkarırsa, daha fazla zamanım olur. Gece gündüz tarlalarda çalışabilirim. Elbette *bu*, Yükselen Kraliçe Duruşması'ndan daha önemli."

Prens Norivun'un gözleri kapandı. "Eğer Deneme'nin dışında kalırsanız, evlenmemiz mümkün olmaz. Ayrıca, eğitime ihtiyacın var. Sabahtan akşama kadar tarlalarda tek başına çalışarak yakınlıklarını öğrenemezsin. Büyü yeteneklerin yardım olmadan hızlı bir şekilde gelişmez. Ancak yakınlıklarınızı daha iyi öğrenirseniz, daha hızlı çalışabilir ve daha kısa sürede daha fazla tarlayı onarabilirsiniz. Bunun için Başhemşire Olsander'e ihtiyacın var, bu yüzden şimdiye kadar olduğu gibi devam edeceğiz."

Sesinde çınlayan otorite karşısında dişlerimi sıktım, öfkem daha da arttı. "Matron Olsander'a Deneme'nin dışında olsam bile benimle çalışmaya devam etmesini emredebileceğinizi söylemeyi unutuyorsunuz prensim. O ve ben tarlalarda birlikte çalışarak sadece hayat veren yakınlığımı eğitebiliriz. Bunu emretme yetkisine sahipsiniz."

"Sadece bir yakınlığı eğitemezsiniz. Tam potansiyelinize ulaşmak için hepsinde ustalaşmanız gerekir."

Ellerimi havaya kaldırdım. "O zaman bana hepsini Deneme Sınavı'ndan öğretsin."

Burun delikleri alevlendi. "Babam buna izin vermez."

"Ama eğer onu *Orem*'i geri getirmenin Dava'dan daha önemli olduğuna ikna ederseniz bunu yapabilir. Lütfen ona beni bundan kurtarmasını söyle. Beni evlenmek zorunda bırakma."

Çenesi çalıştı ve içinde bir kas tik tak etmeye başladı.

"Hayır." "Hayır mı?"

"Doğru, hayır. Şimdiye kadar yaptığımız gibi, her sabah tarlalarda çalışıp, öğleden sonraları eğitim yapmaya devam edeceksiniz." Prens Norivun'un dudakları inceldi. "Anlaşıldı mı?"

Ayağa kalktım, sandalye yerde gıcırdıyordu. "Mükemmel, prensim. Bana bir kez daha ne olduğumu hatırlattınız; sarayın ve sizin köleniz olduğumu. Bir daha unutmayacağım." Bununla birlikte ona sırtımı döndüm ve odadan hışımla çıktım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

T Sonraki hafta şifa tarlaları, öğretmenimle eğitim ve bir Deneme randevusuyla geçti. Konsey toplantısının ardından Prens Norivun'a o kadar kızmıştım ki ondan mümkün olduğunca uzak durmaya çalıştım. Prenslik görevlerine geri dönmesinin onu meşgul etmesine yardımcı oldu. Her sabah beni tarlaya götürmesi sadece birkaç dakikasını aldığı için karşılaşmalarımız kısa sürüyordu.

Akşamları beni görmeye çalıştığı zamanlar, kendimi Cailis'e yapıştırırsam kolayca atlatılabilirdi ve buluşmadan sonraki tek Trial yemeğinde, Prens Norivun sevgilimin oturmadığı sandalyeyi kapamasın diye Meegana'nın yanına oturmaya özen gösterdim. Veliaht Prens bütün gece beni izlemiş olsa da, masanın daha aşağısında oturmak zorunda kalmıştı, bu da onu görmezden gelmeyi tamamen mümkün kılıyordu.

Sonuç olarak, üçüncü Deneme yemeği gecesi geldiğinde, veliaht prensin yanında birkaç dakikadan fazla zaman geçirmeyeli bir haftadan fazla olmuştu. Bu beni mutlu etmeli, hatta gururlandırmalıydı ama onu her gördüğümde, kararlılığımıza rağmen içimde bir şeyler sızladı.

Bu tamamen çılgıncaydı ve kendime kız kardeşime verdiğim sözü hatırlattım; bir daha asla prene aşık olmayacak ya da onun beni etkilemesine izin vermeyecektim.

Sözünü unutma, Ilara.

"Bu renk sana çok yakışmış." Lord Waterline'in yorumu beni şimdiki zamana geri döndürdü. Üçüncü talibim bana doğru eğildi ve bir parmağını kolumda gezdirdi.

"Teşekkür ederim." Reddetmeme rağmen bana yaklaşıncaya geri çekildim.

"Ve sen kokuyorsun ..." Derin bir nefes aldı. "Ağız sulandırıcı."

Şarap kadehimi masadan kaptım ve uzun bir yudum aldım.

Lord Waterline oldukça can sıkıcı olmaya başlamıştı ama en azından ikinci randevumu yaptığım Lord Arcane Woodsbury kadar kötü değildi. Onu düşündükçe ürperiyordum ve Deneme'nin her taliple sadece bir kez çıkma zorunluluğu getirmesine seviniyordum çünkü Isalee Bölgesi başyargıcının üçüncü oğlu olan Lord Woodsbury tüylerimi diken diken etmişti, benimle ilgilendiği için değil. Gecenin büyük bir kısmını genç hizmetçi kızlardan birini izleyerek geçirmişti. Kız hâlâ olgunlaşmanın ortasındaydı. Kanat tomurcukları gömleğinin içinden filizlenmişti ama on dört kıştan fazla olamazdı. Buna rağmen Lord Woodsbury onu hevesle izlemişti; kızın hâlâ bir çocuk olduğu düşünüldüğünde ilgisi kuduz ve görgüsüzceydi.

Titreyerek o iğrenç anıyı bir kenara ittim.

En azından Lord Waterline öyle bir izlenim vermiyordu. Yine de ailesinin emlak kasalarındaki servetinden bahsedip dururken onu dinlemekte zorlandım. Yapacak daha iyi bir şey bulamadığım için elbisemin dikişini çekiştirmeye başladım.

Bu gece, Osaravee'den olmamama rağmen koyu kırmızı bir elbise giydim. Yakası kare şeklindeydi, Daiseeum'un benim için seçtiği daha önceki elbiseler kadar cüretkâr değildi, ama tam oturmuştu, bu da göğüs dekoltemin kabardığı anlamına geliyordu. Lordun bakışları tekrar tekrar göğüslerime sabitlendiğinde, keşke bir çadır giyseydim diye düşündüm.

"Daha önce babamın Harriavee'deki üçüncü mülkümüzü güvence altına aldıktan sonra her binayı gümüş uçlu kulelerle süslemeye karar verdiğinden bahsetmiş miydim? Her binanın her köşesine saf gümüşten bir kule yerleştirildi. Bu gümüş elbette madenlerimizden birinde çıkarıldı. Bildiğiniz gibi çok sayıda madenimiz var."

"Tabii ki var." Şarabımı bitirdim ve servis personeline bir tane daha getirmelerini işaret ettim. Kısmen ilgili taklidimi sürdürebilmem için alemde yeterince alkol yoktu.

"Ama ailemin bu kadar zenginliği yeter. Bana biraz daha kendinizden bahsedin, Leydi Seary. Siz de saygın bir soydan geliyor olmalısınız." Bakışları milyonuncu kez göğüs dekolteme kaydı. "Sizin gibi yapılı biri zamansız güzelliklerin müjdecisi olmalı."

Her nasılsa, gözbebeklerini yakıp kül etmemeyi başarmıştım. "Yeni tanıştığınız kadınlara karşı hep böyle çekici misinizdir, Lord Waterline?"

Yüzünü avucunun içine alırken sırtıttı. "Sence ben çekici miyim? Bunu duymak çok hoş."

Gözlerimi devirdim, buna engel olamadım. Lord Waterline da Vorl kadar kibirliydi. Üstüne üstlük, ailesinin zenginliği ve mülk sahipliği konusunda o kadar kendini beğenmiş biriydi ki, sırf büyük egosunu teyit ederken sürekli kendine bakabilmek için her yerde bir ayna taşımamasına şaşırırdım.

"Elbisenizin kesinlikle çok fazla düğmesi var." Soylunun parmağı omzum boyunca ilerleyerek ensemdeki ilk düğmeye kadar geldi. Sanki çözmeyi umuyormuş gibi düğmeye hafifçe dokundu. Daha yakına eğildi, sıcak nefesi tenime değiyordu. "Daha sonra düğmelerini açmak için yardıma ihtiyacın olursa, seve seve yardım ederim."

Havada büyük bir yüksek büyü dalgası dolaşırken irkildim. Kimden geldiğini bakmadan anladım.

Masanın diğer ucunda oturan veliaht prensin yüzünde vahşi bir hırıltı vardı ve bu hırıltı tamamen Lord Waterline'a yönelikti. Prens Norivun bütün gece cinayete sanayeler kalmış gibi görünüyordu.

Ancak herkes gecenin bitmesini dilemiyordu. Nuwin'le sohbet ederken Meegana'dan yumuşak bir kahkaha geldi. En azından birimiz iyi vakit geçiriyordu.

"Söyleyin bana, Lord Waterline," dedim ve koltuğumda eğilerek elinin düşmesini sağladım. "Son zamanlarda hiç iyi kitap okudunuz mu? Az önce kale kütüphanesinden *Fae ve Kudret* adlı harika bir hikâyeyi bitirdim. Binlerce kış öncesinden gelen bir prensesin, bizimkini fethetmeye gelen yabancı bir diyardan gelen bir güce karşı ayaklanmasını anlatan ilgi çekici bir hikâyeydi. Romantizm, macera ve en destansı savaş sahneleri vardı. Gerçek bir zevk. Okudunuz mu?"

Genç lordun bakışları bir kez daha göğüs dekolteme sabitlendi. Burun deliklerim alevlendiğinde ve karnımda bir büyü gümbürtüsü oluştuğunda başını kaldırdı.

"Pardon, ne dedin?"

"*Fae ve Kudret*'i okudun mu diye sordum?"

"Okumak mı? Hayır, ben okumam. Okumak benim için çok sıkıcı. Çok sıkıcı, sence de öyle değil mi?"

Hizmetçinin getirdiği taze şarap kadehimi elime aldım. "Sana yeni bitirdiğim bir kitabı okuyup okumayacağını sorduğumu dűřünürsek, hayır, katılmıyorum." Bir yudum daha aldım ve bu akşamın daha ne kadar süreceğini merak ettim. Eđer Lord Waterline ile zorla evlendirileceğim gün gelirse, *Of Fae and Might*'taki kadın kahramandan birkaç tüyo alıp onun taşaklarını tıraş edebilirdim.

Lord Waterline yine bir parmağını kolumda gezdirdi ve masanın ucundan bir sandalye gıcirtısı geldiğinde Leydi Furyful'un gazabına uğramama iki saniye kalmıştı.

Prens Norivun kanatlarını açarak ayağa kalktı. "Sanırım bu kadar yemek yeter, hepiniz aynı fikirde değil misiniz? Belki de hepimiz kalkmalı ve biraz kaynaşmalıyız."

Nuwin homurdandı, Leydi Endalaver kendini Norivun'un yanına yapıştırırken veliaht prensle benim aramda bir bakış attı.

"Bence bu harika bir fikir," diye mırıldandı. "Balkona çıkalım mı?"

Dudaklarını yukarı kaldırdığında karnım sıkıştı. Elbette bu gece *onunla* eşleşmişti ama Georgyanna'nın yağlı manipűlasyon yakınlığını havada hissetmeme rağmen Kış Sarayı varisinin ona kısa bir gülümseme ya da ilgisiz bir bař sallamadan başka bir řey verdiğini henűz görmemiştim.

"Aslında ben hepimizin burada kaynařabileceđini dűřünüyordum. Gruplar halinde konuřmak daha eđlenceli, sizce de öyle deđil mi Leydi Endalaver? Aslında bunu bu yemeklerde daha sık yapmaya bařlamamız gerektiđini dűřünüyordum." Prens Norivun onun cevabını beklemedi ve Lord Waterline ile benim oturduđumuz yere dođru yürűdü.

"Leydi Seary, şarabınızı tazeleyebilir miyim?" diye sordu Prens, Lord Waterline'a ters ters bakarken sesi ısırgandı.

"Oh, bunu yapabilirim." Lord Waterline sandalyesini geriye itti, ancak veliaht prens ayağını sandalyenin ayağının arkasına iterek hareketini durdurdu.

"İzin verin, gerçekten. Zahmet olmaz." Veliaht Prens sandalyemi geri çekti ve şarap kadehim daha yeni doldurulmuş olmasına rağmen elini uzattı.

Leydi Endalaver masanın ucundan hiddetlendi.

Çatırdayan enerji prensin etrafını sardı. Beni izledi. Bekliyordu. Safır gözlerinde fırtına bulutları dolaşıyordu.

Eline baktım. Konsey toplantısının üzerinden o kadar zaman geçmişti ki öfkem o kadar şiddetli değildi ama bu onun bana bakışını değiştirmemişti. Ben hâlâ onun emrindeki hizmetkârıydım. Sahip olması gereken nesnesiydim. Babasından beni Deneme'den azat etmesini istemesi için neredeyse yalvaracaktım ama etmemişi.

Hala . . .

Sevgilime baktım. Lord Waterline bana boğucu bir gülümseme verdi.

Ock. Prensın uzattığı eli tuttum. *Kötünün iyisi.*

Prensın yanında durduğumda, elimi dirseğinden sıkıca geçirdi. Bu basit dokunuşla içime bir farkındalık dalgası yayıldı. Yan yana, bizi odanın bir köşesinde bekleyen şarap şişelerine doğru götürdü.

"Benden kaçıyordun," dedi aurası yükselirken nefesinin altından. "Öyle mi?" Masumca cevap verdim.

"Yaptın ve bunu biliyorsun. Bunun sona ermesini diliyorum."

Dişlerim birbirine çarptı. "Ve burada bu korkunç randevularda acı çekmek zorunda kalmamayı diliyorum. Sanırım hepimizin asla gerçekleşmeyecek dilekleri var, değil mi?"

"Benden bir hafta boyunca kaçmana neden olacak kadar korkunç ne yaptım?" "Bana sadece senin sahip olduğun bir nesne olduğumu hatırlatmaktan başka emredebilir misin? Hiçbir şey."

Olduğu yerde durdu ve kanatları sıkıca kapandı. "İlara." Dudaklarından dökülen ismim omurgamda bir ürperti yarattı. "Öyle demek istemedim-" Bir elini saçlarında gezdirdi. "Kahretsin, toplantıda her şeyi berbat ettiğimi biliyordum." Hırladı. "Söylemeye çalıştığım şey-" Öfkelenerek bir elini tekrar saçlarının arasından geçirdi.

Kaşlarımı kaldırdım. "Evet?"

Burun delikleri alevlendi ve etrafındaki aura o kadar içgüdüsel bir hal aldı ki, sanki katıksız gücü her tarafımı sarmış gibi hissettim. "Özür dilerim. Bu Deneme'den kurtulmak istediğinizi biliyorum."

"İstiyorum."

"Ama bunu durduramam, Ilara. Ben kral değilim." "Yine de neden denemiyorsun?"

"Ben yaptım. Duruşma başlamadan önce sizi bu tarihlerden serbest bırakmak için birkaç kez denedim ama kral bunu reddediyor."

"Ama bu sadece tarihlerdi. Dava'dan tamamen çekilmek istiyorum ve krala en son sorduğunuzda, bu kralın onunla ne yaptığımı bilmesinden önceydi.

Orem. Keşke tekrar denesiniz-"

"Yapamam, Ilara," diye hırladı. "Yapmayacağım. Ayrıca, babam emir almayacak. Talep etsem bile reddeder."

Duruşma'dan tekrar serbest bırakılacağıma dair beslediğim tüm umutlar soldu ve öldü. İçimde öfke yükseldi ve ayağımı yere vurmaya başladım. "Ne utanç verici. *Bana* kesinlikle kolayca hükmediyorsun."

Gözleri kısıldı. "Mesele bu mu? Sana emretmem mi?" Yutkunmaya çalıştım, sonra kıpırdanmaya başladım. "Bundan hoşlanmıyorum," diye tısladım sonunda. "Hayatım tamamen benim kontrolümün dışında ve sonra sen onu sadece

bana güçsüz olduğumu hatırlatarak daha da kötüleştiriyor."

"I . . ." Ağzı açıldı, sonra kapandı ve kaşları çatıldı. "Ben ... Fae'lere komuta etmemeye *alışkın* değilim. Bu bana küçük yaştan beri aşılıyor. Ama ..." Kaşları çatıldı. "Bunun seni nasıl hissettirdiğini anlayabiliyorum." Derin bir nefes aldı ve sonra sessizce, "Ne olursa olsun, özür dilerim Ilara. Sana böyle hissettirmek istememiştim."

Her nefes alışımında göğsüm inip kalkıyordu ve aniden şarap kadehimin hâlâ elimde olmasını diledim, böylece prence rağmen tutunacak bir şeyim olacaktı.

"Bunu mu demek istiyorsun?" Ben de cevap verdim.

"Evet," diye homurdandı. "Seni sahip olduğum bir nesne olarak görmüyorum. Hiçbir zaman da görmedim. Ben sadece ... Fae'lere hükmediyorum. Yaptığım şey bu, ama bunun seni önemsiz ve güçsüz hissettirdiğini anlayabiliyorum ve bunun için özür dilerim. Niyetim bu değildi."

Ona dikkatle baktım, çünkü kalbim aniden çok hızlı atmaya başlamıştı. "Ama ben böyle hissediyorum. Ne zaman bana isteklerine karşı koyamayacak kadar güçsüz olduğumu hatırlatsan, sana olan öfkem geri geliyor."

Burun delikleri alevlendi. "Ilara," dedi o kadar hırçın bir sesle ki nefesim kesildi. Çenemi kavradı ve parmaklarının tenimdeki hissi binlerce sinir ucunun canlanmasına neden oldu. "*Özür dilerim.* Bunu yapmak istememiştim. Bu bir alışkanlık, ama daha iyi olmaya çalışacağım."

Bir an için cevap vermek bir yana nefes bile alamadım. Kış Sarayı'nın veliaht prensi, tahtın varisi, Solis kıtasının bir sonraki *kralı*, bana emir verdiği için özür diliyordu. Bunun da ötesinde, bana bir daha emir vermemeye çalışacağını söylüyordu. Başkalarına emir vermek onun doğuştan hakkıydı ama benim için bundan vazgeçeceğini söylüyordu. Ya da deneyeceğini.

"Lütfen özrümü kabul edin." Başparmağını çenemde hafifçe gezdirdi ve omurgamda bir ürperti oluştu. "Lütfen bunu telafi etmeme izin ver."

Kalbim gittikçe daha sert atıyordu. Artık göğsümde dörtnala koşan bir canavara dönüşmüştü. Prensın sesi samimi geliyordu. Samimi *görünüyordu* ama sonuçta hakkı olan bir şey için neden bu kadar pişmanlık duysun ki? Bu benim ondan nefret etmeme neden olsa bile mi?

Düşüncelerim yeniden dönmeye başlamıştı ve içim ısıniyordu. Bu erkek benim üzerimde öyle bir güce sahipti ki, üstelik tüm bunlar hapsedilmemle de ilgili değildi.

Bir adım geri çekildim, aklımı karıştıran yakın teması kesmek için her şeyi yapardım. "Pekâlâ. Özrünü kabul ediyorum."

Yüz ifademi incelerken eli düştü. "Öyle mi?" Derin, sakın bir nefes aldım. "Evet."

Gülümsedi ve saf güzelliği beni boğmakla tehdit etti. *Kutsal Anne, bu erkekte ne var?*

Yaklaştı ve kar ve sedir kokusu bana çarptı. Anne, o her zaman çok güzel kokardı.

Dudakları daha da kıvrıldı. "Sanırım sana bir içki sözü vermiştim."

Yürümeye devam ederken kolunu tekrar kavradım. Prens beni şarap masasına ulaşana kadar itti.

Arkasında duran hizmetçi doğruldu ve kekelemeye başladı, "Efendim, özür dilerim, Ekselansları. Size ne getireyim? Masadaki şarap hoşunuza gitmedi mi? Ben-"

"Sorun değil. Her şey yolunda, ama lütfen Lumalisbee'den bir şişe alırsanız, özellikle de doğu düz etiketini, minnettar olurum."

Hizmetçi eğildi. "Elbette, prensim."

Odayı tararken ayağımı yere vurdum, düşüncelerim hâlâ prensin özrünün etkisindeydi. Hizmetçi üst raftaki şişeye ulaşmak için bir tabure çıkarırken havada bir sohbet uğultusu dolaşıyordu. Duruşma'daki kadın ve erkeklerin çoğu Prens Norivun'un ayakta durma ve kaynaşma önerisine kulak vermişti.

Meegana ve Nuwin altı erkekten oluşan bir gruba katılırken, Leydi Leafon ve geceki talibi çoktan dışarıdaki labirente doğru kaymıştı. Hepsi konuşurken arada bir gülüyorlardı ve Meegana genç prene adeta gülümsüyordu. Ancak Nuwin her zaman olduğu gibi nazik bir randevucu olsa da, Meegana'ya karşı davranışları gerçekten ilgilenmekten çok kibar görünüyordu.

Orada bulunanlar arasında sadece Leydi Endalaver sinirli görünüyordu. Lord Waterline'ın yanına gitmiş ve ona bir şeyler fısıldıyordu. Genç lord başını salladı, gülümsemesi aptalca bir hal aldı.

"Bu akşamki randevunuz keyifli geçti mi?" diye sordu prens, hizmetkâr bir şişe alıp doğru etiket olmadığını fark edince geri koyarken ses tonunda bir gerginlik vardı.

Homurdandım. "Keyifli mi? Hayır, ben öyle demezdim."

"Lord Waterline kollarınız ve omuzlarınız dışında herhangi bir yerinize dokundu mu?" Ses tonundaki keskinlik jilet gibi keskinleşti. "Masanın altında benim göremediğim bir şey mi oluyor?"

"Hayır. Neden sordunuz?"

Prensın çenesi büküldü. "Çünkü sen beni görmezden gelerek etkileyici bir iş çıkarmış olsan da ben sana tam tersini yapıyordum. Lord Waterline'ın bütün gece sana dokunduğunu fark etmeden edemedim. Masanın altından senin hoş karşılamayacağın şeyler yapmadığından emin olmak istedim."

Elimi sinirli bir şekilde saçlarımın arasında gezdirdim. "Hayır, masanın altında hiçbir şey olmuyor."

"Güzel." Hizmetkâr nihayet doğru şişeyi bulduğunda ondan yayılan auranın bir kısmı söndü.

Hizmetçi her ikisi için de güney şarabından cömert porsiyonlar doldurdu.

Bi

z. Veliaht Prens kadehini benimkine tokuşturdu. "Solls."

"Solls." Bir yudum aldım ve dut aromaları ve odun dumanı patlaması dilimin üzerinde yuvalandı.

Bunun tadını çıkararak dans pistinin yakınında duran gruba geri döndüm ve Meegana'ya doğru ilerledim. Çok güçlü ve ustaca bir auranın sırtıma vurduğunu düşününce veliaht prensin hemen arkamda olduğunu anladım.

Arkadaşımın yanına vardığımda gülümsedi ve bana yer açtı, ben de Nuwin Solisarium Akademisi'ndeyken öğrencilerine yaptırdığı iksirlerden birini yanlışlıkla hocasının yutmasıyla ilgili bir hikâye anlatmaya başladığında yanına sokuldum. Öğretmenin boynuzları çıkmış ve bir hafta boyunca çıkmış.

Bunu bir kahkaha sesi izledi, ardından bir dişi mırıldandı: "Prens Norivun, işte buradasınız."

Leydi Endalaver yanıma çarpıp beni grubun içinde öne doğru iterken kadehimdeki şarabı akıtınca kaskatı kesildim. Yerimi alarak prensin yanında durdu.

"Bir an için, sanki sen olduğunu unutmuş gibiydin. Bu geceki randevum," diye devam etti o ipeksi ses tonuyla.

Prens kadehini dudaklarına götürdü ve bir yudum daha aldı. "Hiçbir şey unutmadım, Georgyanna."

Onun adını dudaklarında duyunca kalp atışlarım hızlandı ve içimde istenmeyen bir kıskançlık ateşi parladı. Daha sert nefes alarak saçma tepkimi engellemeye çalıştım ama Georgyanna'dan tamamen veliaht prene yönelik ağır dozda bir büyü fişkırdı.

O yağlı his havada süzülüp midemi bulandırdı ve ben de Başhemşire Olsander'ın bana söylediği gibi Kalkanımın yukarıda kalması ve başkalarının büyüsunün beni etkilemesine izin vermemek için büyümü sıkıca kavradım. Geçen hafta denge aletinde yaşadığım fiyaskodan sonra, Kalkanımı daha iyi kontrol etmeyi öğrenmek için saatler harcamıştım.

Veliaht Prens'in boğazından yumuşak bir hırıltı yükseldi ve alçak bir ses tonuyla, "Gerçekten mi Georgyanna... ne kadar amatörce bir hareket. Herhangi bir erkeği, yakınlığını ona zorla kabul ettirmeden etkileyemiyor musun?" Ondan bir adım uzaklaştı ve kadehini dudaklarına götürdü.

Bir güç emişiyle, o yağlı his havadan kayboldu. Georgyanna'nın dudakları aralanırken Meegana ve Nuwin, çevremizdeki diğer erkeklerle birlikte güldüler. Yanaklarında şiddetli bir renk patlaması oluştu.

Bana ters ters baktı, ifadesi o kadar kötüydü ki prensin onun maskaralıklarına yenik düşmeyecek kadar güçlü olmasından duyduğum rahatlama yok oldu. Bana attığı bakış, prensin tepkisinin suçlusunun *ben* olduğumu gösteriyordu, çünkü öfkeli bir enerji etrafındaki havayı titreştiriyordu.

Şarap kadehimi yere bıraktım. "Sanırım ben dışarı çıkacağım. Bana katılmak ister misin Meegana?"

Meegana başını salladı ve elindeki bardağı Nuwin'e uzattı. "Bunu tutabilir misin?"

Nuwin, Dava'daki bir başka erkekle, yine Prinavee Bölgesi'nden olan uzun boylu ve zayıf bir periyle konuşmaya devam ederken bunu kolayca kabul etti.

Meegana kolunu benimkine doladı. Prens Norivun kadehinin kenarından bizi izlerken ona minnetle gülümsedim.

Meegana ve ben dışarı çıktığımızda Georgyanna'nın ölümcül bakışları nihayet beni terk etti.

Yemekhanenin sıcaklığı arkamızda kaybolurken gökyüzünden hafif bir kar serpintisi düşüyordu. Altımızdaki buzlu topiary labirent ay ışığında parılıyordu. Beatrice ve sevgilisi çoktan gitmişlerdi ama balkonun önünde uzanan karanlık bahçeden kahkaha sesleri geliyordu. Kayboldukları yerin orası olduğunu tahmin edebiliyordum.

Matron Olsander'ın bana öğrettiklerine odaklanarak, beni sıcak tutması için ateş büyümü çağırdım. Küçük bir alev çekirdeğinin uzuvlarımın arasından süzüldüğünü hayal ettim. Bir saniye sonra, tenimde patlayan tüylerim diken diken oldu.

Meegana kollarını kendi etrafında sardı ve balkondaki ateş çukurlarından birine doğru yöneldi. Oraya ulaştığında iki elini birden uzattı. "Lord Waterline ile randevunuz nasıl geçti?"

Zorla gülümsedim ve doğal ateşin beni çağırmasına izin vererek ona katıldım. "Gerçekten mi? Berbat. Sürekli bana dokunuyor ve gerçek bir sohbeta hiç ilgi duymuyor. Bunun yerine, kendisinin ve ailesinin ne kadar muhteşem olduğunu anlatırken göğüslerime bakıp duruyor. Peki ya sen? Nuwin nasıl?"

Güldü, sesi gerçekte. "Aslında oldukça komik biri. Tüm kadınları etkilediğini bilmeme rağmen ondan hoşlanıyorum."

Sırıttım. "Ben de ondan hoşlanıyorum. Tanıştığımızdan beri bana karşı hep iyi davrandı."

Ellerini ateşin önünde daha fazla yelpazeledi. "Onu *bu haliyle* seviyor musun? nasıl?"

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Hayır, hayır, hiç de değil. Daha çok kardeşçe bir şekilde."

Gülümsedi, omuzları gevşedi.

"Bu ondan bu şekilde hoşlandığın anlamına mı geliyor?" Alay ettim. Güldü. "Belki mi?"

Ben de onunla birlikte güldüm ve ikimizin sesi o kadar doğaldı ki ateşin sıcaklığı bizi ısıtırken daha da rahatladım.

"Prens Norivun size karşı oldukça korumacı görünüyor," dedi bir anlık rahat sessizliğin ardından.

"Öyle." Kaşlarımı çattım ve dudagımı dişledim. "Tanıştığımızdan beri böyle. Görünüşe göre ben onun sahip olmaktan hoşlandığı değerli bir malım." Cevabım çok kolaydı, çok otomatikti, çünkü bu geceye kadar hep böyle düşünmüştüm, ama prensin önceki yorumları beni duraksatmıştı.

"Annem onun yanındayken dikkatli olmam konusunda beni uyarmıştı, ancak onunla evlenmek için elimden gelen her şeyi yapmamı da söylemişti."

Midem sıkıştı. "Öyle mi? Neden sana ona karşı dikkatli olmanı söyledi?"

"Ünü yüzünden. Pek affedici değildir ve tehlikeli. Bilirsiniz, Fae'leri ne kadar kolay öldürebildiğini."

"Sana zarar vereceğinden mi endişeleniyorsun?"

Başını eğdi ve ellerini ateşin sıcaklığında daha fazla ovuşturdu. "İlk geldiğimde evet derdim, ama şimdi? Bilmiyorum. Bazen gerçekten nasıl biri olduğunu merak ediyorum. Yani, herkesin söylediği kadar korkunç biri mi, yoksa hepsi bir yanlış anlaşılma mı?"

Alt dudağımı biraz daha dişledim. "Ben de aynı şeyi merak etmiştim," diye itiraf ettim. "Bazıları kaledeki kaybolmaların ardında onun olduğunu söylüyor,

Yine de. Belki de onun korkunç biri olduğunu düşünmekle aptallık ediyordumdur." Omurgam dikleşti. "Bunu kimden duydun?"

"Michas Crimsonale." Başını balkon kapısına, Michas'ın diğer soylularla birlikte içeride durduğu yere doğru salladı. "Ama başkaları da bunu söylüyor. Veliaht Prens'in ekinlerle ilgili endişelerini dile getiren herkesi susturduğunu söylüyorlar." Omuz silktilti. "Ama ben bunun prens olduğunu sanmıyorum. Michas ondan nefret ediyor. Bunu herkes biliyor, o yüzden tabii ki dedikodu yayacaktır."

Kaşlarım kalktı, Meegana'nın da prensin masum olduğunu düşünmesinden değil, sanki Soliler arasında *oremin* ölmekte olduğu gerçekten sıradan bir bilgi haline geliyormuş gibi, ürün kıtlığından bu kadar kolay bahsettiği için.

Tam ona ekinlerle ilgili başka ne duyduğunu soracaktım ki balkonun sonundaki kapı açıldı.

Lord Waterline dışarı çıktı. "Leydi Ockson? Sanırım Nuwin sizi arıyor."

"Ah?" Meegana'nın gözlerinde heyecan dans ediyordu ve bana özür dileyen bir bakış attı.

"Git." Onu uzaklaştırdım. "Onunla randevunuzun geri kalanının tadını çıkarın." Gülümsedi ve uzaklaşmadan önce elimi sıktı.

Lord Waterline ile balkonda yalnızken, o yaklaştıkça tüylerimin diken diken olmasını engellemeye çalıştım.

"Peki ya sen? Randevumuz için hazır mısın?" Yaklaştı ve nefesi alkol kokuyordu ama bundan daha fazlası beni temkinli yaptı. Sisli bir

Gözlerini parıltı kaplamıştı, ifadesi neredeyse sersemceydi, sanki o da sadece dışlanmış pazarlarda satılan bir tür yasadışı maddeye katılmış gibiydi.

"Sanırım," demek için kendimi zorladım. "Ne yapmak istiyordun?"

Daha da yaklaştı ve ondan bir ısı dalgası yayıldı. Kalkanıma çarptı ve gücü neredeyse nefesimi kesiyordu.

Şehvet Kalkanımı kapladı ve bir başlangıçla, ilk eğitim günümde tespit ettiğim baştan çıkarma eğilimine sahip olan erkeğin Lord Waterline olduğunu fark ettim.

Titreyerek içimdeki büyüü alevlendirdim, Kalkanımın kaymasına izin vermemeye odaklandım ama dikkatim Kalkanıma o kadar odaklanmıştı ki bu kadar yaklaştığını fark etmedim. Kolu belime dolanıp, geri çekilmeye çalışsam da beni kendisine çektiğinde içimden bir şaşkınlık çığlığı yükseldi.

"Odamdan güzel bir manzara var. Size gösterebileceğimi düşünüyordum."

Sıcak nefesi boynuma çarptığında irkildim ve yakınlığı daha da arttı.

Sıcak, nabız gibi atan ihtiyaç Kalkanımın her satırını kapladı. *Konsantre ol. Bir saniye bile bırakma.*

"Hayır, hiç sanmıyorum." Kendimi onun kollarından kurtarmaya çalıştım ama tutuşu sıkılaştı ve içinden bir öfke parıltısı yükseldi.

"Neden buna karşı çıkıyorsun?" Adam sırtıttı, yüzünde akli dengesi yerinde değilmiş gibi bir ifade vardı.

"Çünkü bir erkeğin bana yakınlık duymaya zorlamasıyla zihnimin bulanıklaşmasını istemiyorum."

"Yakınlığımı seni daha önce hiç olmadığın kadar tatmin etmek için kullansam bile mi? Seni zonklatabilirim, bunun için *yalvarırsın*, çok ateşli olursun." Şimşek gibi hareket etti. Göz açıp kapayınca kadar beni balkonun korkuluklarına yapıştırdı.

Beni geriye doğru eğdiğinde bir çığlık attım, omurgam acı verici bir şekilde kamburlaştı. Kalçalarımı kabaca kavradığında çılgınca ittim. Vorl'un saldırılarının görüntüleri zihnimde canlandı ve bir anlık panik beni tüketti. *Bir daha olmaz. Bir daha olmaz.*

Ama tam o asırlık çaresizlik hissi beni yutmakla tehdit ederken, kendimi artık zayıf ya da sihirsiz olmadığımı hatırlamaya zorladım.

Kalkanım güçlüydü. Onun yakınlığına direniyordum ve artık gücüm vardı. Muazzam bir güç.

Keşke kullanmayı seçseydim.

Sandus'un bana öğrettiği bir manevra düşüncelerimin önüne geçti ve Lord Waterline tam ağzını ağzıma dayamaya çalışırken, eğildim ve vurdum, parmaklarımı ön koluna doladım, sonra ittim ve derimde bir ateş patlamasıyla döndüm.

Lord Waterline bileğini geriye büküp aynı anda yaktığımda acı içinde inledi ama bir sonraki hamlesini görmek için beklemedim. Balkondan kaçtım ve içeri daldım.

Kapı arkamdan çarparak kapandı ve tüm gözler bana çevrildi.

Sadece Georgyanna, veliaht prens ve yarım düzine erkek kalmıştı.

Bana doğru bir bakış attı ve veliaht prensin rahat gülümsemesi kayboldu. Grubun arasından sıyrıldı, yakınlığı artarken bana doğru adım attı, aurası o kadar güçlüydü ki beni yutmakla tehdit ediyordu.

Bana ulaştığında "Ne oldu?" diye sordu.

Balkonun kapısı açıldı ve Lord Waterline tökezleyerek içeri girdi, o sersem ifade hâlâ yüz hatlarını boyuyordu. Yanık bileğini bir buz halkası çevreliyordu, ikinci yakınlığı olan su elementi yarasına iyi geliyordu.

Veliaht Prens hareketsiz kaldı ve etrafındaki hava donmuş gibiydi. "O ne yaptı?"

Her kelime sanki konuşması için gerçekten konsantre olması gerekiyormuş gibi çıkıyordu. Tüm enerjisi Lord Waterline'a odaklanmıştı ve şimdi herkes arkamızdan devam ederken, prensin öfkesinden tamamen habersiz bir şekilde şarap masasına geri dönüyordu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdim kollarımı kendime sarıp ellerimi pazularıma sürerken. "Kaçtım. Sandus'un bana öğrettiği bir hareket ve ateşe olan yakınlığım ile Kalkanımın küçük bir yardımı sayesinde hiçbir şey yapamadı."

Prens Norivun'un yüzünde bir gök gürültüsü bulutu oluştu, gözleri şiddetli bir fırtınaya benzeyene kadar karardı. "Size saldırdı mı?"

"Evet ve baştan çıkarma özelliğini benim üzerimde kullanmaya çalıştı." Erkeğe doğru bir bakış attım. Garip bir şekilde Georgyanna da masada ona katılmıştı. Ona tekrar fısıldıyordu ve Lord Waterline'ın fiziksel olarak karşılık verdiğine, vücudunun gevşediğine yemin edebilirdim.

Kadın dönüp gittiğinde genç lord başını salladı, sonra avucunu alnına götürüp arkasına baktı. Yüzünü gerçek bir şaşkınlık kaplamıştı ve o anda *anladım*.

Yemekte tam bir baş belası olmasına rağmen, Lord Waterline balkonda bana bilerek saldırmamıştı. Leydi Endalaver bunu yapması için onu manipüle etmişti ve görünüşe bakılırsa az önce ne yaptığının farkında bile değildi.

Kutsal Anne. O gerçekten şeytan.

Ama ben prene tanık olduklarımı anlatamadan ağzından vahşi bir hırıltı çıktı ve Prens Norivun adım adım uzaklaştı.

"Prens mi?"

Ama o cevap vermeden ileri doğru uçtu, tüm tavrı değişti ve kanatlar üzerinde ölüme dönüştü.

Güçlü yakınlığı attığı her adımda artıyordu ve dehşet verici bir anlayışla, prensin sevgilimi öldüreceğini biliyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15

"W Bu o değil!" Prensın önünde durana kadar koştum, sonra kimse onun tepkisini fark edemeden var gücümle onu ittim. "Dur!"

"Onu öldüreceğim." Norivun'un göğsü hızla inip kalkıyor ve etrafındaki aura kötülükle çatırdıyordu.

Kendimi yere bıraktım. "Onu öldüremezsın."

Gözleri donuk bir maviye dönüştü. "Hayır mı? O zaman neler yapabileceğimi bilmiyorsun." Benden kaçmaya çalıştı ama ben de aynı hızla hareket ettim.

"Prens Norivun, lütfen beni dinleyin."

"İlara. Çekil." Yüz hatları cinayetle boyanmıştı ve hemen bir şeyler düşünmezsem Lord Waterline'ı öldüreceğini biliyordum. Lord sümsük ve aşağılık biri olsa da istismarcı değildi ve balkonda olanlar için suçlanacak kişi o değildi. Georgyanna suçluydu.

Prensın havaya olan yakınlığı etrafımda dalgalanarak beni yerden kaldırdı ve yana doğru savurdu.

"Prensım!" Kendi sihrimi çağırdım ve onunkinin içinden geçtim. Dişlerimi sıkarak içimden gelen büyük bir hava akımıyla ikimizi de kapılardan geçirdim ve tam da yemeğe katılan ilk peri bize doğru bakarken balkona çıktık.

Dışarıda, veliaht prens dikkatini bir kez daha yemek odasına verirken sinirli bir şekilde hırladı. Ben daha nefesimi tutamadan kapıyı açmış ve içeri dönmek üzereydi.

Son saniyede onu kendime doğru döndürdüm ve bir elimle boynuna sarıldım. Kendimi onun gövdesine yapıştırdım ve sonra aklıma gelen tek şeyi yaptım.

Dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Dudaklarımız temas ettiği anda tüm vücudu durdu. Prens sanki zamanda donmuş gibi *hareketsiz kaldı*.

Tadı ağzımı doldururken dilim dışarı fırladı. Kalbim onun bana karşı hissiyle çarparken ellerimi boynuna doladım.

Beni kendine doğru çekerken presten tek bir inilti geldi. Kolları belime dolandı, güçlü ve kuvvetli bir şekilde kavradı ve çarpan aurası etrafımı sardı.

Hava elementiyle olan yakınlığı bir anda vınladı ve sonra balkonun diğer tarafındaydık, gölgeler bizi kucaklarken derin oyuklardan birinde saklanana kadar onun rüzgârıyla uçuyorduk.

Onun mutlak gücü karşısında nefesim kesildi.

Prens hırlayarak dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırdı ve elleri aşağı kayarak arka tarafımı kavradı. Dudaklarından bir hırıltı dökülürken beni yukarı kaldırdı ve geniş göğsüne yasladı.

İçimdeki sıcaklık arttıkça elimde olmadan inledim. Erkek diliyle bir büyücüydü. Ve kokusuyla. Tadı. Aşağıdaki anne, ama bir kez daha onu *istedim*.

"İlara," diye inledi, sesi gırtlaktan geliyordu ve neredeyse hiç fae değildi.

Elleri her yerdeydi, vücudumda, saçlarımda, göğüslerimi avuçluyor, kıkımın kıvrımlarını hissediyordu.

Arzu bacaklarımda arasında birikti ve ardından tatmin edici bir mırıltı geldiğinde burun delikleri alevlendi.

"Sen *benimsin*," dedi alçak bir hırıltıyla.

Bu sahiplenici ifade dudaklarından çıktı ve ilk kez, bunun tamamen gücüne sahip olmakla ilgili olup olmadığını merak ettim, ama sonra odak noktam ağzının tadı ve ellerinin gücü oldu. Şehvet beni öylesine tüketti ki tüm düşüncelerim uçup gitti.

Soğuk hava tenimi öperken meme uçları buz gibi havada zirve yaptı. Prens beni duvara yaslamıştı, elbisem tamamen yukarı kalkmış, iki bacağım beline dolanmıştı ve bir şekilde göğüslerimden birini serbest bırakmış, ölmek üzere olan bir erkek gibi meme ucumla ziyafet çekiyordu.

Ve *anne* ... erkek dilini nasıl kullanacağını biliyor muydu?

Ustaca dokunuşunun altında binlerce sinir ucu canlanırken tısladığımda tekrar homurdandı, ama meme ucumu kafamı boşaltacak kadar sert ısırduğında ne yaptığımızı anladım ve Aşağıdaki Anne, bir kez daha *ailemin katilini* pratik olarak beceriyordum.

"Prens Norivun!" Göbeğim zonklasa da kendimi ondan uzaklaştırmaya çalıştım. "Prens Norivun," diye tekrar soludum, sonra göğsünü tırmaladım.

Ama o sadece daha fazla hırladı, sonra diğer eliyle arkamı kavradı ve yumuşak etimi sıktı.

"Aman Tanrım." Parmaklarından biri klitorisimi gıdıklamak için öne doğru kıvrıldığında başım geriye eğildi. İçimde bir coşku dalgası yayıldı.

"Çok ıslak," diye inledi parmağı nemli girişimi bulacak kadar geri çekildiğinde. İç çamaşırlarımı yana doğru süpürdü ve kalın parmağı içime girmeye başladığında tüm vücudum tutuldu.

Evet, evet. Tanrılar, evet.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Hayır, ne yapıyorum ben?

"Durmalsın." Sırtına vurdum. Shadows yüz ifadesini öylesine vahşi bir güzelliğe büründürdü ki bir an için konuşamadım. Bacaklarım onun etrafında titrerken göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Mutlak ihtiyaç yüz hatlarını karanlık bir çaresizliğe bürümüştü ve onu neden durdurduğumu hatırlamakta zorlandım.

"İlara?" dedi sonunda, sert ereksiyonu pantolonunun içinde şişkinleşirken nefesi kesilmişti.

İkimiz de nefes nefese kaldık, bulutlar etrafımızda uçuşuyordu ama ben bir şekilde fısıldamayı başardım: "Şey, şey..." Düşüncelerimi temizlemeye çalışarak gözlerimi kapattım. "Lord Waterline değildi!" *Evet, işte bu. İşte bu yüzden buradayız.* "Bana saldırdığı için Lord Waterline'in bir suçu yok. Leydi Endalaver onu manipüle etti."

Gözlerini kırptırdı, sonra tekrar kırptırdı.

Kendimi onun pençesinden kurtarmaya zorladım ve sonunda beni ayakta durabileceğim kadar serbest bıraktı. Göbeğim zonkluyordu ama kendimi bir adım uzaklaştırdım.

Bakışları düştü, çıplak göğsümü gördüğünde dudağı vahşice kıvrıldı.

Ben yana doğru sallantılı bir adım daha atıp giysilerimi düzelterek üzerimi tekrar örttüğümde o bana tekrar uzanmaya başlamıştı bile. *Aşağıdaki Anne, neler oluyor? Zar zor işlev görebiliyordum.*

Hırladı ve sesi klitorisime doğru bir karıncalanma gönderdi, ama kendimi onun dokunuşundan uzak tuttum. "Seni durdurmak zorundaydım. Onu öldürmene izin veremezdim ve yapacak daha iyi bir şey düşünemedim, bu yüzden seni öptüm."

Sessizlik.

"Prens Norivun?" Bir nefes daha yutkundum.

"Beni öptün," diye tekrarladı sonunda. Bir saniye daha geçti. "Ne?" Gerçek bir şaşkınlık yüz hatlarını boyadı.

"Lord Waterline değil. Leydi Endalaver. Anlayış göstermedin, ben de onu öldüremeden önce seni öptüm."

Göğsü kabardı ama ifadesi hafifçe düzeldi. "Georgyanna'nın Lord Waterline'ı size saldırması için manipüle ettiğini söylüyorsunuz."

Çılgınca başımı salladım, kalbim hâlâ çok hızlı atıyordu ama en azından soğuk hava ısınan bedenimi serinletmeye yardımcı oluyordu. "Evet, evet, ben de tam olarak bunu söylüyorum."

Bir elini saçlarının arasına soktu, pazusu şişmişti. Vücudunun her çizgisi hâlâ o kadar vahşi bir aura yayıyordu ki ayakta durmakta zorlanıyordum ama kendimi kolumun ulaşamayacağı bir yerde sabit tutmaya çalışıyordum.

"Lord Waterline'ı öldüremezsın." Bir nefes daha yutkundum. *Kutsal Anne, nefes almak ne zaman bu kadar zorlaştı?* "Az önce olanların arkasında Georgyanna var. O değil."

Prensın kafası Georgyanna'nın içeride durduğu yere doğru kaydı. Hâlâ yemek salonundaki fae çemberiyle birlikteydi ve etrafındaki erkeklere her güldüğünde ya da nazlı bir şekilde gülümsediğinde başını arkaya eğerek sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi davranıyordu. Neyse ki, biz balkona uçmadan önce hava unsurlarımızın çarpıştığını görmeyecek kadar uzakta kalmıştık.

Prens derin bir nefes daha aldı ve elini tekrar saçlarında gezdirdi. "Nereden biliyorsun?" diye hırladı sonunda. "O hıyarın değil de onun yaptığını nereden biliyorsun, Lord Waterline?"

"I . . . Kanıtım yok," diye kekeledim, "ama bu benim için her şeyi zorlaştırmaya çalıştığı ilk sefer değil. Lütfen bana güvenin. Bu o."

Denge kirişi olayını kimseye anlatmamıştım ve anlatmayacaktım da. Leydi Endalaver kirli oynadı ama yardım için kimseye koşmayacaktım. Onunla kendi başıma başa çıkmanın bir yolunu bulacaktım. Artık zayıf değildim ve başka bir zorbanın kurbanı olmayı reddediyordum.

"Lord Waterline'ın balkonda kendi aklıyla hareket etmediğinden emin misiniz?"

Gözlerini kaplayan o tuhaf parıltıyı düşündüm, sanki etkilenmiş gibiydi, sonra başımı salladım. "Eminim. Onu manipüle etti."

Prens Norivun derin bir nefes daha aldı, gözlerindeki ateş nihayet soğumuştı. "Bu durumda, Leydi Endalaver biri benimle uğraşırsa ne olacağını anlamak üzere-" Sözüünü yarıda kesti ve bir elini *tekrar* saçlarında gezdirdi.

Kaşlarımı çattım. "Senin neyin?"

Dudakları mühürlendi ve başını salladı. "Yok bir şey, ama bu gece benimle özel bir randevu alacağını sanıyorsa yanılıyor."

PRENS sözüne sadık kaldı. Lady Endalaver prensi özel bir randevuya çıkmaya ikna etmeye çalışsa da Prens Norivun bunu reddetti ve ona defalarca akşam için planladığının bundan ibaret olduğunu söyledi.

Kız onu her yönlendirmeye çalıştığında ya da güzelce surat astığında, adam onu başından savdı ve bu randevunun hâlâ Deneme'nin kuralları dahilinde olduğunu hatırlattı.

Prensle aramızın balkonda ne kadar çabuk açıldığına hâlâ inanmadığım için ikisine de mesafeli duruyordum ama bu, prensin onu her reddedişinde duyduğum memnuniyeti engellemiyordu.

Prensın koruyuculuğu ve sahipleniciliği bir kez daha düşüncelerimi karıştırdı. Birbirimize fiziksel olarak nasıl tepki verdiğimizi boş verin.

Bunca zaman, korumacılığının beni bir varlık olarak görmesinden kaynaklandığını düşünmüştüm, *oremle* yapabileceklerim yüzünden ne pahasına olursa olsun güvende tutması gereken biri. Kıtayı kurtarabilmem için beni koruması gerekiyordu ama bu onun şiddetli arzusunu açıklamakta zorlanıyordu. Beni her öptüğünde, neredeyse ele geçirilmiş gibi görünüyordu. Sanki bir succubus onu tuzağa düşürmüş ve beni sahiplenmesini istemişti.

Yemek salonunda kalanlar dans ederken ya da sohbet ederken etrafımda müzik devam ederken bu düşünceye neredeyse homurdanıyordum. Böyle bir düşünce çok saçmaydı. *Bu kadar* sıra dışı bir şeyin yaşandığı tek zaman

Kalbim sarsılırken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Bir Fae erkeği eşini bulmuştu.

Dudaklarım aralandı ve nefesim kesildi.

Sanki diyarın ekseni kaymış gibi hissettim.

Dengeleyici bir elimi duvara uzattım ve şarap kadehimi sıkıca kavradım.

Bir fae erkeği ancak *eşini* bulduğunda böyle aşırı davranışlar sergileyebilirdi.

Kan damarlarımda gürlerken kalbim daha fazla çarpıyordu.

Georgyanna bir köşede somurtup dururken, Prens Norivun şarap masasının yanında birkaç erkekle konuşuyordu.

Kalbim daha da sert atıyordu.

Hayır, kesinlikle *hayır*. Sebebi bu olamaz.

Ama . . .

Gözlerimi kocaman açarak veliaht prense baktım. Az önce yaşadığım aydınlanma tüm düşüncelerimi yerle bir ederken zihnim patladı. Prens davranışının nedeni *bu* olabilir miydi? Birinin eşini, ruhunun mükemmel yarısını bulması, her erkek peride böyle bir tepki uyandırırđı. Erkeklerin bu bağı dişilerden daha çabuk hissettikleri bilinirdi. Çoğu zaman, dişiler eş bağının tam etkilerini ... kadar hissetmezlerdi.

Boğazım yutkunmak için düğümlendi. Ta ki ilk yatakta bağ mühürlenene kadar.

Oh Kutsal Anne.

Ona verdiğim tüm tepkileri düşünürken kalbim çılgınca çarpıyordu. Kadınların aralarındaki bağa dair bir şeyler yakalaması duyulmamış bir şey değildi. Özlem. Şiddetli çekim. Arzu. Onun varlığında rahatlamak. Onun arkadaşlığını arzulamak.

Ve ben bunların *hepsini* hissettim. Bir eş bağı, ailemin katiline karşı neden böyle hissedebildiğimi açıklayabilirdi.

Bakışlarım tekrar Norivun'a yöneldi ama onun dikkati konuştuğu erkekte kaldı.

Aşağıda Anne, bu mantıklı, çok mantıklı. Çünkü veliaht prensin Georgyanna'nın itici kişiliğine rağmen ona gerçekten kur yapmayı reddetmesinin bir başka nedeni de eş bağıydı. Eş bağı oluştuğunda erkekler dişilerine şiddetle bağlanırdı.

Yemek salonunda kalan fae'lerden uzaklaştım ve açık balkona doğru koştım. Havaya ihtiyacım vardı, kafamı boşaltmak için temiz havaya.

Dışarıda, gecenin rüzgârında nefesim kesildi ama bu anıların zihnimde dönüp durmasına engel olmadı. Prensın söylediği tüm o şeyler, cümlelerini kısa kesmeden önce nasıl hissettiğini ima eden şeyler... Bunu kaç kez yapmıştı?

Bunu daha bu gece Leydi Endalaver'den bahsederken yapmıştı. *"Bu durumda, Leydi Endalaver biri benimle uğraşırsa ne olacağını anlamak üzere-"*

Tam söyleyeceği kelime *eşti* ama kendini durdurmuştu çünkü aramızdaki bağdan hâlâ habersiz olduğumu biliyordu ve bunu hissetmemi bekliyordu.

Ya da iyileştirme revirinde olduğu zaman. *"Bildiğiniz zaman geldiğinde, sorunuz yanıtlanacaktır."* O zaman da eş bağından söz ediyordu - benim hâlâ bilmediğim bir bağdan.

Eşler arasındaki bağın en güçlü olduğu zamanın, her iki tarafın da bunu kendi zamanlarında kabul ettiği zaman olduğu söylenirdi. Baskı yok. Dış güçler yok. O zaman bana açıkça söylememesine şaşmamalı ve kulağa bilmece gibi gelmişti.

Ama şimdi . . . Var olduğunu fark ettim.

"Anne, bana yardım et," diye fısıldadım. Balkon daha sert sıktım, öyle güçlü tutuyordum ki parmak eklemlerim kar gibi bembeyaz olmuştu.

Buradan çıkmam gerek.

Korkulukları aniden ittim ve yemek salonuna doğru koştum. Odadan kuzey rüzgârları gibi hızla kaçtım, Sandus'u bulmak için durmadım bile.

Nasıl oldu? Bu nasıl, nasıl, nasıl oldu?

Tanrılar istedikleri zaman zalim olabiliyorlardı. Eş bağları onlar tarafından yaratıldı. Kaderlerimizle etkileşime geçme yolları.

"Çekilmez zorbalılar. Hepsi," diye fısıldadım öfkeyle, adımlarım koridordan aşağıya, Exorbiant Odası'na doğru süzülürken.

Bu konuda düşündükçe haklı olduğuma daha da ikna oldum. Sanki karnıma yumruk yemiş gibi hissediyordum. Eşim olsa bile kız kardeşim prensi asla kabul edemezdi.

Prensın kanadına giden son dönemeci döndüğümde ışıklar söndü. Telaşlı hareketlerim ışıklar titreyene kadar devam etti. Önce kapandı, sonra açıldı. Kapandı sonra . . . söndü.

Prensle ilgili hızlı düşüncelerim aniden durunca durakladım.

Karanlık hüküm sürerken sessizlik etrafımı sardı. *Az önce ne oldu?*

Bir daire çizerken nefesim kesik kesik geliyordu. Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Yüce tanrılar, aydınlanmamla o kadar meşguldüm ki kalenin içinden *tek başıma* kaçıyordum.

"Sandus?" Umutla seslendim. Elimi uzatıp taş duvarı yokladım, tam o sırada arkamdan bir ses geldi.

Etrafımda döndüm ama hiçbir şey göremedim. Sonra ses tekrar geldi.

"Alo?" Yerimde yavaşça dönerken kalbim çarpmaya başladı.

Her yer karanlık.

Damarlarımda ürpertici bir önsezi duygusu dolaşıyordu. Kimseyi göremiyordum. Gölgeler her yeri karanlığa gömüyordu ve sadece yüksek bir pencereden sızan soluk ay ışığı bana ışık veriyordu ama yine de bir *şeyler* hissediyordum.

"Alo?" Daha yüksek sesle seslendim. Ses tekrar geldi.

Yüce Tanrım, biri ya da bir şey buradaydı. Saldırıya uğramak üzere olduğuma dair kesin kanaat içime çarptığında, hafif, keskin bir koku duyularımı gıcıklayınca burnum seğirdi.

İçgüdüsel büyü içimde patladı ve etrafımda bir ateş çemberi canlanarak koruyucu bir bariyer oluşturdu ve ışık sağladı.

Bir acı çılgılığı karanlığı yardı, ama ona doğru döndüğümde havada bir şey parladı ve sonra ... hiçbir şey. Buna rağmen

-

Kokladım. Çürümüş bir şeyin kalıcı kokusu havaya sinmişti. Çizme adımları kulaklarıma ulaştı, sonra Sandus köşeyi döndü.

"Leydi Seary!"

"Sandus!"

"Bensiz kaleye giremezsin!" Bana ulaştığında muhafızım öfkeden kuduruyordu, ateşimi serbest bırakıp muhafızımın yanıma gelmesine izin verdiğimde gözleri çılgına dönmüştü.

"Biliyorum. Özür dilerim! Ben-" Ama devam edemedim. Ona düşüncelerimin sarmal bir kasırgaya dönüştüğünü ve prensin eşim olduğundan şüphelendiğimde tüm mantıklı eylemlerin beni terk ettiğini söyleyemezdim.

"Öyle demek istemedim." Bununla yetindim. "Düşünmüyordum."

Gözlerim o parıltıyı gördüğüm yere, birinin bana saldırmak üzere olduğundan emin olduğum yere geri döndü. "Burada biri vardı. Işıkları söndürdüler ve sonra bana yaklaşmaya başladılar, ama ben ateş ettim.

dışarı, ve ..." Devam edemedim. Çok hızlı nefes alıyordum ve kalbim patlayacakmış gibi hissediyordum. Çok fazla şey oluyordu. *Çok fazla.*

Sandus hırladı. "Prens bunu öğrendiğinde kellemi alacak. Gelin. Prens'in kanadına girmeliyiz, korumalarının arkasına. Sonra ona haber veririm."

Prens, yemekten tek başıma ayrıldığımı ve neredeyse saldırıya uğrayacağımı öğrenince çok öfkелendi.

Sandus'un beni Exorbiant Odası'na kapatmasından sadece birkaç dakika sonra, prens ve diğer üç muhafızı, yanlarında tanrıların intikamını taşıyarak odama daldılar.

Prens, o üzücü karşılaşmanın her anını ayrıntılarıyla hatırlamamı sağladı ve geçen her saniyede etrafındaki aura daha da yükseldi.

"Sandus olmadan koridorlarda dolaşmayacaksın," diye hırladı boynundaki damarlar şişerken.

"Biliyorum." Cailis yanımda otururken kollarımı kendime doladım ve yatağımda ileri geri sallandım. "Öyle bir niyetim yoktu. Ben sadece-"

Ama söylemeye dilim varmadı. *Birbirimize bağlı olduğumuzu düşündüğümü nasıl söyledim? Senin benim eşim olduğunu düşünüyorum ve bunun düşüncesi beni korkutuyor, bu yüzden güvenli olmadığı için yapmamam gerektiğini bildiğim halde gece aptalca kaleye doğru koştum.*

Prens Norivun'un bakışları zorlukla dizginlenmiş bir şiddetle parıldarken dudaklarımı mühürledim. Muhafızlarının üzerine yürüdü. "Kale komutanını alarma geçirin. Davetsiz misafirler için arazinin aranmasını istiyorum. Bu gece onu takip eden her kimse bulunsun."

Prens, Sandus'a vahşi ve hırıltılı bir ses tonuyla hitap etmeden önce hepsi başlarını eğip Dış Oda'dan çıktılar. "Onu hayatın pahasına korusun."

Sandus'un çenesi gerildi, gözlerine ölümcül bir ışık girdi. "Yapacağım."

BÖLÜM 16

Tüm şato arandı. Her salon, oyuk, kiler, oda, oda ... hepsi. Prens taş üstünde taş bırakmadı. Ama hiçbir şey bulunamadı. Davetsiz misafir yok.

Hayaletler yok. Ne de Sarayda terör estirmek için gönderilen paralı askerler. Işıkları söndüren ve bana doğru sinsice yaklaşan her neyse, sanki bu diyardan fırlatılmış gibi ortadan kaybolmuştu.

Yine de fae'lerin kaybolduğunu ve gece tek başıma kaçmamın aptalca olduğunu hatırlatmaya yetti. Ayrıca, ekinleri kurtarmaya çalıştığım ortaya çıktıktan *sonra* böyle bir saldırının gerçekleşmiş olması ne benim ne de prensin *dikkatinden* kaçmıştı.

İçimi rahatlatan tek şey, prensin kayıp fae'yi öldürme konusunda yalan söylemediğini bilmektir. Salonda benimle birlikte olan her kimse ya da her neyse, kesinlikle veliaht prens değildi.

Yine de, hayatta ve güvende olmama rağmen, prens ve benim potansiyel olarak bir eş bağı paylaştığımızı bilmek hayatıma tamamen yeni bir stres seviyesi getirdi.

Sonraki hafta tüm kurallara uymanın bulanıklığı içinde geçti. O felaket akşam yemeğinden sonra ateşim yanıma yaklaşan herkesi savuşturmuş olsa da, bir daha böyle bir karşılaşma riskine girmeyecektim, bu yüzden alanları iyileştirdim, programa göre eğitim yaptım ve Sandus olmadan hiçbir yere gitmedim.

Her gün bir öncekine benziyordu ve günler birbirine karışmaya başlamıştı. Ancak, veliaht prensle ilgili aydınlanmamın ardından karanlık kalede yaşadıklarımın monotonluğu memnuniyetle karşıladım.

"Sana ne oldu böyle?" diye sordu kız kardeşim bir gece, sihrim bulanık bir telaşla içimden fişkırdığında.

Biraz stres atmak için, Cailis bulgularını rapor ederken ben de hava yakınlığımı kullanarak kapıların büyümle açılıp kapanmasını sağlıyordum. Bu, kaçışımıza hazırlanırken her hafta yapmaya başladığı bir şeydi.

Kendimi kıpırdamadan oturmaya ve çalışmayı bırakmaya zorladım. "Yok bir şey. Özür dilerim. Ben iyiyim." "Beni dinliyor musun ki?"

"Tabii ki öyleyim."

"O zaman takip edildiğim konusunda endişelenmiyor musun?" Sustum. "Ne?"

"Dinlemediğini biliyordum ama dinlemelisin çünkü kalede dolaşırken birinin beni takip ettiğinden eminim. Giderek daha fazla sanki biri beni izliyormuş gibi hissediyorum. Muhafızlarım güvende olduğum ve etrafta kimsenin olmadığı konusunda ısrar ediyor ama ben bunu *hissedebiliyorum*, Ilara."

Kalbim daha sert atmaya başladı ve korku beni tüketmekle tehdit ederken ellerini tuttum. "Sence bana saldırmaya çalışanla aynı kişi mi?"

"Hayır." Ellerini çekti, sonra beni kucakladı ve ancak nabzım sakinleşince bıraktı. "Garip olan da bu. İlk başta ben de öyle düşünmüştüm ama sana olanların aksine, güvenliğimin tehlikede olduğunu ya da bir saldırının yakın olduğunu hiç hissetmedim. Hissettiğim kişi bana hiç yaklaşmadı ve yakınlığım kötü niyetli olduğunu hissettirmiyor. Sadece birinin beni *izlediğini* hissediyorum, sanki merak ediyorlarmış gibi."

Kalp atışlarım daha da yavaşladı. Cailis'in içgüdüleri, yakınlığı sayesinde genellikle doğru çıkar, ama yaşadığı deneyim bu kalede çok tuhaf şeyler olduğunu bir kez daha doğrulamıştı. "Yani, birinin seni *izlemek* için takip ettiğini mi düşünüyorsun?" Bir hafta önce karanlık salonda karşılaştığım her neyse, izlemekten daha fazlasını amaçlamıştı. Bundan emindim.

"Evet, bu ilginç gelişme var ama bir de bulduğum olası çıkışlar meselesi var."

Bunları anlatmaya devam etti ve olası bir kaçış için seçenekler bulmasına sevinmiş olsam da, yine de mistifikasyonun en iyi seçim olduğunu biliyordum.

İçimi çektim. "Araştırmalarınızın sonuç vermesine sevindim ama yanımda birini güvenilir bir şekilde nasıl taşıyacağımı öğrenebilseydim, bunların hiçbirine gerek kalmazdı."

"Çalışmaya devam et."

"Yapacağım." Ve yapacağım, çünkü kız kardeşimin de bu gizli kalede garip karşılaşmalar yaşadığını bilmek, daha çok çabalamak için içimde bir ateş yaktı, çünkü kız kardeşimi güvende tutmam gerekiyordu ve bu kalede kalmanın tamamen tehlikeli olduğu giderek daha belirgin hale geliyordu - özellikle de veliaht prens benim eşimse.

"TEKRAR, İLARA!" Başhemşire Olsander bana bağırdı. "Ateşinin duvarı delip geçtiğini hayal et. Yakınlığınız sizin bir uzantınız gibi olmalı. Parmağınızı duvara sokmaktan bir farkı yok."

Kaşlarımı çatarak, elemental yakınlığımı daha iyi kontrol etmemi sağlayan zihinsel imgelere daha fazla odaklandım ve ateşim yavaşça önümdeki çelik duvarda kesin bir delik açtı.

Başhemşire Olsander başını salladı ve kollarını kavuşturdu. "Çok iyi. Gerçekten çok iyi."

Nefes nefese kaldım, böyle bir kontrolü sürdürme çabası Sandus'un beni eğittiği her şeyden daha zordu, bu eğitimlerin kaslarımı titretmesine ve yakmasına rağmen.

"Şimdi, tekrar. Hâlâ öğrenmen gereken çok şey var."

Kendimi doğrulmaya ve konsantre olmaya zorladım ama bu çok zordu. Prense ilgili aydınlanmamı yaşadığım ve ardından salonda neredeyse saldırıya uğradığım akşam yemeğinden bu yana haftalar geçmişti. O zamandan beri prensten uzak durmaya devam ediyordum, ortak eş bağımıza olan inancım arttığından beri daha da fazla - sanki prensten uzak durmak karşılıklı çekiciliğimizi ortadan kaldıracakmış gibi -Ancak böyle bir bağa sahip olmaktan dolayı yaşadığım hayal kırıklıklarına rağmen, hayatımda bir nimet ortaya çıktı.

Whimseal'in dışında üzerinde çalıştığım tüm Isalee tarlaları canlanmıştı.

Harrivee'deki tarlada olduğu gibi, sert havaya ve şiddetli kara rağmen tomurcuklanan genç bitkiler yaşam belirtileri gösteriyordu. Gri toprak gitmiş, yerini sağlıklı ve nemli siyah toprak almıştı. Ve olgunlaşmamış, besleyici bitkilerin canlı renkleri, bu tarlaların başarısız geleceğine dair her türlü şüpheyi düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Tekrar, Ilara! Oyalanmak yok."

Ateş yakınlığımı bir kez daha ortaya çıkardım. Odanın diğer ucunda Meegana ve Beatrice de kendi yakınlıklarını çalışırken, bir grup erkek de onları izliyordu. Georgyanna bugün henüz ortaya çıkmamıştı, bu da en azından benim huzur içinde pratik yapmamı sağlamıştı.

Başhemşire Olsander bir emir daha verdi, ardından bir sonraki talimi daha da zorlaştırmak için eğitim odasının büyüsunü etkinleştirdi. Hiç vazgeçmedi. Kadın beni sürekli zorladı ve ikna etti, ancak başkalarının yakınlıklarını anlamalarına yardımcı olma konusundaki esrarengiz becerisi bana çok fayda sağladı ve bunun için çok minnettardım.

Saatler sonra, midem vahşi bir hırıltı çıkarırken saate baktım.

Başrahibe Olsander bunu duymuş olmalı ki, "Sanırım bugünlük bu kadar yeter, Ilara. Neden bir şeyler yemek için mutfığa gitmiyorsun? Çok çalıştın. Bu gece bol bol beslen ve uyu."

Başımı eğerek teşekkür ettim. Beatrice ve Meegana meşgul göründükleri için onlara bana katılmak isteyip istemediklerini sormadım ve bunun yerine odadan çıktım.

Hizmetkârlar koridorda koşuştururken mutfaktan gelen kokular havaya yayılıyordu. Kızarmış ördek ve pişmiş meyveli turta kokuyordu. Midem bir kez daha guruldadı ve koridordan aşağıya, Tanrı Xerious'un heykeline doğru baktım. Burası genellikle Sandus'un en sevdiği bekleme yeri idi ama bakışlarım dev heykele takılınca gözlerim şaşkınlıkla açıldı.

Heykelin yanında bekleyen muhafız Sandus değildi. Haxil'di.

Yuvarlak yanaklı, neşeli muhafıza yaklaşırken yüzüme bir sırıtma yayıldı. Haxil her sabah benimle birlikte tarlaya gelse de, bekçilik görevini oldukça ciddiye aldığı ve özellikle de kar sakızı olayından sonra dikkatini hiç dağıtmadığı için onunla pek konuşamamıştım.

"Burada ne yapıyorsun?" Gülümseyerek sordum.

"Sandus eve çağrıldı. Kız kardeşi ilk bebeğini yeni doğurmuştu ve gururlu amca minik yavruyla tanışmak için sabırsızlanıyordu."

"Öyle mi? Çok sevindim. Haftalardır onun hakkında konuşuyordu. Doğum nasıl geçti biliyor musun?"

Haxil heykelden uzaklaştı ve yanıma geldi. "Uzun sürdü ama bana ilk doğumlarda bunun normal olduğu söylendi."

"Bebeğin adını biliyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum ama döndüğünde her şeyi duyacağımıza eminim."

Güldük ve bu ses çok kolay ve doğaldı. Haxil'in yanında kendimi her zaman rahat hissetmişim, Yüksek Liss'teki o ilk geceden beri, veliaht prensin yanındaki yeni hayatıma alışmaya çalışırken bana anlayış göstermekten başka bir şey yapmamıştı.

"Beni korumaya gelmene şaşırdım," dedim merakla ona bakarak. "Prens Norivun'un senin yerine Nish'i göndereceğini düşünmüştüm."

Haxil çenesini kaşıdı.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu bakış senin yerine Nish'in burada olması gerektiği için mi?"

Haxil suçlulukla omuz silkti. "Sandus giderken Nish ya da Ryder'dan birinin sana eşlik etmesini istedi ama Ryder'ın izin günü ve Nish-" Öksürdü.

"Nish ne?" Kıldandım.

"Ock, nasıl biri olduğunu bilirsin. Onun için birkaç renkli kelime vardı Onun deyimiyle sana *bakıcılık yapıyordum*, ben de onun yerine gitmeyi teklif ettim."

Nish'in küçüklüğüne gözlerimi devirdim. Muhafız en başından beri benden hoşlanmamıştı ve kalede kalıcı bir demirbaş haline gelmeme ve her gün benimle tarlalara gelmesine rağmen, bu his yakın zamanda ortadan kalkacak gibi görünmüyordu.

"Neden benden bu kadar nefret ediyor?"

"Senden nefret etmiyor. O sadece ..." Haxil içini çekti. "Nish'i kazanmak zordur. Sadece sana karşı böyle değil, ama eğer onu kazanırsan, sana ömür boyu sadık kalacaktır."

"Prens Norivun'a olduğu gibi." Veliaht prensle ilk karşılaştığımda Nish'in hırıltısını çok iyi hatırladım ve ondan nefret ettiğimi dile getirdim.

"Aynen öyle."

ODAMA GERİ DÖNDÜĞÜMDE, yemek için zili çaldım, ardından terli antrenman kıyafetlerimi çıkardım ve kaslarımı rahatlatmak için hızlı bir banyo yaptım. Bol bir pantolon ve sıcak tutan bir kazak giydikten sonra yaşam alanıma geri döndüm.

Teslim edilen yemeklerden gelen güzel kokular odayı doldurdu. İsteklerimle dolu koca bir tepsi kanepenin yanında duruyordu. Ve elbette, her zamanki gibi, sihrimi korumak için bol miktarda ihtiyacım olmasına rağmen tüketebileceğimden çok daha fazlası vardı.

Odanın kapısını açtım ve koridorda duran Haxil'e kaşlarımı çatarak baktım. "Aç mısın?"

Muhafızın elleri önünde kenetlenmişti, kanatları sırtına sıkıca yapışmıştı ve her bir kanadının altından tanıdık kılıçları çıkıyordu. Kurt gibi sırttı. "Ben her zaman açımdır."

Güldüm. "Gel ve bana katıl o zaman. Cailis hâlâ dışarıda ve ben de yaklaşan Deneme sınavlarım yüzünden gerginim. Bana eşlik edersen çok sevinirim, böylece kafamda soru işaretleri kalmaz."

Haxil eğildi. "Buna hayır diyemezdim. Buraya gelirken kokusunu aldığım o harika yemekleri yerken dikkatinizi dağıtmak benim için bir zevk olurdu."

Güldüm ve Haxil kanepede bana katılmadan önce kapıyı arkasından kapattı.

Büyük tepsi masanın büyük bir kısmını kaplıyordu. Kızarmış ördek, ızgara akorlis yatağında oturuyordu. Yanında kızarmış yeşillikler, tereyağlı çörekler, zengin krema soslu makarna, elmalı köfte, soslu yumuşak et filetosu, incir ve çilekli krepler ve birkaç garnitür daha vardı.

"Kraliçelere layık bir ziyafet." Haxil kucağına bir peçete aldı ve bir tabak kapmadan önce kalçalarının üzerine yaydı.

Gülümseyerek yutkundum ve peçetesini işaret ettim. "Ne güzel sofrada var, Haxil."

Sırttı. "Bazıları tarafından acımasız bir muhafız olarak görülüyor olabilirim ama sizi temin ederim ki her gece bir yalaktan yemek yemiyorum."

"Öyle olduğunu asla düşünmezdim." Ben de gülümsedim ve misafirim olduğu için önce kendi tabağını doldurması konusunda ısrar ettim.

Homurdandı. "Dişiler erkeklerden önce gitmelidir."

"Eğer böyle bir şeye inanıyorsanız," dedim omuz silkerek. "Önce sen git. Lütfen."

İsteksizce dediğimi yaptı. İşini bitirdiğinde tabağa uzandım ve birkaç porsiyon et parçaladıktan sonra tüm yan yemeklerden aldım. Haxil'in tabağı, beni beklerken dokunulmadan önünde duruyordu. "Yani şövalyece davranışları onaylamıyor musun, Ilara? Solis'in yolu budur, sen

biliyorum."

"Belki de." Biraz daha öne eğildim ve bir kaşık dolusu yeşillik aldım. "Ama sürekli Lady Furyful'u düşünüyorum. Geçen ay okuduğum ve aklımdan çıkaramadığım bir kitabın kahramanı. *Of Fae'ydi*."

"*Ve Might*," diye bitirdi benim yerime.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve bir çörek kapmak için hamle yaparken durdum. "Okudun mu?"

"Gerçekten de öyle. En sevdiğim romanlardan biridir. Çok keyifli bir macera. Kroravee'deki savaş sahnesine bayıldım. Destansıydı ama kitaptaki romantizm olmasa da olurdu."

Ona daha iyi bakabilmek için döndüm ve bacaklarımı altına aldım. Ben çatalımı kapana kadar yemeğe başlamadı. "O zaman Leydi Furyful'un erkeklere ve kadınlara bakış açısının da geleneksel Solis inançlarıyla uyuşmadığını bilirsin."

Haxil ördeğinden kocaman bir ısırık aldı ve başını salladı. "Leydi Furyful, fae'ler arasında eşitlik olduğuna dair inançlarında çok ikna edici."

Ağızma bir incirli börek attım. "Buna katılmıyor musun?"

Çiğnemeyi bitirdi ve makarnadan bir ısırık aldı. "Katılmadığımdan değil. Dişiler de büyülerinde erkekler kadar güçlü olabilirler ve genellikle daha ince yapılı olmanız herhangi bir şekilde zayıf olduğunuz anlamına gelmez."

Yüzüme bir gülümseme yayıldı. "Senden hoşlanmamın bir nedeni olduğunu biliyordum. Peki kitapta en sevdiğin sahne neydi? Benimki, sonunda Borggish'lere karşı savaşı yönetmesi ve diyarımıza ilerlemelerine son vermesiydi. Geçidin yakınında liderleriyle yüzleşip kafasını kopardığında ..." Arkama yaslandım ve dik oturup topuzumu tekrar almadan önce kısa bir süre gözlerimi kapattım. "Cesareti nefesimi kesti."

Haxil güldü. "Ne kadar asil bir sahne seçmişsiniz. Benim favorim Leydi Furyful'un Sör Risserton'ın taşaklarını tıraş ettiği sahneydi. Müthiş dehşet vericiydi."

Ben güldüm ve Haxil de bana katıldı.

Okuduğumuz diğer kitaplara geçmeden önce *Of Fae and Might* hakkındaki fikirlerimizi ileri geri yayılım ateşine tutarken yemek hızla geçti. Muhafızın son derece iyi eğitilmiş olduğunu görmek beni çok sevindirdi, benim zayıf eğitimimi utandırdı, ancak elime geçen her şeyi okuyarak cesurca bunu düzeltmeye çalışıyordum.

Kadehimden şarabımı yudumlarken ona son kitabımdan bahsettim. Ne kadar içtiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ama içimi saran sıcak ateş ve his alkolden ya da belki de tahrik edici sohbetten kaynaklanıyor olabilirdi. Daha önce okumayı seven bir erkek arkadaşım olmamıştı. Hem Tormesh hem de Finnley bundan pek keyif almamışlardı, ikisi de boş zamanlarını dışarıda geçirmeyi bir sandalyede oturup kitap okumaya tercih ediyorlardı.

"Ve sonra, tam da o-" Bir kadın general hakkında okuduğum tarih kitabındaki bir savaş sahnesini canlandırmaya niyetlenerek Haxil'in üzerine eğildim ama ayağımı kaybettim ve yüzüstü onun üzerine düştüm.

Düşüşümü engellemek için kolu otomatik olarak etrafıma dolandı ama sahneye çok fazla ivme kazandırmıştım, bu yüzden beni tamamen durduramadı.

Yüzümden bir hava akımı geçti ve sonra yerde, koltukla masanın arasındaydım ve gardiyan üstümdeydi.

Bir an için ikimiz de birbirimize baktık ve sonra ben bir kahkaha patlattım.

Haxil de aynısını yaptı. "Ock, bu tam bir savaşçı hareketiydi," dedi gözleri parlayarak.

Saçlarım yüzümün önünde dalgalanırken tekrar güldüm. "Bu kadar beceriksiz olduğum için özür dilerim."

Sırıttı ve tam üzerimden kalkacaktı ki kapım çalındı.

"İlara?" Veliaht Prens içeri girerken odamın kapısı açıldı. "Konuşabilir miyiz? Benden yine kaçtığını biliyorum ama-"

Odama bir adım attıktan sonra bakışları bana yöneldi, sanki yüksek büyüğü ona tam olarak nerede yattığımı söylemişti. Beni yerde, Haxil'i de üzerimde gördüğü anda Prens Norivun'un yüzünde bir fırtına koptu. Bir saniye sonra, içinden bir güç tsunamisi fışkırdı, gücü neredeyse pencerelerin perdelerini uçuracaktı.

"Nori. . ." Ben şaraptan pembe yanaklı bir halde yerde yatarken Haxil'in güçlü gövdesi üzerimden fırladı.

Prens Norivun'un yüzünü kavurucu bir öfke kaplarken, gözlerini sonsuz derecede karanlık bir şey aydınlattı.

"Nori. . ." Haxil tekrar konuştu, geri çekilirken ses tonu giderek sertleşiyordu.

Prensin yüzünde öfke dalgalandı ve aramızdaki mesafeyi bulanık bir hızla geçti, boğazından korkunç bir hırıltı çıktı.

"Nori!" Haxil geri çekilirken rüzgârdan daha hızlı hareket ederek bağırdı. "Dizginle onu. Ben ona dokunmadım."

Ancak veliaht prens, yüz hatlarında öfke yazılı olan muhafızına doğru hamle yaptı.

"Ben ona dokunmadım!" Haxil bir kez daha kükredi.

Ayağa fırladım ve iki erkeğin arasına girme umuduyla kanepeye doğru atıldım, ancak prensin yüzüne bir bakış kalbime korku saldı ve onun eşim *olmadığına* dair tüm şüphelerimi batan güneş gibi yok etti.

Prensin yüz hatlarında dehşet verici bir öfke dalgalanıyordu ve mide bulandırıcı bir dehşet duygusuyla neler olduğunu anladım.

Eşlik bağı, tıpkı Lord Waterline'ın saldırısından sonra olduğu gibi, bir kez daha onun kontrolünü ele geçirmişti.

Prens Norivun'un gördüğü tek şey bana sahip çıkmaya çalışan başka bir erkekti ve içgüdüleri devreye girmişti.

Bu da onu durdurmazsam Haxil'i öldüreceği anlamına geliyordu.

BÖLÜM 17

"N Ori! Dur!" Haxil tekrar bağırdı, sonra tekrar.
"Prens Norivun, lütfen sakın olun!" Çığlık attım.
Faydası olmadı.

Onun yakınlığının arttığını hissettiğimde içime bir korku çöktü. Muhafız onun hizmetkârı, *arkadaşı*, veliaht prensin bir kardeş gibi değer verdiği biri olmasına rağmen, prensin içinden fırlayıp doğrudan Haxil'e yöneldi.

"Hayır!" Çığlık attım ve kendimi Haxil'in önüne attım. Kendimi muhafıza yapıştırdım. Umutsuzca her şeyimle onu korumaya çalışırken korku yüz hatlarımı çarpıttı.

Ama prensin yakınlığı tam etrafımdan dolanarak Haxil'i yandan deldi ve mide bulandırıcı bir dehşet duygusuyla bunu durduramayacağımı biliyordum. Prens onun ruhuna yapıştı, korkunç ölüm benzeşimi onun muhafızlarından o ince özü çekip aldı.

"Prensim, hayır! O senin *arkadaşın*!" Kendi yakınlığımı bedenimden prensin büyüüne doğru fırlattım ve Haxil'in iç ruhu olan parıldayan yaşam formunu yakalayarak formundan ayırdım.

Yakınlığım Norivun'un kiyle temas ettiği anda odadaki enerji değişti. Veliaht prensten gelen sismik titreşim, yangını söndüren su gibi durdu ve ilk kez nerede olduğumuzu, önünde kimin yattığını ve ne yaptığını Norivun'un yüz hatlarında fark etti.

"Lütfen dur," diye yalvardım.

Prens tökezleyerek geri çekildi. Dehşet gözlerini kamaştırdı çünkü yakınlığı o kadar hızlı bir şekilde içine geri çekildi ki büyüü tenimin üzerinden aktı.

Haxil'in ruhu ona geri döndüğünde "Anne'ye şükürler olsun," diye fısıldadım.

Muhafız yığıldı ve yere düştü. Prens şimşekten daha hızlı hareket etti ve muhafızın kafası masaya çarpmadan önce Haxil'in düşüşünü kırdı.

"Haxil," dedi prens aceleyle, arkadaşına bakarken. Suçluluk duygusu Norivun'un yüz hatlarını sardı. Yumruğunu yere vurdu. "Kahretsin, hayır, ben ne yaptım? Haxil!"

Muhafız gözlerini kırptırdı, sonra açtı.

"Tanrılara şükürler olsun," dedi Norivun, öne doğru yığıldı ve muhafızı kucakladı.

Haxil inleyerek kaşlarını çatı. "Seni tuttuğum için aldığım teşekkür bu mu-" Muhafız boğazını temizledi, sonra yan tarafını ovuşturdu. Prens büyüünün mızrakladığı bölgeye masaj yaptı. "Gardiyanınızı güvende tuttuğunuz için mi?"

Kaskatı kesildim. *Koğuş mu?* Hayır, içimden bir ses *mate* demek üzere olduğunu söylüyordu, bu da prensin muhafızlarının da benim ne olduğumu bildiği anlamına geliyordu.

Prens ve benim gerçekte ne olduğumuza dair kalan tüm şüpheler düşüncelerimden kaybolurken yüzümdeki kan çekildi. Artık *biliyordum*. Prens Norivun benim eşimdi ve ailemi öldürmüş olsa bile bundan kaçış yoktu.

Zor nefes alarak kanepeye uzandım.

"Özür dilerim," dedi Norivun hışımla. "Kahretsin, Haxil. Neredeyse ... neredeyse ..." Yüzünde büyük bir azap okunuyordu.

Haxil ayağa kalktı, hâlâ yan tarafını ovuyordu ama Prens Norivun'u dürttü. "Biliyorum. Sorun değil. Bir erkeğin içgüdüleri-"

Haxil homurdanıp ayağa kalkmadan önce bana dikkatli bir bakış attı. Bana mahcup bir şekilde gülümsedi.

"Teşekkürler-" Omuz silkti, sanki yakınlığının en yakın arkadaşlarından birinin onu öldürmesini engellediği için bana nasıl teşekkür edeceğinden emin değilmiş gibi. "*Bunun için*, yemek ve sohbet için teşekkürler. Başka bir zaman bitiririz."

Muhafız kapıya doğru topallayarak ilerlerken sadece başımı sallayabildim, hareketleri hâlâ sertti ama attığı her adımda iyileşiyor ve güçleniyor gibiydi. Eşiğe ulaştığında yan tarafını ovuşturmayı tamamen bırakmıştı ve kanatları artık sırtında jilet gibi durmuyordu.

Omzunun üzerinden bize baktı. "Size biraz zaman vereceğim. Ben koridorda olacağım."

"Hayır," dedi Norivun sertçe. "Revire gidip Murl'un seni kontrol etmesini ve iyi olduğundan emin olmasını sağlayacaksın. Ondan sonra gecenin geri kalanında izinli olacaksın. İlara'yı ben koruyacağım. Bu bir emirdir."

"Evet, prensim." Haxil kapıyı kapattı ve ben eşimle yalnız kaldım.

Kanepede kaskatı oturmuş, kalbim hızla çarparken ve nefesim daralırken veliaht prense bakıyordum.

Prens yerde kaldı, arkadaşının yattığı, neredeyse *ölmek* üzere olduğu yere doğru baktı. Bana bakmadı. Sessizliğimin sorduğu sorulara cevap vermedi.

Olanları kabul etmeyeceğini anladım ve sonunda "Ne zamandır tanıyorsun?" diye sordum.

Omuzları keskin bir şekilde yükseldi, kanatları başının üzerine kalktı.

Çenesi, o delici mavi gözler tam içime, kim olduğumun merkezine saplanana kadar santim santim yukarı doğru eğildi.

"Neyi bildin?"

Sorusu ağırdı, bakışları yoğundu. Hissettiği ve bildiği her şey gözlerindeydi ama önce benim gitmemi istiyordu. Geleneklere göre erkekler harekete geçmeden önce dişilerin bağı kabul etmesini beklerdi.

İnkâr edebileceğimi, bilmiyormuş gibi davranmaya devam edebileceğimi biliyordum ama kaderden kaçış yoktu. Kaçınılmaz olarak sizi yakalıyordu ve ben bu anın onun şartları yerine benim şartlarımla olmasını tercih ederdim.

"Senin eşin olduğumu mu?" Fısıldadım.

Nefesi kesildi ve nefes alış verişi hızlandıkça kanatları daha da kalktı. Bir an geçti ve sonra bir an daha.

"Prens mi?" Ben talep ettim.

Bakışlarımla tekrar buluştu, gözleri zorlukla dizginlenmiş bir vahşilikle yüzüyordu. Son iki aydır onda pek çok kez gördüğüm bir bakıştı bu.

Nefesim kesildi.

Aylardır mı? O bakışı aylardır onda görüyordum.

"Ne zaman öğrendin?" Tekrarladım ama daha yüksek sesle. *Kutsal Anne, bu bağı o kadar uzun zamandır mı hissediyordu?*

Çenesi daha da gerildi, kasları köşede esnedi. "Bir süreliğine."

"Ne kadar zamandır? İlk ne zaman öğrendiniz?"

Bir nefes bıraktı. "Seni buraya, kaleye getirdiğim zaman. Bizi koğuşların arasından uçurduğum o ilk gün, o iki muhafız kavga ediyordu." Sesi hırıltılı ve alçaktı. "Yaralı olan ölmeye başladığında, senin yakınlığının arttığını hissettim. İşte o zaman anladım. Bağın benim için yerine oturduğu andı."

Tekrar kanepeye yığıldım. *Bunca zamandır biliyor muydu?* Bu şu anlama geliyordu. *"Bu kaleye geldiğimden beri biliyor muydun? Biliyordun. Beni haftalarca bu odaya kilitlediğinizde eşiniz miydin?"* "Yaptım."

"Yine de yaptın mı?" Geleceğimin ne getireceği konusunda çok fazla endişe ve sıkıntı hissettiğim o zamanı hatırlayarak çığlık attım.

Yüzünü buruşturdu. "Yapmak zorundaydım. Yakınlığın daha yeni ortaya çıkmaya başlamıştı ve -" diye homurdandı. "Bunların hepsini zaten açıkladım. Neden tekrar yapmam gerekiyor?"

Yerimden fırladım ve yürümeye başladım. "Çünkü bu *her şeyi* değiştiriyor. Bana tüm o şeyleri yaptın, bana kendimi ... hissettiren tüm o korkunç şeyleri..." Daha hızlı adımlarla yürüdüm. "Tüm bunları eşin olduğumu bilerek mi yaptın?"

O da ellerini yumruk yaparak ayağa kalktı. "Evet, yaptım ve bunun bana ne yaptığını biliyor musun? Sana böyle davranmak beni öldürdü Ilara, ama senin ve kıtamızın iyiliği için bunu yapmak zorundaydım."

Ayaklarımı yere basarak onunla yüzleşmek için döndüm. Kalbim sıkışmış bir kuş gibi pır pır ederken göğsüm kabardı. *Neden? Neden o benim eşim olmak zorunda? Ailemin katili? Bana bu kadar işkence eden erkek?*

Uzaklaştım. "Başka kim biliyor?"

"Muhafızlarım ve Nuwin de."

"Hepsi ne zamandır tanıyor?"

İçini çekti. "Farkına vardıktan sonra birkaç gün içinde muhafızlarıma söyledim ve aynı gün Nuwin'e de söyledim. Onunla ilk tanıştığın gece onu koridora sürüklediğimde ve seninle cariyem olduğun için alay ettiğinde, ona eşim olduğunu söyledim. Ona sadece ben yokken ellerini senden uzak tutsun diye söyledim."

Ellerimle yüzümü kapattım. *Hepsi* biliyordu. Hepsi, ben tamamen saf kalırken.

Prensin ayak sesleri kulaklarımda gümbürdedi. "Ilara," dedi nazikçe.

Gözlerim yaşlarla doldu ama o bana ulaşmadan ondan uzaklaştım. "Hayır. Yapma."

Gözünün önünden kaçtım, avluma açılan kapılardan uçarak geçtim, ondan ve aramızda öyle sıkı bir bağ vardı ki göğsüm çökecekmiş gibi hissediyordum.

Ay ışığı gece gökyüzünü deldi ve avlumun sıcaklığı *orem* duyularımı yıkadı.

Başımı arkaya yasladım, gözlerimi kapattım ve derin derin içime çektim. Ardiç çiçeklerinden gelen kokular burnumu gıdıkladı ve ardından güllerin yoğun, tiksindirici etkisi geldi. *Nefes al ve ver. Sadece nefes al.*

Bu, Tormesh ve ailem öldükten sonra kendimi topraklamak için kullandığım bir taktikti. Parçalanacakmışım gibi hissettiğim ve etrafımdaki her şeyin bir yanılsamadan ibaret olduğu günlerde, ayaklarımı yere basar ve kuzey diyarımızın kristal havasını içime çekerken toprağın ayak parmaklarımın arasında kıvrılmasına izin verirdim. Yavaş yavaş kalbimdeki çarpıntı hafifler ve gözyaşlarım düşme tehdidini durdururdu.

Şimdi yine yaptığım bir hareketti bu. Başka ne yapacağımı bilmiyordum.

Prensin yaklaştığını duymadım ama aurası kanatsız sırtıma çarparak Tala Denizi'ndeki dalgaların çarpması gibi içime girdi.

"Özür dilerim," dedi sonunda. "Bu haberin seni üzmesini hiç istemezdim."

Onunla yüzleşmek için dönmeden önce son bir derin nefes aldım. Gözlerimi kırıpıştırarak düşmek üzere olan gözyaşlarımı tuttum. Ağlamayacak ya da ona ne kadar yıkılmış hissettiğimi göstermeyecektim. Tanrıların bizi birbirimiz için seçmiş olması onun suçu değildi ama bu beni daha az öfkeli yapmıyordu. Onu *neden benim için yaratmışlardı?*

Ailemi ve kardeşimi öldüren erkekle birlikte olamazdım. Onu tamamen affedecek gücü kendimde bulsam bile, bu leke ilişkimizi sonsuza dek bozacak ve aramızda kanla filizlenen her türlü aşkı lekeleyecekti.

Bana baktı, beklerken saniyeler geçip gidiyordu.

"Seninle birlikte olamam," dedim sonunda. "Şimdi olmaz.

Asla olmaz." Boğazı bir yutkunmaya çalıştı, tüm vücudu kaskatı kesildi. "Sen benim ailemi öldürdün. Bunun için seni nasıl affedebilirim?"

O kadar hızlı hareket etti ki sanki yıldırım çarpmış gibiydi. Birden üzerimde yükseldi, göğsüm kabarma tehlikesi geçirirken fırtınalı yüz ifadesiyle karşılaşabilmek için başımı geriye eğdim.

Ona git, içimden bir ses kalmamı söylüyordu.

Gitmedim. Gidemezdim.

"Ya onları öldürmediysen?"

Güldüm, sesim de hissettiğim kadar acıydı. "Yine mi bu?"

Çenemi kavradı, parmakları o küçük parçamı kavradı. İçimi yakıcı bir sarsıntı kapladığında ayak parmaklarım kıvrıldı. *Benim eşim. Benim eşim.*

Bu sözler zihnimde yankılanıyor ve bana sonsuza dek bu azapla yaşamak zorunda kalacağımı, benim için yaratılmış olan tek perinin sahip olmama asla izin vermeyeceğim bir peri olmasının verdiği ıstırabı hatırlatıyordu.

Yüzümü daha da kaldırdı ve doğrudan gözlerinin içine bakmamı sağlayacak şekilde eğdi. "Zalimlik yapmıyorum."

Dilimin ucunda keskin bir karşılıkla çenemi onun elinden kurtardım.

"İlara," diye hırladı. "Değilim ve bunu kanıtlayabilirim." Derin bir nefes aldı

nefes, alemin ağırlığını kuşatan ses.

Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sana göstermek üzere olduğum şey beni öldürtebilir." Kaşlarım daha da çatılınca ekledi: "Sana güveniyorum, Mervalee Bölgesi'nin kızı Ilara Seary. Ruhumu sana emanet ediyorum. Birazdan açıklayacağım şey, eğer istersen beni tamamen yok edebilecek güce sahip."

Kolları beni sarmadan önce bu sözleri algılayacak zamanım olmadı ve diyar bir sis ve gölgeler, hava ve rüzgâr kıvrımında kayboldu.

Bu beklenmedik his yüzünden çığlığım boğazımda düğümlendi. Ayaklarım bir kez daha sert zemine değdiğinde, şiddetli bir rüzgâr ve yakıcı bir buz spreyi yüzüme çarparken nefesim kesildi.

Prens kolunu omuzlarıma doladı, şiddetli havayı engellemek için kanadını bana doğru uzattı.

Kör edici kar her yere uçuşarak görüşümü engelledi. Bir saniye sonra, büyüünün bir darbesi tenimi yıkadı ve ardından şiddetli fırtına, etrafımızı saran sağlam bir hava duvarı nedeniyle durdu.

"Neredeyiz biz?" diye sordum. Soğuk artık beni ısırmıyordu, sıcaklık onun koruyucu kubbesini dolduruyordu.

"Sarum Kayalıkları'ndayız."

Gözlerim büyüdü ve tüm bedenim titremeye başladı. "Kutsal Anne."

Sarum Kayalıkları ölümcüldü. Bu buzlu kayalıkların ve buzulların içinde saklı olan büyüye dair hikâyeler kıtanın dört bir yanında dolaşıyordu. Birçok

Fae'ler burada hayatlarını kaybetmiş, büyülü mağaralar ve yarıklardan oluşan labirentte kaybolmuş, büyü tarafından emilmiş ya da kendi aptallıklarının kurbanı olmuşlardı.

"Anlamıyorum," dedim sonunda içimden bir ürperti geçerken.

Derin bir nefes daha aldı. "Burada küçük bir köy yarattım, o kadar çok illüzyon büyüyle gizlenmiş ki kimse varlığını bilmiyor. Yerliler bilmiyor. Babam da bilmiyor. Ne Nuwin. Konsey üyelerinin hiçbiri. Burada ne yaptığımı bilen tek Fae muhafızlarım. Onlar ve şimdi de sen."

"Bunu neden yapasın ki?"

"Çünkü kıtanın Ölüm Efendisi olabilirim ama herkesin iddia ettiği gibi biri değilim. Fae'leri buraya getirdim, idam etmem gereken fae'leri, ama onlar benim öldüremediğim fae'ler. Masumları öldürmeyi uzun zaman önce bıraktım ama babam bunu bilmiyor."

Kalbim daha hızlı atıyordu. Daha hızlı, daha hızlı ve daha hızlı. *Masumlar. Masumlar ailem ve Tormesh'ti.* Söylediğini sandığım şeyi söylüyor olamazdı. Beni buraya getirmiş olamazdı.

Kollarını sıkıca kavrayıp tırnaklarımı ona geçirirken bacaklarım titriyor, dizlerim çökme tehlikesi geçiriyordu.

"Annemle babamın-" Boğazım kurudu, dilim neredeyse felç oldu. "Kardeşimin-"

Ama söyleyemedim.

Bunu düşünemiyordum bile, çünkü eğer yanılıyorsam ve bu büyük bir yanlış anlaşılırsa ya da onun eğlenmek için yaptığı çarpık bir oyunsa . . .

Bu beni mahveder.

Gözleri yumuşadı. "Evet. Yaşıyorlar, Ilara. Her zaman hayattaydılar. Onları asla öldürmedim."

BÖLÜM 18

I Çöktüm. Yere düştüm, ıslak kar pantolonuma batıyor ve bacaklarımı ıslatıyordu. Altında buz yatıyordu. Soğuk, kaygan, berrak buz, ağırlığının altında beni uçurumlardan aşağı sürüklemekle tehdit ediyordu.

inançsızlık.

Başımı tekrar tekrar salladım. "Nereye? Lütfen! Onları görmem gerek."

Gücünün devasa bir dalgası diyarı yardı. Koruyucu baloncuğunun hemen dışında, bir peçe gibi bir parıltı belirdi. Veliht Prens boynundaki tendonlar gerilirken çenesini zorladı. Gözlerimi kırptım, sonra etrafımızdaki şiddetli fırtına dindiğinde ve buzdan bir duvarda bir açıklık belirdiğinde tekrar göz kırptım.

Ve o açıklığın arkasında . . .

Fae'ler gizli bir kubbenin içinde yürüyor, buz formlarını parçaladıkça lekeli görüntüler halinde görünüyordardı.

Ayağa kalktım, tökezleyerek onlara doğru ilerledim, ama prens önce davrandı, bir şeyler fısıldadı, belki de bir büyü, ve açıklık genişledi, sanki onun ustaca dokunuşuyla kilidi açılmış gibi.

İçeriden gelen sıcaklık yüzüme vurdu ve eşiği geçtiğimde, kaleyi çevreleyen kubbeyi utandıracak kadar güçlü bir koruyucu katman beni sardı. Bir an için niyetimi analiz ediyormuş gibi beni tuttu ve sonra aceleyle serbest bırakıldım.

Evler ve sokaklar, dükkânlar ve çeşmeler... Nereye baksam yaşam belirtileri vardı. Bir fae'nin evinin.

Onları görmek, bulmak, sarılmak, sevmek, selamlamak için acelemden neredeyse öne düşüyordum. Aşağıdaki anne, ne istediğimi ya da ne olduğumu bilmiyordum.

Onları gördüğümde ne yapacağımı bilmiyordum ama eğer yaşıyorlarsa ve buradalarsa ve- "İlara?"

İzlerimde durdum. Az önce adımı söyleyen ses... O sesi nerede olsa tanırdım.

"Anne?" Fısıldadım. Döndüm, bunu yapmaktan neredeyse korkuyordum, tüm bunların zalim bir yanılsama olmasından, prensin gerçekten yeraltı dünyasından eşim olmasından, zihnimle çılgınca oyunlar oynarken ruhuma zarar vermeye gelmesinden dehşete kapılmışım.

Ama sonra onunla yüzleştim.

Tam arkamda duruyordu, yüz ifadesi şaşkınlık, mutluluk ve sevinçten oluşuyordu. Gümüşü beyaz saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Mavi gözleri büyüyen yaşlarla parlıyordu. Elleri yumruk olurken kasları titreyen kanatları iki yanında yayılıyordu. O nazik eller saçlarımı kulaklarımın arkasından kıvrımış, en sevdiği iskambil oyununda onu yendiğimde şakacı bir şekilde bana vurmuş, yıpranmış mutfığımızdaki tezgâhlarda hamur açmış ve çocukken ben, Cailis ve Tormesh'in üzerine özenle örtüler örtmüştü, sonra da bizi burnumuzdan öpüp yıldızlarda yolculuk hayalleri dilemişti.

Ve sonra o koşuyordu. Ben koşuyordum.

Gözyaşları onun yanaklarına döküldü, benimkiler de aynısını yaptı. Dudaklarımızdan anlaşılmaz sesler ve kelimeler dökülürken, kollarımız ve göğüslerimiz çarpışarak birbirimize sarıldık.

Ve sonra babam oradaydı. Tormesh oradaydı. Kahkahaları, gülümsemeleri ve elleri her yerdeydi ve dokunuşları, öpüşleri ve kucaklamaları çok uzun zamandır hissettiğim üzüntüyü yok etti.

Ve hepsi gerçektir. *Onlar* gerçektir.

Orada sevgi ve umut karmaşası içinde ne kadar durduğumuzu bilmiyordum ama hepimiz konuşuyor ve hüngür hüngür ağlıyorduk. Babamın dudakları sırtarak kalktı ve Tormesh'in kanatları buz gibi ışıktaki dalgalandı.

"Nasıl?" Sonunda başardım. "Nasıl oldu da hepiniz hayatta ve zarar görmediniz? Nasıl oldu da Cailis ve benim haberimiz olmadı?"

Babam gözlerinden akan yaşları silerken annem yüzümü avuçlayıp alnıma bir öpücük kondurdu.

Tormesh sonunda, "Bizi buraya o koydu," dedi ve başıyla veliaht prensi işaret etti.

Norivun'un köyün eşiğinde durduğunu fark edene kadar bir kalp atışı sessizlik geçti. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, buzdan duvara yaslanmıştı. Koruyucu bariyerinin hemen dışında kuzey fırtınası şiddetlenirken dudaklarında hüzünlü bir gülümseme vardı.

Ona baktım, o kadar çok duygu içimde yuvarlanıyordu ki nereden başlayacağımı bilemiyordum. *Neden? Nasıl? Ne kadar süre? Neden? NEDEN?*

Burayı yaratmakla ilgili bir şeyler söylemişti çünkü o, Fae'lerin iddia ettiği gibi biri değildi. Bunu kimsenin bilmediğini, babasının bile.

"Neden?" Sonunda düşüncelerimi bu tek kelimedenden başka bir şeyle hizalayamadığımı söyledim.

Denizin üzerindeki sis gibi süzülerek bize doğru yürüdü. "Onları güvende tutmak için. *Hepsini* güvende tutmak için." Boğazı yutkunmak için titriyordu ama arkamdan bir el salladı, küçük köye, etrafta kaynaşan diğer fae'lere, bazıları biz birbirimizin kollarında dağılırken ailemi ve beni izlemek için durmuştu. Onları saydım. *Beş, on beş, hayır yirmi beş.* Liste uzadı. Çok fazla.

"Hâlâ anlamıyorum," diye boğuk bir ses çıkardım.

Prens Norivun'un gülümsemesi büyüdü ama bu jest, ifadenin zorlama görünmesine neden olan bir ağırlıkla doluydu. "Anlamadığın çok şey var Ilara, ama bunu senden daha fazla saklayamazdım."

Dostum.

Söylenmemiş bir kelime aramızda asılı kaldı. Bana bunu göstermesinin nedeni benim onun için, onun da benim için ne olduğuydu. Eşlik bağını en az onun kadar içgüdüsel olarak hissetsem de, onun yaptığını düşündüğüm şeyden sonra asla onun çekimine kapılmayacağımı biliyordu.

Annem beni tekrar kendine çekti, kolu omuzlarıma dolanırken kanadı koruyucu bir şekilde yanıma yayıldı.

"Tek yol buydu," diye fısıldadı kulağıma. "Senin ve Cailis'in bizim öldüğümüze inandığınızı bilmek bana, babana ve kardeşine ne kadar acı verse de, tek yolun bu olduğunu biliyorduk. Kral idam edilmemizi emretmişti ama bu bizi o günün geleceğini ummaktan ve hayal etmekten alıkoymadı. Kızım benim." Şakağıma bir öpücük daha kondurdu. "Benim küçük kızım. Seni çok özledim."

Gözlerim yine yaşlarla doldu ve cevaplar için, bu gizli şehrin varlığına dair bir açıklama için prene baktım. *Kral onların idamını emretmişti.* Ama ben bu kararı Norivun'un verdiğini sanıyordum. Kral değil.

Veliaht Prens elini uzattı. "Gel, İlara. Sana anlatacak çok şeyim var ama önce aileni ziyaret et."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

M Prens yanımda yürürken ailem beni küçük bir eve götürdü. Norivun elimi bırakmıştı ama ara sıra parmaklarımız birbirine değecek kadar yakınımda yürüyordu. Ve her dokunduğumuzda, bir Sinirlerim boyunca şimşekler çaktı. Her dokunuş elektrikliydi, sanki aramızda bir akım vardı ve bir cehennemi tutuşturmak için sadece küçük bir kıvılcım gerekiyordu.

Dikkatimi dağıtmamaya çalıştım. Aramızdaki, farkına varmamın neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ettiğim kadar elle tutulur hissettiren bağ üzerinde durmamaya çalıştım.

Her adımda içimi bir şaşkınlık kaplıyordu, sadece Prens Norivun eşim olduğu için değil, bulunduğumuz yer için de. Burası küçük de olsa gerçekten yaşayan, nefes alan bir şehirdi. Mervalee'deki köyümüzün sahip olduğu her şeye sahipti. Dükkânlar, evler, sokaklar, satıcılar, küçük bahçeler. Hepsi vardı. Doğanın en yıkıcı bölgesinde gizlenmiş küçük bir vaha gibiydi. Prens bir şekilde, bir şekilde bu cennet balonunu yaratmıştı. Ve görünüşe göre, tüm bunları masumları babasından korumak için yapmıştı.

"Bunu nasıl yarattın?" Fısıldadım.

"Büyü. Hem de çok fazla." Sözleri yavaş ve yorgun bir sesle çıkıyordu.

"Gelin, prensim. Depolarınızı doldurmanıza yardımcı olacak bir yemek hazırlayacağım." Annem nazikçe gülümsedi.

Gözlerim büyüdü. "Zayıfladınız mı?" Kar sakızı saldırısı dışında onu yenilmezden başka bir şey olarak görmemiştim ama prens bu kasabanın perdesini açıp içeri girmeme izin verdiğinde muazzam bir gerginlik göstermişti.

"Biraz." Annem ve Tormesh onu evlerine buyur ettiklerinde, onun bu hazırlıksız yorumu kalbimin daha da hızlı çarpmasına neden oldu.

Peşlerinden koştum, hâlâ bunların nasıl mümkün olduğunu anlamamıştım. Kral her zaman oğlunun canice davranışlarını yatıştırmış gibi görünürdü ama bir katil bunu yaratamazdı.

Tanıştığımız andan beri Norivun'a karşı duyduğum nefret daha da arttı. Prens hakkında bildiğimi sandığım her şeyin yanlış olduğu ortaya çıkıyordu. O kötü değildi. Benim düşmanım değildi. Aksine, ailemin kurtarıcısıydı.

Babam beni dar bir sokağın sonundaki iki odalı küçük evlerine kadar takip etti. Yukarıda, tavanı neredeyse iki yüz fit yüksekliğinde bir buz kalkanı onları uçurumun ölümcül elementlerinden koruyordu. Dışarıdaki fırtına hâlâ devam ediyordu, buz cam kadar berraktı ve bir an bu berrak buzun huzurlu günlerde güneşi ya da bulutsuz bir gecede yıldızları, ayları ve galaksiyi görmelerine izin verip vermediğini merak ettim.

"Burada mı yaşıyordun?" Kalın bir sesle söyledim, boğazım ve dilim hâlâ düzgün çalışmak istemiyordu.

Annem prens için bir sandalye çekti, sonra da ocağın başına gitti.

"Öyle." Babam kolunu bana dolayarak tekrar sarıldı. "Prens bizi normal hayatımıza nasıl döndüreceğini bulana kadar burada kalmak zorundayız."

Babamın bunu söylediğini duymak beni yeni bir gerçekliğin sarsmasına neden oldu. Prens onları kurtarmak için mi çalışıyordu?

Kutsal Anne. Bilmediğim çok şey vardı.

"Gelin yardım edin." Babam ön kapıyı arkamızdan kapattı. "Prens ne zaman buraya gelse, saklamaya çalışsa bile hep yorgun düşer."

Ağabeyim mumları yaktı ve Norivun annemden gelen bir fincan sıcak suyu yorum yapmadan kabul ederken evlerindeki peri ışıklarını tutuşturmak için sihrini kullandı. Odun kokusu ve toz zerreciklerinin gıdıklaması duyularıma çarptı. Evleri küçüktü, sadece bir ana yaşam alanı ve iki yataklı bir yatak odası vardı.

"Çok küçük," diye fısıldadım. Oturma alanında dar bir şömine, tek bir kanepe ve yalnız bir masa vardı. Hemen arkasında mutfak bekliyordu. O da bir o kadar küçüktü ve yemek masası dört kişiyi zor sığdırıyordu. Tasarımın sadeliği bana Mervalee'deki gerçek evimizi hatırlattı ama burası daha da sıkışık.

"Evleri daha büyük yapamazdım," dedi Norivun, derin sesi iliklerime kadar yankılanarak. "Bu köyü yaratmak için gereken büyü miktarı ve sonra da sakinlerinin ihtiyaç duyacağı her şeyle doldurmak için gereken malzemeler çok zordu. Bir de sık sık koşuuları güçlendirmem gerekiyor ve köy büyüdükçe bu daha da zorlaşıyor, bu yüzden ya daha az evi daha büyük yapacaktım ya da daha çok evi daha küçük yapacaktım. Ben ikincisini seçtim, böylece daha fazla Fae'yi barındırabilecektim."

"Yargılamıyordum." Aileme daha büyük bir ev vermediği için özür dilediği için yanaklarım kızardı. "Kral öldürölmelerini isterken onları gerçekten hayatta tuttu ve evin daha büyük olmadığı için mi üzgünsün?"

Annem onunla ilgilenmeye devam ederken boğazı düğümlendi.

Tüm vücudum beni ele geçiren duygularla titriyordu, bu yüzden kendimi utandırmamak için babama geri döndüm. Bana hâlâ bir hayaletmişim gibi bakıyordu ve Tormesh de pek farklı görünmüyordu.

"Gelin, ateşin yanında dinlenin." Annem prens ve bana tek kişilik kanepeye oturmamızı işaret etti, ardından babam evlerinin arkasındaki kümeste bir tavuk yakalarken akşam yemeği için gerekli malzemeleri hazırlamaya başladı.

Çok kısa bir süre önce Haxil ile yemek yemiş olsam da, ailemin ev yemeklerinin cezbedici kokuları ve ailemin etrafımızı sarmasıyla oluşan aşinalık hissi, bir zamanlar yaşadığımız hayat için beni acıktırdı.

Tormesh bana günlerinin çoğunu nasıl geçirdiğini anlatmaya başladığında koltuktan fırladım, duvardaki tek raftan tabakları ve içecekler için bardakları alırken artık yerimde duramıyordum. Birkaç dakikada bir prene gizlice bakıyordum. Katı bir şekilde oturuyordu ve yardım etmek için hiçbir harekette bulunmuyordu ama bir yanımda bunun görgüsüzlükten kaynaklanmadığını biliyordu. Sihri o kadar tükenmişti.

Her bir tabağı masaya koyarken ellerim titriyordu, ta ki Tormesh yüzünü bölen bir sırtışla bana dirsek atana kadar.

"Arkada bir kuyu var." Kardeşim başını başka bir kapıya doğru eğdi. "Denizden gelen su her gün pompalanır ve filtelenir. Gel, sana göstereyim."

Dikkatimi dağıttığı için şükrederek onu dışarı kadar takip ettim. Arazilerinin köşesinde tek bir pompa duruyordu. O kuyuyu pompalarken ikimiz de hızla konuştuk, her birimiz diğerini mümkün olduğunca doldurmaya çalıştık, böylece birbirimizin hayatında olup biten her şeyi biliyorduk.

"Üç yakınlığınız mı var?" Bunu söylediğimde neredeyse elindeki su kovanını düşürüyordu. "Ve kral seni Yükselen Kraliçe Denemesi'ne mi soktu?"

Başımı salladım. "İlk yakınlığım birkaç ay önce ortaya çıktı. Prens beni bu yüzden aldı." Diğer iki yakınlığımı da açıkladım ama Vorl'un bu işe karıştığından bahsetmeyi ihmal ettim. Kardeşim bana davranışları yüzünden Vorl'dan nefret ediyordu. Tacizlerin çoğunu ailemden gizlemiş olsam da, Vorl'un bana karşı hiç de nazik olmadığını bilecek kadar görmüşlerdi.

"Senin de ateş elementin var, tıpkı annem ve benim gibi?" Tormesh sıırttı.

"Var ve dikkat et, muhtemelen ateş kullanma yarışmasında seni yenebilirim."

Homurdandı. "Şüpheli." Ateşinden bir kement fırladı ve etrafımı sardı.

Gülerek kendi yakınlığımı serbest bıraktım. Ateşimi onunkinin etrafına sardım ve onu ittim.

"O kadar kolay engellenmem." Beni çevreledi ve birbirimize ateş topları fırlatarak, birbirimizin ayak bileklerine ateş şeritleri fırlatarak ve diğerinin ilerlemesini durdurmak için alev duvarları oluşturarak şakacı bir şekilde savaştık.

Tormesh kısa süre sonra terlemeye başladı ve ateşim tekrar onunkini kestiğinde yüzündeki şaşkınlık paha biçilemezdi.

"Gerçekten benden daha güçlüsün." Alaycı sesi gitti, yerini hayranlık aldı.

Omuz silkerek ateş yakınlığımı tekrar içime çektim.

Tormesh'in gülümsemesi genişledi. "Kız kardeşimin bu kadar güçlü olacağı kimin aklına gelirdi ki?" Şaşkınlıkla başını salladı ama sonra dudakları büküldü. "Keşke senin tezahürünü görebilseydim."

Göğsüm sıkıştı. Prens ailemi güvende tutmak için buraya getirmişti ama bu küçük köy hâlâ bir kafesti. Kimse isteyerek gelip gidemezdi. Bu, hepsini açığa çıkaracak çok büyük bir riskti. Kısacası burası bir hapishaneydi ve bu da bana Exorbiant Odası'nda kilitli kaldığım zamanları hatırlattı.

Eğer bu kadar üzücü bir durum olmasaydı, muhtemelen eğlenerek kıs kıs gülerdim. Prensın niyeti asıl olsa da, onun da fae'leri hapsedmek gibi bir alışkanlığı vardı. Yine de Sarum Kayalıkları'nda bir gün özgür olma umuduyla yaşamak, öbür dünyaya gitmekten daha iyiydi.

Tormesh dirseğiyle bana tekrar vurdu. "Bu kadar üzgün görünme. Burası o kadar da kötü değil. Alıştık ve açıkçası evdeki hayattan çok da farklı değil. Sadece artık Firlim'e gidemiyoruz ama zaten köyümüzden ne sıklıkla ayrılıyorduk ki?" Omuz silkti. "Ayrıca, Solis Muhafızları ile yürürken kıtanın çoğunu gördüm. En azından bunu anladım."

"Oh, Tormesh." Onu kendime çektim ve sarıldım. O her zaman iyimser biriydi.

O da bana aynı şiddetle sarıldı ve sonra babamız içeriden bağırarak içkilerin nerede olduğunu sordu.

Diğerlerine katılmadan önce gözlerim tekrar yaşarırken ikimiz de güldük.

Gecenin geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti ve o kadar gerçeküstüydü ki büyümlü hissettirdi. Hepimiz küçük mutfak masasının etrafında toplanmış, geçtiğimiz sezon boyunca olan biten her şeyi konuşuyorduk. Ailemin ben ve Cailis hakkında bitmek bilmeyen soruları vardı ve annemin yüzündeki hüznümlü iç çekiş bana kız kardeşimi de beni görmek istediği kadar umutsuzca görmek istediğini söylüyordu.

Ama prensin buna izin verip vermeyeceğini bilmiyordum. Beni buraya getirme konusunda ketum ve endişeli görünüyordu ve buranın gizliliği bana sadece girişime izin vererek büyük bir risk aldığını söylüyordu.

Ama bu endişelerin düşüncelerimi gölgelemesine izin vermedim. Bunun yerine şimdiki zamana odaklandım ve prens sessiz kalıp dağ gibi yemek yerken ailemle geçirdiğim her saniyenin tadını çıkardım.

Küçük köyün üzerindeki buz gibi pencereden gökyüzü gecenin en derin karanlığına büründüğünde, gitme zamanının geldiğini biliyordum. Saatlerdir yoktuk ve ailemin hayatta kaldığına dair bomba beni bir ton tuğla gibi vurduğu için, hayatımda meydana gelen diğer her şeyi durdurmadı.

Hâlâ başka bir alanı iyileştirmek için erken kalkmam gerekiyordu, hâlâ antrenman yapmam gerekiyordu ve hâlâ sadece haftalar kalan üç Deneme sınavıma hazırlanmam gerekiyordu.

Ayrılmak için ayağa kalktığımızda, karşı koymadım.

Prese, "Kendimi buğulandıracağım ve eğer istersen seni de buğulandırabilirim," dedim, gururunun büyümlünün zayıfladığını kabul etmesine izin vermeyeceğini biliyordum.

Şaşkınlık gözlerini doldurdu. "Başkalarını mistifiye edebiliyor musun?"

Başımı salladım. "Matron Olsander sayesinde birkaç haftadır güvenilir bir şekilde yapabiliyorum ve bizi buradan mistifiye etmek benim için iyi bir pratik olacak."

"Sen de mi *mistfaz* yapabiliyorsun?" Annemle babam ağzı açık kalırken Tormesh'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

Güldüm. "Artık bundan çok daha fazlasını yapabilirim."

"Siyah saçlı ve eksik kanatlı kızımın büyüüp bu kadar güçlü olacağı kimin aklına gelirdi?" Annem beni kucakladı, sonra babam da aynısını yaptı.

Ailem bizi küçük köylerini örten perdeye kadar götürdü. Artık annem, babam ve kardeşimin hayatta olduğunu bildiğim için içimi bir huzur kapladı. Ama bundan daha fazlası ruhumu doldurdu. Yanımda duran erkek, büyük kanatları ve ustalıkla yakınlıklarıyla hayatta kalmalarının sebebiydi.

Ve aniden, Yükselen Kraliçe Duruşması'nın galibi olma, Norivun'un karısı olma düşüncesi ...

Kaderimi öğrendiğimden beri ilk defa bu düşünce bende kaçma isteği uyandırmadı.

Kazanmak istememi sağladı.

BÖLÜM 20

I Gece yarısından hemen sonra bizi şatoya geri götürdü ve şatonun daha önce hiç gitmediğim bir bölgesi olmasına rağmen tam olarak prensin bana gitmemi söylediği yere indik.

Ayaklarımız sert bir zemine değdiğinde, karanlık ve tanıdık olmayan oda bizi çevreliyordu. Benim yattığımdan daha büyük bir yatak duvara yaslanmıştı. Büyük pencereler ay ışığının içeri girmesine izin veriyor, büyük şömineyi, etrafındaki kanepeler ve sandalyeleri, her kesimden ve renkten giysilerle dolu büyük bir dolabı aydınlatıyordu.

"Neredeyiz biz?" Ben sordum.

"Burası benim özel odam." Karanlıkta prensin kanatları arkasında boynuz gibi yükseliyor, uçlarındaki pençeler keskin pençeleri andırıyordu.

"Burası yatak odanız mı? Ama korumalı değil mi?"

"Tabii ki öyle, ama senin için hiç korunmadı."

Bu ifade bana çarptı. Eşi olduğum için en özel odalarını bana asla korumamıştı ve bu şatoya ilk girdiğim andan beri onun eşi olduğumu biliyordu.

Bir an için ne diyeceğimi bilemedim. Nerede uyuduğunu hiç görmemiştim, aramızda doğal olarak doğan çekimle savaştığımdan beri sormak aklıma bile gelmemişti.

Ama şimdi . . .

Kollarımı kendime doladım. "Hâlâ hayatta oldukları için şoktayım."

Parmakları hemen dudaklarımı kapatarak beni susturdu. Bu hafif dokunuşla içimden bir akım geçti. Elini bıraktı, gözleri ıslık ıslık parlıyordu.

Ay ışığı ve aramızda geçen konuşulmamış kelimeler bana onun da bu enerji vızıltısını hissettiğini söyledi. Ama daha da önemlisi, Sarum Kayalıkları'ndaki o köyde sessiz kalmam şarttı. Kimse bunu bilmemeliydi.

Büyü içimde gümbürdedi ve hava elementimi çağırarak etrafımızda bir susturucu kalkan oluşturmaya odaklandım. Yakınlığım içimden akarak bir hava duvarı oluşturdu ve büyümün dışında kimsenin bizi duyamayacağını anladım.

"Kimseye söylemeyeceğim," dedim, Kalkanıma rağmen karanlık odada ses tonum alçaktı. "Ama Cailis'e söylemek zorundayım. Bu sırrı ondan saklayamam." Tartışmak için ağzını açtığında ekledim, "Kimseye söylemeyecek. Ailemizin hayatını tehlikeye atacaksa söylemez."

Kaşlarını çattı ama başıyla onayladı. "Sadece Cailis ve Cailis. Eğer bir şey duyulursa, babam orayı yerle bir eder, içindeki herkesi öldürür ve benim sonum da aynı hızla gelir."

Solgunlaştım. Bu gece pek çok şey konuşmuştuk ama esas olarak kayıp ailemle hasret gidermek ve nasıl olduklarını öğrenmekti. Prens o küçük şehri neden yarattığının ve onun hakkında nasıl bu kadar yanılmış olabileceğimin lojistiği hakkında değildi.

"Benimle oturur musun?" Şöminede asılı duran alev çekirdeğini körüklemekten önce kanepeyi işaret etti. Ateş hemen canlandı ve ben kanepeye uzanırken veliaht prens onu odunla besleyerek ocakta çıtırtılar çıkardı.

"İçki?" diye sordu ateş kükrediğinde.

"Lütfen."

Köşedeki küçük bara doğru ilerledi. Odamdaki buzlu bar kadar abartılı değildi ama içinde çok sayıda şişe ve sürahi vardı.

İki bardak kehribar rengi sıvı döktü, leminai değildi ve yaklaştığında bana doğru süzülen koku, onun da aynı derecede güçlü olduğunu söylüyordu.

"Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun?" Küçük bir gülümsemeyle sordum. O yaklaştıkça kalbim daha çok çarpıyordu. Parmaklarım hareket etmek, ona dokunmak, onu hissetmek için kaşınıyordu.

Kutsal Anne, aylardır hissettiği şey bu mu?

O bana bardağımyı uzatana kadar ellerimi kucağımda birleştirdim, sonra titreyen parmaklarımyla tuttum.

Elime alır almaz dudaklarıma götürdüm. Acılık dilime vurdu, sonra boğazımdan aşağı kavurucu bir ateş indi. Öksürdüm ve yüzümü buruşturdum. "Bu da ne böyle?"

"Buna viski deniyor. *Diğer* diyardan getirttim." "Bu bir domal'ı öldürebilir."

Kendi bardağından bir yudum alırken dudakları kıvrıldı. Hafifçe irkildi ama sıvı bir yudumda boğazından aşağı yuvarlandı ve bakışlarım boynundaki kaslara takıldı.

Burun delikleri açıldı, tahrik olmuş kokumu içine çekerken bana bilmiş bir gülümseme verdi.

Gözlerimi hızla başka tarafa, alevlerin dans ettiği ateşe çevirdim. Çıkışlarım açık olduğu için kendi ateş yakınlığımı çağırıyordu. Gözeneklerimden büyüümün hafif, düzenli pufları sızıyordu. Onları açık tutmak zorundaydım. Gecenin kargaşası içime işliyor, sihrimi daha da artırıyordu.

Derin bir nefes alarak prensle yüzleştim, gerginliğin dalgalanmasını görmezden gelmeye kararlıydım. Cazibe ruhlarımız arasında bir orman yangını gibi yanabilirdi ama konuşmamız gereken daha önemli şeyler vardı. Onun benim eşim olmasından daha önemli şeyler.

"Neden o köyü yaratmak zorundaydınız? Oraya ne sıklıkla gidiyorsunuz? Bakımını yapmak senin için ne kadar zor? Ailemi öldürdüğün konusunda neden yalan söyledin? Ve tanıştığımızda onların benim ailem olduğunu biliyor muydun?"

Dudaklarında eğlenceli bir gülümseme belirirken koltuğa yerleşti. "Bu soruları sırayla mı cevaplamalıyım? Bir bakalım. Ya o köyü yaratacaktım ya da oradaki herkes ölecekti. Ve oraya sık sık gitmiyorum, sadece erzaklarını yenilemem ya da koğuşları güçlendirmem gerektiğinde ve-" Eğlencesi kaybolurken çenesi sıkıştı. "Korumaları güçlendirmek için çok fazla büyü gerekiyor. Bunu yaptığımda, genellikle büyüümü yenilemek için en az bir tam gün dinlenebileceğim bir zamanda olmasına dikkat ederim. Ve hayır, ilk tanıştığımızda aileni ve kardeşini orada tuttuğumu fark etmemiştim. Bağlantıyı ancak Liss Lodge'da bize adını söylediğinde kurdum."

Bacaklarımı altıma çektim ve yüzümü ona dönmek için kanepede döndüm. "Ailemi orada tuttuğunu öğrendikten sonra neden bana o yerden bahsetmedin?"

"Çünkü sana güvenip güvenemeyeceğimi bilmiyordum."

Kaşlarımı çattım. "Ailemi kurtardığını öğrendikten sonra yaptıklarını rapor edeceğimi mi düşündün?"

Omuzları kalktı. "Hâlâ hayatta olduklarını öğrenince çok mutlu olacağını biliyordum ama evet, beni ihbar edip etmeyeceğini bilmiyordum. Benden nefret ederdin, Ilara."

Başımı salladım. "Evet, duydum ama bu nefretin çoğu onları öldürdüğüne inanmamdan kaynaklanıyordu. Hâlâ hayatta olduklarını ve onları kurtardığını bilseydim seni ihbar etmezdim."

"Tüm Dava'yı sekteye uğratacak ve potansiyel olarak görücü usulü bir evliliğe zorlanmanızı engelleyecek olsa bile mi?"

Nefes alış verişlerim hızlandı. Zorla evlendirilme düşüncesinden ne kadar nefret ettiğimi biliyordu ama bu suçlama yine de canımı yaktı. "Benim bu kadar bencil olduğuma inanıyor musun? Bu kadar mı nankörüm?"

"Hayır, ama seni buraya getirdiğimde seni çok az tanıyordum. Karakterini daha iyi görmem gerekiyordu. Sır saklayıp saklayamayacağını öğrenmem gerekiyordu."

"Ve şimdi yapabileceğime inanıyor musun?"

"Umarım öyledir, ama gerçekten dürüst olursak, seni bu gece oraya götürmemin tek nedeni bu değil."

Dostum.

Söylenmemiş o kelime yine aramızda asılı kaldı. Prens için karar verici faktör bu olmuştu. Onu kabul etmemi istiyordu, bu yüzden o gizli vahayı benimle paylaşmaya karar vermişti çünkü biz dosttuk, çünkü ailemi öldürdüğüne inanmaya devam edersem aramızdaki bağa rağmen onu asla kabul etmeyeceğimi biliyordu.

Nefeslerim hızlandı, kadehimi dudaklarıma götürdüm ve yakıcı bir yudum daha aldım. Kalbim şimdi bir canavar gibi atıyordu. "Ama baban neden ailemi öldürmek istesin ki? Ve neden bu infazları gerçekleştirmeye karar veren kişi *senmişsin* gibi konuştu?"

Prens kaşlarını çatarken büyüünden gelen bir gümbürtü kanepeyi titretti ve gücünün hızla geri dönüyor olması beni bir anlığına rahatlatmıştı. "Babam son zamanlarda artan huzursuzluktan haberdar. Bunun bastırılmasını istiyordu, bu yüzden Fae'ler kaleye gelip endişelerini ve kaygılarını dile getirmeye başladıklarında, onların susturulmasını istedi. Bana hepsini idam etmemi emretti."

Kralımız hakkında inandığım her şey sorgulanmaya başlayınca çenem düştü. "Son zamanlarda kaybolan fae'lerin arkasında o olabilir mi?"

değil miydin?"

Norivun çenesini kaşıyarak dikkatimi ortasındaki yarığa çekti. "Ben de aynı şeyi merak etmeye başlamıştım. Wormiful ya da Crimsonale'in onları öldürmesi mantıklı değil. Onlar huzursuzluğun büyümesini istiyorlar ama babam ..." Omuz silkti. "Savaş söylentilerinin yasaklanmasını istiyor."

"Eğer oysa, o gece salonda bana saldırmaya çalışan kişiyi de o göndermiş demektir. Ama neden ben?"

Gücünün bir başka gümbürtüsü kanepenin altını titretti. "Bilmiyorum." Dudakları jilet gibi inceldi.

"Eğer bu işin arkasında kral *varsa*, yakaladığı fae'leri nasıl öldürdüğünü düşünüyorsun?"

"Tahminimce, sesini çıkaran tüm fae'leri gizlice ortadan kaldırmak ve öldürmek için kişisel muhafızlarını kullanıyor. Muhafızları ona sadıktır ve ne emrederse yaparlar, ancak halk bunu öğrenirse, herhangi bir ilgisi olduğunu inkar etmek ve görünüşün iyiliği için muhafızlarını infaz etmek zorunda kalacaktır. Bu da ortadan kaybolmaların neden bu kadar gizli olduğunu açıklar."

"Ama koruması ya da bana saldırmaya çalışan her kimse nasıl ortadan kayboldu?" O geceye eşlik eden o tuhaf kokuyu hatırlayarak durakladım. Çürük gibi kokuyordu. Daha önce hiç böyle bir peri kokusu almamıştım.

"Belki de yanlış anladılar?" Ben durumu daha fazla düşündükçe prensin kaşları çatıldı.

"Masum Fae'lere açıkça saldırmak ve onları öldürmek çok aşırı. Ve tüm bunlar bir kargaşayı yatıştırmak için mi? Ama ben kargaşa yaratmaya çalışmıyordum, tekrar soruyorum, neden ben?"

Kaşları birbirine öyle sıkı kenetlendi ki bir çizgi oluştu. "Mantıklı gelmediği konusunda haklısın ama bunları anlamak için babamı tanıman gerekir. Ellerinin kirletilmesinden hoşlanmaz. Topraklarımızdaki fae'lerin onu sevmesi ve desteklemesi hoşuna gider. Bu kadar uzun süre iktidarda kalabilmesinin bir nedeni de bu, bu yüzden beni kötü adam olarak yetiştirdi."

"Bunu sadece fae'lerimizin sevgisini korumak için mi yapıyor?" Prens başını salladı.

"Eğer size istediği tüm infazları gerçekleştirmenizi emrederse, muhalefete neden olmaya çalışan herhangi bir fae'yi öldürdünüz mü?"

Norivun'un rahat ifadesi kayboldu. Bakışları sanki binlerce hayalet ruhuna işkence ediyormuş gibi perili bir hal aldı. "O fae'ler değil, hayır, ama geçmişte öldürmek zorunda kaldığım başkaları da vardı. Birçok kış önce, ben

Sarum Kayalıkları'ndaki o köyü yarattı, ya onları öldürecekti ya da-" İçkisini tekrar dudaklarına götürdü.

"Yoksa ne olur?"

"Anneme işkence edilmesini izle."

Ağzım açık kaldı, öyle ki ağzımı kapatmak için kendimi zorlamam gerekti. "Sen neden bahsediyorsun?"

Etrafındaki enerji arttı. "Babam halkın onu algıladığı gibi biri değil. Beni kontrol etmeyi sever. Her zaman sıkı bir tasma altında tutuldum. İtaatkâr kalmamı sağlamak için annemi kullandı."

Midemde hastalıklı bir his büyüdü. "Ne demek istiyorsun?"

"Küçük yaşlardan beri damarlarımda yatan gücü biliyordu ve yakınlıklarım tamamen ortaya çıktığında, onları gerçekten onun üzerine salarsam beni durduramayacağını biliyordu. Tahtının kontrolünü ele geçirebileceğimi biliyordu - *asla* isteyerek vazgeçmeyeceği bir şey - bu yüzden birçok kış önce, kurallarına uymazsam sonuçlarının ne olacağını bana öğretti."

İçimdeki hastalıklı his ikiye katlandı. "*Anneni* kullanarak mı?"

Başını salladı. "Eğer onun emirlerini yerine getirmezsem, annemi tecrit etmeye zorluyor. Yok edilmesini istediği fae'leri öldürmeyi reddedersem, annemi aç bırakıyor ve bir de fiziksel dayak var. Hatırlamak istemediğim kadar çok kez annemi öldüresiye dövdü ve bunların hepsi de tam olarak emrettiği şeyi yapmadığım içindi."

Mide bulantısı midemde yuvarlandı. Bir saniye geçti ve sonra bir saniye daha. O kadar şok olmuştum ki konuşamıyordum ama boğuk bir sesle "Bu korkunç" diyebildim.

"Öyle. O bir canavar İlara, ama krallığımız bunu bilmiyor. Beni o kadar çok mevsim günah keçisi olarak kullandı ki, fae'lerimiz benden nefret ediyor ama ondan nefret etmiyorlar."

Yutkunmaya çalıştım ve sonra sormadan edemeyeceğim bir şey sordum. "O kadar kötüyse neden onu öldürmediniz? Eğer ölseydi, annene zarar veremezdi."

Prens viskisinden bir yudum daha aldı ve yutmadan önce dilinin üzerinde yuvarlanmasına izin verdi. "Bunu pek çok kez istedim ama kralı soğukkanlılıkla öldürürsem, nedenlerim ne olursa olsun, sorumlu tutulurum. Doğaüstü mahkemeler önünde yargılanacak ve suçlu bulunacaktım. Bunu idamım takip ederdi ve bundan kurtulmayı başarsam bile

Bir şekilde tahtı ele geçirmeyi başarsam bile Soliler yaptıklarını unutmayacaktı. Bir gün sırtımda bir bıçak ya da şarabımda bir zehir bulabilirdim. Kralı soğukkanlılıkla öldürürsem kıtamız eninde sonunda kellemini alırdı."

Nefesim kesildi. O haklıydı. Tabii ki haklıydı. Kralı öldürmek hiçbir şeyi çözmezdi. Bu sadece Norivun'un da çöküşüne yol açacaktı.

Arkama yaslandım ve tüm bunları kafamda oturtmaya çalıştım. Prense göre, her konuda tamamen yanılmıştım. Prens Norivun katil değildi, katil olan kraldı. Ve Norivun sihrini hiçbir zaman haksız yere kullanmamıştı, sadece kralın zorlamasıyla kullanmıştı.

Yüksek Liss'te prensin yakınlığıyla öldürdüğü periye düşündüm. O zaman bunu hiç düşünmeden yaptığını düşünerek çok iğrenmişim, ama o erkeğe peri formuna geri dönmesi için birkaç şans vermişti. Ve prensi zalim bir canavar olmakla suçladığımda prensin muhafızları çok öfkelenmişti. Çünkü prensin başkalarını kurtarmak için neler yaptığını biliyorlardı. Sarum Kayalıkları'nda saklı köyden haberdardılar. Norivun'un gerçekte kim olduğunu biliyorlardı.

"Muhafızlarınızın hepsi kralın gerçek doğasını biliyor mu?"

Bir içki daha aldı ve başını salladı. "Tamamen tezahür ettiğimden beri benimle birlikteler. Babamı kapalı kapılar ardında gördüler. Biliyorlar."

Ürperdim. Sanki derimin altında böcekler geziniyormuş gibi hissettim. Kralla olan her etkileşimim çoğunlukla kolay geçmişti. Onun iki yüzlü bir madalyonun bir yüzü olabileceğinden hiç şüphelenmemiştim. Ama prensin bir keresinde bana söylediği şeyler vicdanımı sızlatmaya başladı - annesi ve benim ailem hakkında o zamanlar kafamı biraz karıştıran şeyler.

Huzur içinde yaşıyor - kulesinin yanından geçerken annesinden bahsediyordu. Norivun'un onu korumak için yaptığı fedakârlıklar sayesinde dayaktan ve açlıktan uzak, huzur içinde yaşıyordu.

Anne babanı ve kardeşini hayatlarından çıkarmanın onlara, sana ve kız kardeşine yaptıklarından dolayı pişmanım. Annemi, babamı ve kardeşimi Mervalee'den ve benim hayatımdan çıkarmıştı ama onları öldürmemişti. Sadece yerlerini değiştirmişti, bu da o garip açıklamayı açıklıyordu. Ve o zaman

Ölümleri hakkında bana açıkça yalan söylemesinin nedeni, sırrı konusunda bana güvenip güvenemeyeceğini bilmemesiydi.

Ve kral hakkında söylediklerini. *Babamın senin benim için ne olduğunu bilmemesi önemli. Senin yanındayken belli bir şekilde davranmam önemli.*

Nefesim kesildi. Babasının, eşi olduğumu öğrenmesinden korktuğu için miydi bu? Kralın beni dövebileceğini, aç bırakabileceğini ve annesine yaptığı gibi bana da işkence edebileceğini bildiği için mi? Norivun'un anlattıklarına bakılırsa, babasının da oğlunun itaatkâr kalmasını sağlamak için beni bir silah olarak kullanması işten bile değildi.

Tüm bu tuhaf yorumlar yerli yerine otururken kalbim küt küt atmaya başladı. "Tüm bunların annenin neden hep bu kadar yalnız görüldüğüyle bir ilgisi var mı?"

Başını salladı. "Babam onun diğer fae'lerle etkileşime girmesini yasakladı ve uzun zaman önce, hala tam olarak anlayamadığım büyüler kullanarak bu kalenin içinde annemin yakınlıklarını hapseden bir büyü bağlama odası inşa etti. Öğrendiğimde o odayı yok ettim ama o olaydan beri annem büyüüne normal bir şekilde erişemiyor. Bazen büyüye dair bir şeyler görebiliyor ama ne kadar çabalasam da onun yaptıklarına karşı koymanın ve onu hapsettiği kafesten kurtarmanın bir yolunu bulamadım. Şimdi, yakınlıklarını uzak tutmak için düzenli olarak derin nefes alma alıştırması yapmak zorunda, aksi takdirde Çıkışlarını düzgün bir şekilde kullanamadan patlayacak." Bu şekilde yaşama düşüncesiyle bir ses çıkardım, yarı boğuk bir hıçkırık ve sonra sarsıcı bir farkındalıkla, onun mücadelelerine tanık olduğumu hatırladım. Kar sakızının saldırısının ardından uyandığımda kraliçenin davranış şekli çok tuhaftı.

Sarsılmış görünüyordu ve

garip, derin nefesler alarak.

Veliaht prensin söylediği her şey doğru olmalıydı. Kilitli büyüünün onun üzerindeki etkilerini ilk elden görmüştüm.

"Ama saçları illüzyon büyüünün altında saklı, değil mi? Yani biraz büyü kullanabiliyor olmalı."

Başını iki yana salladı. "Babam onun gücünü bastırmadan önce saçları illüzyon büyülerinden birinin altında saklıydı. Şimdi, onun isteği üzerine onu illüzyon büyümün altında saklıyorum."

Gözlerim büyüdü ve beni eşarpla ziyaret ettiği günü düşündüm. "O gün senden illüzyonu kaldırmanı istedi mi?"

snowgum sana saldırdı mı?"

Başını eğdi. "Beni görmek için revire geldiğinde söyledi."

Acı ve öfke aynı anda içimde yükseldi ve dudağımın kıvrılmasına neden oldu. Hayatım boyunca kötü muameleye maruz kalmıştım ama hiçbir Kraliçe Lissandra'nın maruz kaldığı kadar kötü değildi.

Kendimi toparlamak için bir an durdum ama sesim hâlâ titriyordu, "Yani kralın dediklerini yapmana rağmen annene hâlâ kötü mü davranıyor?" diye sordum.

Prens hüzünle omuz silkti. "Maruz kaldığı kötü muamele kötünün iyisi. İstedliğini yapmaya devam edersem onu dövmeyecek ya da aç bırakmayacak ama onun da neredeyse benim kadar güçlü olduğunu biliyor. Eğer annemin büyüğü serbest bırakılırsa, etrafında kaç tane muhafız olursa olsun, ikimiz de istersek onu öldürebiliriz, bu yüzden beni annem aracılığıyla, annemi de onun yakınlıklarını tuzağa düşürerek kontrol ediyor." Viskisinden bir yudum daha aldı, yüzünde acı bir ifade vardı. "Babam her zaman ileriye düşünür. İçimizden birinin ona ihanet etmeye karar vereceği gün gelirse, başka önlemleri olduğunu garanti edebilirim. Onu doğrudan öldüremememin ya da gizlice suikast düzenleyemememin bir başka nedeni de bu."

"Ama neden? Bunu *neden* yapıyor ki? Siz onun ailesisiniz. Aile birbirini korur ve sever."

"Herkesin babası seninki gibi değildir, Ilara. Babam yüzlerce kıştır kuzey kıtasını yönetiyor, tüm krallardan daha uzun süredir. Bu hükümdarlık nezaketten gelmiyor. O gaddar ve acımasızdır ve her şeyden önce güçten zevk alır. Tahtını ve ona yönelik tehditleri uzak tutmak için ne gerekiyorsa yaptı."

"Ve şimdi de tehdit altında."

Başını salladı. "Babam ekinlerle ilgili bir sorun olduğunu kabul etmeyi reddediyor çünkü o kadar uzun süre yaşadı ve kıtamızın o kadar çok büyüdü döngüsünü gördü ki, bunun sadece göksel olaylardaki bir gecikme olduğuna ve eninde sonunda topraklarımızın *oreminin* yenileneceğine inanıyor, ama kabul etmese bile yanılıyor. Eğer göksel olaylar gerçekten durduysa, bunu düzeltecek gücü yok. Bunu kabul etmek istediğini sanmıyorum çünkü hükümdarlığı boyunca ilk kez kıtamızın kaderini kontrol edemeyecek."

"Yani sonuçlarından hoşlanmadığı için kafasını kuma mı gömdü?"

"Öyle. Onunla konuşmaya çalıştım. Ama faydası olmadı. Eğer beklersek toprağın yeniden gelişeceğine inanıyor."

"Ve bu arada, Fae'ler açlıktan ölecek."

"Doğru. Açlıktan ölecekler ve hiçbir şey yapılmadığı için acı ve öfke duyacaklar, ama işte burada ben devreye giriyorum. Eğer huzursuzluk çıkarmayı kendine görev edinen herhangi bir asi fae'yi kontrol edersem, diğer fae'ler bunu görecektir ve sessiz kalacaklardır. Bu da beni nefret edilen kişi yapar, onu değil, bu yüzden hükümdarlığına devam eder ve *orem*'in yeniden ortaya çıkmasını beklerken hiçbir şey onun gücünü tehdit etmez."

"Yine de savaştan ve kralın iktidarda kalıp kalmayacağından bahsediliyor."

"Babam bu tür konuşmaları kışkırtan konsey üyelerini izliyor. Bana onları öldürmemi açıkça söylemedi ama çok ileri giderlerse öldüreceğini biliyorum."

"Ama bunu yapabilir misin?"

Başını iki yana salladı. "Eğer onları öldürürsem, kıtamızdaki Fae'lerin tepkisi o kadar büyük olur ki, babamın bile intikam için beni öldürmekten başka çaresi kalmaz."

"Ama yine de bunu riske atar. Kendi oğlunu feda etmek, kendisine karşı çıkan konsey üyelerini susturmak ve tüm bunlar ne için? İktidarda kalmak için mi?"

"Kontrolü elinde tutmak için her şeyi yapar. Vahşiliğinin sınırı yok."

"Norivun," dedim üzüntüyle, acıyla. Onun hakkında, her şey hakkında çok yanılmıştım.

Sustu.

Dudaklarımı ayırdığımda, ona ilk kez gerçek adıyla seslendiğimi fark ettim.

Göğsü her nefeste hızla inip kalkarken eli kanepenin üzerinde benimkinin yanına kadar ilerledi. Uzun parmaklarına, geniş avuç içine baktım. Kıpırdamadan durdu, onu kabul edip etmeyeceğimi görmek için bekledi.

Avucumu onunkinin altına kaydardım ve parmaklarını benimkilerle geçici olarak birleştirdiğinde karşı koymadım.

İçimde bir özlem şimşegi çaktı.

Sanki o da aynı şeyi hissetmiş ve benim onayım, dokunuşum ruhunun derin bir parçasını rahatlatmış gibi bir nefes verdi.

Ama etkilenen tek kişi o değildi. Onu hissetmek, ona dokunmak ... benim de içimdeki bir şeyi harekete geçirdi. Açılan ve büyüyen bir şey, uykuda olan ve ancak şimdi gün ışığına çıkan gizli bir parçam.

Dostum.

"Kralı nasıl durduracağız?" Fısıldadım. "Ve topraklarımızı nasıl kalıcı olarak onaracağız?"

Gözleri ateş ışığında karardı, zorlukla dizginlenen bir arzuyla dolup taşı. "Yükselen Kraliçe Denemesi'ni kazanmanla başlayacağız."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

T Hortum kelimeleri karnıma bir yumruk gibi çarptı. Duruşmayı kazan. Prensle evlen. Kralı yok et.

"Ya yapamazsam?" Elimi çektim ve kollarımı sardım belime doladı.

"*Yapabilirsin*, Ilara. Sen hepsinden daha güçlüsün. Büyünün yeni olması gücünü azaltmıyor. Sen güçlüsün. Sadece kendine inanman ve onu geliştirmen gerekiyor."

"Ama ben kazanırsam, biz-" Midem kıvrılırken dudaklarımı yaladım. Arzu içimde karıncalanıyordu, *ona* duyduğum arzu. "Evleneceğiz."

"Yapacağız." Gözlerine yine o vahşi ışık girdi. "Ve sonra *benim* olacaksın." Yüz ifadesindeki o içgüdüler, o vahşi özlem, o sert arzu yeniden canlandı.

Erkekler eş bağını her zaman dişilerden daha içgüdüsel olarak hissetmişlerdir. Erkeklerin, dişilerini herhangi bir şekilde tehdit eden başka bir erkeği öldürmesi duyulmamış bir şey değildi. Mahkemelerde bu tür eylemlere izin veren yasalar vardı, çünkü içgüdüler bazen kontrol edilemeyecek kadar güçlüydü.

Ve bu gerçek beni bir yıldırım gibi çarptı. Bana saldırdıklarında Vorl ve Lord Waterline'ı öldürmeye çalışmasına şaşmamalı. Ve Haxil'in beni ele geçirmeye çalıştığına inandığında neredeyse muhafızını öldürmesine de şaşmamalı.

"Bana olan ilginizin tek nedeni bağ mı?" diye sordum.

"Hayır."

Geniş omuzlarına ve devasa kanatlarına bakarken kaşlarımı kaldırdım. Yeraltı dünyası kadar çekiciydi, karanlık ve günah doluydu. Ona olan çekimime karşı koymaya çalıştım ama onu istiyordum.

Nefes aldı, belli belirsiz, ama ben yine de yakaladım. "Peki *bana* olan ilgin sadece bağ yüzünden mi?"

Göğsüm daha hızlı yükseldi ve aceleyle bir içki daha aldım. "Hayır."

Yaklaştı, bakışları yırtıcı bir hayvanı andırıyordu. "Birbirimizi uzun zamandır tanımadığımızı biliyorum ama beni sana çeken sadece aramızdaki bağ değil Ilara. Güçlüsün, cesursun, naziksin ve çoğu kişinin sana verdiğiinden çok daha dayanıklısın."

Bakışlarım onunkilere kaydı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Bunu bilecek kadar çok şey gördüm ve bazı şeyler de duydum. Hizmetçiler sizden, nezaketinizden ve her zaman yardım etmeye istekli olduğunuzdan bahsediyor. Sizin gibi bir hanımefendiyle hiç karşılaşmamışlar. Kendini onlardan üstün görmüyorsun ya da onları sadece sana hizmet etmek için orada olduklarını düşünmüyorsun. Onları Fae olarak, birey olarak görüyorsunuz. Bu fark edilmedi değil."

"Çünkü onlar nezaketle muamele görmeyi hak eden ve bir hizmetkârdan daha fazlası olan fae'ler. Ne zamandan beri kişinin değerini hükümdarlar belirliyor?" Şiddetle söyledim.

Gözleri titredi, içinde bir duygu parladı ve sonra onu gizledi. "Sen doğuştan iyisin Ilara ve ben Lucifer'den daha fazla günah işledim ama hayatımın geri kalanını sana layık bir eş olacağımı kanıtlamak için harcayacağım. Seni el üstünde tutacağım ve sana herkesin inandığı kadar kötü olmadığımı göstereceğim.

."

"Öyle olmadığını zaten biliyorum." Sustu.

"Sizin için de aynı şeyi söyleyecek kadar çok şey gördüm, prensim. Bu krallıktaki herkesin bildiğinden çok daha fazlasını feda ettiniz ve bunların hepsini özveriyle yaptınız. Yakınlıklarınızın kendi ihtiyaçları için kullanılmasını talep eden fae'lere yardım ettiğinizde takdir ya da minnettarlık beklemediniz. Ölümüne yol açabilecek olmasına rağmen masumları babandan korumak için koca bir köy yarattın. Sen bir canavar değilsin, Norivun. Bunu görüyorum. *Seni görüyorum.*"

Göğsü kabardı, ağzı gerildi ve sonra elimi tekrar sıktı, parmakları bir kez daha benimkileri sardı. "Seni bulmak için çok uzun süre bekledim."

Ben de onu aynı sıklıkla geri sıktım. Gözlerim yaşlarla dolmaya başladı, çünkü bu adil değildi. Bu kadar çok şey verdiği halde ondan nefret edilmesi hiç adil değildi.

Yoğun duygular boğazımı sıkarken bir an geçti. Kalbim gümbür gümbür atıyordu. İçimdeki her şey dönüyor, çarpışıyor, tutuşuyordu. Burada, onunla birlikte olmak... her şey doğru geliyordu. Kendimi tamamlanmış hissediyordum.

Ateşten gelen çıtırtılar sessizliği doldurdu. Yer değiştiren prensin kanatları arkasında daha da yayıldı. "Benim olmanı istiyorum, Ilara. Senden asla ayrılmak istemiyorum. Seni sahiplenmeme izin ver. Lütfen."

Midem altüst oldu ve içimdeki her şey evet demek, tedbiri elden bırakmak istedi.

Ama şu anda her şey sadece bizimle ilgili değildi.

Ayağa kalktım ve ateşle yüzleşmeden önce derin bir nefes aldım. İçimdeki enerji artmaya başladıkça büyü içimde kaynadı. Göğsümü kaşıyarak gittikçe yükselen hissi bastırmaya çalıştım, zira içimde derin bir sızı başlamıştı.

Prensın burun delikleri beni izlerken alevlendi, ifadesi dikkatle örtüldü.

"Seni henüz kabul edemem, bunun tek nedeni önümde uzananlar."

"Neden?" diye sordu ayağa kalkıp sessizce bana doğru ilerlemeden önce.

Yutkunmaya çalıştım. "Çünkü sana tam olarak bağlanamıyorum. Dava'ya, ailemi kurtarmaya, babanı durdurmaya konsantre olmalıyım ama bu seni istemediğim anlamına gelmiyor."

Sadece birkaç santim ötemde durdu ve geniş omuzları ve çarpan aurası dikkatimi çekerken kar ve sedir kokusu etrafımı sardı. "Hâlâ bana bağlı olabilir ve tüm bunları yapabilirsin."

Başımı salladım. "Yapamam. Sen oldukça dikkatimi dağıtıyorsun. Sahip olduğum son birkaç hafta içinde alanları iyileştirmeye ve sihrimi daha iyi öğrenmeye odaklanmam gerekiyor. Peki ya Deneme'yi kaybedersem? O zaman ne olacak? Bir başkasıyla evlenmek zorunda kalırken sana bağlanmış olacağım."

Ölümcül bir parıltı gözlerini doldururken gözleri kısıldı. "Başka biriyle evlenmeyeceksin."

"Kral emrederse yapmak zorundayım."

Çenesindeki bir kas çalışırken elleri yumruk haline geldi.

"Yapamayız, Norivun. Henüz değil." Prensın bunu itiraf etmekten nefret ettiğini bilsem de, Norivun bedelini ödemeye razı olmadığı sürece babasını durduramayacağımızı ikimiz de biliyorduk - bu bedel annesinin güvenliği ya da krala karşı geldiği için kendi idamı olacaktı.

Böyle bir seçim onu yok ederdi. Benim güvenliğim ve mutluluğum için onun hayatı ya da annesinin iyiliği. Babasına karşı gelirse bunlar onun seçimiymiş. Prensi asla böyle bir duruma sokmazdım.

"Önce Deneme'yi kazanmama izin ver, sonra seni eşim olarak kabul edeceğim." Elimi göğsüne koydum. Kasları avucumun altında zıpladı.

Göğsü öyle derin bir nefesle kalktı ki, nefesini bıraktığında alemin ağırlığını taşıyor gibiydi. Elimi kendi eliyle kapattı, sonra alını alnıma değene kadar eğildi. "Senin için acı çekiyorum, İlara."

Bu sessizce acı veren ifade karşısında kalbim sıkıştı. "Ben de senin için acı çekiyorum."

Bir parmağını yanağımda usulca gezdirdi. "Seni başka türlü ikna edemeyeceğime emin misin?"

Tüm vücudum karıncalandı ve içimden bir ürperti geçti.

Yer değiştirdi ve kokumu içine çekmeden önce boğazıma bir öpücük kondurdu. "Sana zevk çılgınlıkları attırabilirim." Boynumu tekrar öptü, o kadar yumuşak, o kadar müstehcen bir şekilde öptü ki, içimde bir arzu kabardı.

Tüylerim diken diken olurken omurgamda bir ürperti dans etti. Bir kolunu belime doladı, yavaşça, sorgulayarak. Sanki beni hiçbir şeye zorlamak istemiyordu ve ne yapacağımı görmek için bekliyordu.

Onunla yatamayacağımı biliyordum, henüz değil, ama bu başka şeylerden zevk alamayacağımız anlamına gelmiyordu.

Bana çarptığı anda kabul ettiğimi hissetmiş gibiydi.

Alçak bir hırıltı göğsünü gümbürdetti ve sonra beni kaldırdı, yatağına doğru adım atmadan önce beni kucağına aldı. Kanatları arkasında dalgalanırken, gözeneklerinden sabit güç kanalları sızarken beni kucakladı.

Kalbim daha sert atıyordu, acı verici bir şekilde. Ama onu durdurmadım, endişemi dile getirmedi. Çünkü *Kutsal Anne*, bu erkeği istiyordum, onu o kadar çok istiyordum ki, henüz ona tam olarak sahip olamasam bile yanıyordum.

Yatağa ulaştığımızda, Norivun beni yatağa yatırdı ve yüzünü özlem kaplarken durakladı. "Aylardır seni yatağımda görmek istiyordum."

Elleri pantolonumun paçasına gitti, sonra yavaşça, ağır ağır çıkardı, sanki artık zamanı geldiğine göre beni soymanın her anından zevk alıyormuş gibiydi. Sonra gömleğimi çıkardı, sadece iç çamaşırlarım beni örttüğünde nefesi tısladı.

"Çok güzel." Ayağımı kaldırdı ve kavisini ağzına götürdü. Oraya bir öpücük kondurduğunda ayak parmaklarım kıvrıldı, sonra parmaklarını baldırımında gezdirdi. "Çok yumuşak. Tenin ipek gibi."

Parmak uçlarını kalçalarımında gezdirdi ve parmakları kısa bir süreliğine göbeğime değdiğinde neredeyse yataktan fırlayacaktım.

Dizlerimi bükmeden önce arzu bakışlarını ısıtırken karanlık bir şekilde kıkırdadı, sonra her iki bacağımı da omuzlarına sardı, ayaklarımı arkasına, kanatlarının arasına bağladı.

Dikkatim o kösele uzantılara takıldı. Sanki onları sımsıkı tutamıyormuş gibi hafifçe açılmışlardı ve ayak parmağım sol kanadına doğru ilerledikten sonra kemiğin etle buluştuğu yerden içeriye doğru hafifçe ilerledi.

Norivun tısladı ve ürpertici bir inilti onu terk etti. "Bunu tekrar yap."

Aynı hareketi önce sol kanadında, sonra sağ kanadında taklit ederken kalbim daha hızlı atıyordu.

Enerji etrafını sararken tüm yüzü gerildi. Gözlerini sıkarak kapattı, derin bir nefes aldı ve sonra bir nefes daha. Ve gözlerini açtığında, gözlerinde öyle şiddetli bir duygu parlıyordu ki nefes alamadım.

"Sana çıplak ihtiyacım var." Bir güç çarpışmasında, büyüğü iç çamaşırlarımı yırttı ve sonra çırılçıplaktım, tamamen ortaya çıktım.

Etrafındaki güç yükselirken tüm vücudu *durdu*.

Beni içine çekerken göğsüm kabardı, boynundaki nabız atarken etrafındaki aura daha da yükseldi.

"Çok güzel. Çok mükemmel." Bakışları tenimin üzerinde gezindi, hâlâ başını kucaklayan açık kalçalarımından karnıma, oradan göbeğime ve göğüslerime doğru ilerledi. "Seni tekrar görmek istiyordum. Liss Lodge'daki o kısa bakış yeterli değildi."

"O zamanlar bir deri bir kemik kalmıştım."

"Sen hâlâ çok güzeldin. Seni her zaman güzel bulacağım, Ilara." Nefesini içine çekti. "Ve şimdi, şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem şeysin. Tüm kıvrımlar ve kabarıklıklar. Sonsuza dek sana zevk vererek, etinin her kıvrımını ve dönüşünü ezberleyerek geçirebilirim."

Yukarı doğru ilerleyip göğsümü öptüğünde, önce birini sonra diğerini, meme ucumu diliyle yuvarlayıp emmeden önce gözleri vahşiydi. İnledim, dokunuşuna doğru eğildim.

"Bütün günümü burada geçirebilirim," diye homurdandı.

Parmakları yanlarımda gezindiğinde tekrar inledim ve sonra kıyafetleri üzerinden uçtu, üzerimde çırılçıplak durmadan önce büyüyle tamamen parçalandı.

Nefesim kesildi, bacaklarının arasındaki yukarı doğru kıvrılmış, çok sert ve sert olan uzantıya takıldı. Aleti çok büyüktü. Kıvrılan, zonklayan damarları ve ucunda bir damla çiy tutan geniş başıyla çok büyük ve son derece güzeldi.

"Seni tatmak istiyorum," diye fısıldadım.

Çok fazla erkekle birlikte olmamıştım. Hayatım boyunca sadece iki erkekle birlikte olmuşum ve ağzıma hiç erkek almamıştım ama şimdi prene, onun mutlak gücüne ve vahşetine baktığımda karnım titriyor ve sıvı özlem içime doluyordu. Onu tatmam *gerekiyordu*.

Norivun'un burun delikleri alevlendi ve başını salladı. "Önce senin tadına bakacağım. Sen zevkini bulmadan önce o güzel ağzın bana kapanırsa ne yapacağımdan korkuyorum."

Dudağımı ısırdım ve gözlerindeki vahşet büyüdü.

Başını eğdi. "Şimdiye kadar kokladığım en tatlı tomurcuk gibi kokuyorsun." Ve sonra ağzı içime doğru ilerledi.

Dudakları ve dili hassas bedenimle bir ısı ve ateş çarpışmasıyla buluştu. Ağzı üzerime yapıştığında yataktan düştüm, her yalayışında inlerken dili yavaş başlıyordu. Ama dilinin her hareketinde, kollarında çılgına döndüğümde etrafındaki enerji yükseldi.

Beni çılgına çeviriyor, eşiğe doğru götürüyordu ve elleri kalçalarımın etrafında daha sıkı kıvrılırken ve derin bir sahiplenici hırıltı boğazından yukarı çıkarken, doğrudan klitorisime gitti.

"Norivun, aman Tanrım, Norivun!"

Sanki tek ziyafetine gelen aç bir erkek gibiydi. Beni ağzıyla yuttu, emdi, çekti, yaladı ve en yoğun şekilde ısırdı, parmaklarım saçlarında pençelere dönüşürken bacaklarımın başının etrafında kilitlenmesine neden oldu.

Yüzüne karşı sallandım, etimi yutarken inledim ve pençeledim, ona tamamen teslim olmamı talep ettim.

"Aman Tanrım!"

Diliyle klitorisimi tekrar fiskeledi ve sonra her tarafım paramparça oldu, o kadar sert boşalıyordum ki yıldızları gördüm, ama durmadı. Kaydı

iki kalın parmağını içime soktu, içimin derinliklerinde bir noktaya sürtünene kadar parmaklarını ucuna taktı ve-

Anne aşağıda!

İkinci bir orgazm içimi parçaladı, ilkinin hemen ardından o kadar hızlı geldi ki, bunun nerede bittiğini ve ikincisinin nerede başladığını bilmiyordum.

Daha fazla inledim ve pençeledim, kollarında o kadar çözuldüm ki gözlerim başımın içinde geriye yuvarlandı ve tüm vücudum kasıldı.

Ancak nefes nefese kaldığımda ve titrediğimde nihayet beni serbest bıraktı. Gözlerinde cinsel ışık parlıyordu, ağzı özümle parlıyordu.

Bana doğru süründü, vücudu benimkine sürtünüyordu ve beni tamamen mahvetmiş olmasına rağmen ürperdim ve şaşırtıcı bir şekilde onu hâlâ istiyordum.

Üstüme uzandı, dudakları kıvrıldı. Ondan öyle güçlü bir tatmin akıyordu ki odayı yıkıyordu.

Ereksiyonu girişimi dürttüğünde kıpırdandım ve sessiz bir soruyla kaşını kaldırdı.

Her nasılsa, "Henüz değil" diye cevap vermeyi başardım.

Yüzüne öylesine kederli bir ifade yerleşti ki güldüm.

"Ne zaman?" diye sordu boynumu ısırarak. "Seni ne zaman tamamen alabilirim?"

Ellerimi omuzlarına koydum ve o beni öperken kıpırdandım. "Duruşmayı kazandıktan sonra." Bacaklarımı birbirine sürterek sikini hapsettim ve sıktım.

Tısladı.

"Arkana yaslan." Onu altımda döndürmek için hava yakınlığımın büyük bir kısmını kullandım. Şok olmuş ifadesi bir milyon rulibden daha değerliydi ve zevkle sııttım. "Daha önce hiç bir erkeğin tadına bakmamıştım."

Gözleri karardı. "Birlikte olduğun hiçbir erkeği bilmemem en iyisi, Ilara Seary."

Dudaklarım aralandı. "Kıskandınız mı, prensim?"

Dişlerini gösterdi. "Oldukça. Herhangi bir erkeğin seninle birlikte olması düşüncesine katlanamıyorum ve benim olanı gördükleri ya da dokundukları için onları öldüreceğim."

Gözlerinde o sahiplenici bakış parladı ve ne kadar vahşi bir eş olacağını düşünerek midem bulandı. Bu tehdidi yerine getireceğinden hiç şüphem yoktu. Bana iki kez bakan herhangi bir erkek, prensin yakınlığının kurbanı olabilirdi.

Dudaklarım kıvrıldı, içimdeki alev büyürken ona ateşle baktım. "O zaman tatmak istediğim tek erkeğin sen olması iyi bir şey."

"Dikkatli ol, kadın. Bana bu şekilde bakmaya devam edersen, daha konuşmadan seni duvara yapıştırırım."

Sikini ağzıma aldım ve sözleri yok oldu. Tamamen hareketsiz kaldı, tüm vücudu Isalee çeliği kadar sertleşene kadar sertleşti. Kanatları arkasından çıkarken, kalçaları büküldü.

Çekingen bir şekilde daha fazlasını ağzıma aldım. Uzunluğu ve çevresi büyüktü, ama tadı hoştu ve dilimi şaftının üzerinde dans ettirdim, keşfettim ve her zaman denemeyi merak ettiğim şeyi yaptım.

Onu daha derin yuttuğumda tısladı ve nefesi o kadar sert çekildi ki nefes almayı bırakacağından korktum.

Onu ağzımdan bıraktım. "İyi misiniz, prensim?"

Boynundaki damarlar şişti. "Evet," diye homurdandı. "İyiyim. Ben iyiyim. Siktir, İlara.

Ben daha iyiyim. Bunu tekrar yap."

Gülümseyerek onu bir kez daha ağzıma çektim ve sonra kendimi tutmadım. Vücudumun bana söylediği gibi onu emdim ve bir içgüdü beni yönlendirdiği için bir elimi şaftının tabanının etrafına sardım.

Ve sonra onun bana yaptığı gibi ben de ona ziyafet çekiyordum, kalçaları o kadar sertleşene ve vücudu eğilene kadar onu tadıyor ve yutuyordum.

Tempomu artırarak onu emdim ve üstünde sallandım, yuttum ve yuttum.

"İlara!" Elleri saçlarımı sıkıca kavradı, tüm vücudu bir tahta gibi sertleşti ve sonra boğazından bir kükreme koptu.

Kalçaları kıpırdandıkça tohumları ağzıma doldu. O da benim gibi şiddetle boşaldı ve her saniyesinin tadını çıkardım, bu erkek üzerinde sahip olduğum gücün ve kontrolün tadını çıkardım, onun özünü benimkini tükettiği gibi açgözlülükle yutmadan önce.

Aletin pompalaması nihayet azaldığında, prensin üzerine tırmanıp göğsüne uzandım.

Hızla nefes alıyordu, nefes alışları o kadar hızlı geliyordu ki, hiperventilasyon geçirdiğinden korktum. Ama beni kollarının arasına aldı ve göğsüne bastırana kadar döndü. Elleri her yerde, vücudumda aşağı yukarı, saçlarımda, omuzlarımda gezinirken kalbinin güçlü atışını dinledim. Boynumu öperken ve dokunduğu her yere *benimkini* damgalıyormuş gibi görünürken yürüyüşleri sahiplenici bir alay gibiydi.

İçimde yeniden bir kıpırdanma başladı ve özlem, özümdeki tanıdık sızı yeniden başlarken büyüdü.

Parmakları güneye doğru kayarak klitorisimi bulana kadar kalçalarını okşadı. Ateş içimi yaladı ve parmakları beni ciddi bir şekilde çalıştırmaya başlarken nefes nefese kaldım ve ona sarıldım.

"Sen benimsin, Ilara Seary," diye usulca kulağıma hırladı. "Sonsuza dek. Sen benim eşimsin ve bana aitsin. Seni benden almaya çalışan herkes gazabıma uğrayacak."

Ve sonra beni derinden öperken bir parmağını içime pompalarken ağzı benimkini buldu. Parmakları beni tekrar tekrar doruğa çıkarırken, havayla olan yakınlığı tenimi ısıtıp klitorisimi yalarken tek yapabildiğim omuzlarına yapışmaktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

T Prens doyumsuzdu. Bütün gece vücuduma taptı, beni tekrar tekrar boşalttı. Aynı şeyi ona sık sık yapmama rağmen, yine de daha fazlasını istiyordu. Daha fazlasını. *Daha fazlasını.*

Aralıklı olarak uyukluyorduk. Dış, dil ya da büyümlü hava yakınlıklarının çarpışmasından sonra her doruğa ulaştığımızda, beni kendine çeker, kulağıma sözler mırıldanırken bana usulca dokunurdu. Ve sonra uykuya dalıyorduk, ancak kısa bir süre sonra vücudu sertleşip arzusu alevlendiğinde beni tekrar uyandırıyordu.

Şafak söktüğünde tamamen bitkin düşmüştüm. Başhemşire Olsander uyuma talimatına uymadığımı bilse çok kızardı ama ben bir an bile pişmanlık duymadım.

Norivun göğsüne uzandığımda saçlarımı okşadı. "İstemiyorum ama gitmek zorundayım."

Ayağa kalkmaya çalıştığımda kollarını sıktı. "Kal. Sadece biraz daha."

Eğildim ve onu usulca öptüm. Çenemi kavradı ve beni kendine çekti.

"Yapamam. Sandus'la buluşmam gerek."

Kendimi yataktan dışarı sürüklediğimde homurdandı. Yerdeki yırtık pırtık kıyafetlerime baktım. Sağlam olan tek şey pantolonumdu. Dehşet içinde pencereye bakmadan önce onları çektim. Dışarıda şiddetli bir rüzgâr uğulduyordu.

Prens hâlâ çıplaktı. Onunla ilgili her şey sert, büyük ve baştan çıkarıcıydı. Göğsünün genişliğini ve kalın kaslarını gördüğümde nabzım hızlandı. Yine sertleşmişti, ereksiyonu sorumluluklarımı unutmam için bana yalvarıyordu ve önümüzdeki yorucu günü düşünmek bile onun yatağına geri sürünmek istememe neden oluyordu.

Kolu etrafımda kıvrıldı, uyarılmış olmasına rağmen hareketleri yumuşaktı. "Bir gün izne ihtiyacın var mı?" diye sordu sessizce, nazikçe, neredeyse saygıyla. Sanki ne düşündüğümü biliyor gibiydi. Eli sırtımda usulca gezindi. "Neden bugünü kendine ayırmıyorsun? Tarla yok. Eğitim yok. Deneme yemeği yok. Ve hayır-" Yutkundu ve içinden yumuşak bir hırıltı çıktı. "*Randevu* yok."

"Seninle bile mi çıkmıyorsun?"

Dudakları çarpık bir gülümsemeyle kalktı. "Şey... *benimle* çıkmak başka bir hikaye."

Gülümsememi bastırdım ve ondan uzaklaştım. "Hayır. İşte bu yüzden aramızdaki ilişkinin ilerlemesine izin veremeyiz. Henüz değil. Geleceğimin ne getireceği hakkında hiçbir fikrim yok ve sen de eline geçen her fırsatta çekilmez, bölgeci bir çiftleşmiş erkek olacaksın."

"Sana dokunmaya çalışan herhangi bir erkeği paramparça etmemi onaylamayacağını mı söylüyorsun?"

Durdurmaya çalışmama rağmen içimden bir kahkaha yükseldi. "Bu biraz . . biraz abartılı olur."

Çenesini kaşıdı. "Gerçekten mi? Bana oldukça evcil görünüyor."

"Saldırganlığınızı Vorl'a yöneltseniz ve diğer masum erkekleri rahat bıraksanız nasıl olur?"

Gözlerinde tehlikeli bir ışık belirdi. "Ah, evet, Vorl. Onu bir kez daha ziyaret etmek istiyordum."

"Başka bir ziyaret mi? Onu ziyaret mi ettiniz? Şimdiye kadar onunla ne yaptınız?" Neredeyse sormayacaktım, bilmek isteyip istemediğimden emin değildim ama merakım beni ele geçirdi.

"Birkaç tehdit. Birkaç dayak, ama bunun ötesinde bir şey yok ... henüz. Onunla zaman geçiriyorum. Tadını çıkarıyorum."

"Onu yendin mi?"

Gözlerinde manik bir parıltı vardı. "İki kez oldu ve her saniyesinden zevk aldım. o."

Yüzüm kızardı.

"Ama merak etmeyin. Birkaç ay daha terlemesine izin vermeye karar verdim.

çünkü bir sonraki ziyaretim o kadar uysal olmayacak." Yüzümü buruşturdum. "Ona gerçekten işkence etmeyeceksin, değil mi?"

"Eğer yaparsam bu seni rahatsız eder mi?"

Parçalanmış gömleğimi kaldırdım. "Ne yapmış olurlarsa olsunlar hiç kimsenin işkence görmesi fikrinden hoşlanmıyorum."

Parmağını köprücük kemiğimin üzerinde gezdirirken gözlerindeki manik ışık hiç azalmadı. Titredim. "İşte seninle benim aramdaki fark bu. Sen doğuştan iyisin, ben ise-" Omuz silkti.

Elimi koluna koydum. Kaslı kaslar parmak uçlarımin altında zıpladı. "Sen bir canavar *değilsin*. Baban seni bir canavara dönüştürmeye çalışsa da bunu ikimiz de biliyoruz."

Bakışları dalgınlaştı. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Biliyorum. Ne yaptığını gördükten sonra-" Pencereden kuzey yönünü, Sarum Kayalıkları'nı işaret ettim. İkimiz de etrafımızda bir susturucu kalkan oluşturmadığımızdan ve bizi dinleyen biri olup olmadığını bilmediğimden, sadece "Evet, buna inanıyorum" dedim.

"Ama Vorl'a işkence yapsaydım ve bundan zevk alsaydım, bu benim hakkımdaki fikrini değiştirir miydi?"

Eş bağları hakkında ne duyduğumu hatırlamaya çalışarak kaşlarımı çattım. Erkeğin temel içgüdülerine boyun eğmesi oldukça yaygın bir durumdu. Eğer bu içgüdüler Prens Norivun'un Vorl'u aşırı derecede cezalandırmasını gerektiriyorsa, bunu ona karşı kullanmazdım.

Yine de ürperdim. "Sanırım yapmamayı tercih ederim, eski başyargıcımdan nefret etsem de, ama kendini kontrol edemezsen ve ona işkence edersen ..." Kollarımı ona doladım. "Senin hakkında farklı düşünmeyeceğim ama bunu görmek de istemiyorum."

Beni kendine hapsederken yüzündeki tüm eğlence kayboldu. Kalçalarımı kavradı ve kokumu içine çekmeden önce eğildi. Alçak bir hırıltı göğsünü gümbürdetti. "Söz konusu sen olduğunda, Ilara Seary, bir erkeğe işkence etmekten çekinmem."

Ses tonundaki vahşilik karşısında nefesim kesildi. "Bağ senin için yerine oturmadan önce de benim için böyle mi hissediyordun?"

Burnu boynumda gezinerek içimde bir arzu dalgası uyandırdı. "Ben yaptım. Kadınlara karşı şiddetten nefret ederim, bu yüzden tarlanızdaki ahırda boynunuzdaki o morlukları gördüğümde, Vorl'u o anda ve orada parçalara ayırmamak için muazzam bir öz kontrol gerekiyordu."

Omuzlarını daha sıkı kavradım. "Annen ve onun maruz kaldığı istismar yüzünden mi kadınlara yönelik şiddetten nefret ediyorsun?"

Başını kaldırdığında gözlerinde acı dolu bir ifade belirdi. Başını salladı. "Dişiler sihirsiz olarak erkeklerden çok daha güçlü olsalar da, bu sihir ellerinden alınırsa fiziksel olarak dezavantajlı duruma düşerler. Babam üstün gücünü ve cüssesini anneme karşı kullanmaktan çekinmez. Bir dişiye karşı böylesine zayıf ahlaksızlıklara boyun eğecek kadar aşağılık bir erkek-" Çenesi gerildi, kasları titriyordu. "Kıtanın Ölüm Efendisi olmaktan zevk aldığım zamanlar oluyor. O kadar ki benim bir canavar olmadığım konusundaki fikrinizi değiştirebilirsiniz."

Çenem gevşedi. "Bu eylemler kendilerini koruyamayan fae'leri korumak için ve sen hala seni farklı göreceğimi mi düşünüyorsun? Asla."

Etrafındaki karanlığın bir kısmı aydınlandı. "İşte bu yüzden, Ilara sevgilim, sen benim için mükemmelsin."

Bu sefer gülmeme engel olamadım. Etrafındaki aura büyüdüğünde ona şakacı bir şekilde vurdum ve beni tekrar yatakta ona katılmam için sallayamadan geri çektim. "Doymak bilmiyorsun. Sen beni başka bir alana götürmeden önce gitmem, giyinmem ve eğitim için Sandus'la buluşmam gerek."

Yerden bir gömlek aldım, prenze ait bir gömlek. Bana çok büyük gelse de, çıplak göğüslerimi sergileyerek odama dönmektense bunu giymeyi tercih ederdim. Üzerime geçirdim ve dizlerimin üstüne kadar oturdu.

"Dün gece gördüğünüz gibi, buğulama konusunda oldukça iyi olmaya başladım. Başhemşire Olsander bu konuda doğal bir yeteneğim olduğunu söyledi. Belki de her gün kendimi tarlalara taşımaya başlamalıyım. Böylece senin için bir görev eksilmiş olur."

Prensin cevap vermesini bekledim ama dikkati göğüslerime odaklanmıştı.

"Norivun?"

"Hmm?" Sonunda başını kaldırdı.

"Az önce söylediğim bir şeyi duydun mu?"

Boynunun arkasını ovuşturdu. "Gömleğimin içinde olman oldukça dikkat dağıtıcı."

Gülmemek için dudağımı ısırdım. "Ben mistphasing'den bahsediyordum. Kendimi mistifiye etseydim, beni her gün tarlaya götürmene gerek kalmazdı."

"Doğru." Ben onu durduramadan bir kolunu belime doladı, sonra boynuma sokuldu. "Ama o zaman seni her sabah görmek için bir bahanem olmazdı."

"Artık eşim olduğunu bildiğime göre bir bahaneye ihtiyacın var mı?"
Nefes nefese sordum. *Kutsal Anne, dilini üzerimde o şekilde gezdirdiğinde ...*

Şeytani bir gülümsemeyle başını kaldırdı. "Benden tekrar kaçmayı planlamadığın sürece belki de hayır?"

"Yapmayacağım. Artık bunun için bir nedenim yok."

"Pekâlâ, ama sis aracınızın sizi tam olarak olmanız gereken yere götürecek kadar güvenilir olduğunu görmem gerekiyor."

"Dün gece bizi buraya yanlışlıkla getirdiğimde bunu kanıtlamadım mı?" "Dalga geç benimle."

"Benden şüphe mi ediyorsun?"

"Hayır, ama her seferinde işe yarayacağına güvenebilseydim bu kadar huzursuz hissetmezdim."

"Peki ne istiyorsunuz? Bir gösteri mi?"

"Belki."

"Bu sabah daha sonra o zaman? Sandus ile eğitimimden sonra mı?"

Beni usulca öptü. "Bunu itiraf etmekle aptallık ediyor olabilirim ama seni reddetmem neredeyse imkânsız, o yüzden evet, bu sabahın ilerleyen saatleri uygun."

Omurgamda bir karıncalanma hissettim. "Güzel, o halde yakında görüşürüz prensim."

Odama GERİ DÖNDÜM ve ortaya çıktığım anda kız kardeşim bana doğru döndü.

Saçları dağınıktı, gözleri kan çanağına dönmüştü. "Kutsal Anne, neredeydin? Bütün gece çok endişelendim."

Çılgınca ifadesi suçluluk duygusunun beni sertçe ısırmasına neden oldu. "Özür dilerim. Sana iyi olduğumu söylemesi için birini göndermeliydim."

"Ama sen neredeydin?" Ellerimi kavradı, kanatları esnedi.

İç çekerek etrafımıza susturucu bir Kalkan yerleştirdim, sonra da kanepeye doğru başımı salladım. "Gel. Sana anlatacağım ama bundan kimseye bahsetmemen şart."

Başını eğdi ama takip etti ve Cailis'in durumun ciddiyetini anladığından emin olduktan sonra ona anlattım. Her şeyi. Bunca zamandır prence karşı hissettiklerimi, onun gizli vahasını

Sarum Kayalıkları'nda ailemizin sahte ölümleri ve aslında hala hayatta olup Isalee'nin ucunda yaşıyor olmaları, prensle paylaştığım eş bağının kabulü ve onun yanında geçirdiğim büyülu gece.

Sonunda bitirdiğimde güneş doğmak üzereydi ve Sandus'un geç başladığım için sabırsızlanacağını biliyordum.

"Yaşıyorlar mı?" diye sordu sonunda, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken. "Anne? Babam? Tormesh? Hepsi hayatta mı?"

Başımı salladım, birbirimize sarılıp kenetlenirken içimdeki duygular kabarıyordu. "Yaşıyorlar ve iyiler. Ve mutlular, Cailis. Bu şartlar altında ne kadar mutlu olabilirlerse o kadar mutlular."

"Onları görebilir miyim?" diye sordu. "Onları Kayalıklar'da ziyaret edebilir miyim?" "Şimdi değil, ama yakında umarım."

Gözlerini silerek geri çekildi. "Ve sen ve prens, o gerçekten senin ..."

"Öyle."

Başını iki yana salladı, yüzündeki güvensizlik ifadesi yerini şaşkınlığa bıraktı. "Ne zamandır tanıyorsun?"

"Birkaç haftadır bundan şüpheleniyordum ama düne kadar kesin olarak bilmiyordum."

Başını tekrar salladı, sonra yanağından bir damla gözyaşı daha süzülürken güldü. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Uzun zamandır ben de bilmiyordum." "O zaman bu planlarımızı değiştiriyor mu?"

Şiddetle başımı salladım. "Öyle. Artık kaçmak istemiyorum, Cailis. Duruşmayı kazanmak istiyorum. Prensle evlenmek istiyorum."

Ellerimi sıktı. Başını salladığında onda nadiren gördüğüm şaşkınlık, huşu ve alçakgönüllülük yüzeye çıktı. "Söylediğin her şey doğruysa, evet, o Deneme'yi kazanmalı ve prensle evlenmelisin."

BİRKAÇ SAAT SONRA, avludaki eğitimimizi bitirirken Sandus bana yeni yeğeni, kız kardeşinin Harpelin adını verdiği sevimli küçük bir dişi hakkında başka bir hikaye anlattı.

"Gerçek bir lütuf gibi görünüyor," dedim alnımdaki teri silerken.

Muhafız sırttı, kılıçlarını kınına sokarken müşfik bir amcanın portresini çiziyordu. "Kesinlikle öyle. Zaten güçlü. Kollarını sonuna kadar kaldırabildiğini biliyor muydun? Bence çok gelişmiş olacak."

Gülümsememi dizginlerken ciddi bir şekilde başımı salladım. "Eminim haklısındır."

"Isalee'ye gitmeden önce bir şeyler yiyelim mi?" Bana kurt gibi sırttı. "Dün gecedен sonra oldukça aç olmalısın."

Gözlerimi açarak yan tarafına bir şaplak attım. "Nereden biliyorsun?" Tısladım.

Güldü. "Nori ile Ryder, Nish, Haxil ve benim bilmediğimiz pek bir şey olmuyor. Sonunda onun senin eşin olduğunu bilmene sevindim. Onunla yattın mı? Bağ tamamen mühürlendi mi?"

Kıpkırmızı kesilerek başımla odama doğru işaret ettim. "Şimdi yemek yiyoruz, tüm yorumlarını kendine saklayacaksın ve bana bir daha asla böyle bir şey sormayacaksın."

Bir kahkaha attı.

Prens, Sandus ve ben kahvaltayı bitirdikten hemen sonra geldi ve prensin aurası benimkini okşadığı anda kanım damarlarımda dolaşmaya başladı.

"Günaydın, İlara." Prens başını eğdi, gözleri kapalıydı. Sandus sırtırken, Cailis merakla prensi değerlendirdi.

Son yemeğimi de hızla mideye indirdikten sonra Sandus beni tekrar utandırmadan ya da Cailis binlerce soru sormadan yerimden fırladım. En azından Daiseeum ve diğer hizmetkârlar etrafta değildi. Küçük nimetler.

Prensi çift kapıdan dışarı sürükledim ve temas ettiğimizde içime dolan hazzın zil sesini görmezden gelmeye çalıştım. Güvenli bir şekilde dışarı çıktığımızda, sedir ve karın kışkırtıcı kokusu etrafımda dolanırken tutuşumu bıraktım.

Sırttı. "Kendini iyi hissediyor musun? Sanki varlığım seni *etkiliyor* gibi."

"Oh, çekilmez biri olacaksın. Bunu şimdiden söyleyebilirim." Sırtışı daha da genişledi.

Aceleyle bir adım geri attım. "Lütfen olduğunuz yerde kalın prensim. Nasıl öfke nöbeti geçireceğimi bilmemi sağlamak için buradasınız, unuttunuz mu?"

Kollarını kavuşturdu, ancak hava yakınlığı beni okşamaya devam etti. "Pekâlâ. Temel bilgilerle başlayalım. Matron Olsander'in size öğrettiğinden emin olduğum gibi, sisfazlamanın yarısı seyahat etmek istediğiniz diyardaki bölgeyi hayal etmektir ve daha önce oraya hiç gitmediyseniz, bir harita üzerinde nerede olduğunu hayal eder veya bir yerin adına odaklanırsınız."

"Evet, prensim. Bunların hepsinin zaten farkındayım."

"Pekâlâ. Bana bu avlunun köşesine kadar sisli bir şekilde gidebileceğinizi gösterin."

Gözlerimi devirdim ve kolayca istediği yere gittim. Çenesini okşadı. "Hızlısın."

"Başhemşire Olsander bana öyle söyledi," diye cevap verdim tatlı tatlı. Prens sırttı.

Odanın içinde hem Cailis hem de Sandus bizi izliyordu ve Cailis bir kez daha prene hayranlıkla bakıyordu, her zamanki küçümsemesi yoktu.

Kalçalarım sallanarak Norivun'a geri döndüm. "Şimdi nereye gitmemi istersiniz prensim?"

Cinsel bir ışık gözlerine girerken gözleri karardı. "Belki de yatak odama sisli bir şekilde gidebilirsiniz? Orası daha uzak. Elbette doğru alana ulaştığınızdan emin olmak için size eşlik etmem gerekecek."

İçimi bir özlem ürpertisi kapladı ama kendimi "Sanmıyorum, bugün yapacak işlerim var" diye yanıtlamaya zorladım.

"Bu gece mi?"

Bir kıkırdamayı bastırmayı başardım. "Belki de." Çılgınca sırttı.

"Ama sanırım şu anda mistphasing pratiği yapıyor olmamız gerekiyor."

Başını eğdi. "Elbette. Bu durumda ..."

Prens beni her biri bir öncekinden daha uzakta olmak üzere kendi seçtiği birkaç bölgeye mistfaz yaptırdı, ancak her seferinde tam olarak aynı noktaya indiğimde sonunda yumuşadı ve her sabah onsuz mistfaz yapabileceğimi söyledi.

Sanki yıldız öğrenciymişim ve öğretmenim az önce bana sınıf başkanı olduğumu söylemiş gibi gülünç derecede sevindiriciydi.

Ama artık gizli ailem, kralın acımasız kişiliği ve kıtamızın vahim durumu arasında neyin tehlikede olduğunu bildiğimden, sahip olduğum her şeyi tarlaları iyileştirmek ve eğitime devam etmek için harcadım.

Daha önce olduğu gibi, günler birbirine karışmaya başladı. Antrenman yaptım. Sahaları ziyaret ettim. Her derste sihrimi geliştirmeye odaklandım ve gerektiğinde aptal Deneme randevularına ve yemeklerine katıldım.

Ne zaman kendimi yorgun ya da umutsuz hissetsem, ailemin gülümsemesini ve Tormesh'in kahkahasını hatırlıyordum. Her şey dönen hedefler ve ihtiyaçlardan oluşın bir kasırgaya dönüştü. Yapacak çok şey vardı ama başarısız olmayacaktım. Bu Deneme'yi kazanacaktım.

Ve her nasılsa, her gece gizlice prensin yatağına girsem de, aramızdaki bağı mühürlemek için kanımda dolaşın ihtiyaca direnmeyi başardım. Onun çıplak bedeninin yanımda olmasından ne kadar hoşlansam da, bu son eyleme henüz izin veremeyeceğimi biliyordum. Tamamen bağlanırsak ve kral bunu öğrenirse tehlikeli olabilirdi. Bunu bir sır olarak saklamamız gerekiyordu ve benim de kafamı rahat tutmam gerekiyordu. Tamamen mühürlenmiş bir eş bağı bunu yapmama izin vermezdi.

Bu yüzden elimdeki görevlere odaklanmaya devam ettim ve ne olduğunu anlamadan eğitimimin son birkaç haftası geçti ve ilk sınavımın sabahı geldi çatı.

BÖLÜM 23

I Vorl'un saldırısından, üç yakınlığımın doğumundan ve Yükselen Kraliçe Denemesi'ne zorla kabul edilişimden bu yana üç ay geçtiğine inanmak zordu ama işte b u r a d a y d ı m . İlk testim yapılacağı gün.

Solis kıtasının bir sonraki kraliçesini seçecek olan kişi gelmişti. Kalenin ana girişinin hemen dışında dururken avuçlarım ter içinde kalmıştı. Yukarıda, kubbeden kış göğü görünüyordu. I

Kubbenin ısıltılı güzelliğini beni topraklamak için kullanarak ona baktım.

Meegana yanımda öksürerek beni sıçrattı. Utangaç bir tavırla ağzını kapattı, sonra özür dilercesine bana doğru gülümsedi. Onun yanında Beatrice buz gibi bir soğukkanlılıkla duruyordu. Ve Georgyanna ...

İçimi çektim. Ona doğru bakmak bile istemedim. Kroravee yerlisi, ilk testimize geldiğimizden beri aşırı şişirilmiş bir tavuk gibi süsleniyordu. Kaleden çıkarkenki ukalalığı ve kendinden emin çalımları, mağrur tavırlarıyla birlikte bana, krallığımızın güneş sistemindeki Titun gezegeni kadar yabancıydı.

Kabadayılığının tamamen gerçek olduğundan hiç şüphem yoktu. Ya da belki de bu onun taktiği idi. Belki de geri kalanımız terlesin diye kendini beğenmişlik numarası yapıyordu.

Elbette, eğer büyük planı buysa, işe yarıyordu. Nemli avuçlarımı tekrar pantolonuma sildim.

Hemen arkamda duran Başhemşire Olsander'in ince bir tekmesi gergin hareketlerimi yatıştırmamı sağladı.

"İyi olacaksın, Ilara. Kıpırdanmayı bırak ve omuzlarını geride tut." Başhemşire Olsander kıcıma bir tokat attı.

Omzumun üzerinden ona baktım ve taytımın üzerinden kıcıımı ovuşturdum. İlk sınavımızda hepimiz eğitim kıyafetleri giymiştik.

"Bu gerekli miydi?" Tısladım.

Kollarını kavuşturdu ve çenesini kaldırdı. "İtişip kakışmanı durdurdu, değil mi?"

Geriye döndüm ama eğitmenimin sıcaklığı sırtıma bastırdı ve bana yaklaşıp fısıldadı: "Bir sonraki kraliçe olacak kadar güçlüsün Ilara. Bunu sakın unutma."

Bir an için nefes alamadım. Başhemşire Olsander iltifatları hafife alan biri değildi. Ona minnettar bir gülümseme verdim. Başını eğdi, sonra dikkatle toplanan kalabalığa doğru baktı.

Hafif mırıltılar ve konuşmalar havada süzülerek dikkatimi tekrar geniş avluya çekti. Kalenin ön kapıları ile uzaktaki çevre duvarı arasında çıplak duran geniş alan yüzlerce Solisarium vatandaşıyla doluydu. Kalabalığı hem soylular hem de halktan insanlar dolduruyordu. Soylular bugün ayrımcılık yapmış gibi görünmüyordu. Herkes bir sonraki kraliçelerini belirleyecek olan ilk testi izlemeye davetliydi.

Ama hiçbirini çok yakından incelemedim. Kalabalığın ortasındaki kürsüde kraliçe ve iki prens oturuyordu. Kraliçe Lissandra her zamanki gibi görünüyordu. Sakin, dengeli ve asil. Oğulları onun yanında otururken, kralın tahtı henüz burada olmadığı için boştu.

Norivun'un tahtına çıktığından beri beni izlediğini hissediyordum. Göz göze geldiğimiz o kısa an boyunca, sanki dikkatini çektiğim çok belliymiş gibi kendini tutmuş gibiydi. Yanıt olarak arkasına yaslandı ve omuzlarını gevşetti. Bunu takiben Nuwin ile rahat bir sohbete daldı. Kadınların elini tutmak için yarışmasına alışkın asil bir erkeğin portresiydi.

Onun ve Nuwin'in etrafında sarayın diğer erkekleri vardı - grubumuzdaki en düşük rütbeli üç kadınla evlenmek üzere seçilebilecek olanlar. Bir düzine erkeğin yüzünde hevesli, meraklı ya da sıkılmış ifadeler vardı. Prinavee Bölgesi'nden gelen kişi sarhoş bile görünüyordu.

Ellerimi kavuşturdum, sonra gevşettim ve avuçlarımı tekrar pantolonuma sildim. Sör Featherton kalan üç erkeğin son testte belirleneceğine söz vermişti ama kralın onları neden henüz ilan etmediğini bilmiyordum.

Michas Crimsonale sanki onları incelediğimi hissetmiş gibi bakışlarını benimkilere çevirdi. Yüzü ifadesiz kaldı ama sonra dudakları alaycı bir hareketle yukarı kıvrıldı ve başını hafifçe salladı. Bunu bana şans dilemek için mi yapıyordu, yoksa ilk sınavı kesinlikle kaybedeceğimi düşündüğü için bana bir veda selamı mı veriyordu, emin değildim.

Daha da telaşlanarak ayağımı yere vurmaya başladım.

"İlara!" Başhemşire Olsander beni tekrar tokatladı. "Kıpırdamadan dur. Testi açıklamak üzereler."

Sanki bir işaretmiş gibi, arkamızdaki kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve Dava'nın başyargıcı kaleden çıkıp etrafımızdan dolaştıktan sonra merdivenlerden inerek gelişinin gösterisini yaptı.

Kalabalık çılgına döndü, yuhalayıp bağırarak beklentiyle ayaklarını yere vurmaya başladılar. Beatrice'in dudakları incelirken ve Georgyanna süslenirken Meegana ve ben gergin bir bakış paylaştık.

Sör Featherton kalabalığa doğru ellerini daha da kaldırdı, sessiz olmaları için el sallarken yüzünde bir sırıtiş vardı. Kulakları sağır eden uğultunun nihayet dinmesi neredeyse bir dakika sürdü, ancak herkes sakinleştğinde başrahip bize doğru döndü. "Solis kıtasının sevgili kızları, Yükselen Kraliçe Denemesi'ndeki ilk resmi sınavınıza hoş geldiniz!"

Bir başka çılgın tezahürat daha yükseldi, öncekinden daha da yüksek sesle.

"Ve şimdi ..." Sör Featherton derin bir şekilde eğildi. "Kralımızı takdim edeyim."

Yürüyen ayak sesleri kulaklarıma ulaştığında yanaklarımdan bir hava akımı geçti. Kralın altı muhafızı, kralın üzerinde durduğu havada asılı duran büyümlü bir halının etrafında belirdi. Büyünün havada tuttuğu halı muhafızlarının omuzlarının üzerinde yükseliyordu.

Kalabalık Kral Novakin'i görünce çılgına döndü, tezahüratlar ve kükremeler havayı doldurdu, ardından hepsi Sör Featherton'ın önderliğinde eğilerek selam verdi.

Kralı gördüğümde yanaklarıma kan hücum etti. Norivun'un bana anlattığı her şey zihnimde dönüp duruyordu. Kraliçe Lissandra'nın kötü muamelesinin ardındaki sebep bu kraldı. Aileme yapılan saldırıların kışkırtıcısı oydu. Ve kendi oğullarına karşı intikam için elini kaldıran erkekti.

Bir şekilde yanımdaki kadınlar gibi eğilmeyi başardım ama dişlerim gıcırdadı.

Kral avluya ulaştığında hepimiz doğruduk ve kral halıdan ustalıkla inerek tahtına oturdu, yüzen halı yere inerken muhafızları da onun önünde yerlerini aldılar.

Hem Prens Norivun'un hem de Nuwin'in yüz ifadeleri gevşerken Kraliçe Lissandra ona boş bir gülümseme verdi, gözleri donuklaştı ve gerçekte kim olduklarının aksine onun itaatkâr oğullarının portrelerine dönüştüler - istismara uğramış bir kadının istismarını en aza indirmek için ellerinden gelen her şeyi yapan çocukları. Onlar mükemmel kuklalardı ve kukla ustası da onların önünde oturuyordu.

Kral ellerini kaldırdı. "Solis kıtasının oğulları ve kızları, ayağa kalkın ve ilk sınav başlasın!"

Herkes doğrulurken kalabalıktan çılgın bir tezahürat daha yükseldi. Heyecanlı sırtışlar dudaklarını bölerken birkaçı ayak parmaklarının üzerinde zıpladı.

Sr Featherton kolunu dramatik bir şekilde sallamadan önce krala son bir selam verdi. "Eminim hepiniz müstakbel kraliçemiz için nasıl bir sınav hazırladığımızı merak ediyorsunuzdur."

Yumruklar havaya kalkarken alkışlar yükseldi.

Meegana ve ben endişeli bir bakış daha paylaştık. Parmaklarımı onunkilere doladım ve sıktım. O da beni aynı sertlikte sıktı.

"Yükselen Kraliçe Denemesi'nin ilk testi tam burada, kalenin avlusunda gerçekleştirilecek." Sr Featherton geniş bir dönüş yaptı.

Kalabalık, sanki hayatta kalmamız için bir düzenek, labirent ya da engelli bir parkur arıyormuş gibi etrafına bakındı.

Hiçbir şey kendini göstermedi.

Sr Featherton'ın sırtışı genişledi. "Hepinizin gökyüzüne doğru bakmasını rica edebilir miyim?"

Hepimiz enelerimizi geriye yatırdık. Kalabalıktan bir soluk geldi, sonra bir tane daha. Toplanan fae'ler arasında fısıltılı mırıltılar patlak verirken bazıları işaret etmeye başladı. Norivun'un bakışları benimkilerle kesişmeden önce prensler bile endişeli bir bakış paylaştı.

Kalbim daha hızlı atıyordu ama hâlâ hiçbir şey görmüyordum.

"Aşağıdaki Anne, bak!" Meegana beni yanına çekti ve ben de uzattığı parmağını takip ettim.

Atmosferin yükseklerinde dalgalanan bir bayrak gördüğümde gözlerim büyüdü ve midem hemen bulandı.

Georgyanna'dan eğlenceli bir kıs kıs gülme geldi ve bana alaycı bir şekilde sempatik bir bakış attı. "Görünüşe göre ilk testimiz için kanatlara ihtiyacımız olacak."

Midemdeki taş daha da çöktü ve Sör Featherton "Gökyüzünde asılı duran bayrak yerden beş mil yüksekte. Ona ulaşan ve krala teslim eden ilk dişi, ilk testimizin galibi olacak ve unutmayın, kimsenin dişilere herhangi bir şekilde müdahale etmesine veya yardım etmesine izin verilmiyor. Eğer bir sonraki kraliçemize yardım ettiği tespit edilirse, zindanlarda uzun süre kalmaya ya da Ölüm Efendisi'nin gazabına uğrayacaksınız."

Kafam karışırken kaşlarım çatıldı. "Yani bu bir *uçuş* testi mi?"

Meegana beni sıktı, sesi kederliydi. "Öyle görünüyor."

Hayal kırıklığı içimi doldurdu. *Tek umursadıkları ne kadar hızlı uçtuğumuzsa neden kıcımlı yırtarak çalışıyordum?*

Birkaç hoşnutsuz homurdanmanın yanı sıra şaşkın mırıldanmalar patlak verdiği kalabalık da benimle aynı fikirde görünüyordu.

"Testin neden bu kadar basit olduğunu merak ediyordunuz." Sör Featherton tekrar kalabalığa doğru döndü. "Çünkü o kadar da basit *değil*."

Bize doğru döndü ve kollarını iki yana açtı. "Solis kıtasının kızları, aklınızı başınızda tuttuğunuzdan emin olun. Bu sadece uçuş becerilerinizi sınamak için yapılan bir test değil. Aynı zamanda yeteneklerinizin menziline ve gözle görünenin ötesini görme yeteneğinizi belirlemek için bir test."

Bizi bu şifreli sözlerle baş başa bırakarak kalabalığa doğru eğildi ve hınzırca sırıttı. "En güçlü kadın kazansın."

Dördümüz avlunun ortasına götürüldük. Meegana ve Beatrice'e iyi şanslar dilemeye çalıştım ama muhafızlar bizi birbirimizden o kadar çabuk uzaklaştırdılar ki buna fırsatım olmadı.

Tüm bu süre boyunca Norivun'un bakışlarını hissettim, sanki sırtıma sinsice yaklaşan bir yırtıcı hayvan gibiydi. Aurası gittikçe yükseliyor, yakınlıklarının katıksız gücü etrafımızı bir bulut gibi sarıyordu. Enerjisinin yoğunluğu kalabalığın heyecanını tamamen gölgede bıraktı. Birkaç vatandaş kürsüden uzaklaştı,

veliaht prence yan gözle temkinli bakışlar atarak onun görüş alanının dışında konumlandılar.

Yine de Kral Novakin oğlunu azarlamadı ve kralın kendini beğenmiş bakışı, bu testi veliaht prensi kızdırmak için kasıtlı olarak mı seçtiğini merak etmeme neden oldu çünkü kral, prensin bana ilgi duyduğunu biliyordu.

Norivun'un bana olan takıntısını gizli tutmaya çalışmasına ve birlikte geçirdiğimiz gizli geceleri kimsenin bilmemesine rağmen, gözleri olan herkes beni nasıl izlediğini hissedebilirdi.

Ve yirmi bin fitten yüksekte, bilinmeyen sihirli bir güçle havada asılı duran bir bayrak varken, kral kesinlikle kaybedeceğimi biliyordu çünkü diğer dişiler kanatlarının onları taşıyabildiği kadar hızlı uçarlardı ama ben uçamazdım. Kanatlarım yoktu.

Gerçi hiçbirinde hava elementi yoktu. Ama bir hava elementi bile kanatları olmadan bana yardım edemezdi. En azından henüz.

Matron Olsander bana yakınlıklarımın inceliklerini anlamayı öğretirken, hava basınçlarını nasıl değiştireceğimi henüz öğrenmemiştim. Bir kez öğrendiğimde, tabanlarımın altında daha yüksek basınçlı cepler oluşturabilecek ve yakınlığım beni kaldırırken kelimenin tam anlamıyla havada yürümemi sağlayacaktım, ama henüz o noktada değildim. Her denememde yerden birkaç metreden daha yükseğe çıkamıyordum ve muhtemelen kral da bunu biliyordu.

Tamamen aşağılanma ihtimali belirttiğinde avuçlarımda ciddi terler birikti. Matron Olsander'a endişeli bir bakış attım. Kalenin ön kapısına çıkan merdivenlerin başında dururken dudakları inceldi. Gözlerini bana dikmiş, elini yana doğru savurup parmaklarını açmadan önce kurnazca bir yumruk yaptı.

Dudaklarım aralandı. Kastettiğini düşündüğüm şeyi kastetmiş olamazdı.

Sör Featherton heyecanlı kalabalığı uzak tutmalarını sağlamak için muhafızlara emirler yağdırmaya başladığında inanamayarak başımı salladım ama eğitmenimin dikkati dağılmadı. Dudakları kıpırdadı ve bizi ayıran mesafeden onları okumak için zorlandım. Üçüncü denemesinde nihayet anladım.

Bunu yapabilirsin. Eliyle aynı hareketi yaptı ve ağzımı açmamak için kendimi zor tuttum.

Antrenörüm bayrağa doğru mistphase yapmamı istedi.

"Ama bu-" Yanımdaki muhafız bana şaşkın bir bakış atana kadar yüksek sesle bir şey söylediğimi fark etmemiştim.

Ağzımı kapattım. Delinin tekiydi. Yerden binlerce metre yükseklikte havada asılı duran bayrağa sisfaz yapabileceğimi düşünmesi tamamen mantıksızdı. Böyle bir başarıyı elde etmek için gereken konsantrasyon, beceri, buğulama büyüünde mutlak mükemmellik

Sen delisin, diye bağırdım ona.

Bir kaşını kaldırdı ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. *Daha iyi bir fikrin var mı?*

Kaşlarımı çattım. Hayır, kaşlarımı çatmadım. Tabii ki yapmadım. Bayrağı geri almak için ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü uçamıyordum.

Matron Olsander'in sert bakışını hissedene kadar yaklaşan kıyametimin duygusu omuzlarımda daha da ağırlaştı.

Yüzüne kazınmış kararlılığı görmek için tekrar o n a doğru baktım. *Sen. Yapabilirsin. Yapabilirsin. Yapabilirsin.*

Bu ifade tartışmaya çok az yer bırakıyordu. Ya deneyecek ya da başarısız olacaktı. O haklıydı.

Denemek zorundaydım.

Prensin aurası daha da yükselirken midemdeki çırpınışların bir kısmı yatıştı. Norivun'a bakmaya cesaret edemedim. Zaten yeterince endişeliydim ve Başhemşire Olsander'in önerdiği şeyi yapmaya kalkışmak tüm konsantrasyonumu gerektirirdi. Yüz hatlarında en ufak bir endişe belirtisi bile görsem, şüphesiz bu kararlılığımı kırardı.

"İşaretimle!" Sör Featherton elini kaldırdı.

Büyüsünün bir spirali yukarıya doğru yükselirken, Archon'un parmak uçlarından bir kıvılcım telaşı fişkırdı. Havada asılı duran bir sayı belirdi, tıpkı üç rakamıyla şekillendirilmiş ışıltılı bir havai fişek gibi.

"İki . . ." Parıldayan sayı geri sayımda bir sonrakine geçti.

"Bir!"

Tüm kalabalık çılgına döndü.

Meegana, Beatrice ve Georgyanna aynı anda havalandılar. Ellerim yumruk haline gelirken kalabalık onaylarcasına kükredi. Büyü içimde gümbürdüyor, içimi ısıtıyor ve kaynatıyordu. Gözlerimi kapattım ve tüm konsantrasyonumu içime yönelttim ama sonra bir çığlık havada çınladı.

Gözlerim birden açıldı ve Meegana uçuşun ortasında yuvarlanınca nefesim kesildi. Georgyanna acımasızca yolunu kesmiş ve arkadaşımı rotasından çıkarmıştı,

Tam o sırada bir hava dalgası üç dişiye birden çarptı.

Göz kamaştırıcı bir havai fişek gösterisi aniden havada patlayınca kalabalığın nefesi kesildi ve üç kadın da şaşkınlık içinde çığlık atarak tekrar fırtınalı düşüşlere maruz kaldı. Patlayıcıların onları öldürmesini sadece güçlü Kalkanları engellemişti.

Meegana hızla kontrolünü geri kazandı ve kanatlarını tekrar ritmik bir şekilde çırpmaya başladı, ancak patlamalar havayı dövdüke üç dişi de rotasından sapmaya devam etti. Görünmeyen hava akımları da iş başındaymış gibi görünüyordu çünkü üçü de görünürde hiçbir sebep yokken dönüyor ve alçalıyordu.

Birileri bilerek hava elementi yakınlıklarını örüyordu ve havai fişekler bilerek yollarına atılıyordu. Bunların hepsi testin bir parçası olmalı.

Daha fazlasını anlamaya çalışmak ya da bizi başka ne gibi sihirli numaraların beklediğini merak etmek için zahmet etmedim. Eğer bir şey varsa, görünmeyen saldırılar bana zaman kazandırıyor.

Konsantre ol, Ilara. Konsantre ol!

Gözlerimi tekrar kapatarak, sahip olduğum her şeyi mistphasing hakkında öğrendiklerime döktüm.

Ne yapmam gerektiğini hayal ettim. Saniyeler içinde havada süzölmeli, bayrağı kapmalı ve tekrar yere indirmeliydim. Her şeyi mükemmel bir şekilde zamanlamam gerekiyordu. Yerden beş mil yüksekte havada belirdiğim ve bayrağı onu tutan büyüden kopardığım anda düşmeye başlayacaktım. Havaya olan yakınlığım düşüşümü yavaşlatabilirdi ama aklımı başımda tutmazsam kaçınılmaz olarak düşüp ölecektim.

Daha derin nefes alarak büyüümün içimde oluşmasına izin verdim. Ben rezervlerimdeki her şeyi ağırdıka büyü yükseldi ve kemiklerimi ısıttı. Büyüm içimde, bahçemde güneşten önce açan bir iek gibi açıldı. Ta yaprakları teker teker kıvrılıp açıldı, ta ki neredeyse canlanana kadar.

Bayrağı zihnimde canlandırdım, ta ki düşüncelerime nüfuz eden tek şey o olana kadar. Kalabalık sessizleşerek kulaklarımda uzak bir uğultuya dönüştü. Nefeslerim göğsümden sabit bir şekilde yükselip alçalmaya başladı.

Nefes al. Nefes ver. Bayrak. Sadece bayrak.

Büyüm üzerime çöktü, sanki içimde hareket ediyormuş gibi hissedene kadar üzerime baskı yaptı, kemiklerimi sıvılaştırdı ve duyularımı ateşledi. Gücümü içimde sıkıca topladım ve tüm düşüncelerimi

Yükseklerde dalgalanan o kumaş parçasına iğne ucu hassasiyetinde.

Ve sonra . . .

Bıraktım.

Dünya aniden ayaklarımın altında eğildi. Sis, gölgeler, hava ve rüzgârdan oluşan bir bulanıklığın içinde kayboldum. Büyü kanımda kükredi ve ardından soğuk hava öyle ani bir şokla duyularıma çarptı ki nefes alamadım. Sanki buz gibi bir havuza dalmışım da damarlarımda buz yüzüyormuş gibi hissettim. Hava o kadar inceydi ki nefes nefese kaldım.

Havaya olan yakınlığım beni havada tutuyordu ama altımdaki yüksek basınç balonu dağılmaya başlamıştı bile. Gözlerimi açtığımda bayrağın tam önümde asılı durduğunu gördüm.

Diğer üç kadın hâlâ yukarı doğru koşuyordu. Georgyanna elim bayrağı kavramak için uzandığı anda tam olarak ne yaptığımı hissetmiş gibiydi. Parmaklarım narin ipek kumaşın etrafını sararken öfkeyle çığlık attı.

Balonum patladı.

Atmosferin içine düşerken hava aniden etrafımda yuvarlandı. Yere geri dönerken diğer üçünün yanından geçerken dudaklarımdan korku dolu bir çığlık döküldü.

Georgyanna'nın gözleri jilet gibi kısıldı ve Beatrice ile Meegana dehşete kapılmış ifadeler takındı.

Gözlerimi kapattım ve sadece birkaç dakika önce sahip olduğum konsantrasyonu toplamak için elimden gelen her şeyi yaptım. Büyümü çağırdım, istediğimi yapması için ona yalvardım ve varlığımın her zerresiyle az önce üzerinde durduğum zemini hayal ettim.

Büyüm etkinleşmeye başladı. Bir kez daha bir mistfazı canlandırırken bedenim parçalanmaya başladı ama o sırada Georgyanna hemen yanımdaydı. Bana yetişene kadar bir ok gibi serbestçe düşerken kanatları sırtında yarıklara dönüşmüştü.

Her nasılsa, bana çarpana kadar havada manevra yaptı. Çarpmanın şiddetiyle nefesim göğsümde patladı. Bayrağı ellerimden kaptığı gibi dudaklarından saf bir memnuniyet kıkırdaması patladı.

"Hayır!" Çığlık attım ve bayrağa doğru tırmandım ama Georgyanna'nın kanatları çoktan açılmıştı. İnişi yavaşladı ama ben hâlâ aşağıya düşüyordum.

İçimi öfke kapladı ve hava elementi yakınlığımı çağırdım. Georgyanna'ya büyük bir hava kabarcığı çarptırdım ve onu buruşturdum.

Arkasında kağıt mendil gibi kanatları vardı.

Acı içinde çığlık attı ve o da düşmeye başladı, ama sonra ondan bir ateş kementi fişkırdı. O kadar hızlı hareket etti ki, kendi ateş elementimi bağırsaklarımdan koparana kadar göğsüme çarpmak üzereydi.

Güçlerimiz bir patlamayla çarpıştı; onun ateşi benimkini, benimki de onunkini yakmaya çalışıyordu. Aramızda bir ısı halkası büyüdü, onun elementi nedeniyle benden ter akıyordu, ama bunun beni caydırmasına izin vermedim.

Arkasındaki hava kabarcığını hızlandırdım ve çarpışan ateşlerimize doğru hızla ilerlerken dehşet içinde çığlık attı.

Ateşini mümkün olan son anda serbest bıraktı ve ben de kendi ateşimi tutuşturabileceğimi biliyordum. Onu oracıkta yakıp öldürebilirdim ama ateşimi bıraktım ve hava yakınlığıma daha çok odaklandım. Bana doğru düşerken gözleri dehşet içinde açıldı. Kanatları açıldı. Tekrar üstünlüğü ele geçirmeye çalıştı ama bana yaptıklarına duyduğum haklı öfke konsantrasyonumu azalttı ve tek düşündüğüm o cadıyı yanıma getirmek oldu.

Elime geldiği anda bayrağı parmaklarının ucundan çekip aldım ve yanımdan uçup gitti.

Yere doğru benden daha hızlı düşüyordu ama ben hâlâ serbest düşüşteydim. Eğer *şimdi* sisfaz yapmazsam, tüm başkentin şahit olacağı kırık kemikler ve parçalanmış deri yığınının düşmeme saniyeler kalmıştı.

Hava yakınlığımı Georgyanna'nın arkasından dağıttım ve bayrağı göğsümde sıkıca kavrarken onun bir kez daha uçuşmasına izin verdim.

Prens Norivun'un oturduğu kürsünün tepesini hayal ettim. Gülümsemesini, kapüşonlu gözlerini ve çekici kokusunu hayal ettim. Bizi birbirimize bağlayan bağı, tanrıların ruhlarımız arasına yerleştirdiği kopmaz kordonu çağırdım.

Büyüm içimde tekrar ortaya çıktı, sanki büyümü onunkine katmak ister gibiydim. Etrafımdaki hava ısınırken rüzgâr kulaklarımda çığlık atıyordu. Daha yoğun. Yere hızla yaklaşıyordum ama konsantrasyonumun azalmasına izin vermedim. Prensi, *eşimi* hayal ettim.

Ve sonra dünya sis, gölgeler, hava ve rüzgârdan oluşan bir bulanıklık içinde tekrar kayboldu.

Ayaklarım sert bir zeminde aniden durdu. Kalabalık bir anda inançsızlık çığlıklarına ve vahşi bir öfkeye boğuldu.

Gözlerimi açtığımda Kral Novakin'ın tahtında döndüğünü ve yüzünde tam bir şaşkınlık ifadesi olduğunu gördüm. Bayrağı ona doğru ittim, kalbim kulaklarımda gümbürderken içgüdüsel olarak eğildim.

Bayrak hâlâ elimdeydi, ipeksi kumaş yumruğumda o kadar sıkıydı ki onu krala bırakmam biraz zaman aldı. Ama ellerim serbest kaldığında uzandım ve benimkini saran sıcak parmaklarla temas ettim.

Veliaht Prens elimi sıkarken yüzünde şaşkın bir gülümseme belirdi. Nasıl olduysa, tahtının hemen solunda yanlışıyla durmuşum. "Merhaba," dedi çarpık bir gülümsemeyle.

Ve kedi gibi bir zarafetle, gurur ve şaşkınlık dudaklarını daha da yukarı kaldırırken ayağa kalktı.

"Mervalee Territory'nin kızı Ilara Seary ilk sınavı kazandı!" demeden önce kalabalığın tezahüratları daha da yükselirken ellerimizi havaya kaldırdığında doğruldum.

BÖLÜM 24

I *Kazandın mı? Gerçekten kazandım mı?* Sör Featherton gülümseyerek ve tebrik ederek kürsünün tepesine doğru koşarken, diğer üç kadın yere doğru kanat çırparken ben şaşkınlıkla veliaht prense baktım.

Beatrice bile başıyla tebrik ederken Meegana bana gülümsedi. Yine de hayal kırıklığı yüz ifadesini bozdu.

Sadece Georgyanna bana ölümcül bir bakış attı. Kroravee yerlisinin yüz hatlarında öfke dalgalanıyordu ve gözlerinde parlayan saf nefret, buz gibi bir dehşet içimden geçerken başka tarafa bakmama neden oldu.

Ama sonra Matron Olsander'in gülümsemesini ve merdivenlerin dibinden ellerini çırparken uzaktan zıplayan kız kardeşimi yakaladım ve Georgyanna'nın intikam almasından duyduğum endişe eriyip gitti.

İlk testi kazanmıştım. Ve şimdi, bu yarışmayı kazanmama, eşimle bağ kurmama ve zalim babasının yüz kış süren, güçle dolu saltanatında yapmaya koyulduğu tüm yanlışları düzeltmeme sadece iki test uzaktaydım.

Prens Norivun yanımda oyalanırken Nuwin sırttı ve sırtımı sıvazladı. Veliaht Prens elimi bırakmıştı, yüz ifadesini okumak imkânsızdı ama içimden bir ses bunun sebebinin kralın da tahtından kalkıp bizimle yüzleşmesi olduğunu söylüyordu.

Sör Featherton kalabalığı susturmak için kollarını salladı ve sonunda tezahüratlar azalırken gülümsememi genişletmeye zorladım, ancak kralın önce beni, sonra da oğlunu delici bir şekilde değerlendirmesi cildimi sıcak jiletler gibi sıyırdı.

Veliaht prensin kanatları dalgalanırken Norivun'dan bir adım daha uzaklaştım.

Kral bir kaşını kaldırdı. "Norivun, kazananımızı doğru düzgün tebrik etmeyecek misin?" Gür sesi avluda yankılandı.

Hevesli enerji kalabalığın içinde uğulduyordu.

"Baba mı?" Norivun başını eğdi. Bir esinti omuzlarına dökülen gümüş saçlarını karıştırdı ve birkaç telini çenesine değdirdi.

"Karıınız olmaya bir adım daha yaklaştı," dedi kral, şefkatli bir baba portresiyle. "Elbette bir tebrik öpücüğü yerinde olacaktır."

"Kesinlikle!" Sör Featherton başını salladı. "Mervalee Territory'nin güzel kızı için bir öpücük."

Duruşma başyargıcı kalabalığa doğru döndü, ellerini yukarı aşağı hareket ettirirken kollarını kaldırdı. "Peki siz ne diyorsunuz Solisarium'un güzel oğulları ve kızları? Sizce de veliaht prensin bir öpücüğü ilk testin kazananı için mükemmel bir tebrik olmaz mı?"

Yumruklar havaya kalktı, kalabalık bir kez daha çılgına dönerken anlaşıma çığlıkları yükseldi.

Nuwin bana doğru eğildi ve fısıldadı, "Sanki daha önce bir erkeğin bir kadını öptüğünü hiç görmemişler."

Kıs kıs gülmesi ve muzipçe göz kırpması omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmını hafifletti.

"Eee?" Kral kollarını kavuşturdu ve yüz ifadesindeki bir şey Norivun'dan daha da uzaklaşmak istememe neden oldu. "En iyisi kalabalığı bekletmemek."

"Nasıl isterseniz." Norivun babasına sert bir selam verdi, ardından seyircilerin beklentisi artarken bana doğru döndü. Kanatlarını sallayan prens aramızdaki mesafeyi yırtıcı bir zarafetle kapattı.

Bedenimin her zerresi farkındalık içinde titreşti. Bizi birbirimize bağlayan bağ dalgalandı ve sıkılaştı. Şimdi bunu kabul ettiğime göre, daha önce fark etmemiş olmama hayret ediyordum. Her parçam ona dokunmak için can atıyordu. Onu hissetmek. Onu öpmek.

Ellerimi iki yanımda birleştirdim ve hissettiklerimi saklamaya çalışırken kralın bakışlarının ağırlığı üzerime çöktü. Göğsümün çok hızlı yükselmesini engellemeye çalıştım. Bahçemde tomurcuklanan bir gül gibi yanaklarımda renklerin açmasına izin vermemeye çalıştım.

Ama prensin aurası beni çağırıyordu. Aramızdaki çekime karşı koymak için okyanusların ayların gelgitlerine karşı koyduğu kadar çaresizdim.

Prens sadece bir saç teli uzaklığında durdu. Güneşte parlayan elmas gibi gözler beni içine çekti. O vahşilik maskesinin altından kayarken ağzı gerildi. Vahşi ihtiyaç yüzünün her çizgisine kazınmıştı.

İri bir elini yavaşça boynuma doladı, ağzımı kendine doğru eğerken başparmağı çenemi sıyırdı.

Ve o eğildiğinde dikkatim dudaklarına odaklandı. Yakınlığı etrafımda dolanırken aramızdaki hava ısındı. Tüy gibi, hayali bir dokunuş boynumdan geçerek omurgamda bir ürpertiye neden oldu.

Ona da aynısını yapmak için hava elementimi çağırdım. Sanki hayalet parmaklar göğsünden aşağıya doğru uzanıyordu.

Dudakları benimkilerle buluşmadan önce verdiği tek yanıt alçak, gırtlaktan gelen bir hırıltı oldu.

Onun tadı ve kokusu içimde dolaşırken gözlerim kapandı. Sıcak ve ateşle sarmalanmış kar ve sedir duyularıma nüfuz etti. Kendimi durduramadan kollarım omuzlarına dolandı ve kalabalıktan tezahüratlar ve kükremeler yankılanırken ensesindeki saçlara dolandı.

Ama bu sesler bir boşluğa düştü, sanki bir vakum havadaki tüm sesleri emmiş gibi, varlığımın her zerresi beni tutan ve ağzımın ırzına geçen erkeğe odaklandı. Dili benimkiyle iç içe geçmişti. Ben cevap olarak yumuşak bir şekilde inlerken, göğsünde saf bir sahiplenme hırıltısı gürledi.

Veliaht Prens, kaderin kulak vermemizi istediği bir çağrıya cevap vererek öpüşmemizi derinleştirdi, ta ki aramızdaki ateş alevlenene kadar. Ona sarıldım, beni geriye doğru eğerken tüm bedenim zayıflıyordu, öpücüğü ateşli ve iddialıydı.

Prensın kanatları etrafımızı sararak beni gözden gizlerken karnımda çaresiz bir sızı oluştu. Arzumun diğer erkeklerin kokusunu alabileceği kadar yükseldiğini biliyordum ama tepkime engel olamıyordum. Norivun benim eşimdi ve sanki yıldızlar ruhlarımızı aynı hizaya getirmiş gibi bedenim onun için şarkı söylüyordu.

Ne kadar öpüştüğümüz hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kanatlarının altında ne kadar saklandığımızı. Âlem yok olup gitmişti. Sadece ve sadece ona odaklanmıştım.

Ama sonra geri çekiliyordu, kanatları geri çekiliyordu ve ben protesto için yumuşakça inledim. Şehvet yüz ifadesini kaplarken başparmağı çenemi okşadı ama sonunda temasımızı kesti ve geri adım attı.

Etrafımızdaki diğer erkekler birbirlerine mırıldanıyorlardı ama kafam hâlâ eşimle o kadar bulanıktı ki yorumlarını çözemiyordum ama bazıları hınzırca sırıtıyordu. Diğerleri şok olmuş ifadeler takınıyordu.

Prens Norivun'un burun delikleri alevlendi ve kıs kıs gülen erkeklere attığı sert bir bakışla onları susturdu.

Nuwin arkamdan boğazını temizledi ve büyü nihayet tamamen dağıldığında, genç prensin yüzüne yapışan sıkı gülümsemeyi gördüm.

Etrafımı daha iyi fark etmeye başladığımda kalbim küt küt atmaya başladı. Herkes bizi izliyordu, ki bu beklenen bir şeydi, ama bakışları ve fısıldaşmaları bana az önce veliaht prensle aramızda geçenlerin herkes tarafından görüldüğünü ve anlaşıldığını söylüyordu.

"İlginç." Kralın tek bir yorumu tüm bedenimi ele geçirdi.

Prens Norivun sessizce hırladı, ardından Nuwin ona arkadan kurnazca bir tekme attı. Veliaht prens doğruldu ama ben bile onun çiftleşme içgüdülerini bastırmak için gözle görülür bir mücadele verdiğini görebiliyordum. Erkekler etrafımı sarmıştı. Baş döndürücü kokum havada yüzüyordu ve kral az önce aramızda geçenler hakkında pervasızca yorum yapmıştı.

Dehşet damarlarımda dolaştı. Kral Novakin gülümsüyordu, sırıtmıyordu, benimle oğlunun arasına bakıyordu. Alaycı bir tavırla başını eğdi ve yüzünde karanlık bir ifade belirdi. Kalabalık hâlâ tezahürat yapıyordu ama artık sevinçten çok alay vardı ve kadınlar ellerini kavuşturmuş titrerken erkeklerin sesi daha gür çıkıyordu.

Ancak kaosa rağmen bu durum kralın bir sonraki sözünü duymama engel olmadı. Fısıltı gibi kelimeler havada süzülerek bana ulaştı ve bir anda veliaht prens ile Nuwin'in hava eğilimlerini kimden aldıklarını anladım.

Kralın yorumu büyülü bir esintiyle sadece ve sadece benim kulaklarıma ulaştı. "Görünüşe göre kutlamamız gereken sadece senin zaferin değil, Mervalee Bölgesi'nin kızı Ilara Seary. Yoksa sana veliaht prensin *eşi* mi demeliyim?"

Daiseeum beni Deneme'deki son randevum için giydirirken kralın yorumunun beni raydan çıkarmasına izin VERMEMEYE ÇALIŞTIM. Ama bütün gün tırnaklarımı yiyor ve dudağımı ısıırıyordum. Kral'ın ölümcül vaatlerle dolu bir tehditle inceden inceye süslenmiş sözlerine kulak asmamak imkânsızdı.

Ne de olsa bu, sadece endişelerini dile getirdikleri ve huzursuzluğa neden oldukları için düzinelerce Solis fae'sinin idam edilmesini emretmiş bir erkekti.

Kralın bana fısıldadıklarını kimseye anlatmamıştım. Norivun'a bile. Söyleyemezdim. Biri beni her tehdit ettiğinde prensin içinde alevlenen çiftleşme içgüdüleri, veliaht prens kralın örtülü tehdidini öğrenirse şüphesiz kendi babasıyla kan dökülmesiyle sonuçlanacaktı.

Nuwin muhtemelen endişemi anlayışla karşılayacak olsa da onu bu karmaşanın içine sürükleyemezdim. Hâlâ kardeşinin gizli gündeminden haberdar olup olmadığını bilmiyordum.

Her şeyden çok güvenmek istediğim tek peri olan kız kardeşimi hiçbir yerde bulamadım. Kral benim ve Norivun'un eş bağına tanık olduktan sonra, Cailis muhafızlarıyla birlikte kaçmıştı. Onu tanıyorsam, bir kriz çıkması ve kralın kelleme istemesi ihtimaline karşı daha fazla çıkış noktası arıyordu.

Bu yüzden ilk testin ardından başka bir tarlayı ziyaret ederek dikkatimi dağıtmaya çalıştım. Isalee'deki onuncu büyük tarlamdaydım ve ekinler yavaş yavaş canlanmaya başlamıştı. Bunu takiben günün geri kalanını Başrahibe Olsander ile çalışarak geçirdim. Büyüm o kadar büyümüşü ki, o sabahki yoğun mistifikasyonum bile onu tüketmemişti.

Başhemşire Olsander bana iyi davrandı. Bu bir ilkti. Ama benimle o kadar gurur duymuştu ki, demir gibi iradeli kalbi bile yumuşamış ve bir anlığına rahatlayıp zaferimin tadını çıkarmama izin vermişti. Kralın yorumunun ardından bugün ilk kez ciddi bir şekilde gülümsedim.

Daiseeum, "Bu renk sana çok yakışmış," diyerek dikkatimi şimdiki zamana geri çekti.

Leydimin hizmetkârı hemen arkamda durmuş, beni olması gerekenden daha güzel gösterirken sihrini konuşturuyordu. Derin mavi bir elbiseyi sırtımdan iliklerken boynumdan mücevherler sarkıyor ve kulaklarımdan damlıyordu. "Ve söylemeliyim ki bugün veliaht prensle paylaştığın öpücük oldukça güzeldi."

Aynada Daiseeum'un zorlukla bastırılmış gülümsemesini gördüğümde eğitmenimin onayının sıcak hatırası söndü.

"Ah? Öyle miydi ..." Bir elimi bilinçsizce boynuma doğru kaldırdım. Mücevherin soğuk metali parmak uçlarımla buluştu. "Öpüşmemizi kaleden görmek kolay mıydı?"

Daiseeum başını eğdi, parmakları bir düğmeden diğerine ustalıkla ilerlemeye devam etti. "İnsanın görmesine gerek yoktu leydim. İnsan bunu *hissedebilir*."

Ah Kutsal Anne. Bu kadarını biliyordum ama teyit edildiğini duymak midemi daha da bulandırdı.

"Kendimizi o ana kaptırmıştık," dedim biraz savunmacı bir tavırla.

"Buna böyle mi diyorsun?" Hazırlanmaya devam etti, ipeksi masmavi kumaşı üstüme örtmeden önce şehvetli tülü bacaklarımdan aşağıya doğru düzeltti. Üst katmana dikilmiş boncuklar ve danteller elbiseye doku ve ışıltı katıyordu. "Sanırım prens bu gece Lord Michas Crimsonale ile olan randevunuzu pek hoş karşılamayacak?"

Dans terliklerini giymeme yardım etti ve sonra bana göz kırpmadan önce doğruldu.

Kendimi hafifçe cevap vermeye zorladım. "Hepimizin birbirimize kur yapmamız gerekiyor. Prensini bunu sorun etmeyeceğinden eminim."

Yanakları bilmiş bir gülümsemeyle kalktı. "İçimden bir ses öyle olmayacağını söylüyor." "Tanrım, Daiseeum. Ortaya çıkıp ne olduğunu söyleyebilirdin.

gerçekten düşünüyorsun-" Kapımın çalınması patlamamı durdurdu.

Sandus kafasını içeri soktu. "Her şey hazır mı aşkım? Çağrıldın."

Daiseeum'a bakınca burun deliklerim açıldı. En azından pişman görünme nezaketini gösterdi.

"İyi akşamlar leydim." Reverans yaptı.

Sakinleşerek, "Teşekkür ederim. Sana da." Sırf ona kızgın olmadığımı bilsin diye elini sıktım. Aramızda filizlenen dostluktan keyif alıyordum. Gerçekten hoşlanıyordum ama bazen hanımefendinin hizmetkârı beni kızdırmaktan hoşlanıyordu. Ve bugün, bununla başa çıkamayacak kadar gergindim.

Tabii ki alay etmesini yadırgayamazdım. Daiseeum sadece herkesin düşündüklerini yüksek sesle dile getiriyordu. Asıl hata, birbirimize karşı tepkilerimizi kontrol edemediğimiz için ben ve prensteydi. Ve artık tüm başkent Prens Norivun'la aramızdaki manyetik çekimin farkındaymış gibi görünüyordu.

İç çekerek eteğimi topladım ve Sandus'u koridorda takip ettim.

Gardiyan bana bir kaşını kaldırdı. "Her şey yolunda mı canım? Az önce tüm başkente ne kadar güçlü olduğunu gösteren biri için oldukça asık suratlı görünüyorsun."

Zorla gülümsedim. "Gerçekten mi? Hayır, sadece yorgunum." "Yapacağımız numara bu mu?"

Tekrar iç çektim ve etrafımıza susturucu bir Kalkan yerleştirirken başımı öne eğme isteğime direndim. "Keşke herkes onu tanısaydı ve keşke herkes kral hakkındaki gerçeği bilseydi."

"Dileklerle hiçbir yere varamayız, sevgili Ilara. Bunu kabul etmek en iyisi."

"Biliyorum ama bunu nasıl yapıyorsun? Tüm diyar Norivun'un bir canavar olduğunu düşünürken, aslında iblis olan kralken buna nasıl seyirci kalıyorsun?"

Muhafız omzunun üzerinden baktı ama etrafta kimse yoktu. Hâlâ prensin özel kanadındaydık ve burası genellikle birkaç hizmetkârın koşuşturması dışında boş olurdu ama ben aptal değildim.

"Etrafımıza bir susturucu kalkan yerleştirdim, Sandus. Kimse bizi duyamaz. Özgürce konuşabilirsin."

Kaşları kalktı. "Sen mi yaptın? Hissetmedim bile."

"Havaya olan yakınlığım oldukça güçlendi ve incelikli bir hal aldı ama konumuza dönelim. Herkes ondan nefret ederken buna nasıl dayanıyorsun?"

"Bu zor." Muhafız omuz silkti. "Yüksek Liss'te Nish kılıcını boğazına sokmak istediğinde gördüğün gibi dördümüz de bununla mücadele ediyoruz, ama veliaht prens senin eşin olduğu için bunu hazmetmenin senin için daha da zor olduğunu tahmin ediyorum."

Ellerimi sıktım. "Sence tüm diyar artık eş olduğumuzu biliyor mudur?"

Dudakları büküldü. "Siz ikiniz o kürsüyü ateşe verdiniz, yani evet, sanırım çoğunun bildiğini varsaymak güvenli. Bu tür patlayıcı bir çekim sadece eşler arasında görülür."

"Kral artık bildiğine göre bu konuda bir şey yapacak mı?" Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. Kralın yorumunu düşünmek bile kaçma isteği uyandırdı bende.

Sandus'un ağzı gerildi. "Bu, Ilara, çok iyi bir soru."

Yemek salonuna adımı atar atmaz Michas bana doğru atıldı. Osaravee soylusu elimi koluna doladı ve Sandus'tan Michas'ın sadece geçiştirdiği bir bakış aldı.

Odanın diğer ucunda, Duruşma'nın diğer sakinleri genç lordun bana eşlik etme gösterisini izlediler.

Michas kulağıma fısıldamak için eğildiğinde sessizce, "Birileri bir sır saklıyormuş," dedi. "Ben de kalbini kazanmak için potansiyel olarak yarıştığımı düşünüyordum."

Aniden yanıma bir aura çarptı ve veliaht prensin az önce odaya girdiğini anladım. Michas'tan uzaklaşmaya çalıştım ama o da beni takip etti ve yanıma yapışıp kaldı.

"Kral beni kime uygun görürse onunla evlenirim," dedim dikkatle.

Michas'ın dudakları gülümsedi. "Veliaht prensin buna izin vereceğinden emin misin?"

"Başka bir seçeneği olduğunu sanmıyorum."

Norivun'dan enerji fışkırmaya devam etti. Boynundaki damarlar şişti ve gözleri Michas'a yapıştı.

"Çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun," dedim sevgilime sessizce.

"Tehlikeli yaşamayı severim. Daha önce hiç çiftleşmiş bir dişiye kur yapmamıştım." "Henüz çiftleşmedik."

"Oh? Seninle yatmadığını mı söylüyorsun?"

Kıpırdandım ve bunu neden ağzımdan kaçırđıđımı merak ettim. "Kiminle yattığım seni ilgilendirmez."

Müzik havada süzülürken çenesini kaşıdı ve yüzen bir tepsi yanıımızdan süzüldü. Üzerinden iki kadeh şampanya aldı, sonra birini bana uzattı.

"Sanırım bu prensin sana olan ilgisini açıklıyor ve sen ona bağlı değilken o sana tamamen bağlı olduğu için, bu onun mutlak öfkesini ve senin söz konusu olduğu durumlarda tepkilerini kontrol edememesini açıklıyor." Michas sırtıttı. "Hayatımda ilk kez veliaht prensi mükemmel bir kontrol altında görmediğimi biliyor musun? Genelde çok soğukkanlıdır. Hiçbir şey onu kızdırmaz. Ama sen sarayda üç ay geçirdin ve Dresher Adaları'ndaki volkanlar gibi patlamaya hazır görünüyor."

Midemdeki düğümler daha da sıkılaştı. Tam da korktuğum gibiydi. Herkes biliyordu. Ve eğer Norivun gerçekten kendini kontrol etmekten acizse

kurtları uzak tutmak bana düşer.

"Çok cesur olduğunu kanıtlarsan seni öldürür," dedim ve şampanyayı yudumladım.

Michas'ın gözlerinde kısa süreli bir korku parlaması oldu ama sonra bunu bir sırtışın ardına sakladı. "O zaman sanırım o kenarda çok dikkatli dengede durmam gerekecek."

Şampanyadan bir yudum aldım, vücudumdaki tüm kaslar kasılırken baloncukların ağzımda patlamasına izin verdim. Saray siyaseti ve sinsî entrikalar bana göre değildi ama Michas'ın bunlarla büyüdüğünü çabucak öğreniyordum, bu da oyunu oynamayı öğrenmem gerektiği anlamına geliyordu, yoksa sonum ıskartaya çıkarılmış bir piyon olacaktı.

"Akşam yemeği için oturalım mı?" Osaravee lordu masaya doğru el salladı. "Önümüzdeki akşam için oldukça heyecanlıyım ve başlamayı çok isterim."

BÖLÜM 25

I tereyağı bıçağını aldım ve Meegana'ya doğru eğildim. "Sence bu gözüme saplanıp beni bu ızdıraptan kurtaracak kadar keskin mi?"

Homurdandı, neredeyse şampanyasını burnundan üflüyordu. "Hayır Muhtemelen, Lara." Ağzını sildi ve daha düşük bir ses tonuyla, "Ama annenin bu kadar-" Öksürdü. "Yani veliaht prens sana karşı korumacı davranıyor."

Michas bana yaklaşıp parmağını kolumda gezdirirken ona gergin bir gülümseme verdim. Masanın başındaki Norivun, büyüsünden çıkan bir gümbürtü yemek takımlarını sarsarken dişlerini gösterdi.

İçimi çektim. Michas tüm yemek boyunca Norivun'u kışkırtmak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Erkek egemenliği tam anlamıyla sergileniyordu ve ne yazık ki ortada kalan kadın bendim.

Tek kurtarıcı lütuf Georgyanna'nın beni yalnız bırakmasıydı. Benden üç sıra aşağıya oturdu ve kesin olarak alaycı yorumlar yapacağını, sınavı kazanmak için kopya çektiğini söyleyeceğini ya da bana hançer gibi bakacağını düşündüm, ama bunun yerine tamamen sessizleşti. Neredeyse korkutucu bir şekilde. Gözlerine buz gibi soğuk, kurnaz bir bakış girmişti. Hâlâ beni izliyordu. Hâlâ beni inceliyordu, ama önemsiz yorumları uzakta kalmıştı. Bunun yerine, bir şeyler planladığına yemin edebilirdim ve bu beni yaşadığımız diğer etkileşimlerden daha fazla duraklattı.

Son yemek de kaldırıldığında temkinli bir şekilde ayağa kalktım. Michas alanımı doldururken Norivun bana doğru adım atmaya başlamıştı bile.

Aralarındaki havai fişek gösterisinin gerçekten başlamasını beklerken nefesimi tuttum ama prens tam masanın etrafında dönecekken Sör Featherton onu durdurdu ve kulağına bir şeyler mırıldandı.

Prens Michas'a ters ters baktı, sonra da gözlerini Dava başyargıcına dikti. Norivun ellerini kaldırarak itiraz etti ama Sör Featherton omuzlarını kaldırarak kapıya doğru işaret etti.

Öfkelenen prens sonunda başıyla onayladı ve onu yemek salonundan çıkarken takip etti.

Doğruludum. Prens gitmişti ve Michas benim randevumdu. Şimdi Michas'ın kral, huzursuzluk ve kayıp fae hakkında bildiklerini gerçekten öğrenmek için tek ve biricik zamanım olabilirdi.

"Bu gece için özel bir planın var mıydı?" Ona sordum ve onu balkon kapılarına doğru ittim.

"Aslında yaptım, ama korkarım sonuç vermedi." Prensın ayrıldığı yere doğru kederli bir bakış fırlattı.

Ona sinsi bir gülümseme verdim. "Prens Norivun ile bir ilgileri var mıydı?"

Michas hınzırca sırıttı. "Çok belli ettim, değil mi?"

"Senden daha fazlasını beklerdim," diye cevap verdim, ses tonumu şakacı olmaya zorlayarak. "Başkalarını iyi manipüle eden bir tipe benziyorsun ama yemekte yaptığın şey hiç de ince değildi."

"Gerçekten de öyle, ama kendime engel olamadım. Bu çok kolaydı. Keşke Georgyanna'nın manipülasyon yeteneğine sahip olsaydım. O zaman akşam yemeği çok daha ilginç olurdu."

"Manipülasyon sanatında gerçek ustalar, emirlerini yerine getirmek için büyüye ihtiyaç duymazlar."

Bir kaşını kaldırdı. "Tecrübelerinize dayanarak konuşuyor gibisiniz." Yemek salonundan gelen müzik sesi gecenin karanlığına karışırken balkon kapısını benim için açtı. Bir rüzgâr tenimi sıyrıp geçerken balkonu pürüzsüz taş zeminine adım attım.

Titreyerek şalımı yukarı çektim. "Baban benden daha iyi bilir."

Michas küpeştenin yanında bana katıldı. "Randevumuzda gerçekten babamdan mı bahsedeceğiz?"

"Elimde değil. İlgimi çekiyor."

"Neden?"

Bir dirseğimi korkuluklara dayadım ve ona döndüm. "Çok cesur. Kralın tahtını ele geçirmek istediği çok açık. Kral Novakin'in onu idam etmemesine şaşırdım."

Michas alay etti. "Sanki kral bunu yapabilirmiş gibi. Eğer bölge archonlarını idam etmeye başlarsa, anarşi baş gösterir."

"Yani baban pozisyonunun onu güvende tuttuğunu düşündüğü için mi böyle davranıyor?"

Michas kaşlarını çattı ve çenesini kaşdı. "Onun hakkında konuşmayalım."

"O zaman ne hakkında konuşmamızı istersin? Duruşma mı? Bugünkü sınavı mı?"

Harika performansım mı?"

Kirpiklerimi kırıştırdığımda güldü. "Diğer üçünü uçurdun. Sis dalgalarını bu kadar kontrol edebildiğini bilmiyordum."

"Yapmak zorundaydım. Kanatlar olmadan . . ." Omuz silktilim. "Nasıl seyahat edeceğimi öğrenmem gerekiyordu ve tek çözüm mistphasing'di."

Çıplak sırtıma baktı. "Kanatlarının olmaması çok tuhaf. Kanatları olmayan başka bir Solis'le hiç karşılaşmadım."

"Dikkatli olun Lord Crimsonale, yoksa beni gücendirebilirsiniz."

Kıkırdadı. "İçimden bir ses kolay kolay kırılmayacağını söylüyor."

İçimi çektim. "Haklı olabilirsin. Birçok Fae farklı olduğum için beni dışladı. Buna alıştım."

"Seni ayırmıyordum ve kesinlikle sınavdaki sıradan insanlar gibi senin hakkında fısıldaşmazdım." Şampanyasından bir yudum daha aldı, kaşları çatılmıştı.

Sempatik tepkisi beni bir an için şüpheye düşürdü. Samimi görünüyordu.

Aylar önce, Nişan Balosu'nda Michas hakkındaki ilk izlenimim çoğunlukla olumluydu, yine de ona güvenip güvenemeyeceğimden emin değildim. Ama Cailis'in gerçeğe yakınlığı beni dikkatli olmam konusunda uyarmıştı. Michas tamamen güvenmek için fazla griydi.

Başımı salladım. Genç Crimsonale ile her şey her zaman karmaşık olmuştu.

Ona yaklaşarak yüz ifadesini inceledim. "Biliyor musun, senin babandan daha nazik olup olmadığını merak ediyordum. Solisarium vatandaşlarının benimle alay ettiğini görseydi şüphesiz kına yakardı."

Michas kadehinin kenarından beni inceledi. "Gördüğüm kadarıyla babama dönmüşsün." "Beni suçlayabilir misin?"

"Neden onun hakkında konuşmak istiyorsun?"

Kaşlarımı birbirine vurdum. "Sana karşı Nişan Balosu gecesi olduğu kadar açık sözlü olabilir miyim?"

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Neden olmasın anlamıyorum. Sende dürüst olmam için bana yalvaran bir şey var."

Umarım bu doğrudur. "Bu durumda, babanın kralla ne alıp veremediği var?"

"Buna geri dön . . ."

"Dürüst olmak gerekirse, ilk tanıştığımızda bu konuşmayı başlatan sendin. Şimdi sırf merak ediyorum diye sinirlenemezsin."

Kanatları hafifçe kırıltı. "Ama bu daha önceydi."

"Neyden önce?"

"Prensin eşi olduğunu bilmeden önce."

Soğuk bir esinti tüylerimi diken diken ederken bir kaşımı kaldırdım. "Yani o benim eşim olduğu için artık benimle rahatça konuşamayacağını mı düşünüyorsun?"

"Prensin babasına sadık olduğuna inanıyorum ve siz prensin eşi olduğunuza göre, varsayılan olarak sizin de kralla sadık olacağınızı varsayıyorum."

Nefesimi içime çektim. Michas Crimsonale, tüm dokunaklı manevralarına rağmen, veliaht prensle rekabetçi bir geçmişi olsa bile, babası gibi gerçekten kötü görünmüyordu, bu yüzden ihtiyatı elden bırakmaya karar verdim.

"Ya ikimiz de kralla sadık değilsek?" Sessizce söyledim.

Michas'ın içkisi dudaklarına doğru yarı yolda durakladı. "Şimdi hangi oyunu oynuyorsun?"

"Oyun yok. Size sadece bir açıklama yaptım ve cevabınızın ne olacağını merak ediyorum."

Kadehini dudaklarına götürdü ve yavaşça yudumladı, bakışları incelemeye kilitlenmişti. "Eğer ikiniz de kralla sadık değilseniz, neden olmadığını sorardım."

"Peki ya sen? Babana sadık mısın?" "Elbette."

Başımı eğdim. "Hızlı bir yanıt oldu." "Çünkü doğru."

"Yani babanızın kralı devirmeye çalışmasını destekliyorsunuz?"

Michas omzunun üzerinden arkamızdaki boş balkona, sonra da açık avluya baktı. Ama etrafta kimse yoktu. Yine de sessizce tısladı, "Sesini alçalt."

Ona bir adım daha yaklaştım ve daha yumuşak bir ses tonuyla, "Böyle haince bir konuşma duyulursa idam edilmekten mi korkuyorsun?" dedim.

Dirseğimden tutup beni balkonun köşesine çekti ama hareketlerinde saldırganlık değil korku vardı. "Kral, ihanet planlayan *herkesi* hakkı olduğu üzere idam edecektir."

"Yine de bu riski alıyorsunuz. Sen ve baban. Neden?"

"Çünkü-" Durakladı, sonra bana ihtiyatla baktı. "Boş verin. Hiçbir hain hareketi desteklemiyoruz. Çok yaşa Kral Novakin."

Gözlerimi devirdim. "Kimi kandırdığını sanıyorsun Michas? Tanıştığımız ilk gece, babana katılmak için aktif olarak istekli katılımcılar aradığını bilecek kadar çok şey gördüm. Sen de beni saraya yeni gelen ve bir tür güce yükselme potansiyeli olan biri olarak gördün. Beni değerli bir müttefik olarak gördün. Ve şimdi, geleceğin potansiyel kraliçesi olarak, benim değerim hakkındaki görüşün kesinlikle değişmedi mi?"

Göğsü daha hızlı yükseliyordu ama gecenin serinliğinde, yemekhanenin içinden balkona yayılan ışıklar yüzünden yüzü gölgeler içinde kalmıştı. Yine de beni incelediğini, bir şeyleri tarttığını hissettim.

"Şimdiye kadar sana karşı dürüst olmaktan başka bir şey yapmadım," diye üsteledim. "Beni dışlama. Bana babanın ne planladığını söyle. Bana bildiklerini anlat."

Uzun bir süre beni inceledi. Saniyeler geçti ama ben bekledim.

Sonunda derin bir iç geçirdikten sonra, "Babam endişeli-" dedi.

Balkonun diğer ucundaki kapı hızla açıldı ve Georgyanna ile sevgilisi tökezleyerek dışarı çıktı. Michas hemen kaskatı kesildi, eli dirseğime dolanırken ikisi bizi görünce kısa bir süre geri çekildi.

"Siz ikiniz hâlâ burada mısınız?" diye sordu erkek. Geçen hafta randevulaştığım Isalee bölgesinden bir soyluydu.

"Öyle görünüyorlar ve görünüşe bakılırsa karanlık bir köşede oyalanıyorlar." Georgyanna sırtı ve yakınlığı ondan dalga dalga yayıldı. O sümüksü his beni de kaplamaya çalıştı ama Kalkanım onu geri püskürttü. "Veliaht prens bu konuda ne der acaba?"

"Ben tam çıkarken söyleyecek bir şeyi olmazdı." Michas bana doğru resmi bir selam verdi ve bakışlarımla buluşmayı reddetti. "İyi geceler Leydi Seary. Keyifli bir akşam için teşekkür ederim."

Ve böylece arkasını dönüp gitti ve babasını gerçekten neyin yönlendirdiğini öğrenme şansımı onunla birlikte elimden aldı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

T Bir sonraki sınavımızdan önce dinlenmemiz için bize iki gün verdi. Olacakları düşünmek için iki gün. Ve nihayet o gün geldiğinde, bu işi bitirmeye fazlasıyla hazırdım.

"Gergin misin?" Daiseeum siyah saçlarımı sırtımdan aşağı uzun bir çizgi halinde örerken Cailis sordu.

"Evet," diye yanıtladım, sinirlerim midemi bulandırırken ayağımı taş zemine vurarak. "Bir sonraki testin ne içerdiği hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, bir yere gitmeden önce avluda buluşacağımız." Son bir gün içinde olanlardan dolayı endişem daha da artmıştı.

Üç Fae'nin daha kayıp olduğu bildirildi. Hepsi de iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Ve bu konuda en endişe verici olan şey sayılarıydı. Üç. Daha önce hep bir taneydi.

Cailis kaşlarını çattı. "Neden izlemeye gelemediğimi ve neden başka hiçbir fae'nin davet edilmediğini anlamıyorum."

"Burada alanın seyirciler için çok küçük olduğunu söylüyorlar. Bir de çok uzakta olduğu için sisli havayı sevmeyenlerin katılmasının zor olacağından bahsediyorlar." Midemdeki düğümlenmeler yeniden başladı. Matron Olsander'ın bile ikinci teste katılmasına izin verilmemişti. Tek başımaydım.

"Neden bu kadar uzakta olduğunu söylediler mi? Ya da nerede olduğunu?" diye sordu kız kardeşim.

"Hayır." Kulaklarımın arkasındaki birkaç tutam saçı düzeltirken parmaklarım titredi.

Daiseeum sihrini kullanarak hayalleri evcilleştirdi. "İşte oldu. Hepsi bitti." Omzumu okşadı. "İlk sınavda olduğu gibi bugün de başarılı olacaksınız. I

sadece biliyorum."

Yatak odamın kapısı çalındı.

"Bu Sandus olmalı." Daiseeum'a teşekkür ederek gülümsedim, ardından kız kardeşime sarıldım ama kapıyı açtığımda veliaht prensi görünce nefesim kesildi. Midem bulanırken dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Prensini böyle mi selamlıyorsun?" diye sordu alaycı ve boğuk bir ses tonuyla.

Kalbimdeki, sınavla hiçbir ilgisi olmayan çarpıntıyı görmezden gelmeye çalıştım. Prens Norivun'un kanatları omuzlarının üzerinde yükseliyor, kesik çene hattı da dikkatimi çekiyordu. Zengin mavi bir tunik giymişti. Üstüne oturan kumaş, altında sakladığı güçlü göğüs kaslarını açıkça belli ediyordu.

Kutsal Meryem, o çok güzel bir erkek.

Her nasılsa reverans yapmayı başardım ama "Özür dilerim, günaydın prensim" derken sesim soluk soluğa çıkıyordu.

Bana bir adım daha yaklaştı ve aurası etrafımı sararken alanımı doldurdu. Havayla olan yakınlığı boynumdaki deriyi öptü ve tüylerim diken diken oldu.

"Sorunuza cevap vermek gerekirse, görmeniz gereken bir şey olduğu için buradayım."

Doğrudum ve sert ses tonu karşısında karnımdaki kıvrılma hareketlerinin bir kısmı kayboldu. "Şimdi mi?"

"Bu çok önemli."

"Ne oldu?"

"Isalee'deki tarlalar-" Kaşları çatıldı ve yüz hatlarına kazınan endişe son zamanlarda gördüğüm her şeyden daha derindi. İçimi bir korku kapladı.

"Ne oldu?" "Gel."

Elini koluma dolamadan önce ne yapmak istediğini soracak zamanım olmadı. Diyar, sis, gölge, hava ve rüzgârın bulanıklığı içinde kayboldu.

Kör edici bir kar fırtınasının içinde yeniden ortaya çıktık ve rüzgar o kadar güçlüydü ki neredeyse ayaklarım yerden kesiliyordu. Gözlerimi koruyarak, etrafımızda sıcak bir baloncuk oluşturmak için hava yakınlığımı çağırdım.

Büyüm hemen tepki verdi, üç ay öncesine göre on kat daha hızlıydı.

Norivun'un dudakları kıpırdadı ve ifadesini düğümleyen gerginliğin bir kısmı hafıfledi. "Artık havaya olan yakınlığınla neredeyse benim kadar hızlısın."

Bir kaşımı kaldırdım. "Neredeyse mi?"

Kıkırdadı. "Kıtanın Ölüm Ustası kadar güçlü olmayı bekleyemezsin."

İkinci sınavımdan hemen önce bir kar fırtınasının içinde olmama rağmen güldüm. "Gerçekten de ikinci sınavımın başlamasına dakikalar kala beni odamdan alıp karda bir gezintiye mi çıkardınız prensim?"

Yüzündeki kısa süreli aydınlık kayboldu. "Nerede olduğumuzu biliyor musun?"

Hava kabarcığımın içinden baktım ve tanıdık acımasız rüzgârlar ve şiddetli fırtınalarla ilgili anılar su yüzüne çıkınca kaşlarımı çattım. "Burası kar sakızının sana saldırdığı Isalee tarlası mı? Ekinlerin ilk ölmeye başladığı yer?"

Başını salladı. "Ve şuna bak." Kolunu tarlaya, büyüyen ekinlerin olduğu yere doğru salladı.

Dudaklarım aralandı, karın üzerinde gevşek bir şekilde yatan solmuş siyah sapları gördüğümde mideme bir taş oturdu. Tüm araziye kaplamışlardı, kör edici fırtınada zar zor görülebiliyorlardı.

Moralim bozuldu. "Nasıl? Ne oldu?"

Prens kaşlarını çattı. "Bilmiyorum. Doğrusu, hiçbir fikrim yok."

"Ama ... daha birkaç gün önce bu alan geliyordu. Lord Woodsbury son konsey toplantısında bunu ilan etti." Eğilerek çılgınca karı kazdım, sert ve soğuk toprağa ulaşana kadar birkaç ayağı kenara itmek zorunda kaldım. Kuru ve griydi; tıpkı bu toprağın *oremini* restore etmeden önce olduğu gibiydi.

İçimden bir miyavlama sesi kaçtı. *Hayır, hayır, hayır*. Kalçalarımın üzerine oturarak önümdeki ölü toprağa baktım.

"Tanrılar bize karşı mı çalışıyor? Hepimizin açlıktan ölmesini mi istiyorlar? Solis kıtasını kurtarmak gerçekten de düzeltebileceğimizin ötesinde bir şey mi?" Çünkü eğer büyüm bu ekinlere sadece geçici olarak hayat veriyorsa, o zaman hepimizin sonu gelmiş demektir.

Norivun yanıma çömeldi. Ona doğru eğildim ve eli sırtımın alt kısmına bastırarak beni sabitledi ve yakınıma çekti.

Ancak yan tarafım onun kalçasının sert sıcaklığıyla buluşana kadar, herhangi bir şey olmam gerekirken bağın beni yatıştırmasına izin verdiğimi fark etmedim

ama şu anda sakin. Birden ayağa kalktım. "Gittiğimizden beri burada ne oldu?"

Prensın gözleri parladı. "Köylüler, siz yakınlığınızı kullandığınızdan beri ekinlerin geliştiğini söylüyor, ama bu sabah uyandıklarında bunu görmüşler."

Çenem düştü. "Bitkiler *bir gecede* mi öldü?"

Tek bir baş hareketiyle kalbimi sıkıştırdı. Öne doğru eğilerek elimi toprağa soktum. *Neredesin? Neredesin?*

İki ay önce bu alandan ayrıldığımda, nabız gibi atan *bir orem* atıyordu. Ama şimdi . . .

Nefesim kesildi.

Hiçbir şey yoktu. Avucumun altında *hiçbir şey* dalgalanmadı.

Elimi hareket ettirdim, çılgınca toprakta bir şey, *herhangi bir şey* aradım. Hayat veren yakınlığımı çağırdım ve bu topraklara geri dönmesi için hayatın kalp atışını diledim, ama büyüüm ileriye doğru yükseldiği anda, beni ısırın bir şeyle çarpıştı. Bunun şoku o kadar ani oldu ki neredeyse yana düşüyordum.

Elimi geri çektim. "Bu da neydi böyle?" Prens kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Burada bir şey var."

Norivun'un kaşları birbirine çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

Kararsızca elimi tekrar yere koydum ve gözlerimi kapattım, sonra az önce hissettiğim o *zap*'ı, o garip bariyeri aradım, ama ... yanıt vermedi. Başımı sallayarak gözlerimi açtım.

"Bilmiyorum. Bir şey hissettiğime yemin edebilirim, bana yumruk atan bir şey, ama belki de hissetmedim. Belki de büyüüm şu anda karmakarışıktır. İkinci test için gerginim ama Aşağıdaki Anne, bu alan nasıl tekrar ölü olabilir?"

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi ve sinirli bir iç geçirdi. "Keşke bilseydim."

Yalvaran gözlerle ona bakarken örgüm omzuma yerleşti. "Yaptığımız her şey umutsuz mu? Tarlaları ziyaret ederek geçirdiğim tüm bu haftalar boşa mı gitti?"

Baloncuğumun dışında rüzgar şiddetlendi. İklimimizin mutlak kasveti beni tüm gücüyle karşıladığında bir çaresizlik anı beni vurdu. Yaşam

burada, kuzey kıtasında büyü yardımı olmadan *asla büyüyemezdi*. Bu topraklar çok soğuktu, bitkileri doğal yollarla besleyemeyecek kadar donmuştu.

Ağzım endişeyle burkuldu. "Anlaşmamızı asla yerine getiremeyecek miyim? Ne yaparsam yapayım fae'lerimiz sonunda açlıktan ölecek mi?"

Norivun nefesini bıraktı ve beni kendine çekti. Aurası benimkinin yanında titriyordu ama bakışlarımla buluştuğunda, "Kurtulabilir miyiz diye merak etmeye başlıyorum" demeden önce yüz ifadesindeki cevabı gördüm.

NORIVUN bizi kaleye geri götürdü ve kalenin ana avlusunda yeniden ortaya çıktık. Diğer üç Deneme dişisi, Sör Featherton, kraliçe ve kralla birlikte zaten oradaydı. Hemen arkalarında tüm bölge archonları duruyordu, ancak bugün başka izleyici ya da muhafız yoktu. Nuwin bile yoktu.

"Ah, işte orada!" Sör Featherton dramatik bir şekilde söyledi. "Yakında ortaya çıkmazsanız sizi ikinci testten diskalifiye etmek zorunda kalacağımızdan korkuyorduk."

Herkes prensle bana baktı, bazıları kıs kıs güldüklerini gizleme zahmetine bile girmede. Gecikmemi açıklamak için vardıkları sonuca göre yanaklarım kızardı. *Keşke...*

"Norivun, bunun anlamı nedir?" diye sordu kral, sesi eğleniyordu ama ifadesi sertti.

Prensin omuzları gerildi. "İlara'ya kısa bir süre Isalee'ye kadar eşlik ettim. Rahatsız edici bir olay meydana geldi."

"Oh?" Taberitha Wormiful, sivri çenesi yukarı doğru çıkarken grubun önüne doğru itti. "Yanlış olan ne?"

"Gerçekten de," diye araya girdi Lord Crimsonale, "eğer sizi endişelendiren bir şey varsa, konseyin bundan haberdar edilmesi gerekir."

Isalee Bölgesi başyargıcı Lord Woodsbury yüksek sesle boğazını temizledi. "Affedersiniz, güzel fae, ama Isalee'de bir sorun varsa, danışılması gereken kişinin *ben olduğuma* inanıyorum." Gözlerini kısarak bana baktı. "İsterseniz rapor verin, Leydi Seary."

Prens Norivun homurdandı. "Onunla daha saygılı konuşun Lord Woodsbury."

Isalee archon burnunu çekti ama daha az kindar bir tonda, "Eee? İsterseniz rapor verin."

Ellerimi yumruk haline getirdim. "İki ay önce Whimseal'in dışında hayata döndürdüğüm alan tekrar öldü."

Herkesin nefesi kesildi.

"Söylediğim gibi," dedi Lord Crimsonale, yüz ifadesi gök gürültüsünü andırıyordu. "Tarlalar ölüyor. Konsey bunu ne zaman ciddiye alacak?" Krala sert bir bakış attı.

Kral elini salladı. "Tarlalar kaçınılmaz olarak her zaman olduğu gibi bir sonraki göksel olayda eski haline dönecektir. Ve eğer Isalee tarlası gerçekten tekrar öldüyse, bence bu Leydi Seary'nin yakınlığının oğlumun umduğu kadar güçlü olmadığını kanıtlar." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Belki de hiçbir yakınlığınız bana söylendiği kadar güçlü değildir."

Veliaht Prens babasına buz gibi bir bakış fırlattı. "O buradaki tüm dişilerden daha büyülü."

Beatrice ve Meegana sessiz kalıp endişeli bakışlar paylaşırken Georgyanna sinirlendi.

Leydi Wormiful doğruldu ve buz gibi bir sesle, "İkinci teste başlayalım mı? Belki de kazanan ortaya çıktıktan sonra her bir dişinin gücü hakkında daha fazla bilgi sahibi oluruz."

SIR FEATHERTON nerede puslanacağımızı açıkladı ve herkes teker teker ortadan kayboldu. Büyülü taşıma araçlarında üstün olanlar diğerlerinden daha hızlı kayboldu. Ama bu sefer, büyüm beni anında diyarın öbür ucuna taşıdığına, yere güvenle inemedim. Nim Körfezi'nde cisimlendiğimde bacaklarım titredi.

Mervalee Bölgesi'nin kuzey topraklarını derinlemesine kesen su kütlesinin yanında yükselen tepeler yükselirken çarpan dalgalar kulaklarıma ulaştı. Koya ilk varan, kendi toprağıma ilk ayak basan bendim ve bir anlık rahatlama hissettim. Büyüm beni buraya diğerlerinden, hatta Norivun'dan bile önce getirmişti ama bu teselli kısa sürdü.

Çünkü tek düşünebildiğim ya kral haklıysa idi. Belki de yakınlıklarım o kadar güçlü değildi. Buğulama konusunda çok çalışmışım.

Başhemşire Olsander'den aldığım eğitim sayesinde bu konuda bu kadar ustalaşmış olmam mantıklıydı ama üstün yeteneklerimin burada sona ermiş olması da mümkündü.

Belki de prensle yaptığım anlaşmayı yerine getiremeyecektim. Belki de topraklarımızın mahsullerini asla geri getiremeyecektim, çünkü bunu yapabilecek doğal yeteneklerden yoksundum.

Hayatım boyunca beni rahatsız eden o eski duygu, sihirsiz ve zayıf olduğum bilgisi, çirkin başını kaldırdı. Sonunda bu güvensizliği bastırdığımı sanmışım ama Isalee tarlası ölmüştü. Bu bir gerçektir. Yakınlığım onu kurtaramamıştı, bu da iyileştirdiğimi düşündüğüm diğer tüm alanların da bir kez daha hastalanabileceği anlamına geliyordu.

"Dur." Veliht Prens'in sessiz sesi kulağıma değdi.

Onu hissettiğimde sıçradım, sadece birkaç santim arkamda yeniden ortaya çıktığını fark etmemiştim bile. Kulağıma fısıldamak için daha da eğilirken iri elleri kalçalarımı kavradı. "Seninle akıl oyunları oynamasına izin verme. Yaptığı şey bu. Kendini sorgulamayı bırak."

Gözlerimi doldurmak üzere olan gözyaşlarım neredeyse boğulacaktı. "Böyle düşündüğümü nereden bildin?"

"Endişe kokunu kaplamış." Kavrayışı sıkılaştı. "Ama ne kadar güçlü olduğuna bir bak. Buraya ilk sen geldin, hatta benden bile önce ve henüz burada başka kimse yok. Onların büyüğü seninki kadar güçlü değil. Buğulanman neredeyse anlık."

Omuzlarım çöktü, gerginliğimin bir kısmı üzerimden akıp gitti. Beni göğsüne doğru geri çekti ve ben de onun içinde eridim, formum onun sert karnına mükemmel bir şekilde hizalandı. Burnu boynum boyunca nefes almak için aşağıya inerken göğsünde alçak, tatmin edici bir mırıltı gürledi.

Kulağımın hemen altına yumuşak bir öpücük kondurdu ve o sükunet veren güven duygusu bir kez daha etrafımı sardı.

"Buraya gel." Beni kucağında döndürdü, dudakları dudaklarımla buluşurken kolları belime dolandı.

Ona sarıldım, dillerimiz birlikte dans ederken umutsuzca kendimi ona göre şekillendirdim ve tüm eski korkularımı ve endişelerimi kovaladım. Onun bana olan inancını içime çektim. O bana *her zaman* inanmıştı ve ben de düşüncelerimi onunkilerle aynı hizaya getirmek için bunu kullandım.

Dudaklarında bir gülümseme belirirken kar ve sedir beni sardı. "Kokun değişiyor." Dudaklarımı tekrar ısırды ve ben inledim.

"Ne şekilde?"

"Kendinden daha emin kokuyorsun ve-" Nefesini içine çekti. "Ve *lanet olsun*, uyarılman çok lezzetli bir aroma yayıyor. Bu gece seni tekrar tatmalıyım."

Çekirdeğim zonklarken nabzım hızla atıyordu. *Aşağıdaki anne, bu erkeği istiyordum.*

"Ne zaman?" diye sordu boynumdan aşağı öperken. "Seni ne zaman tamamen sahiplenebilirim?"

"Yakında." Tam geri çekilirken nefesim kesildi.

Etrafımızdaki havada dalgalanan büyü, diğerlerinin geldiğini haber veriyordu.

Prens dudaklarını kulağıma bastırarak şöyle dedi: "Güçlüsün. Güçlüsün. Ve *benimsin*. Bunların hiçbirini unutma."

Bununla birlikte, beni tutuşunu bıraktı, kral görüldüğü anda iki adım uzaklaştı, ardından grubun geri kalanı teker teker geldi. En son ortaya çıkan

Lord Pinebeer, Harrivee Bölgesi'nin başrahibiydi. Bölgemin archon'u Leydi Busselbee sırtıttığında utangaç bir gülümseme verdi. Kimse kraliçenin orada olmadığına dair bir yorumda bulunmadı ve ben de kraliçenin artık hiç mistifikasyon yapmadığına dair bir bağlantı kurup kurmadıklarını merak etmekten kendimi alamadım. Büyüsü bastırılmışken yapamazdı.

Kral metanetle durmuş beni izliyordu ama ben kendimi Meegana'ya yaklaştırdım ve güçlü prensin yatıştırıcı sözlerine ya da içimdeki arzuya değil, teste odaklandım.

Bizi birbirimize bağlayan eş bağı yine görüşümü bulanıklaştırıyordu ve şu anda kafamın berrak olmasına ihtiyacım vardı.

"Solis kıtasının kızları!" Sör Featherton sevinçle ellerini çırttı. "Denemenizin ikinci testine hoş geldiniz. Bugün *tüm* yakınlıklarınızın ne kadar güçlü olduğunu göreceğiz, çünkü sizin için yarattığımız testi sadece bir yakınlığa sahip olan herhangi bir peri tamamlayamaz. Hayır, bugünkü test sizi gerçekten sınırlarınıza kadar zorlayacak." Gülümsemesi jilet gibi keskinleşti. "Nim Körfezi'nin içinde, perileri derinliklerine çekmesiyle ve asla bırakmamasıyla bilinen hain sulara bir biblo bekliyor. Körfezin en derin yerinde, deniz seviyesinin bin fit altında yatıyor. Onu bulup çıkaran ve sağ salim kıyıya varıp krala sunan ilk dişi Yarışma'yı kazanacak."

Ellerini arkasında kavuşturdu ve bir an için içimi bir korku kapladı. Hayat veren, hava ve ateşle olan yakınlığımla, nasıl bu kadar güçlü olabileceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

ona ulaşmak.

Yargıç Archon'un gülümsemesi daha da genişledi. "İyi şanslar."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

"F Nihayetinde, yakınlığının başarılı olacağı bir test," diye fısıldadı Meegana nefesinin altından. Şekil değiştirme ve ses duyularının yanı sıra su elementine yakınlığı olan bir dişi olarak Meegana'nın Hediyeler ilk testte başarılı olmasına izin vermemişti ama burada, körfezde, şüphesiz başarılı olacaktı.

Elini sıktım. "Harika olacaksın."

Başını salladı, yüz ifadesi rahatlamıştı ama bana döndüğünde yüz hatlarına endişe yerleşmişti. "Ne yapacaksın?"

Bir yanıt bulmak için beynimi zorladım ama bulamadım. "Henüz bilmiyorum." Çünkü burada, açık okyanusta, hayat veren havamın nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, ya da ateşle olan yakınlığım bana yardımcı olabilirdi. Suyun altında nefes alabilmek için yüzümün etrafında bir hava maskesi oluşturmam mümkündü ama yüzeyin bin fit altında yüzmek Brashier Denizi'nin derinliklerinde tehlikeli yaratıklar gizleniyordu, Nim Körfezi'nde de yüzen yırtıcılar.

Ürperdim.

Yine de endişelerimde yalnız değilmişim gibi görünüyordu. Hem Georgyanna hem de Beatrice endişe maskeleri takıyordu. Georgyanna'nın dört yeteneği vardı: ateş, elektrik, yapı ve duygusal manipülasyon. Dördümüz arasında o benden bile daha kötü durumda görünüyordu.

Beatrice'in de yaratıcı olması gerekecekti. Toprak elementi, görme duyusu ve telekinezi ile su elementi olmadan da dezavantajlıydı, ama sanırım bu testlerin amacı buydu. Sadece en acımasız, en kurnaz ve en güçlü dişi kazanacaktı.

Georgyanna'ya dikkatli bir bakış attım. Yüzünde küçük bir gülümseme oluşmuştu.

Derin bir nefes alarak içimdeki büyüü harekete geçirdim. Karnımda gurulduyor, ben onu çektikçe yükseliyor ve uyanıyordu. Yakınlıklarımı birbirine karıştırırken hâlâ konsantre olmam gerekiyordu ama Başhemşire Olsander daha fazla pratik yaparsam bunun doğal bir hal alacağına dair bana güvence verdi.

"Ben sayınca!" Kral ve konsey üyeleri izlerken Sör Featherton elini kaldırdı. "Üç . . ."

Norivun kalabalıktan ayrı duruyordu, yüz ifadesini okumak imkânsızdı. Kollarını kavuşturdu ve içinden bir endişe pırıltısı geçtiğine yemin edebilirdim ama onu izlediğimi görünce sadece başını salladı.

İçimdeki eş bağı çözüldü ve sihime olan konsantrasyonumu bastırmakla tehdit etti, bu yüzden dikkatimi hızla başka yöne çevirdim ve suya odaklandım.

Yüzümün, hatta belki de tüm vücudumun etrafında bir hava kabarcığı yaratmam gerekecekti. Belki de beni körfezin derinliklerine itmek için arkamda baloncuklar yaratabilirdim. Belki de ateşim yolu aydınlatabilirdi. Endişe içimde daha da yükseldi, çünkü hayat veren benzeşimimi kullanmanın bir yolunu bulamıyordum, bu da sadece iki benzeşimim kaldığı anlamına geliyordu - hava ve ateş.

"İki . . . " Sör Featherton'ın kolu yukarı kalktı. "Bir!"

Meegana suya bir ok gibi fırladı, zahmetsizce körfeze daldı ve tek bir hamlede derinliklerinde kayboldu. Yer gümbürdediğinde gözlerim açıldı, tüm diyar yer değiştirirken dizlerim titredi. Kayalar ve kayalar yamaçtan aniden fırladı, pürüzlü taşların yuvarlanmasıyla dağdan aşağıya doğru aktı.

Kayalar eğimden aşağı yuvarlanıyor, geçen her saniye daha da hızlanıyordu. Bir kaya kaymasıyla sürüklenip gideceğimizden emindim ama sonra taşlar havaya kalktı.

Ne olduğunu anladığımda ağzım açık kaldı. Ellerini havada gezdirirken Beatrice'in alnı çatıldı.

Kayalar üzerimizde gezinirken aniden küçük çakıl taşlarına dönüştüler. Birkaç konsey üyesi sevinçle alkışladı ve başını salladı. Beatrice'in yarattığı kaya suya doğru spiral çizdi ve ardından toprak elementi ve telekinetik yeteneklerini kullanarak büyüü bir matkap gibi suyun içine fırladı.

Beatrice elleriyle aşağıya doğru işaret etti ve yüzlerce tonluk kaya suya gömüldü. Bir nefes alıp verdiğiğinde deniz tabanının yatağına çarptığını anladım.

rahatlama hissi kaçtı.

Yarattığı çakıl taşlarından oluşan spiral yol, suyun içinde mükemmel bir tünel oluşturana kadar genişledi. İçerisi kuru kalırken, tüm su tünelin dışında kalmıştı.

Sihirli bir şekilde yapılmış, tamamen kapalı kaydırağına atlarken yüzünde bir sırıtma belirdi. Bir sevinç çığlığıyla topraktan yaptığı kaydıraktan aşağı kaydı, aşağı, aşağı, aşağı o kadar hızlı indi ki, çığlığı yüzeydeki bizlere kadar yankılanan saf bir eğlence kahkahasına dönüştü.

Meegana deniz tabanının dibinde olmasaydı, Beatrice'in hepimiz göz açıp kapayıncaya kadar orada olacağından hiç şüphem yoktu.

Sadece Georgyanna ve ben hâlâ suyun kenarında duruyorduk ve nedense Kroravee yerlisi diğer ikisine katılmak için acele etmiyor gibiydi.

Neyin peşinde olduğunu bilmek istemediğimden suya daldım. Suyun soğuk kucacı beni ele geçirdiğinde ciğerlerim sıkıştı ama uzuvlarımı ısıtmak için içimdeki ateşi tutuşturdum. Daha fazla büyü çağırarak başımın etrafında bir hava kabarcığı oluşturdum ve sonra yüzeyin altına doğru yüzdüm. Elimden geldiğince hızlı tekmeledim ama yeterince hızlı hareket edemiyordum.

Daha fazla büyü çağırarak etrafımda baloncuklar yarattım. Yerçekimine meydan okuyan büyülü baloncuklarım beni suyun içine doğru itti ve deniz tabanına doğru roket gibi fırlayana kadar inanılmaz bir hızla ilerlememi sağladı.

Zihnimin bir köşesinde Georgyanna'nın ne yaptığını tekrar merak ettim ama çevresel görüşümün önünden bir hareket geçince bu düşünce aklımdan uçup gitti. Karanlık bir gölge. Açık bir ağız.

Devasa bir yırtıcı hayvan yolumu keserken içimi korku kapladı. Ağzı bir metre genişliğindeydi. Bıçak gibi yüzgeçleri suyu kesiyordu. Beni tek bir ısırıkta yutabilirdi ve muhtemelen suda benim sihrimden daha hızlı ilerleyebilirdi.

Başka bir gölge solumdaki suyu kesti. Etrafımda dönüyorlardı. İçimde bir panik patlaması oldu ve denizin dibine doğru uçarken gözlerimi kapattım. Matron Olsander'in bana öğrettiği şeye konsantre oldum. Etrafımdaki havayı üç metrelik bir çap oluşturana kadar genişlettim. Halkalı baloncuğumu ateşle tutuştururken büyü içimde titreşti.

Suyun içinden bir çığlık yükseldi ve yırtıcılardan birinin alevim tarafından yakıldığını anladım. Ama ateşimi hava kabarcığımın içinde tuttuğum sürece, su onu söndürmeyecekti.

Beni aşıya iten kabarcıklar arttıkça her ikisini de kullanma ihtiyacı duyarak yakınlıklarımı birbirine örerken sırtımdan ter damlaları döküldü. *Daha fazla*. Beni oraya götürecek daha fazla büyüye ihtiyacım vardı.

Solumda beliren bir başka hareket dikkatimi ateş büyüme yöneltmeme neden oldu. Son anda, yanımdakinin Meegana olduğunu fark ettiğimde onu dizginledim.

Beatrice'in inşa ettiğı tünel sağımda belirirken sırtıttı. Üçümüz tünelin dibine ulaşmak için yarışuyorduk, neredeyse baş başa kalmıştık.

Arkadaşlarıma karşı bu şekilde yarışmak çok garip geliyordu ama sonra neyin tehlikede olduğunu hatırladım. Bu Deneme'yi kazanmam gerekiyordu. Tek umudum arkadaşlarımdın beni yenmelerine izin veremeyeceğimi anlamış olmalarıydı.

Karnımdan daha fazla büyü çıkardım ve sahip olduğum her şeyi hızımı arttırmak için kullandım. Meegana'nın elementi su olmasına rağmen, ondan daha hızlı hareket ederek öne fırladım. Veliaht Prens haklıydı. Ondan daha güçlüydim. Ve Norivun'un dört ay önce beni köyümden almasından bu yana ilk kez, gerçekten de kaderindeki tahta yükselen bir kraliçe gibi hissediyordum.

Buradaki en güçlü kadın bendim.

Yeni bir zaferin verdiği güvenle yüzümde bir sırıtma belirdi ama tam dibe ulaşacağıma emin olduğum anda su kayboldu ve çığlık attım.

Deniz tabanının üzerindeki suyun içinde duran büyük bir hava boşluğuna doğru yuvarlandım.

Etrafımdaki büyü büyüdüğü su elementine olan yakınlığı işe yaramadığını kanıtlayan Meegana'nın çığlığı geldi.

Ama bu benim sihrim değildi. Testin büyüsydü. Testi yapanlar bu hava boşluğunu buraya yerleştirmiş olmalılar, böylece su elementine yakınlığı olan birini başka bir güç kullanmaya zorluyorlardı.

Ama Meegana düşmeye devam etti. Şekil değiştiren ve duysal yakınlığı olan biri olarak hiçbir şeyi yoktu.

"Meegana!" Tam hava boşluğunun dibine inmek üzereyken çığlık attım.

Bir hava büyüsy akımı gönderdim ve vücudu kırılmadan önce onu yakaladım.

Her şey o kadar hızlı oldu ki, ben onu bırakmadan önce toparlanmak için sadece bir saniyesi vardı ve hava boşluğunun dibindeki suya geri daldı.

Sağımda, Beatrice hiç yavaşlamamıştı. Telekinetik büyüsü ona çarpma tehdidinde bulunan her yırtıcıyı kendisinden uzağa fırlatırken, toprak tüneli hava boşluğunu yarmıştı.

Yine de, her ikisi de ne kadar güçlü olursa olsun, denizin dibine onlardan önce ulaştım.

Parlayan biblo ışığıyla beni çağırarak bekledi. Mücevherler ve değerli taşlarla süslenmiş altın bir taçtı, ışıltıyla büyülenmişti ve bir işaret feneri gibi parlıyordu.

Elim ateşle kaplı baloncuğumdan fırladı, alevler parmaklarımı yakmadı. Tacı kumdan kaptım ve rotayı tersine çevirdim.

Beatrice dibe ulaştığında ve biblo gittiğinde öfkeyle feryat etti ama Meegana sadece sırttı. Körfezin yüzeyine doğru uçtuğumda gülümsemesi çok parlaktı.

Büyüm beni yukarı doğru fırlattı. Güç kanımda şarkı söyledi ve kalbimi ısıttı.

Bu Deneme'yi kazanabilirim.

Bir sonraki kraliçe ben olacaktım.

Prensle evlenip onu eşim olarak kabul edecektim.

Nim Körfezi'nin yüzeyinde patladığımda, arşonların gözleri kocaman oldu ve Prens Norivun'un yüzüne bir sırtıma yayıldı. Suyun dışında, hava yakınlığım üstün geldi. Bir rüzgâr beni kıyıya doğru savurdu ve yeni bir zafer elimdeydi.

Georgyanna hâlâ onu bıraktığım yerde duruyordu. Hiç hareket etmediğini fark ettiğimde içimde bir şok hissettim. Sanki kaybetmeye çalışıyor gibiydi.

Kaşlarımı çatarak büyümü sakinleştirdim ve kuma düşerken havamın beni serbest bırakmasına izin verdim.

Karayla temas ettiğim anda, tabanlarımda saf elektrik çarpması meydana geldi. Tüm vücudum tutulurken acı içinde çığlık attım. Elektrik akımları içimden geçerek beni içten dışa doğru yaktı.

Aman Tanrım!

Prens Norivun kanatlarını esnetirken öfkeli bir kükreme duyuldu ve Georgyanna'nın dudaklarına zalim bir gülümseme yayıldı.

Hayır, hayır, hayır.

Büyümü çok fazla gevşetmişim. Koruyucu Kalkan'ımı Georgyanna'nın büyüünü ele geçirecek kadar gevşetmişim.

Ben tepki veremedi Kroravee yerlisi, dudakları neşeli bir gülümsemeyle genişlerken tacı elektriklenmiş parmak uçlarımdan çekip aldı.

Bana sırtını döndü ve krala doğru fırladı.

Büyüsünün içinden geçip ona doğru hamle yaptım ama çok geç kalmıştım.

Eğilerek tacı Kral Novakin'e doğru kaldırdı.

"Majesteleri, size denizin dibinde bekleyen bibloyu takdim edebilir miyim? Sanırım bu beni ikinci testin galibi yapıyor."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

Taberitha Wormiful ben "Ama yapamaz ki..." diye mırıldanırken sırtıttı. Yani, bunu nasıl yapabilir!" Giysilerimden su damlıyordu ve göğsüm kabarıken saçlarım yanaklarıma yapışmıştı.

Beatrice toprak tünelinin tepesinde belirdiğinde Norivun, Georgyanna'ya ölümcül bir kaş çattı ve Meegana sudan fırlayıp benden sadece birkaç metre ötedeki sahile indi.

Ancak Kral Novakin sadece kısık bir kahkaha attı ve diğer iki kadın ve ben ağızımız açık bir şekilde dururken Georgyanna'nın uzattığı elden tacı kabul etti.

Kral Georgyanna'ya düşünceli düşünceli bakarken Beatrice ve Meegana bana şaşkın şaşkın baktılar. "Kurnaz ve zalim. Gerçekten de iyi bir kraliçe olacak iki özellik."

Georgyanna'nın gerçekten kazanan ilan edileceğine dair inkarım, kralın onayını gördüğümde soldu ve öldü. Georgyanna'nın yaptığını *alkışladı*. Tabii ki alkışladı. Erkek bir canavardı. Buradaki gerçek canavar. Bir de Deneme'nin kuralları vardı. Bu testler her şekilde kazanılabilirdi.

İkinci testi kaybetmenin mutlak yıkımı beni vurduğunda tüm vücudum çöktü. Georgyanna'nın da ilk testi onu zekâmla alt ederek kazandığımda benzer şeyler hissettiğine şüphe yoktu ve şimdi Georgyanna beni zekâmla alt ettiği için ikinci testi kaybetmişim.

Acımasızca ironikti.

Sör Featherton ellerini çırpıttı. "Ne büyük bir zevk! Gerçek bir rekabet! Şu anda gelecekteki kraliçemiz için yarışan iki dişimiz var. Leydi'den beri

İlk testi Seary, ikinci testi ise Leydi Endalaver kazandı, yarın final testinde yarışacaklar. Bayan Ockson ve Leafon, kayıplarınız için en derin taziyelerimi sunarım, ancak ikiniz de henüz bir test kazanmadığınız için Deneme'den çıkarılacaksınız. Nihayetinde nişanlınızın kim olacağına kral karar verecek ve son testin ardından size bildirecektir." Kalbim daha da sert atarken Sör Featherton onları selamladı.

Meegana ve ben korkuyla birbirimize baktık. Yarışmanın dışında mıydı? Henüz bir test kazanmadı diye artık Deneme'de değil miydi?

Meegana'nın elini sıktım, yüz hatları endişeyle çizilmişti. Nuwin'i düşündüğünü biliyordum.

"O hâlâ senin kocan olabilir," dedim sessizce. "Bu iş hâlâ senin lehine sonuçlanabilir."

Gözlerinden yaşlar boşandı. "Ama o kralın ikinci oğlu. Üçüncü ya da dördüncü kazanana verilmesi nasıl mümkün olabilir? Elbette, Yarışmanın ikincisiyle nişanlanacaktır."

Kaşlarımı çattım, kaşlarım birbirine yaklaştı. İçimden bir ses kralın kimseyi, kendi oğlunu bile, eğer bir başkası daha güçlüyse kayırmadığını söylüyordu.

Norivun'un aurasından öfkeli güç titreşimleri yayılıyordu. Öldürücü bakışları Georgyanna'ya kilitlenirken çenesi sıkıca kilitlendi.

Ama ona baktığımı hissetmiş olmalı, yalvarışımı hissetmiş olmalı.

Prens Norivun ve ben birbirimize ağır bir bakış attık. Alnı ağırlaşmıştı, sanki tüm diyar ona bağılmış gibi. İkimiz de son sınavın sadece iki kişiye kalacağını beklemiyorduk. Bu da son testi benim *kazanmam gerektiği* anlamına geliyordu.

Aksi takdirde, prens Georgyanna ile evlenmek zorunda kalacaktı.

HERKES kaleye GERİ DÖNDÜ ve ilk ayrıldığımız avluya geldi. Kral izlediği için Prens Norivun bana yaklaşmadı ama Georgyanna'ya sürekli olarak attığı bakış camı eritebilirdi.

"Sanırım kutlamaların sırası geldi, sizce de öyle değil mi?" Taberitha Wormiful ikincinin galibini test etmek için söyledi.

Uzun boylu ve kıvrak Kroravee arşonu bir kraliyet mensubu kadar asil duruyordu. Gururlu havasına bakılırsa, Georgyanna'nın kazanmasının sebebinin o olduğu düşünülebilirdi.

Georgyanna süslendi ve başındaki tacı düzeltti. "Neden olmasın, Leydi Wormiful, çok memnun olurum."

Taç Georgyanna'nın gümüş saçlarında parlıyor, mücevherler ışıldadıkça altın rengi güneşte parlıyordu. Tacı o kadar kolay takıyordu ki, sanki gerçekten hükmetmek için doğduğuna inanıyordu.

İçimdeki öfke yeniden kıpırdandı ve derin bir nefes aldım. Körfezin dibinden çıkardığım taç Georgyanna'ya kral tarafından verilmişti. İkinci sınavı, yani *benim* zaferim olması gereken sınavı kazandığım için bir hediye idi.

Bölgelerinin zekice kazanımını yüksek sesle tartışarak uzaklaşırlarken midem bulandı.

"Norivun?" dedi kral, yüzünde kurnaz bir gülümsemeyle. "İsterseniz annenize ikinci testin sonucunu bildirin."

Prens Norivun'un burun delikleri alevlendi, ama babasına sert bir baş selamı verdi ve kaleye geri döndü.

Olanlar yüzünden hâlâ titrerken Meegana'ya yaklaştım. "Arkadaş ister misin?"

Beatrice çoktan ayrılmış, biz avluya varır varmaz şatoya geri dönmüştü ama Meegana kalmıştı. Serin bir esinti giysilerimizi karıştırdı. Sislenmeden önce bizi hava yakınlığımla kurutmuştum ama rüzgâr hâlâ ısıırıyordu.

Başını iki yana salladı. "Günü seninle geçirmeyi tercih etsem de annemi bulup ona olanları anlatmam gerekiyor." Ellerini sıkarken Meegana'nın gözlerinin etrafında endişe çizgileri belirdi. "Kraliçe olamayacağım için çok kızacak."

Dişlerimi gösterdim. "Bir sonraki kraliçe olmayacak olman güçlü ya da değerli olmadığın anlamına gelmez ve eğer annen bunu göremiyorsa hata ondadır."

Meegana şakayla karışık güldü. "Sanırım ilk tanıştığımızda ben de sana böyle bir şey söylemiş olabilirim."

"Dedin ve haklıydın. Onunla konuştuğunda bunu unutma."

"Denerim."

Elini sıktım.

Arkamızda, kral Sör Featherton ile konuşuyordu. İkili derin tartışmalar içindeydi ama bir susturucu kalkanın arkasındaydılar, bu yüzden kimse onları duyamıyordu.

"Nuwin'le evlenmen için Kutsal Anne'ye senin adına dua göndereceğim," diye fısıldadım ona.

Meegana'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi, gerçek bir gülümseme. "Teşekkür ederim."

Ters yönle gittik ve ben aceleyle kaleye geri döndüm. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde Sandus kapıda beni bekliyordu. Yanıma gelirken hiçbir şey söylemedi, bu da bana Norivun'un onu bulduğunu ve olanları anlattığını düşündürdü.

Kayıbımdan bahsetmediği için memnundum çünkü yapmak istediğim son şey bunu tartışmaktı.

"Cailis'i gördün mü?" Prensın özel kanadına doğru köşeyi dönerken onun yerine ben sordum.

"Exorbiant Odası'nda sizi bekliyor."

Odama döndüğümüzde Cailis avlu kapısının yanında volta atıyordu. Kapıyı arkamdan kapattığım anda kocaman gözlerle bana doğru koştu ve iki elimi birden tuttu. "Nasıl yaptın?"

Başımı salladım.

"Kayıp mı oldun?"

Başımı salladım. "İkinci sırada. Meegana ve Beatrice Yarışma'dan çıkarıldı. Son sınav Georgyanna ve benim aramda olacak." Neler olduğunu ve Georgyanna'nın beni nasıl kandırdığını kısaca anlattım.

"Ne kurnaz bir cadı." Cailis kükredi ve bakışları o kadar korumacı ve çocukluğumuzu anımsatıyordu ki gülmekten kendimi alamadım.

"Bu beni koruyamayacağın bir dövüş, Cailis." "Ama sen ondan daha güçlüsün. Onu yenebilirsin."

Gülümsemeye zorladım, sonra şakaklarımı ovuşturarak başımın ağrımasını engellemeye çalıştım, çünkü bu sadece beni bekleyen son sınav değildi. "Isalee tarlasını duydun mu?"

Başını eğdi. "Hayır, bir sorun mu var?"

Ona siyah ekinlerden bahsettim. "Prens sınavımdan önce bana bunu anlatmaya gelmişti." İç çekerek yatağıma oturdum ve başımı öne eğdim. İkinci teste kendimi o kadar kaptırmıştım ki, Isalee'deki ölü ekinlerin ne anlama geldiğini doğru dürüst düşünememiştim. "Sence bu zamana kadar yaşadığım her şey

boşuna mı? Eğer tüm ürünler eninde sonunda
"Bir kez daha denememin ne anlamı var ki?"

Benim yanıma oturdu. "Tarlanın gerçekten öldüğünden emin misin?"

"Öyle. Toprağa dokunduğumda, ilk ziyaret ettiğim zamanki gibi hayattan yoksun olduğunu hissettim." Ayağa kalktım ve avlu kapısına gittim.

Dışarıda, özel bahçem ıslıl ıslıl parlıyordu. Her bitki ve çiçekten canlı renkler fişkırıyordu. Kokulu çiçekler havayı kokulandırıyor. Kapıyı açtığımda sıcaklık tenimi öptü ve esinti içeri girdi.

"Anlamıyorum, Cailis. Nasıl oluyor da bu avlu hala canlı ama o alan ölü olabiliyor? Orada da burada yaptığımın aynısını yaptım. Yakınlığım artık daha güçlü, bu yüzden ekinlerin neden öldüğünü anlamıyorum."

Kız kardeşim arkamdan geldi ve beni kucakladı. Omuz silkti. "Keşke cevabı bilseydim."

Ellerimle kollarını kavradım ve içime korku düşerken onu sıkıca kavradım. "Eğer yakınlığının tarlaları kurtaramayacağı doğruysa ve gök cisimleri bir sonraki büyük olayda kıtamızın *oremini* yenilemezse, o zaman tüm ırkımız-"

Söyleyemedim.

Cailis beni daha sıkı sıkı. "Hepimiz açlıktan öleceğiz," diye bitirdi. "Herkes bu kıtayı terk etmezse ve donmuş evimizi terk etmezsek."

"Tıpkı bazı konsey üyelerinin yapmamızı istediği gibi." Kucağından çekildim ve yüzümü ona dönerken kaşlarımı çattım. "*Tıpkı bazı konsey üyelerinin yapmamızı istediği gibi,*" diye tekrarladım kaşlarım çatılırken.

Bu sabah tarlada hissettiklerim bir şimşek gibi çaktı. Bir şeylerin olduğu hissi.

Kapıya doğru döndüm, zihnim hızla çalışıyordu. "Cailis, gitmem gerek. Veliaht prensi bulmalı ve o tarlayı tekrar ziyaret etmeliyim."

SANDUS beni eğitim odasına götürdü ve yol boyunca bana, "Prensin, kraliçeye ikinci Deneme'de olanları anlattıktan sonra biraz stres atmaya ihtiyacı vardı" dedi.

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun? O ne yapıyor?"

"Göreceksin."

Büyük eğitim salonlarından birinin hemen dışında durduğumuzda yakındaki mutfaklarda pişen yemeklerin kokuları havaya karıştı. Prens, Haxil, Nish ve Ryder'ı antrenman yaparken gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Isalee'ye dönerken hissettiğim aciliyet aniden durdu. Dört erkek de gömleksizdi, yuvarlanırken, birbirlerine vururken ve dövüşürken kanatlarını sıkıca sırtlarına yapıştırmışlardı. Dövüşmeleri karnımın derinliklerinde bir karıncalanmaya neden oldu ve bu sadece prensin göğsünde boncuk boncuk parlayan terden ya da her darbeden kaçışında kaslarının kasılması ve hareket etmesinden kaynaklanmıyordu. Daha çok danslarındaki bir şey beni çağırdığı içindi.

Bir elimi karnıma, sihrimin bulunduğu yere götürdüm. Normalde olduğundan daha güçlü ve hararetli bir şekilde nabız atıyordu ve Kraliçe Lissandra'nın anlattığı, yakınlıklarının zaman içinde nasıl yavaşça ortaya çıktığına dair bir anı yüzeye çıktı. İçimde gerçekten de bir savaşçı yakınlığının uyuyup uyumadığını merak etmekten kendimi alamadım. Matron Olsander bende daha fazlasını hissetmişti ama henüz hiçbir şey kendini göstermemişi.

Sandus sırtarak, "Şimdi bakma Nori, ama genç ve güzel bir dişi seni izliyor," diye seslendi.

Norivun'un kafası bana doğru savruldu ve Haxil'in çenesine kolay bir aparkat indirmesine izin verdi.

Prens kafası geriye gitti ve dudağı yarıldığında gözlerim büyüdü ama prens sadece sırtıttı ve hava elementinden büyük bir esinti saldı.

Haxil ayağından fırladı, rüzgâr büyüünün onu duvara yapıştırmasını engellemeye çalışırken kanatları genişçe açıldı.

Nish güldü ve Norivun'u arkadan yakaladı ama prens döndü ve muhafızının karnına bir tekme indirdi. Ryder, Nish'e katıldığında eğlenerek uludu ve ikisi prensi mindere doğru güreştirdi.

Hepsi nefes nefese kalmıştı ve Haxil sonunda prensin hava yakınlığını kırdığında Nish ve Ryder'dan zafer çığlıkları geldi. Muhafızlara katıldı ve prensin üzerine yığıldı.

Haxil kolay bir yumrukla onu yere serdiğinde Norivun soluk soluğa kaldı.

"Hile yapan piçler!" diye haykırdı veliaht prens hırıltılı bir sesle ve gülerek.

Muhafızlar kıkırdadı.

Norivun'un yüzünde şeytani bir sırıtma belirdi. "Bunu hak etmediğini söyleme."

İliklerimde hissettiğim kadar güçlü bir sihirle, prensin formu aniden yok oldu. Bir saniye sonra onun yerinde kükreyen bir ejderha duruyordu. Gözlerim fincan tabağına döndü ve gözlerimi kırptırdım, sonra tekrar kırptım.

Ejderha hâlâ oradaydı.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en gerçekçi görünen illüzyon," diye nefes aldım. Sandus sırtarak kollarını kavuşturdu. "Bu bir illüzyon değil."

"Ne?" Geri çekildim ama Sandus beni durdurdu.

"Sadece izle. Görmeni isteyecektir."

"O mu? Norivun *bu* mu?"

Sandus sırttı.

Siyah pullar ejderhanın ... hayır, *Norivun*'un tüm vücudunu kaplarken burun deliklerinden duman püskürüyordu. Uzun kuyruğu yerde sallanırken, pençelerle kaplı devasa, kösele kanatları vücuduna yaslanmıştı ve tüm muhafızları ayaklarından düşürdü.

Sandus kahkaha atarken yanımdan, "Ah, kahretsin," dedi. "Bir süredir bu numarayı yapmıyordu."

Gardiyan kapıya yaslandı, biz ortaya çıkan kaosu izlerken yüzünde eğlenen bir gülümseme vardı.

Görünüşe göre bir ejderhanın şekil değiştirebilme özelliğine sahip olan Norivun'un devasa cüssesini gördükçe gözlerim daha da açıldı - prensin beni meraklı görmekten hoşlandığı için bana hiç bahsetmediği son derece *nadir* bir özellik. Ejderhalar normalde sadece yeraltı dünyasında bulundukları ve Lucifer'in krallığının kapılarını korudukları için, bir Solis perisinin şekil değiştirme eğilimi ortaya çıktığında onların formunu alması duyulmamış bir şeydi. Bir tarih kitabında bunun sadece bir kez gerçekleştiğini ve onun da yüzyıllar önce olduğunu okumuştum.

"O gerçekten eşsiz, değil mi?" Şaşkınlık içinde söyledim. Sandus başını salladı. "Öyle."

Ejderha formundaki Norivun'un boyu bir metreyi buluyordu. Tam boyuna ulaştığında dudakları bir sırıtışa dönüşüyor, uzun, jilet gibi keskin dişleri diş etlerinden sarkıyordu. Muhafızlar onu dövüşte yenmekten tamamen vazgeçmişlerdi ve Norivun'un bana sırttığına yemin edebilirdim.

"Çok güzel, Nori. Çok etkilendi." Sandus prensin yerdeki parçalanmış kıyafetlerine doğru el salladı. "Sana bir tane getirmemi ister misin?"

yeni bir çift pantolon ve tunik?" Duvara dayalı bir sandığa doğru yöneldi.

Neredeyse ayaklarımı yerden kesecek kadar güçlü, ikinci bir parlak büyü parıltısıyla Norivun tekrar fae formuna dönüştü. Uçları pençelerle kaplı devasa kösele kanatları tekrar sırtında belirdi ve gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Bu yüzden mi kanatlarında pençeler var?" Veliaht Prens, Sandus'un ona fırlattığı yeni bir pantolonu çekiştirirken ağzımdan kaçırdım. "Buna ejderha yakınlığın mı neden oldu?"

Bana çarpık bir sırıtma yaptı. "Bunu anlamanın ne kadar süreceğini merak ediyordum."

Haxil, Ryder ve Nish güldü ya da sırıttı ve ben veliaht prensin göğsüne vurma isteğime direndim.

Norivun'un burun delikleri alevlenirken sırıtışı da arttı. "Senden aldığım bu koku öfke mi yoksa hayranlık mı?"

Kollarımı kavuşturdum. "Bana o yakınlıktan bahsedip beni şoktan kurtarabilirdin. Bunun bir illüzyon olduğunu sanmıştım."

Güldü. "Ve hala giydiğin inançsızlığı görmeyi özlüyor musun? İmkânı yok."

Haxil kıkırdarken Nish o kadar yüksek sesle güldü ki devrilmemek için kendini Ryder'a yaslamak zorunda kaldı.

Prens bana yaklaşarak, "Eğer seni daha iyi hissettirecekse," dedi, "ben sık sık yer değiştirmem. Bu benim en zayıf özelliğim ve ejderha formumu birkaç günden fazla koruyamıyorum."

Öfkeyle kollarımı göğsümde birleştirdim. "Son yakınlığın nedir? Altı taneden beşini bildiğime göre, sonuncusunun ne olduğunu bana söyleyebilirsin."

Sırıttı. "Hayır."

Başımı salladım ama gülümsememi engelleyemedim. "Eğer gösteriş yapmayı ve beni eğlenmek için kullanmayı bıraktıysan, bir gezintide bana katılabilirsin diye umuyordum."

Veliaht Prens yüzünde kurt gibi bir sırıtış belirirken kaşlarını kaldırdı. "Yatak odama mı?"

Muhafızları kıs kıs güldü.

Gözlerimi devirdim ama bir kahkahayı bastırmak zorunda kaldım. "Hayır, seni pis fikirli prens... Isalee'ye."

Prens kaşlarını çatarken odadaki enerji azaldı. "Isalee'ye dönmek mi? Neden? Sorun ne?"

"O tarlayı tekrar incelemek istiyorum. İçimden bir ses ekinleri öldüren şeyin *orem* eksikliği olmayabileceğini söylüyor."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

T Isalee'ye doğru yola çıkarken prens ve dört muhafızı bana eşlik etti. Aynı alana vardığımızda, açık soluk yeşil bir gökyüzü ve şaşırtıcı derecede parlak bir güneş üzerimizde parlıyordu. Tam tersiydi Bu sabahki hava durumundan.

"Kendi topraklarımda açık bir kış günü." Haxil ıslık çaldı. "Kendini şanslı say. Böyle günler sezonda sadece birkaç kez olur."

Bunu hayra alamet sayarak beşimizin etrafında bir ateş kubbesi oluşturdum, içeride kimseyi yakmayacak kadar geniş bir alana yaydım ama etrafı da herhangi bir yırtıcı hayvanın saldırmak için iki kez düşünmesini engelleyecek kadar sıcaktı.

Ryder uzun örgüsü sırtından aşağı inerken kaşlarını kaldırdı. Yaptığım işi hayranlıkla seyrederek yavaşça bir daire çizdi. "Yakınlıklarınız konusunda oldukça ustalaşmışsınız, Leydi Seary."

"Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum," dedi Haxil sırtarak.

Nish kaşlarını çattı ama kollarını kavuşturup beni incelerken gözlerine yeni bir ışık girdi. "Oldukça etkileyici olduğunu söylemek zorundayım."

"Teşekkür ederim," dedim gülümsememi bastırarak. "Her neyse, buraya dönmek istememin nedeni daha önce hissettiğim şeydi. Bu beni düşünmeye sevk etti." Karın üzerine eğildim ve donmuş zeminde diz çökmeden önce en az dört ayağımı yana ittim.

Norivun bana katıldı, dokunana kadar bana yaklaştı. "Ne hissettin?"

Ona daha fazla yaslandım, avuç içimi yere koyup gözlerimi kapatırken o rahatlatıcı his içime doldu. "Emin değilim,

ama ..."

Büyü karnımda dönüp duruyordu ve ben de onu içimden dışarı itmeden önce hayat veren yakınlığımı yüzeye çağırarak onu çektim. *Orem*'e dair bir ipucu ararken gücüm toprağın içine doğru yayıldı. Bir kez daha, orada hiçbir şey yoktu. Daha derinlere indim, sadece saatler önce algıladığım o *kapalı* hissi bulmaya çalıştım.

Büyüm toprağın içine daldı, avlanıyor ve arıyordu. Umutsuzluk beni rahatsız etmeye başladı, ama sonra bir şeye çarptım. Toprağın çok derinlerindeydi. Yakınlığımı daha önce hiç zorlamadığım kadar derinde.

Alnım çatallaştı, onu değerlendirmeye odaklandım, büyüümün sondalama parmakları gibi yayılmasına izin verdim. O kadar çok konsantrasyon gerektiriyordu ki, Başhemşire Olsander'in bana öğrettiği her şeyi çağırmak zorunda kaldım.

"Ne kadar tuhaf," diye mırıldandım. "Sanki toprağın derinliklerinde bir perde ya da bir tür ağ varmış gibi geliyor." Durakladım ve zihnim hızla ilerlerken prene baktım. "Sizce ekinlerimiz tanrılarla ilgisi olmayan doğal olmayan bir olay yüzünden mi ölüyor? Belki de toprakta hissettiğim şey, *orem*'i kapsıyor olabilir mi?"

Prensın dudakları aralandı. "Böyle mi hissediyorsun?"

"Bilmiyorum ama daha önce yakınlığımı bu kadar derinlere daldıracak kadar güçlü değildim. Şu anda hissettiklerimin tüm kıtaya yayıldığından şüpheleniyorum."

Kaşlarını çattı, bu ifade onu düpedüz korkutucu gösteriyordu. "Eğer durum buysa, tahminimce hissettiğin şeyin arkasında *Wormiful* ve *Crimsonale* var."

"Ben de öyle düşünüyorum ve eğer topraklarımızın *oremini* söndürmenin ve fae'lerimizi aç bırakmanın bir yolunu bulmuşlarsa, o zaman güneye taşınmak zorunda kalırız. Bu tam da onların istediği şeyle örtüşüyor."

Elini sırtıma bastırdı. "Ama bunu nasıl yapıyorlar? Hissettiğin şeyi nasıl yaratıyorlar?"

Başımı salladım. "Hiçbir fikrim yok ama eğer bunu çözemezsek, yakınlığım bizi kurtaramaz."

Gözlerimi kapattım ve dikkatimi toprağa verdim. Kaşlarımı birbirine vurarak, yakınlığımı daha uzağa dalmaya zorlamak için rezervlerimin derinliklerine indim.

Topraktaki her neyse beni tekrar çarptı, aşağı indikçe tepkileri daha da güçleniyordu, sanki beni caydırmaya çalışıyordu. Ama ben yine de yakınlığımı ona doğru ittim, büyüümü olabildiğince derine gömdüm.

gideceğini düşündüm. Ağ tepki olarak ısındı, ben onu deldikçe daha da ısındı ve daha da ısındı.

ZAP!

Uçuyordum.

Üstümde berrak bir gökyüzü parlarken kollar ve bacaklar yukarı doğru uzandı. Toprakta bir şey beni takip ederken acı içimde sekti. Yere o kadar sert indim ki nefes alamadım.

"İlara!" diye bağırdı prens.

Başım dönüyordu. Görüşüm bulanıklaştı. Her şey karardı.

"İLARA!" Erkeğin sesini endişe doldururken eller omuzlarımı kavradı. Sanki çok uzaklardan sesleniyordu, sanki erkek suyun altındaydı. "İlara!"

Tüm vücudum sarsılıyordu. Titriyordu. Hayır, bu doğru değildi. Erkek beni uyandırmaya çalışırken sallıyordu.

Gözlerimi açtığımda veliaht prensin üzerime eğildiğini gördüm; gözleri alev alev yanıyor, yüz ifadesini yoğun bir korku kaplıyordu. Elleri omuzlarımı kavradı ve ondan yayılan güç, etrafına öyle güçlü bir aura yaydı ki irkildim.

Karnıma saplanan bir ağrı beni irkiltince gözlerimi kıptım. İnleyerek doğrulmaya çalıştım. "Ne oldu?"

"Kımıldama." Elleri hızla üzerimde gezinerek yara olup olmadığını kontrol etti ama kan yoktu. Kırık kemik yoktu. Anlayabildiğim kadarıyla çürük bile yoktu. Sadece acı vardı.

Bir elimi alnıma götürdüm. Midemde hafif bir zonklama hissederken saçlarım başımın etrafında uçuştı. "Norivun, ne oldu?"

Yüzü endişeyle buruştu. "Bilmiyorum. Toprağı hissediyordun, yakınlığını kullanıyordun ve bunun garip olduğu hakkında bir şeyler söyledin ve sonra..."

İçimdeki acı her geçen saniye daha da artarken tısladım.

"İlara?" Sesi sessizleşti, elleri yumuşadı. "Konuş benimle. Neyin v a r ?"

"Bilmiyorum. Hiçbir şey mi? Her şey mi? Ama ben iyiyim. Sanırım." Ama emin değildim. Az önce toprakta hissettiğim her neyse bana bir şey yapmıştı. Eğer midemdeki çalkantı bir gösterge ise içseldi.

Derin bir nefes alarak biraz daha doğrulmaya çalıştım. "Hadi kaleye geri dönelim."

Prens Norivun'un aurası daha da zonkladı. "Evet, Murl'un sizi kontrol etmesini istiyorum."

Ben daha cevap veremedim prensin kolları bana dolandı ve ayağa kalkarken beni nazikçe kaldırdı. Etrafımızda, dört muhafızının sırtı bize dönüktü. Sanki bizi görünmeyen saldırılardan koruyormuş gibi koruyucu bir çember oluşturmuşlardı.

Bizi çevreleyen ateş çemberim yok olmuştu. Donup kaldım. "Ateşim ne zaman durdu?"

"Yerden sırt üstü uçuğunda." Norivun bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. İfadesinde bir gerginlik vardı. Kanatları bile etrafımda kapanmıştı, sanki vücudunun her lifi aşırı koruma moduna geçmişti.

Dudağımı kemirdim ve büyümü aradım. Bu girişime acı eşlik etti ama büyüm hâlâ içimde dönüyordu. Hâlâ oradaydı ama kolayca yükselmüyordu.

"Benim sihrim ..." Başımı salladım. "Neler olduğunu bilmiyorum." Norivun'un gözleri kapandı. "Kaleye geri dönüyoruz. Şimdi."

PRENS, gücümü korumam için ısrar ederek bizi geri gönderdi. İtiraz etmedim. Isalee tarlasında yakınlığıma direnen her neyse kalıcı bir iz bırakmıştı. Büyüm tükenmiş ve zayıflamış hissediyordum. İkinci test sırasında çok fazla kullandığım için zaten düşüktü ama o alanda yaşam aramanın bu kadar zararlı bir etkisi olacağını fark etmemiştim.

Prensın muhafızları sadece birkaç saniye arkamızdayken, revirin hemen dışında yeniden ortaya çıktık.

"Murl!" Norivun havladı.

Şatonun şifacısı saçları dağınık bir halde kapıdan aceleyle içeri girdi. Bize şöyle bir baktı ve içeri girmemizi işaret etti. "Onu şu yatağa yatırın."

Norivun dediğini yaptı, bizi göz açıp kapayıncaya kadar odanın öbür ucuna taşıyan bir hava akımıyla hareket etti. Prens beni nazikçe yere bıraktı ve sonra Murl oradaydı, havada asılı duruyor ve değerlendiriyordu.

Şifacının kaşları, yakınlığı bedenime nüfuz ederken çatıldı. İçime bir sıcaklık yayıldı, ardından huzurlu bir his geldi.

İçimi çektim.

Murl'un kaşları çatıldı. "Acı çekiyordun."

Başımı salladım ve prens kaşlarını çattı.

Haxil, Nish, Sandus ve Ryder nöbet tutmak için odanın içindeki bölgelere geçtiler. Burada bile gardlarını düşürmediler.

"Bana ne olduğunu anlat. Bu ziyarete neyin sebep olduğunu söyle." Ona Isalee'nin toprağında hissettiğim derin gömülü perdeyi anlatırken Murl'un elleri üzerimde çırpınmaya devam etti.

Kaşlarını çattı. "Yani topraktaki bir şey seni geri mi itti?"

"Sanırım öyle."

"Ne olabileceği hakkında bir fikriniz var mı?"

Başımı salladım. "Hayır, hissetmiyorum. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

Murl'un kaşları çatıldı ama sessizce incelemeye ve değerlendirmeye devam etti. Sonunda bitirdiğinde taburesine geri oturdu. "Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum Leydi Seary." Çenesine vurdu, ifadesi şaşkınlığını koruyordu. "İçinizde garip bir şeyler var ama ne olduğunu bilmiyorum."

Norivun'un aurası yükselirken daha dik oturdum. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu prens.

"Sanki bir şey onun büyüsünü kapsüllüyor, sanki onu bastırıyor gibi. Sanki Isalee alanındaki bir şey ona saldırmış gibi."

Prens boğazından bir hırıltı koptu. "Ona saldırdı mı? Bunu ne yapmış olabilir?"

Murl başını salladı. "Bu çok güzel bir soru prensim. Şu anda emin değilim."

Bir elimi karnıma, büyümü her zaman hissettiğim yere götürdüm. "Sen acıyı dindirmeden önce burası bu yüzden mi acıyordu?"

"Tahminimce evet."

"Tahmininiz?" Prens'in kaşları vahşileşti.

Murl bir elini beyaz saçlarında gezdirdi. "Üzgünüm Majesteleri ama şu anda başka bir fikrim yok. Birkaç metne bakayım, bakalım bir şeyler bulabilecek miyim?"

bir şey bulabilir. Bu arada, Leydi Seary'nin büyüsünü yenilemek için büyük bir yemek yemesini ve ardından dinlenmesini öneriyorum. Şansımız yaver giderse bu geçici bir hastalık olacak ve yarına kadar geçecektir."

Gözlerim büyüdü. "Bu mümkün mü? Bu kendi kendine düzelebilir mi?"

Murl elimi okşadı. "Söz konusu büyü olduğunda, her şey mümkündür. Ancak dinlenmek ve beslenmek, depolarımızı doldurmak için her zaman en iyisidir. Bu gece iyi uyuman için sana bir iksir vereceğim."

"Ama yarın son sınavım var. Ya iksir beni sersemletirse ya da kötü etkilerse?"

"Olmayacak. En iyi iksirlerim kalıcı yan etkiler bırakmaz." Prens homurdandı. "Onu almasını sağlayın."

Murl ayağa kalktı ve eğildi. "Elbette, prensim."

Şifacı iksiri aldıktan sonra Norivun beni yataktan kaldırdı.

Bir gülümsemeyi bastırdım. "Yürüyebiliyorum, biliyorsun." Özellikle de acı artık geçtiği için.

Ama kaşları daha da çatıldı. "Bunu yapmama izin ver. Bu . . . içimdeki bir şeyi rahatlatıyor."

Gözlerim yumuşadı. Çiftleşme içgüdüleriyle savaşmaya çalışmanın bir anlamı olmadığını biliyordum, bu yüzden başımı salladım.

Prens muhafızlarını gönderdi ve hepsi vedalaşıp bana iyi dileklerini sunduktan sonra Norivun bizi dışarı çıkardı.

Odasında yeniden ortaya çıktık. Tanıdık büyük oda ve devasa yatak karanlıkta bekliyordu. "Burada uyumamı mı istiyorsun?"

"Evet." Kaşları çatıldı. "Bu gece yakın olmanı istiyorum."

Beni yatağına yatırdı, sonra da ateşi yakmaya gitti. Çatırdayan alevler kısa sürede ocağı doldurdu.

"Akşam yemeği için ne istersin?"

Omuz silktim. "Şaşırt beni."

Yemek için zili çaldı ve Balbus çağrıyı yanıtladı. İri yarı hizmetkârın gözleri beni görünce büyüdü. Genellikle prens ve ben karşılaşmalarımızı hizmetkârlarından bile gizlerdik ama prens beni Balbus'tan korumaya çalışmadığına göre endişesinin ilişkimizin açığa çıkmasından duyduğu endişeyi aştığını biliyordum.

En azından Balbus güvenilir biriydi. Prense sadık olmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Prens ona getirmesi için bir yiyecek listesi verdi.

Balbus eğildi. "Elbette prensim. Hepsini hızlıca teslim etmeye çalışacağım." Bana da bir selam verdi. "Leydi Seary, sizi tekrar görmek her zamanki gibi bir zevk."

"Sen de Balbus," diye cevap verdim. "Sohbetlerimizi özlemişim. Söylesene, Marcina nasıl?"

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi, sonra da gülümsedi. "O iyi ve hastalığından tamamen kurtuldu. Onu sorduğunuzu söyleyeceğim."

Hizmetkâr hâlâ gülümseyerek odadan çıktı ve sadece ben ve prens kaldığımızda, Norivun kanatları arkasından sarkarken yatakta yanıma oturdu. "Karisını tanıyor musun?"

Başımı salladım. "Onunla hiç tanışmadım ama bana ondan ve ailesinden bahsetti. Birkaç ay önce hastalanmış. Daha iyi olduğuna sevindim."

Elimi kavrarken gözlerini ham duygular doldurdu. "Beni her geçen gün daha da şaşırtıyorsun." Kaşları tekrar çatılırken parmağı elimin arkasını okşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Yorgunum." Aramızdaki bağ dalgalandıkça yanaklarım ısındı, sanki görünmez bir ip bizi birbirine bağlamış ve her birimiz diğerini çekiştiriyordu.

"Buraya gel." Beni yanına çekti ve içine soktu. Yatağında geçirdiğimiz her zamanki zamanın aksine, beni baştan çıkarmaya ya da ağzıyla dikkatimi dağıtmaya çalışmadı.

Sadece bana sarıldı.

Başımı göğsüne yasladım ve sabit kalp atışları sinirlerimi yatıştıran bir merhem gibiydi. Her nefesinde başım hafifçe kalktı ve çok geçmeden uyku beni çekerken gözlerim kapandı.

Saçlarımı okşadı, elleri sırtımda ve kollarımda aşağı yukarı hareket etti. Yumuşak, sakinleştirici hareketlerdi ve bir yandan uyumak isterken bir yandan da ihtiyaçtan titrememe neden oluyordu.

Kapı hafifçe vuruldu ve ardından Balbus elinde kocaman bir tepsiyle içeri daldı.

"Prensime ve leydim." Eğildi. "Bunu nereye koyayım, Majesteleri?"

"Ateşin yanında iyi olur, Balbus."

Hizmetçi istenileni yaptı, her şey yemeğimiz için hazır olana kadar hayalet adımlarla odanın içinde dolaştı ve aynı hızla ayrıldı.

Tekrar yalnız kaldığımızda, eşim beni kaldırıp kanepeye taşıdı ve ben de ona izin verdim çünkü beni yakınında tutmanın ve beni korumak ve önemsemek için bir şeyler yaptığını hissetmenin içgüdülerinin gerektirdiği şey olduğunu biliyordum.

"Yeterince ısındın mı?" Beni kanepeye oturturken kaşları çatıldı, gözlerini endişe kapladı.

Biraz daha arkama yaslandım ve bacaklarımı altına aldım. "Evet, ben iyiyim."

Benim için bir tabak hazırlamaya başladı ve ben de tabaktaki her şeyi yedim. O da bana katıldı, karnını doyurdu ama sanki tekrar bayılacağımdan ya da karnımdaki ağrının yeniden ortaya çıkacağından korkuyormuş gibi beni dikkatle izlerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Sonunda bitirdiğimde, tabağımı fırçaladı ve yanıma dönmeden önce her şeyi temizledi. Kanepe onun ağırlığının altında ezildi.

Ona sokuldum ve bir parmağımı göğsünde gezdirdim. Karnımdaki arzu karıncalanırken etrafındaki aura yükselmeye başlasa da ikimiz de harekete geçmedik. İkimiz de sessizliğin, kollarımızın birbirimize sarılmış hissinin ve yalnızlığımızın tadını çıkarmaktan memnun gibiydik. Olanlara rağmen her şey tuhaf bir şekilde huzur vericiydi ve içimdeki bağ mırıldanıyordu.

Bu kalede geçirdiğim onca ay boyunca, sadece ikimizin olduğu çok az zaman geçirmiş olmamız delilikti. Sürekli çalışıyor, eğitim alıyor, öğreniyor ya da tarlaları kurtarmaya çalışıyorduk. Zamanımızın neredeyse hiçbiri sadece bize ayrılmamıştı ve onun eşim olduğunu yeni keşfettiğim için, burada bulunduğum süre boyunca bir sisin içinde yaşıyormuşum gibi hissediyordum.

"İlk tanıştığımızda sana nasıl davrandığım için özür dilerim," dedim sessizce.

Sırtımda ve kollarımda gezinen elleri durdu. Çenemi yukarı kaldırarak beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Neden? Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok."

"Biliyorum. Senin bir canavar olduğunu düşündüm ve sana korkunç davrandım. Özür dileyecek çok şeyim var."

Nefesi kesildi ve sonra beni göğsünden yukarı çekerek vücuduna sardı.

İçgüdüsel olarak ona sarıldım. Elleri kalçalarımaya yerleşip beni kendine doğru çekerken dudaklarımız buluştu ve ellerim omuzlarına yayıldı.

Beni önce usulca, saygıyla öptü ama sonra aramızdaki sıcaklık artmaya başladı. Prens bir anda beni kollarına aldı ve yatağına doğru yürümeye başladı. Kanatları etrafımızda uzanırken, bacaklarımız birbirine dolanarak yatağa düştük.

"Seni kendime ait kılmayı o kadar çok istiyorum ki," dedi boğazımı öperek.

Boynumdan aşağı öpücükler bırakırken nefessiz kalarak dokunuşuna doğru eğildim. "Yarın, son testten sonra."

Durdu, başını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Evet, sadece o zamana kadar zihnimin açık olmasına ve yeni mühürlenmiş bir eş bağının sisine kapılmamaya ihtiyacım var."

Bir hırıltıyla üzerimdeki giysileri çıkardı ve sonra beni ciddi bir şekilde yuttu.

Karnımın derinliklerinde alçak, nabız gibi atan bir ağrı ortaya çıkarken ona doğru eğildim. Kısa süre sonra beni ona karşı kıvrandırdı, çıplak bedenim ona ait olduğu için arzumun içinde vahşileştim.

Omuzlarına yapışmışım, dudaklarım talepkâr öpücüklerinden şişmişti ve parmaklarım pençe gibiydi, içimde yanan şehvetle.

Prens iksiri Murl'den aldı. Ne yaptığını sormama fırsat vermeden şişeyi ağzıma götürdü ve dudaklarımın arasına sıkıştırdı.

Aceleyle yuttum, iri elleri bacaklarımı ayırmak için yanlarımdan aşağı inerken kavramam sorgulanıyordu.

"Seni boşaltmama izin ver," dedi boğuk bir sesle. "Doruğa ulaştıktan sonra iksir etkisini gösterecek ve derin bir uykuya dalacaksın."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Beni memnun etme yeteneğinden oldukça emin görünüyorsun."

Yatağın içinde alçalırken bakışları saygılı bir hal aldı, ağzı göbeğime gelirken kendini kenarda konumlandırdı. "Ben seni memnun etmek için doğdum, Ilara Seary."

"Peki ya sen?" O sözünü yerine getiremeden ben sordum. "Eğer iksir beni hemen uyutuyorsa, senin zevkin ne olacak?"

Başını salladı, ateş ışığında beni süzerken gözleri mavi elmaslar gibiydi. "Bu gece seninle ilgili. Benim eşim. Kraliçem."

Dili merkezime doğru ilerlediğinde nefesim kesildi ve sonra başım geriye doğru eğildi, ellerim o diliyle beni okşarken çarşafı pençeliyordu.

Ağzının dalgaları içimde çok hızlı ve çok kolay bir şekilde yükseliyordu. Yaladı ve emdi, beni neredeyse vahşi bir şekilde yedi.

"Bütün gece amını yalayabilirim," diye mırıldanırken bir parmağını içime sokacak kadar durakladı. Sanki vücudumun en çok nerede tepki vereceğini biliyormuş gibi parmağını ucuna takıp bana sürtündü.

Ona karşı direndim ve yüzündeki tatmin olmuş ifade çok güçlüydü.

"Sen her zaman *benim* dişim olacaksın." Beni tekrar yaladı, parmağını içime pompalamaya başlarken alaycı bir hareket yaptı. Bakışları, ona bakarken neredeyse boşalmama neden olacak kadar şehvetli ve vahşi bir ifadeye büründü. "Sen benimsin, Ilara Seary. Bana öyle olduğunu söyle. Şu andan itibaren sana dokunacak, seni becerecek, seni sevecek tek kişinin ben olacağımı söyle."

Nefesim kesildi. *Aşk.*

Başımı salladım ve o yaladığında başım geriye doğru eğilirken konuşamadım, sonra klitorisimi ağzına aldı ve nefesimin tamamen kesildiği noktaya kadar ısırıldı.

Bacaklarım titreyerek doruğa ulaşırken kendimi soluk soluğa kalmaya zorladım.

"Söyle, Ilara."

"Evet, ben seninim Norivun Deema Melustral Achul, şu andan itibaren zamanın sonuna kadar."

Ondan vahşi ve muzaffer bir hırıltı çıktı ve sonra bana istediğimi verdi, deneyimi arttırmak için acımasızca parmaklarını kullanırken ağzını ve dilini bana kilitledi.

Ve orgazmım içime işlediğinde, yıldızları gördüm. Vücudum sanki yıldırım çarpmış gibi kasıldı ve boğazıma bir çılgılık takıldı. Vücudum onun etrafında titreşirken düşünmek şöyle dursun, zar zor nefes alabiliyordum.

Ve daha sonra, ellerim hala saçlarında dolanırken, yükseklerden aşağı inerken, vücudumda süründü, ağır horozu karnımda zonkluyordu. Ama daha fazlası için zorlamadı. İksir etkisini göstermeye başladığında aldığım zevkin mutluluk verici etkileri etrafımı sararken benden hiçbir şey talep etmedi.

"Uyu aşkım," dedi usulca, ağzıma gelmeden önce boynuma öpücükler kondururken.

Onu tekrar öpecek kadar enerjim vardı ve dokunuşum bir dahaki sefere zevkin onun olacağına dair bir sözdü.

Sanki anlamış gibi derin derin kıkırdadı. "Oh, benim seksi dostum, yarın gece sana neler yapacağım hakkında hiçbir fikrin yok."

Uyku beni ele geçirmeden ve karanlık beni altına çekmeden önce duyduğum son şeydi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 30

I Binlerce gece uyumuş gibi hissederek uyandım. Güneş ışığı kapalı gözlerimi delip geçti. Yavaşça gerindim ve Norivun'a uzandım. Arayan parmaklarım onun esnek kanatlarıyla karşılaştı.

Gözlerimi açtığımda onu dirseğinin üzerinde, yüzünü ellerinin arasına almış buldum.

Sabah güneşi gümüşü saçlarında parlıyordu. Başımı eğdim. "Beni mi izliyordun?"

Eğildi ve beni usulca öptü. "Öptüm."

Tekrar gerinirken yanaklarım ısındı. "Ne kadar süreyle?"

Yüzümdeki bir tutam saçı şefkatle taradı. "Gecenin çoğunda."

"Uyumadın mı?"

Beni tekrar öptü ve karnımda bir çarpıntı başladı. "Yeterince uyudum. Ama seni izlemek istedim. Dün gece bana tamamen bağlı olmayacağın son geceydi. Bu gece, tamamen benim olacaksın."

Ayak parmaklarım kıvrıldı ve bir bacağımı beline doladım. Homurdandı ve biraz daha yaklaştığında ikimizin de hâlâ çıplak olduğunu fark ettim. Sert gövdesi karnıma bastırıyordu ve kalçalarımı ayırıp içime girmesini o kadar çok istiyordum ki, ama bugün son sınavımdı.

Hazırlanmam gerekiyordu.

"Odama dönüp hazırlanmalıyım."

Beni tekrar öptü ve pişmanlıkla başını salladı. "Biliyorum. Bugün sihrin nasıl?"

İçimi yokladım ve onu saran şeyin hâlâ orada olduğunu hissettiğimde içimi bir endişe dalgası kapladı. "Bu

aynı."

Umut dolu gülümsemesi kayboldu ve sonra yataktan kalkıp odasının içinde adım atmaya başladı. Kocaman kanatları ve gergin sırtıyla dikkatimi çekti, ta ki "Murl'ü bulacağım, sonra da babam ve Sör Featherton'la konuşacağım. Eğer büyün bozulduysa, son testi ertelemeleri gerekecek."

Gözlerim açıldı. Bunun bir olasılık olduğunu bile düşünmemiştim. "Sence yapacaklar mı?"

"Öyle olmalı."

Her ne kadar harcadığım çaba endişe verici olsa da, büyümün bunu yapabilecek kadar işe yaraması beni rahatlatmıştı ve odama GERİ DÖNDÜM.

Ben Exorbiant Odası'nda görüldüğümde Cailis sessizce horluyordu ve hâlâ yatağındaydı ama ben sesimi çıkarır çıkarmaz doğruldu ve gözlerini ovuşturdu. "İlara? Saat kaçta geldin?"

"Az önce."

"Yine prensle birlikte miydin?"

"Öyleydim. Uyandırdığım için özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Üzülme. Son sınavından önce seni görebildiğim için mutluyum."

Çabucak ayağa kalktı ve etrafında zaten gergin bir enerji olduğu için ona Isalee'de olanlardan bahsetmedim.

"Aç mısın?" diye sordu. "Her zaman."

Yemek için zili çaldı ve birkaç dakika içinde Patrice, Balbus ve Haisley kapıdaydı. Prensın üç özel hizmetkârı da yüzlerinde sevinçli ifadelerle ve ellerini sevinçle çırparak geldiler.

"Yarın bu saatlerde size *Ekselansları* diye hitap edeceğimize inanabiliyor musunuz?" Patrice derin bir şekilde eğildi.

"Seni gördüğüm andan itibaren kaderinde büyük şeyler olduğunu anlamıştım," dedi Haisley genizden gelen bir sesle ve Patrice'in selamına karşılık verdi.

Balbus sadece burnunun ucuyla ikisine baktı. "Hanımefendiyi rahat bırakın. Hazırlanıp doyurucu bir kahvaltı yapması gerekiyor. Biz de

iki saat içinde stadyuma nakledilecek." "Stadyum mu?" Başımı eğdim.

"Aman Tanrım, bilmiyor!" Patrice dehşet içinde elini ağzına götürdü.

"Neyi biliyorsun?" Ancak kimse cevap veremedi Daiseum odaya daldı.

Prensin hizmetkârlarını kovalarken etrafında gergin bir enerji titreşiyordu.

"Dışarı! Hepiniz! Ilara'nın konsantre olması ve bugün olacaklar için kendini hazırlaması gerekiyor."

Ağzım açık kaldı. "Ama ... final sınavı ertelenmedi mi?" Cailis bana şaşkın bir bakış atarken tüm hizmetkârlar dondu kaldı.

"Ertelendi mi?" Haisley cevap verdi. "Hayır Leydi Seary, şu anda tüm kale test için hazırlanıyor."

Sıkı bir gülümseme verdim. *Elbette*. Norivun henüz babasına ya da Sör Featherton'a ulaşmamış olmalı. İşler hâlâ planlandığı gibiydi.

Hizmetkârlar yeniden bir telaşa kapıldılar, ben de Balbus'un elini tuttum. "Balbus, lütfen prensi bul. Murl, Sör Featherton ve babasıyla konuşacaktı. Lütfen işi bittiğinde beni görmeye gelmesini söyler misin?"

Balbus kaşlarını çatı. "Deneyeceğim Leydi Seary, ama kral çoktan emirler yağdırmaya başladı. İstedığınızı yapabileceğimden emin değilim."

Midemde bir taş oluştu. İçimde oluşan gerilim her geçen saniye daha da arttı.

"Lütfen dene," diye yalvardım ona.

Balbus eğildi. "Elbette leydim."

Daiseum'un dudakları büzülürken aceleyle uzaklaştı. "Otur ve yemeğini ye. Bitirir bitirmez seni giydireceğiz."

Endişe beni yutmakla tehdit etse de dediğini yaptım. *Balbus prensi bulacak. Norivun muhtemelen şu anda Sör Featherton ve babasıyla konuşuyordur. Her şey yoluna girecek.*

Kendimi tekrar tekrar rahatlatırken ağzıma zorla yemek attım. Ama dakikalar geçiyor ve ne Balbus ne de Norivun ortaya çıkıyordu.

"Bu bugün için yapıldı. Kral her kadının kendi bölgesinin renklerini giymesi konusunda ısrar etti." Daiseum güzel bir yeşil tunik tuttu.

Yumuşak, esnek kumaşı parmakladım. Kolayca esniyordu ama sıcak ve sağlam hissettiriyordu.

"Neyden yapılmış bu?" Dalgınca sordum ve kız kardeşim bana endişeli bir bakış daha atarken tekrar kapıya baktım.

"Sihirli sentetik bir kumaş. Terzi, Deneme başladığından beri bunun üzerinde çalışıyor. Sıcaktır, hafiftir, vücudunuzun her esnemesiyle birlikte bükülür ve akar ve her türlü teri dışarı atar. Bana kalırsa gerçekten de usta bir zanaatkârın eseri."

"Tamam," dedim tereddütle.

Balbus'tan ya da prensten tek kelime duymadan geçen dakikalar midemi bulandırdı. Büyüm hâlâ karnımda gurulduyordu -son birkaç aydır o kadar alışmışım ki artık neredeyse hiç fark etmiyordum- ama ne zaman içine dalsam ya da ona erişmeye çalışsam, sanki ağır bir battaniyeyi küçük bir delikten çekiyormuşum gibi hissediyordum.

Neyse ki, yeterince sert çekersem büyüm tepki veriyordu, tıpkı odama geri döndüğümde yaptığım gibi, ama bana direniyordu. Sanki bir şey onu durdurmaya çalışıyordu.

"İlara, sorun ne?" diye sordu kız kardeşim sessizce.

"Sorun büyüm. Normal tepki vermiyor."

Gözlerindeki endişe tam da kapım açılıp Balbus hızla odaya girdiğinde arttı.

Saçları dağınıktı, pelerini arkasında dalgalanıyordu. "Leydi Seary, binlerce kez özür dilerim ama prens gelemiyor. Kral onu çağırdı ve kraliyet partisi stadyuma doğru yola çıkmaya hazırlanırken taht odasından ayrılmasına izin vermiyor."

Yüzümdeki tüm kan çekildi. "Yani son test devam edecek mi?" "Evet leydim. Ama prens Murl'ü çağırdı. Kısa süre içinde."

Ellerimi büktüm ama bu beni biraz rahatlattı. Belki, sadece belki, şifacı dün gece danıştığı metinlerde büyümü düzeltecek bir şey bulabilmişti.

Tanımadığım iki muhafız tarafından odamdan çıkarıldığımda her şey bulanıklaşmıştı. Cailis geride kalmaya zorlandı ve onlara Başrahibe Olsander ile konuşup konuşamayacağımı sorduğumda, bu da reddedildi.

Göz açıp kapayıncaya kadar, dört domal tarafından çekilen itiş kakış bir arabanın içinde stadyuma doğru yola çıkmıştım. Tek nimet, Murl'un tam zamanında gelip araba hareket etmeden önce atlamış olmasıydı.

Ellerini tuttum. "Dün gece kitaplarınızda bir şey buldunuz mu?" At arabası şatonun koğuşlarından geçti ve Solisarium etrafımızda belirdi.

Murl başını salladı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Özür dilerim leydim. Yapamadım. Belki daha fazla zamanım olsaydı, bunu yapabilirdim."

Bir nefes verdim, olan bitenin gerçekliği üzerime çöktü. "Yani büyüm zayıflamış olsa da bu teste katılmak zorundayım."

Gözleri karardı ve beni sıkıca kavradı. "Çok üzgünüm leydim. Size geçici güç ve hız kazandıracak birkaç iksir getirmeye çalıştım ama muhafızlar son testten önce hiçbir iksire izin verilmediğini söyleyerek onları benden aldılar."

Uzaktan gelen tezahüratlar vagonun pencerelerinden içeri süzülürken arkama yaslandım. Her gıcırtı ve itiş kakışla stadyuma daha da yaklaşıyorduk. Georgyanna ile azalan büyümle savaşacağım yere daha da yaklaşıyorduk. Kaderimin belirleneceği yere yaklaşıyorduk.

Stadyuma vardığımızda, yaptığı ve yapmaya çalıştığı her şey için teşekkür etmek bir yana, Murl'e başka bir şey soracak zamanım bile olmadı.

Seyirciler tezahürat yapıp çılgına dönerken arabadan çıkarıldım. Fae'ler her yerdeydi. Sadece havada uçmakla kalmıyor, sokakları kaplıyorlardı ve stadyumun içinden gelen tezahüratlar bana binlerce vatandaşın orada olduğunu söylüyordu.

Kalabalık beni yutmakla tehdit ederken dört muhafız beni içeri soktu. Kalbim daha sert, daha sert ve daha sert atıyordu. Norivun'u hâlâ görmemiştım, ve kalabalığın içinde çılgınca onu aradım. Ama hiçbir yerde görünmüyordu ve sonra stadyumun içindeydim ve taş bir merdivenden aşağı indiriliyordum. Defalarca neler olduğunu sordum ama yanıt alamadım.

Öfke içimde dönmeye başladı ama onu bastırdım. Kimse bana bir şey söylemiyordu ama muhafızların sadece emirlere uyduklarını biliyordum. Ya kral ya da Sör Featherton onları susturmuştu.

Merdiven boşluğunun dibine vardığımızda muhafızlar beni stadyumun altındaki dar bir tünele götürdüler. Yukarıdan gelen ayak sesleri ve bağırışlar taş duvarlarda yankılanıyordu.

Büyük kompleksin altındaki bir odada durduk ve muhafızlardan biri beni içeri itti. "Burada bekle."

Kapıyı kapatıp kilitledi ve nefeslerim o kadar hızlı geliyordu ki başımın döndüğünü hissettim. Etrafımı soğuk taş ve parıldayan mumlardan başka bir şey çevrelemiyordu. Mekânı aydınlatacak peri ışıkları bile yoktu.

Kendimi sabitlemeye ve olacıklara hazırlanmaya çalışırken gözlerimi kapattım. Üstümde ne olduğu ya da son sınavın ne gerektireceği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama büyüm bozulmuş olsa bile kaybedemezdim.

Ne olursa olsun, bu testi kazanmalı ve veliaht prensle evlenmeliydim.

Küçücük odanın kapısı açılıp dışarı çıkarılmam ve bir dizi taş merdivenden yukarı çıkarılmam çok erken gibi geldi ama çok da uzun sürmedi. Sanki bir mahkûmmuşum gibi muhafızlar etrafımı sarmıştı. Bu ironi midemi düğüm düğüm etti çünkü eğer bu Duruşmayı kazanırsam kıtanın kraliçesi olacaktım.

Tüm bu muhafızlar bana boyun eğecek ve Prens Norivun yanımdayken emirlerimi yerine getireceklerdi. Onun ailesi gibi bir evliliğimiz olmayacaktı.

Biliyordum ki eşim bana eşit davranacak ve beni onun yanında, kendi tahtımda.

Merdivenlerin tepesine ulaştığımızda güneş açık stadyumun içine doğru parlıyordu. Soluk yeşil gökyüzü açık ve bulutsuzken, sanki tanrılar bize ve başkentin kutlamalarına gülümsüyormuş gibi soğuk hava dönüp duruyordu.

"Test başlayana kadar burada bekleyeceksiniz." Muhafızlardan biri arenanın zeminindeki bir alanı işaret etti. Oraya küçük bir X işareti yerleştirilmişti.

Söylendiği gibi pozisyonumu aldım ve her ne başlayacaksa onu bekledim ama kalabalık varlığımın farkına varır varmaz çılgına döndü.

Çığlıklar ve bağrışmalar stadyuma yayıldı. Arenada mor bir parıltı dikkatimi çekti. Georgyanna karşımda duruyordu, açık arenanın diğer tarafındaki bir tünelden geliyordu, tıpkı benim gibi tünelden çıkmıştı.

Aramızda en az çeyrek mil vardı. Stadyum o kadar büyüktü ki, binlerce başkent sakininin rahatlıkla sığabileceği bir yerdi.

Ve o koltuklardan bir tanesi bile boş değildi.

Georgyanna'yı görmezden gelerek, prensi bulmak için kalabalığı taradım. Gözlerim stadyumun ortasında, arenanın tam üzerinde duran ve şüphesiz en iyi manzaraya sahip olan kürsüye takıldı. Şimdi onu fark ettiğime göre, nasıl olup da hemen ona odaklanmadığımı bilmiyordum.

Kral Novakin tahtında oturuyordu, oğulları da onun yanındaydı. Nefesim kesildi. Norivun'dan yayılan gücü neredeyse hissedebiliyordum. Simsiyah kıyafetleri, göğsündeki ve omuzlarındaki kraliyet süslemeleri ve başındaki parlayan gümüş tacıyla tam bir kraliyet mensubu gibi oturuyordu. Onu ilk kez taç takarken görüyordum. Ama bu bir prens tacıydı, küçük ve basitti, babasının başındaki taca hiç benzemiyordu.

Görkemli kıyafetine rağmen, asıl dikkatimi çeken Norivun'un yüzündeki ifadeydi. Yüz hatları buzla kaplı bir öfke maskesiydi ve bakışlarındaki cinayetle krala bakışı kalbimin daha da sert atmasına neden oldu. Sanki kralı öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu.

Arkalarında, Kraliçe Lissandra daha küçük bir tahtta oturuyordu ve kralın tahtı onun görüşünü engelliyordu.

Daha fazla değerlendirme yapacak zamanım olmadı çünkü Sör Featherton koşarak arenanın ortasına geldi ve sesini yansıtmak için büyümlü bir cihaz kullandı. "Günaydın, Solis kıtasının oğulları ve kızları! Kraliyet ailesine yeni katılan kraliçemize hoş geldin dediğimiz bu güzel güne hoş geldiniz."

Sör Featherton kral ve kraliçeye doğru eğilerek selam verirken kalabalık çılgına döndü.

"Kraliçe Lissandra yüzyıllar boyunca kutsanmış kralımızın yanında hüküm sürdü ve kralımız görevi bırakmaya hazır olana kadar da bunu yapmaya devam edecek. O gün geldiğinde, onu her zaman kalplerimizde değerli tutacağız ve anılarımızda çağırın bir ışık olarak kalacak. Güzelliği ve nezaketi büyük kıtamızın tüm kraliçelerini geride bıraktı ve biliyorum ki hepimiz tarafından çok seviliyor."

Herkes oturduğu yerden kalktı ve kürsüye doğru eğildi. Her bir vatandaş yumruğunu göğsüne götürdü ve kraliçelerine doğru derin bir şekilde eğildi.

Kraliçe Lissandra tahtından kalktı ve bir yumruğunu göğsüne götürerek onların sevgi ve övgülerini sessizce kabul ederek başını salladı.

Kalabalık tekrar tezahürat yaptı, kraliçelerine olan sevgileri aşikârdı, ama Sir Featherton dikkatini krala çevirdiği anda tezahüratları daha da arttı

daha yüksek.

"Ve büyük kralımız Kral Novakin, bugün Olirum Arifesinde burada bulunmamızın nedenidir. Güçlü Solis ırkının gücünü ve kudretini krallığımıza bir kez daha kanıtlayacak olan bu Deneme'yi yaratan onun büyük öngörüsü ve güçlü liderliğidir!"

Kükreme sağır edici bir hal aldı.

Olduğum yerde kıpırdandım. Ayaklarımın altındaki kum kayıyordu. Zihinsel olarak ona sapladığım hançerlerden habersiz olan kral, e t r a f ı n d a k i fae'lerin tezahüratlarından ve kükremelerinden zevk alıyor gibi görünürken ellerim yumruk oldu.

Öfkeyle çığlık atmak istememe neden oldu.

Kalabalık nihayet sustuktan sonra Sör Featherton, Georgyanna ile aramızdaki yakınlıktan bahsederken kalabalık onun teatral performansını hayranlıkla izledi. Tüm bu süre boyunca Norivun'un beni izlediğini hissettim ama ona bakamadım. Bu oluyordu. Bundan kaçış yoktu ve hiçbir şeyin dikkatimi dağıtmasına izin veremezdim.

"Ve şimdi, daha fazla uzatmadan. Yükselen kraliçelerinizi takdim edeyim." Sör Featherton kollarını iki yana açtı; sağ kolu bana, sol kolu ise Georgyanna'ya doğru uzanıyordu. Çılgın tezahüratlar yeniden yükselirken bizi yaklaştırmaya çağırırdı.

Georgyanna ve ben ona doğru yürüdük. Arenanın genişliğine ve bugünün son sınavı için gelen binlerce Solis vatandaşına baktım.

"Eminim hepiniz bugün kazananın nasıl belirleneceğini merak ediyorsunuzdur," dedi Sör Featherton, Georgyanna ve beni ona ulaşmanın yarısına geldiğimizde el hareketleriyle durdurarak. Herkes nefesini tutmuş gibi görünürken dramatik bir duraksamayla durdu. "Bugün müstakbel kraliçemize birçok tehlike ve zorluk sunulacak. Kazanan ... taca ilk ulaşan kişi olacak."

Sanki bir işaretmiş gibi, Sör Featherton'ın hemen arkasında kumun altından aniden bir sütun yükseldi. Yerden yükselerek elli metre havada beklemeye başladı. Üzerinde bir kraliçeye layık bir taç oturuyordu.

Üzerindeki parıltılı taşlar ve mücevherler güneş ışığında ışıldarken kalabalık toplu bir nefes sesi çıkardı.

Sör Featherton'ın yüzü güldü. "Bu tacı bir gün kraliçenin tahtına otururken içinizden biri takacak."

Georgyanna'ya aramızdaki mesafeden baktım. Yüz hatlarını karanlık bir hırıltı kaplarken bakışları taca sabitlenmişti. O taca ulaşmak için ne gerekiyorsa yapacağını biliyordum.

Ama ben de isterdim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3 1

Sir Featherton kollarını kaldırdı. "İşaretimle." Elinden tanıdık kıvılcımlar ve sihirli havai fişekler patlarken parmağı yukarı doğru işaret etti. Gökyüzünde göz kamaştırıcı bir üç belirdi.

"İki." Üç kişi ortadan kaybolurken bir başka sihirli havai fişek patladı. Gökyüzünde, üçlünün sadece bir saniye önce bulunduğu yerde duran alevli bir iki belirdi.

Kaslarım gerildi ve kıvrıldı. Büyümü tekrar hissettim. Hâlâ oradaydı ama lanet olsun, bir şey hâlâ üzerini örtüyordu.

"Bir."

Son kelimeyi söylediği anda, arenanın zemininden fırladı ve bir büyü patlaması bana doğru roket gibi fırladı. Yer hareket etti, kaymaya ve titreşmeye başladı ve ardından stadyumun altından bir böcek seli yükselirken kumda yarıklar açıldı.

Yer onun da önünde yarılrken Georgyanna geriye sıçradı.

Bir ısırgan otu sürüsü aniden önümdeki havayı kapladığında gözlerim açıldı.

Dehşet damarlarımda dolaştı. Bu ölümcül böcekler sadece kıtamızın en güney ucunda bulunurdu ama zehirlerinin gücü dillere destandı. Tek bir iğnenin batması bir periyi ciğerleri tamamen iflas edene ve kalbi durana kadar felç edebilirdi. Tam şu anda onlardan bir sürünün vızıldayarak bana doğru gelmesi ...

"Kutsal Anne, bana yardım et," diye dua ettim.

Georgyanna sendeleyerek geri çekilirken benzer bir panik içinde görünüyordu. Ellerini kaldırdı ve elektriksel yakınlığının büyük bir rüzgârı ondan uçtu.

Vızıldayan yaratıklar havada durdular ama elektrik içlerinden geçerken düşmediler.

Aynı şeyi yapmak için sihrimi çağırdım ama dehşete kapıldım ki bir kez daha yanıt vermekte yavaş kaldı.

Prens Norivun ayağa fırladığında, ısırıklardan tökezleyerek geriye doğru koştum.

Arkamda aniden bir düzine taş belirdiğinde ayağım takıldı. Arenanın zemini aldığım her nefeste kayıyor ve hareket ediyordu; bu da son testin bir başka numarasıydı.

Büyüm yanıt vermediği için öfkeyle çığlık attım ve belki de çağrımdaki paniktendi, ama ateş elementimin bir parıltısı aniden etrafımda parladı.

Isırgan sürüsü havada yanıp kül oldu ama çok yakındı. Büyüm nihayet yanıt verene kadar böceklerden biri benden sadece bir metre uzaktaydı.

Georgyanna çoktan ölümcül böcek bulutunu aşmış ve taca doğru koşmaya başlamıştı. Kanatlarını açıp taca doğru uçmaya çalıştı ama havadan bir büyü zap'ı belirdi ve uçuşunu engelledi.

Buğu giderme büyümü çağırdım ama havada zonklayan her neyse, onu da benden uzaklaştırdı.

Georgyanna sanki büyüünün güçlerimize karşı çalıştığını hissetmiş gibi koşmaya başladı. Ayağa kalktım ve ben de aynısını yaptım, gözlerimiz arenada buluşurken bacaklarım altımda pompalanıyordu.

Kroravee yerlisinin gözlerinde vahşi bir zafer bakışı parlarken, kalabalık tezahürat yapmaya ve kükrelemeye devam etti.

Ancak ikimiz de sütuna ulaşmadan yer tekrar sarsıldı ve yeni bir mağara açıldı, ancak ölümcül böcekler yerine bir su fişkırdı ve arenayı sular altında bıraktı.

Georgyanna ve ben de aynısını yapınca kalabalık şaşkınlıkla çığlık attı.

Su hızla yükseldi, önce ayak bileklerime, sonra dizlerime, sonra da belime kadar. Ne olduğunu anlayamadan güçlü akıntıların içinde yüzüyor, su sel gibi yükselirken sütuna ulaşmaya çalışıyordum.

Tekrar sihrimi çağırdım. Eğer altımda bir hava şamandırası yaratabilirim, suyun üzerine çıkabilirdim.

Ama büyüüm yanıt vermedi. Bir kez daha, emrime kulak vermesi için ona yalvarıyordum.

Girdaplı, karanlık suyun altında bir şey ayağımı çekti. Bir dokunaç bileğime dolanıp çekmeden önce ancak bir ciğer dolusu hava emecek zamanım oldu.

Ben battım.

Panik içimde yükseldi. Akıntılarla savaştım. Faydası olmadı.

Yaratık beni derinliklere doğru çekerken karanlık, fışkıran su görüş alanımı doldurdu.

Aşağı.

Aşağı.

Aşağı indim.

Ciğerlerim yandı. Yüzeyin altında çırpındım ve kendimi kurtarmaya çalıştım. Serbest bacağı etli bir kütleye değdiğinde bir şey ciyakladı.

Bileğim serbest kaldı.

Tekmeledim ve yukarı doğru yüzdüm, ama sonra karanlık bir şekil görüş alanımın yanından yüzerek geçti. Brashier Denizi'nin ölümcül yırtıcılarından birini tanıdığımda panik beni tekrar tüketti. Bu, Nim Körfezi'nde yüzen yaratığın aynısıydı.

Yüzeye çıktım ve nefes nefese kaldım, tam o sırada kocaman bir yüzgeç suyu kesti. Kalabalık çığlık atmaya ve bağırmaya devam ederken karşımda, yaklaşık yüz metre ötede Georgyanna bir teknede oturuyordu.

Göz kırptım. Bir tekne. Bir *teknenin* üzerinde oturuyordu. Belli ki ben suyun altındayken yapısal yakınlığını kullanarak onu yaratmıştı.

Uzun yüzgeçli yırtıcı bir girdap etkisi yaratarak etrafımda dönmeye başladığında, sütuna doğru kürek çekerken zafer hırçın sırtışında kendini gösteriyordu.

Prens Norivun yumruklarını sıktı, boynundaki damarlar dışarı çıkarken kanatları tamamen açıldı. Ama müdahale edemezdi. Eğer müdahale ederse, ben diskalifiye olurum ve Georgyanna otomatik olarak kazanan ilan edilirdi.

Gözlerimi kapatarak içimdeki sakinliği bulmaya çalıştım. Bu bulanık sudan çıkmam gerekiyordu.

Derin nefes alarak ince tülün içinden sihrime tutundum ve onu yavaşça ağın içinden çektim. Soğuk kış rüzgârı yüzümden akmaya devam ediyordu ama buz gibi suya rağmen alnımda boncuk boncuk ter vardı.

Yırtıcı hayvanın girdabı beni içine çekmeye başladı.

Etrafında ve etrafında.

Daha hızlı ve daha hızlı suyun içinde döndüm. Yavaşça, büyüm karşılık verdi.

Altımda bir hava yastığı oluştu ve beni yukarı itti. Daha fazlasını çağırdım ve yırtıcı hayvanın çenesi sadece birkaç saniye önce yüzdüğüm suyun üzerinde kapanırken dönen akıntıların üzerinde roket gibi yükseldim.

Hava elementim beni yukarı fırlattı ve gökyüzüne taşıdı. Su altımdan çekilmeye başladığında kalabalık alkışladı ve tezahürat yaptı.

Arenanın zemininde devasa bir havuz oluştuğu anda, borular ya da büyülü sifonlar aracılığıyla hareket ederken emilerek yok oldu.

Georgyanna, su ve yırtıcılar gözden kaybolurken öfkeyle uludu ve teknesi aniden ıslak kumların üzerine indi.

Yakınlığımı daha fazla çağırdım. Yeterince büyü yaparsam rüzgârı kullanarak beni sütunun tepesine doğru uçurabilir ve tacı kapıp başımın üzerine yerleştirebilirdim ama tam içimden daha fazlasını çıkarmaya çalıştığım anda arenada bir büyü kırbacı patladı ve yere çakıldım.

Dört ayak üzerine düştüm, altımdaki zemin kayarken nefes nefese kaldım. Georgyanna kendini sabitlemek için kollarını açtı, tam o sırada kumun altından sarmaşıklar fırladı ve doğal olmayan bir hızla kıvrılıp büyüdü. Sarmaşıklar bileklerimi, ayak bileklerimi ve gövdeyi sardı, aynı şeyi Georgyanna'ya da yaptılar.

Ateş hemen ondan ayrıldı, bitkileri onu tuzağa düşürdükleri kadar çabuk yaktı, ancak ateşim yanıt vermekte yavaştı ve zayıflamış durumumdan dolayı havam tükenmişti.

Kalın kökler beni tekrar tekrar çevreleyerek kucaklarına hapsederken, Georgyanna ateş ve yapı yeteneklerinin bir kombinasyonunu kullanarak onunkileri etkili bir şekilde kesti. Kumdan yaratılan bıçaklar bitkileri köklerinden ayırarak onu çabucak serbest bıraktı.

Gözlerimi kapattım, sarmaşıklar sıkıca tutundukça nefes nefese kaldım. Panik beni yeniden tüketmeye başladı, ama sonra Sandus'un bana öğrettiklerini hatırladım - kişinin büyüğü söndüğünde kısıtlamalardan kurtulmak için kullanılan savaşçı hareketleri.

Çabayla hırlayarak, hapsolmuş sihrimi bıraktım ve bağırsaklarıma geri düşmesine izin verdim. Dizlerimi bükerek ve dirseklerimi kıvrarak, savaşçı muhafızların bana aştığı aylarca süren günlük eğitime geri döndüm.

Sarmaşıklar bükölüp kıvrandı ama ben savrulup yırtıldım, muhafızın bana öğrettiği beceri ve hareketleri kullanarak boğucu kucaklarından sıyrıldım ve manevra yaptım.

Kış rüzgârı ıslak giysilerimin üzerinden eserken alnımdan ter boşanıyordu. Kaslarım gerildi, ama yavaşça sütuna doğru ilerledim, kazandığım her adım için savaştım ve zorlandım.

Ama sütun tam elime geçmişken Georgyanna diğer tarafa ulaştı. Sarmaşıklar tekrar toprağın içinde kaybolurken içimde bir elektrik patlaması oldu ve altımdaki kum aniden yükselip yanlarımda tuğlalar halinde sertleşti.

Nefesim kesildi. Elektriğin yanığı sinirlerimi tutuştururken acı içime işledi. Cızırdayan özümün sisi arasından diğer dişiye doğru baktım. Georgyanna'nın da benzer bir durumda olacağından emindim ama yüzündeki çarpık gülümseme kalbimin neredeyse durmasına neden oldu.

Bu yeni meydan okuma testin büyüğü değildi. Georgyanna yakınlıklarını bana karşı kullanıyordu. Yine. Tıpkı ikinci test sırasında ve denge aletinde beni öldürmeye çalıştığı zaman yaptığı gibi.

Ondan daha zayıf olduğumu anladığım anda hissetmiş gibiydi. Yapısal yakınlığı kumu üst üste yığarak etrafımda tuğlalar halinde katılaştırırken dudaklarından manyakça bir kıkırtı döküldü. Tuğlalar yükseldi, sonra daha da yükseldi. Beni canlı canlı gömüyordu.

"Hayır!"

Yağlı bir dal aniden zihnimin etrafında kıvrıldı ve sonra-

Ben öleceğim.

Beni öldürecek.

Derimin her yerinde binlerce küçük böcek belirdiğinde çığlık attım.

Canlı canlı gömülüyorum.

Canlı canlı yeniyorum.

Kutsal Anne, kurtar beni!

Böcekler derimde geziniyor ve etimin içine giriyorlardı. Onlara saldırdım ve vurdum, ama onlar kaldılar. Yiyorlardı. Kazıyorlar. Sıçıyorlardı.

Alın şunları üzerimden! Ah aşağıdaki anne!

Tuğla üstüne tuğla yığılmaya devam etti. Katı kuma tekme attım ama parçalanamayacak kadar sağlamdı.

Georgyanna'nın hınzır sırtışı daha da genişledi. Görüşüm bulanıklaştı.

Bir elektrik yanığı daha derimin üzerinde kayarak geçti. Tekrar çığlık attım.

Diri diri

yanıyor.

Canlı canlı

gömüldüler.

Canlı canlı

yenmiş.

Herhangi biri. Herhangi biri. Kurtarın beni!

İçimde bir şeyler g ü m b ü r d e d i . *Sihir*. Kısa bir an için zihnim berraklaştı. Sihrimi gördüm, ona uzandım, onun için yalvardım-

Georgyanna'nın büyüğü arttı.

Binlerce böcek daha ortaya çıkarken taze bir elektrik sokması beni yakaladı.

Aman Tanrım! Beni yine yiyorlar!

Hayır.

Hayır.

HAYIR!

Öleceğim. Öleceğim.

Küçük, acıyan bir parçam kaybettiğimi biliyordu. Georgyanna beni yeniyordu çünkü Isalee alanındaki bir şey gücümü kafeslemişti.

Ve sonra kalabalık tezahürat yapıyordu. Zihnimdeki acı yankısının içinden alaylar ve kükremeler geliyordu.

Etrafımdaki tuğla kafes aniden dururken, vatandaşların vahşiliğinin üzerinde emredici bir ses konuştu. Böcekler yuvalarını durdurdu. Zihnimi yaran bıçaklar çekildi.

Ve sonra beni diri diri gömen kumlu tuğlalar eridi. Zihnimi kaplayan yağlı parlaklık sonunda, *kutsanmış* bir şekilde, geri çekildi. Tüm vücudum titrerken derin bir nefes çektim.

En son giden Georgyanna'nın elektriksiz yakınlığıydı. Derim vücudumdan sıyrılmış gibi hissettim, ama aşağıya baktığımda pürüzsüz, sağlam etten başka bir şey bana bakmıyordu.

Georgyanna'nın gücünün kalıntıları tamamen yok olurken, göğsüm kabarak gözlerimi kırptım.

Ve sonra önümde uzanan şeye bakıyordum, gerçeklik beynimden dağılan sise nüfuz etmeyi reddederken acımasız kış rüzgârında titriyordum.

Üstümde duran Georgyanna tacı takıyordu.

Etrafımızdaki kalabalık tezahürat yaparken yumruğunu göğsüne götürerek reverans yaptı.

Veliaht Prens o kadar öfkeyle bağırdı ki sekiz muhafız kralın emriyle onu uzaklaştırdı.

Ve sonunda gördüklerimin zihnimin bir oyunu olmadığını ve gerçek olduğunu kabul ettiğimde, kalbim milyonlarca parçaya ayrıldı.

Georgyanna kraliçe tacını taktı. Georgyanna son sınavı kazanmıştı.

Georgyanna prensle evlenecekti.

Başaramadım.

Sör Featherton arenanın zemininde bir daire çizerek dönerken gülümsüyordu. Tüm sihirli numaralar ve illüzyonlar yok olmuştu. Bir kez daha, büyük kıtamızın vatandaşları yeni kraliçelerini karşılarlarken ben kuru, kumlu zeminde yatıyordum.

Kral Novakin tahtından kalktı ve güçlendirici bir sihirle kalabalığa seslendi. "Solis kıtasını şereflelendirecek bir sonraki kraliçeyi, oğlum veliaht prens Norivun Deema Melustral Achul'a önderlik edecek kadını takdim edebilir miyim? Bir ay içinde Kroravee Bölgesi'nin kızı Leydi Georgyanna Endalaver ile evlenecek!"

BÖLÜM 32

Izamanda donup kaldı. Hareket edemiyordu. Düşünemiyordu. Konuşamıyordu.

Nasıl oldu? Bu nasıl oldu?

Kapı açılmadan önce bunların hiçbirini düşünecek zamanım olmadı. muhafızlar Meegana ve Beatrice'i dışarı çıkardılar. İkisinin de gözleri fal taşı gibi açılmıştı, yüzleri kül rengiydi ve içimden bir ses kalabalığın içinde seyirci olduklarını ve az önce benim düşüşüme tanıklık ettiklerini söylüyordu.

Bu nasıl oldu?

Kralın sırtışı bize katılan iki yeni dişiye doğru el sallarken büyüdü.

"Bildiğiniz gibi, bir zamanlar güçlü kıtamızda büyük bir amaca hizmet eden eski bir Solis geleneği olan Olirum Anlaşmalarını yürürlüğe koydum. Gücümüz ve kudretimiz, sarayımızı yeni bir bebekle kutsayan her birliktelikle yeniden artacaktır, bu nedenle daha fazla uzatmadan, hepinize hoş geldiniz demek için ek nişanlıları duyurmak istiyorum. Harrivee Bölgesi'nin kızı Leydi Meegana Ockson, Osaravee Bölgesi'nin oğlu Lord William Waterline ile evlenecektir."

Kalabalık daha fazla tezahürat yaparken Meegana'nın yüzü kızardı.

Kral Beatrice'e doğru el salladı. "Ve Prinavee Bölgesi'nin kızı Leydi Beatrice Leafon, Mervalee Bölgesi'nin oğlu Lord Dameel Brusher ile evlenecek."

Alkışlar gittikçe yükseldi.

Kralın sırtışı büyüdü. "Ve tabii ki ikincimizin eli boş bırakılmayacak." Kral Novakin kötücül gülümsemesini bana çevirdi ve tüm sadist zevki o korkunç sırtışında parladı. "İlara Seary,

Mervalee Bölgesi'nin kızı, Isalee Bölgesi'nin üçüncü oğlu Lord Arcane Woodsbury ile evlenecektir."

Neredeyse iki buklüm olup kusacaktım. Lord Arcane Woodsbury. Hayvanları incitmekten zevk alan pedofil. Solup ölmek istedim.

Soğuk rüzgârda yeniden ürperdim. Bırakın çocuk sahibi olmayı, böyle bir erkekle *asla* evlenemezdim.

"Ve daha fazla uzatmadan," dedi Sör Featherton ıslıl ıslıl bir gülümsemeyle, "kutlamalara başlayalım. Leydi Endalaver, kaleye döndüğümüzde ve kutlamalar başladığında lütfen bize katılın."

Georgyanna başını sallayarak krala bir öpücük gönderdi ve bu da hükümdarın kıkırdamasına neden oldu.

Kroravee galibi bana şeytani bir bakış attıktan sonra nefesinin altından şöyle dedi: "Seni yeneceğimi biliyordum ama bu burada bitmiyor Ilara. Bu Duruşma'da beni nasıl küçük düşürdüğünü unutmayacağım. Sana bunu ödeteceğim zaman gelecek. Kraliçe olduğumda, hiç doğmamış olmayı dileyeceksin."

Ve bu sözlerle birlikte, her ikisi de gözyaşlarına boğulmak üzereymiş gibi görünen Meegana ve Beatrice ile baş başa kaldığımda, muhafızlarla birlikte uzaklaştı.

Şenliklere katılmaya ZORLANDIM. Kral, bir yanında Georgyanna ve diğer yanında Prens Norivun ile masanın başında otururken, boğucu yemek salonunda oturmaya zorlandım. Veliht Prens sanki ölümle olan yakınlığını canlandırmak üzereymiş gibi görünüyordu. Babasına her bakışında bakışlarında nefret yanıyordu. Ama kral karşılaşacağı potansiyel gazabın farkında olmalıydı. Kraliçe Lissandra Norivun'un hemen yanında oturuyordu ve kralın tek bir emriyle Norivun'un annesi salondan çıkarılacak ve kralın kendisine uygulayacağı korkunç muameleyi odasında bekleyecekti.

Yapma, diye her fırsatta prens'e tekrar tekrar bağırdım.

İfadesindeki savaş bana kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu söylüyordu. Beni alıp başkentten kaçmak için tüm ailesini bir kenara atmaya çok yakındı ama veliaht prens babasını ve tüm ailesini öldürse bile

Solis vatandaşları prensin korkunç eylemlerini asla unutmayacaktı. Bizi avlayacaklardı, Ölüm Ustası'nın yakınlığıyla karşılaştıklarında hiç şüphesiz binlerce kişi ölecekti ama sonunda sayıca üstünlükleri sayesinde kazanacaklardı. Uykuda kendimizi koruyamazdık ve sonsuza dek kaçamazdık.

Kaçınılmaz olarak, Norivun düşecekti, sonra ben düşecektim ve sonra büyük kıtamız parçalara ayrılırken şüphesiz anarşi ortaya çıkacaktı.

Yapma, diye tekrar mırıldandım.

Kral Novakin ve Leydi Endalaver dans edip yemek yerken, şaraplarını yudumlayıp gülerken Norivun sandalyesini sıkıca kavradı, eklemleri bembeyazdı.

Meegana, Beatrice ve ben masanın diğer ucuna oturduk, yeni nişanlılarımız da karşımızda oturuyordu. Hiçbirine bakamıyordum. Üçü de aşağılık erkeklerdi ve kralın onları sadece bize eziyet etmek için seçtiğine yemin edebilirdim.

Nuwin kraliçenin diğer tarafında oturuyordu ama normal neşesi ve alaycı havası yoktu. Yerini kasvetli ve mesafeli bir hava almıştı. Önce ağabeyine, sonra da masanın aşağısındaki bana bakıp duruyordu. Yüzündeki sıkıntılı ifade daha da arttı.

Kralın Nuwin'i neden kadınlardan biriyle evlendirmedeğini bilmiyordum. Sadece ikinci oğlu için başka planları olduğunu tahmin edebiliyordum. Ve bizim gibi Nuwin'in de bunu durduracak gücü olmadığını biliyordum.

O yemek salonunda saatler geçti. Tek yapmak istediğim sandalyeme gömülmek ve tüm bunların kötü bir rüya olduğunu ve geçip gideceğini düşünmekti.

Ama bu bir rüya değildi. Duruşmayı kaybetmişim. Norivun Georgyanna ile evlenecekti ve ben de hasta bir pedofille evlenecektim.

Midem sinir ve endişeyle çalkalanıyordu ve Duruşma'nın sonucunu öğrendiğimden beri ilk kez kalamayacağımı biliyordum.

Karşımdaki sürüngenle evlenemezdim ve prensin kralın yanında oturan aşağılık sülükle evlenmesine kesinlikle seyirci kalamazdım.

Gözlerim odanın diğer ucundaki kız kardeşime kaydı. Cailis, daha güçlü fae'lerin aile üyelerinin girebildiği daha küçük masalardan birine oturmuştu.

O ve ben birbirimize ağır bakışlar attık. Gözleri yumuşadı, sanki ruhumdaki çaresizliği anlamış gibiydi. *Bu gece*, diye mırıldandı.

Karşılığında hafifçe başımı salladım ve sanki kalbim yeniden paramparça oluyormuş gibi hissettim.

Masanın aşağısına, eşime, aşkıma, bu gece kendime ait olduğunu iddia etmek istediğim erkeğe doğru baktım ve böyle bir bağın aramızda asla var olmayacağını acı bir şekilde anladım.

Tanrılar bizi birbirimiz için yaratmış olsa da, kral başka türlü karar vermişti. Norivun'un benim eşim, benim de onun eşim olduğumu biliyordu ama Kral Novakin'in ikimizin de başkalarıyla evlenecek olmamızdan sapıkça bir zevk aldığından hiç şüphem yoktu.

Nihayet masadan kalkma vakti geldiğinde, yanımda kız kardeşimle birlikte odadan uçarak çıktım. Veliaht Prens'in beni aradığını, bana doğru yürüdüğünü hissedebiliyordum ama onu bir daha göremedim. Yüzüne bakamaz ve ona yapmayı planladığımız şey hakkında yalan söyleyemezdik. Her parçam tekrar tekrar binlerce parçaya ayrılıyordu ve onun tek bir bakışı ya da dokunuşuyla onarılamayacak şekilde parçalanacaktım.

Böylece odama uçtuk, kız kardeşimin çok dikkatli bir şekilde edindiği ama kullanacağımızı hiç düşünmediğimiz malzemeleri topladık ve sonra yaptığımız şeyin ağırlığı üzerimize çökerken nefes nefese kaldık.

"Bu ihanet olarak görülecek," dedim ona sessizce ve geri çekilmesi için bir şans verdim. Benimle birlikte batmasına gerek yoktu.

Ellerimi tuttu. "Biliyorum."

Bir hıçkırık beni ele geçirmekle tehdit etti ama yuttum ve gözlerimdeki yaşları sildim.

"Bizi mistifiye edebilir misin?" diye sordu endişeyle.

Sihrimi aradım. Hâlâ kapana kısılmıştı, hâlâ yavaştı. Bırakın yanımda kız kardeşim varken uzun bir mesafeyi, bu sabah Norivun'un odasından buraya kendimi zar zor mistifiye edebilmişim. "Hiç sanmıyorum."

"O zaman eğitim odasının yanındaki kaçış tüneline kullanacağız."

Tam kabul etmek üzereydik ki odanın kapısı aniden açıldı.

Kalbim boğazımda kilitlendi.

"Kraliçem?" Nefes aldım.

"İlara!" Kraliçe Lissandra yanıma koştu, saçları çözülmüştü, yüz ifadesi çılgına dönmüştü. "Bugün neler olduğunu biliyorum. Senin büyüünü biliyorum. Norivun söyledi."

"Ama-"

"Lütfen dinleyin. Acele etmelisiniz. Muhafızlar sizi prensin kanadından çıkarmak için şu anda buraya doğru geliyorlar." Yüzüm kızardı ama o devam etti. "Kaçmayı planladığınızı biliyorum. Kız kardeşinin ne yaptığını biliyorum."

Cailis ve ben çılgınca bakiştık ve sonra Cailis'in birkaç hafta önce söylediğı şey aklıma geldi; kalede onu izleyen biri vardı. Onu takip ediyordu.

Kraliçeydi.

"Al bunu." Kraliçe elime iki şişe tutuşturdu. "Turuncu olan çok nadir bulunan bir iksir, çok az büyüye sahip bir perinin diyarın herhangi bir yerinde mistphase yapmasını sağlıyor. Diğer i ise nerede olduğunuzu gizleyecek bir iksir. Her biriniz için birer tane getirdim. Kimse sizi bulamayacak. Ne bir kahin, ne de scry yeteneğı olan biri. Hiç kimse."

"Ne? Ama nasıl-"

"Beni dinle!" dedi kraliçe kararlı bir şekilde, gözleri alev alev yanarken. "Büyüme ne yapıldığının, *kralın* bana ne yaptığının farkında olduğunuzu biliyorum. Kaçmam ve prensleri yanıma almam gerekirse diye bu iksirleri mevsimler boyunca sakladım ama senin buna daha çok ihtiyacın var. Sen benden daha güçlüsün, Ilara. Kıtamızın sana ihtiyacı var. Bu iksirleri şimdi kullan ve diğer kıtalardan birine kaç. Burada kalamazsın. Kral seni bulacaktır. Güvenli bir yere, kardeşinle planladığınız yere kaç. Solis kralıyla savaşabilmek için büyüünü geri kazanmalı ve geri dönmelisin."

Böylesine nadir bulunan yeteneklere sahip tek iksirini bana verdiği için kanım dondu.

"Tartışma." Şişeleri elime daha sıkı tutuşturdu. "Dediğimi yap. *Lütfen.*"

"Evet, kraliçem." Koridorda uzak bot adımlarının sesi duyulurken hızlıca başımı salladım.

"Gitmeliyim. Kutsal Anne seninle olsun." Beni yanağımdan öptü ve sonra gitti.

Cailis vahşi gözlerini bana çevirdi ve telaşla masanın üzerindeki eski yazı malzemelerimden bir kâğıt ve bir tüy kalem aldım.

Aceleyle bir not karaladım ve ayak sesleri arttıkça yastığımın altına sıkıştırdım. Daiseeum bunu bulduğunda bana teslim edeceğini biliyordum. Hizmetçi kadın sadık olmaktan başka bir şey yapmamıştı ve son isteğimi yerine getireceğini biliyordum.

Cailis'in hareketleri gizli çantalarımızı toplarken çılgınca bir hal aldı. "Nereye gitmeliyiz? Sarum Kayalıkları'na gidemeyiz, Norivun yanımızda değilse ve bize giriş izni vermeyecekse olmaz."

"Biliyorum ama yine de oraya gitmezdim. Hapsediliriz ve şu anda harekete geçme zamanı. Saklanmanın değil."

"Peki nerede?"

"Glassen Bariyer Adaları. Nulus kıtasında kimsenin girişimize izin verip vermeyeceğini bilmediğim için tek seçenek bu, ancak Drachu'ya güvenilip güvenilemeyeceğini bana hemen söylemeniz gerekiyor."

Ben şişelerin kapaklarını açıp ikisinin de içindekileri tek yudumda içerken başını ciddiyle salladı. Cailis de onunkinin tıpasını açtı ve aynısını yaptı. İksirler içimi yakarak kanımı ısıttı ve göz açıp kapayıncaya kadar içimden muazzam bir büyü geçti.

Tam kapımın önünden bot sesleri gelirken kız kardeşimin ellerini tuttum. "Hazır mısın?"

Başını salladı ve titrek bir gülümseme verdi. "Olabileceğim kadar hazırım."

İlk muhafız kapıda belirlediği anda sis giderici iksirin büyüğü ortaya çıktı. Muhafız bağırarak bize doğru koşmaya başladı ama ben tüm konsantrasyonumu bölgemizin gitmemizi istediğim tek bölgesine verirken dünya çoktan sis, gölge, hava ve rüzgârdan oluşan bir bulanıklık içinde kaybolmaya başlamıştı.

Rüzgârda savrulan hayaletler gibi diyarın içinde ilerledik ve ayaklarımız tekrar ortaya çıktığında, karanlık bir denizden gelen dalgalar yabancı kıyılara çarparken ışıltılı bir gece göğü üzerimize çöktü.

Kalbim küt küt atıyordu. Göğsüm çökme tehlikesi geçirdi. Gitmiştik. Evimiz arkamızda kalmıştı. Aşkı, hayatım, arkadaşlarım, *hepsi* artık geride kalmıştı.

Cailis ve ben, aylar önce veliaht prensle birlikte bu adaları ziyaret ettiğim gece tam olarak bulunduğum yerde duruyorduk. Lochen kralının burada olduğumu bilip bilmediğini ya da onu bulmamın ne kadar süreceğini bilmiyordum ama tam da aramaya çıkmamız gerektiğinden emin olduğumu düşündüğüm anda arkamda bir varlık belirdi.

Drachu'nun gücü üzerime yayıldı, o kadar güçlüydü ki. Lochen Fae'nin hükümdarıyla yüzleşmek için döndüğümde Cailis'in nefesi kesildi.

Elini sıkıca sıktım ve değerlendirmesini istediğim kişinin o olduğunu anlatmaya çalıştım.

Boynunda asılı duran ve kahverengi tenine karşı parlak yeşil renkte parlayan o tanıdık küreyi görünce şaşırmadım.

Sanki onunla bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Çenemi daha yukarı kaldırdım. "Bir keresinde bana Ölüm Savaş Lordu'ndan kaçmam gerekirse kıyılarınızın bana açık olduğunu söylemişsiniz. Bu teklif hâlâ geçerli mi?"

Drachu'nun sırtışı genişledi, beyaz dişleri ve keskin köpek dişleri ortaya çıktı. "Öyle." Bakışları bir kez bile kız kardeşime kaymadı.

"Bizi güvende tutacak mısın?" diye sordum.

Dudakları daha da kıvrıldı. "Lochen seni hayatımız pahasına koruyacak." Cailis elimi bir kez sıktı. *Gerçek.*

"Ve bizi esir olarak tutmayacak ya da kişisel çıkarlarınız için kullanmayacaksınız?" Ben zorladım.

Kaşları birbirine yaklaştı. "Bana hakaret etme. Siz bir kraliçesiniz ve size öyle davranılacak."

Cailis'in dudakları gerildi ve kaşları çatıldı. Eli hâlâ benimkini tutuyordu ama bir kez sıkması biraz zaman aldı ama bu kendinden emin bir hareket değildi. Nefesinin altında, "Sanırım" dedi.

Kafam karışmıştı. Ben bir kraliçe değildim. Mervalee'li bir çiftçi kızıydım ama Drachu bana hep çok daha fazlasıymışım gibi bakmıştı.

Taktığı kolyeyi tekrar inceledim, ne işe yaradığını merak ediyordum. "Teşekkür ederim," diye cevap verdim sonunda.

"Bize güvenli bir sığınak sağladığınız için."

Drachu sırtıttı, gülümsemesi yüzünü vahşi bir güzelliğe dönüştürdü. "Elbette, *Krelahala*. Klanıma katılmanı ve gerçekte kim olduğunu öğrenmeni bekliyordum."

Ve aramızda asılı kalan bu şifreli kelimelerle, bana doğru usulca ilerledi, deniz ayak bileklerine vuruyordu, ta ki sadece birkaç santim ötemde durana kadar. İri cüssesi bedenimi cüceleştirmiş, beni başımı arkaya eğmeye zorlamıştı.

O gülümseme yüzünde kaldı ve içimde sinirler uçuşsa da sadece doğru kararı verdiğimi umabilirdim.

EPILOG

OceanofPDF.com

NORIVUN

M Daiseeum'un uzattığı elindeki kâğıdı alırken parmaklarım titriyordu. Bütün gece onu aramıştım, bu kaleden kaçan ve bir anda varlığımdan kaybolan eşimi arıyordum.

rüzgarın fısıltısı. Cehennemdeydim. Ruhum paramparça olmuştu. Sanki Lucifer zihnimi ele geçirmiş gibiydi.

Annem beni teselli etmeye çalışmış, şu anda bunun en iyisi olduğunu söylemeye çalışmıştı. Ama ruhum Ilara için uluyordu. Ejderham kükredi. Ölümüne olan yakınlığım derimin altında kaynıyor, tahtın tepesinde oturan zorbanın üzerine salınmayı bekliyordu.

Daiseeum titreyen hareketlerle reverans yaptı ve auram sırtına ve yaklaşmaya cüret eden herkese çarparken odamdan kaçtı.

Ilara'nın kâğıdın üzerine aceleyle karaladığı *Nuri* yazısını fark ettiğimde midem bulandı.

Nefesimi tutarak kâğıdı açtım ve gücüm içimde bir fırtına gibi yükselirken bakışlarım kelimelerin üzerinde uçtu.

Prensım, aşkım, eşim,

*Lütfen beni affet ya da kaç. Tıpkı senin benim yanımda olmak istediğin gibi **ben de** senin yanında olmak istiyorum. Ama şu anda gidip, babanın ne olduğunu anlamamanın bir yolunu bulmalıyım. bize zorla kabul ettirmeye çalışıyor. Lütfen şunu bilin ki ben*

*mahkemeden kaçmak, benim kaçtığım anlamına gelmez.
/Senden.*

*Geri döneceğim. Bir şekilde, bir yol bulup sana geri
döneceğim. Topraklarımızı iyileştirmek için seninle yaptığım
anlaşmaya sadık kalacağıma ve bir gün senin yanında eş
olacağıma yemin **ediyorum**.*

*Ya savaşın ya da ben, Prens Norivun. Onu yenmenin bir
yolunu bulana kadar savaşın ya da biz.*

*Seni seviyorum,
Ilara.*

Okumayı bitirdiğimde ELLERİM TİTRİYORDU ve sonra tekrar tekrar okudum. Ruhumda ateş alevlendi. Şiddet kanıma işledi. İntikam duygularımı kaplarken içimde karanlık yükseldi ve eşime yapılanların intikamını almamı istedi. *Aşkıma.*

Güç ayaklarımın altındaki zemini gümbürdetirken kükreyen bir rüzgâr damarlarımda dolaştı. Mektubunu tüneliğimin içine koydum ve kalbime yakın tuttum. Her gece okuyacaktım. O kelimeleri okuyacak ve tek bir sayfaya yapışmış olan onun çekici özünü koklayacaktım. Ne zaman umudumun azaldığını hissetsem, onu okur ve hatırlardım.

Ilara geri dönecekti. Tahttaki zorbayı durdurmak için savaşacaktı ve benden onun yokluğunda savaşmamı istedi.

Çünkü bir gün yeniden bir araya gelecektik ve ben onun için hazır olacaktım. Eşim için.

Kraliçem.

Thorns of Frost'u okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Eğer beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum yazmayı düşünün. Bir cümle bile çok yardımcı olur. Eğer yaparsanız çok teşekkür ederim!

Üçüncü kitap için hazır mısınız?
Wings of Snow'u şimdi indirin!

OceanofPDF.com

KARIN KANATLARI

Kar ve Buz Fae'sinin üçüncü kitabı

Yükselen Kraliçe Davası'nı kazanmalıydım. Kaderimde başıma konması gereken taç, şimdi tahtımı çalmaya çalışan kindar cadının tepesinde duruyor.

Başka seçeneğim kalmayınca, aşkımı geride bıraktığım için kalbim paramparça olsa da Solis kıtasından kaçıyorum. Ancak yakınlıklarımı geri kazanana ve veliaht prens yanımdayken savaşabilecek hale gelene kadar Solisarium'a dönemem.

Yine de düşmanlar her yerde yatıyor ve güvenebileceğimi düşündüklerimin hepsinin en büyük hainler olduğu ortaya çıkıyor.

Buzlu kuzeyden uzakta kapana kısılmış bir halde, kaderimde kim olmak olduğunu öğrenirken hayatta kalmak için mücadele ediyorum.

Bildiğim tek bir şey var -zafer layık olanlara gelir- eğer tanrıların benim için yarattığı kaderi başarabilirsem.

Wings of Snow'u şimdi indirin!

Son kitap olan *Buzdan Taçlar'ı* hemen indirin!

OceanofPDF.com

KRISTA STREET'İN DOĞAÜSTÜ DÜNYASI

Krista Street'in *Doğaüstü Dünyasından* daha fazla fantastik romantizm ister misiniz?

Supernatural Curse, *Supernatural Institute* ve *Supernatural Community*'nin tamamına göz atın serisinin yanı sıra tek başına yazdığı *Gölgelerin Canavarı*.

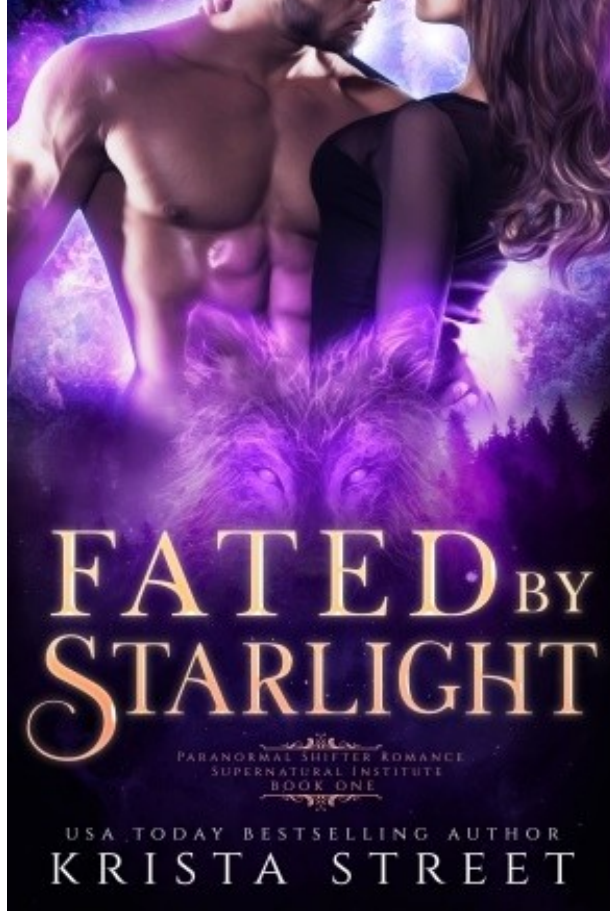
Bu seriler kurt değiştirenlere odaklanıyor, ancak hepsi perileri içeriyor ve fae diyarlarını (dünyanın yanı sıra) içeriyor ve *Thorns of Frost* ile aynı doğaüstü dünyada geçiyor, bu yüzden dünya yapısı aynı. Ve bunlar tamamen ayrı kitaplar ve seriler olduğu için, *Kar ve Buzun Fae'si* serisinden önce veya sonra okunabilirler.

DOĞAÜSTÜ LANET SERİSİ

İkiz kız kardeşi kaybolunca Tala, Gölge Bölge'nin en kötü şöhretli karanlık avcısını kiralar; kendisinininkine rakip sırları olan ateşli bir kurt adam.

[Ateşin Kurdu'nu şimdi indirin!](#)

DOĞAÜSTÜ ENSTİTÜ SERİSİ

Kadın, temel eğitimden geçmesi gereken düşük büyü bir cadı. Adam ise onu sahiplenmesi yasaklanmış bir kurt adam komutanı... Ta ki kader araya girene kadar.

[Fated by Starlight'ı şimdi indirin!](#)

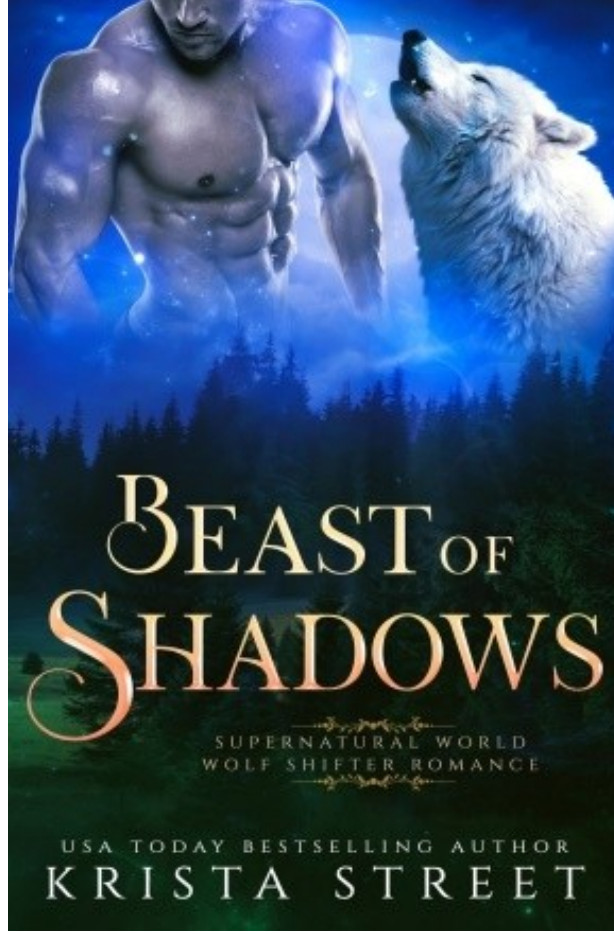

DOĞAÜSTÜ TOPLUM SERİSİ

Ölümcül bir sapık tarafından tehdit edilen doğaüstü bir şifacı. Karşı koyamadığı çekici bir koruma. Ve onun tüm dünyasını paramparça edecek bir sır.

[Magic in Light'ı şimdi indirin!](#)

DOĞAÜSTÜ STANDALONE'LAR

Haydut canavarı onun kanını arzuluyor, ancak kalbi ruhunu kurtarması için onun için ağlıyor.

Gölgeler Canavarı'nı şimdi indirin!_

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Fae of Snow & Ice serisinin ikinci kitabı olan *Thorns of Frost*'u okuduğunuz için teşekkür ederiz.

Krista Street'in yazılarını beğeniyorsanız, yeni çıkan metin uyarıları, haber bülteni ve diğer serileri hakkında bilgi edinmek için [web sitesini](#) ziyaret ettiğinizden emin olun.

Ya da [Street'in Peep'lerine](#) katılabilir, onu [Facebook](#), [Instagram](#), [TikTok](#) veya [Amazon Yazar Sayfasında](#) "Takip Et" etiketli sarı düğmeye tıklayarak takip edebilirsiniz.

Son olarak, eğer *Thorns of Frost*'u beğendiyseniz, lütfen Amazon'a bir yorum göndermeyi düşünün. Yazarlar, eserlerini değerlendiren okuyuculara büyük ölçüde güvenirlir. Bir cümle bile çok yardımcı olur. Eğer yaparsanız çok teşekkür ederim!

Krista'nın çalışmalarını okuduğunuz için tekrar teşekkürler. Yakında başka bir romanda sizlerle tekrar buluşmayı umuyor!

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.